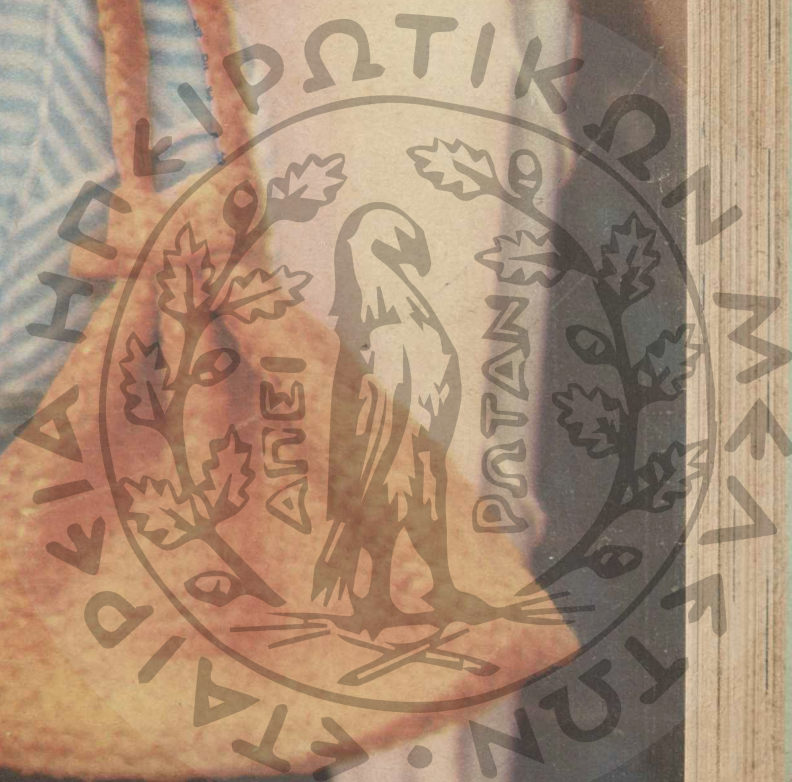

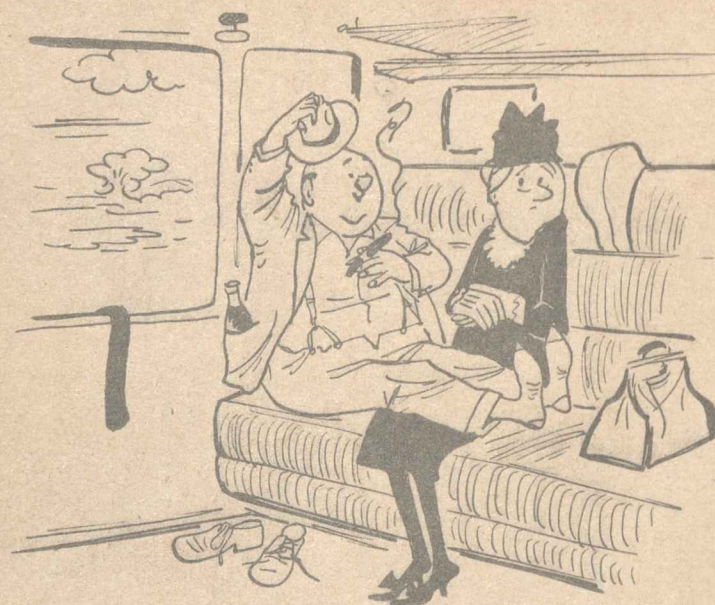
Η ΕΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 221

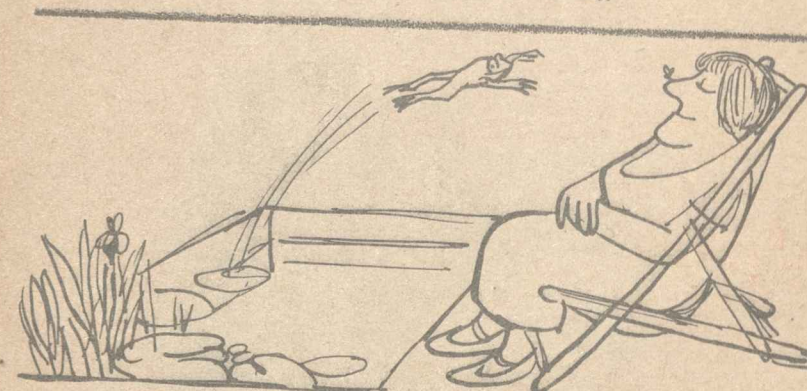
**ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ
ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ**
Μενού και συνταγές
των καλύτερων Έλλήνων μαγείρων

**ΕΤΣΙ ΖΗ Η ΣΗΜΕ-
ΡΙΝΗ ΓΙΑΠΩΝΕΖΑ**
Συναρπαστικό ρεπορτάζ
από τη Χώρα των Χρυσάνθεμων

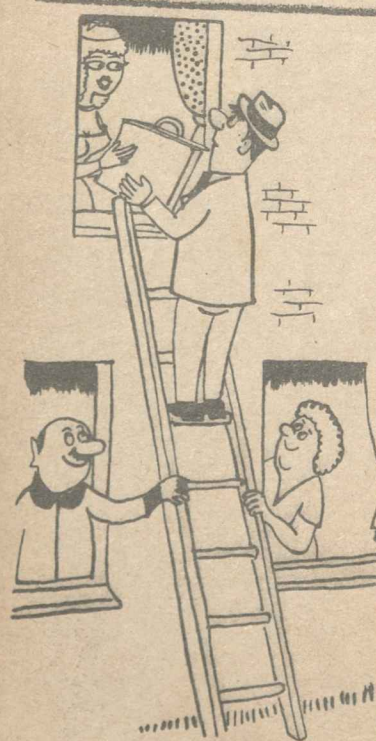

— Μήπως σ'ας ένοχλεί ο καπνός;

Χωρίς λόγια

— Πρόσεξε μ'ην ξυπνήσουν
ο μπαμπάς και η μαμά!

ΧΙΟΥΜΟΡ

— Πέστε μου τουλάχιστον πού τελειώνει το
στήθος σας και πού αρχίζουν τα πόδια σας;

— 'Αλλά, κύριε, δεν περπατούμε με τα
πόδια. Είμαστε πάνω σε βόσκα!...

ΕΤΟΣ 9ον • 9 — 22 ΙΟΥΛΙΟΥ 1958
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 221 • ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΕΥΑΓΓ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ

Κουφότατη εμφάνιση για
την πλάτ. 'Η ζακέτα εί-
ναι μοντέλο του οίκου
'Ελφίνα Χούμπαρ' — α-
πό χροματιστό υδρόφυλλο
μπορούνται πού συν-
δυάζεται αρμονικώτατα
με τα άλλα άξουσά.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου άριθ. 34
'Αρ. τηλ.: Γραφείων 614.047, τυπογρ. 36.555

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΔΙΑΚΟΠΕΣ

ΔΟΥΛΕΙΕΣ και ζέστη!... 'Ο ή-
λιος κάνει κάθετες εφορμήσεις
στην άσφαλτο, στην ταράτσα,
στη βεράντα! 'Η άντηλιά δυνατή,
έξασθενίζει και κάνει άμφίβολη και
την καλύτερη σκιά. Και όμως ο άν-
θρωπος — μάρτυρας συνεχίζει στον
ίδιο ρυθμό να σκέφτεται, να τρέχει,
να χτίζει και να γκρεμίζει!

Δουλειά μέσα σε καμίνι ζέσθης!
'Αδιάφορο! Οι παπούδες μας πα-
λητέρα — ίσως πιο έργατικοί από
μάς, πώς να τολμήσουμε να τ' άρ-
νηθούμε; — θάχαν άσφαλώς μεγα-
λύτερη εύκολία την ώρα της πιο
δαρείας κάψας, που νεκρώνει τα μέ-
λη και το μυαλό, να πούν την πε-
ρίφημη φράση: «άσε, άργότερα», να
πετάξουν πιο εκεί τα εργαλεία, να
ταυστούν και να ξεπλώσουν — ά-
φελάδες της ζωής τους — στη μουρ-
μουριστή σκιά ενός δέντρου! 'Ασε,
άργότερα! Αυτές ήταν οι πρώτες,
οι πρατόγονες διακοπές που μπορεί
να ήταν σύμφορες, διαστικές μά χά-
ριζαν όλη την άψια γεύση της αυτε-
ξούσιας ανθρωπιάς, του άτόμου που
έχει τη δύναμη να διαλέξει τις ώρες
της άναμειλιάς του. Κι' ήταν όλο
άπρευσή και γονιμότητα οι ώρες
εκείνες: χαλαρωμένα τα μέλη από
την άδιάκοπη ένταση, έδιναν όλη τη
ζωτικότητα του κορμιού στη σκέψη
που, άφέντρα αυτή, άρισε άνάπαυ-
σι κι είναι τώρα από ήδονη περι-
χλωμένη για το κατόρθωμά της και
έτοιμη να σκαρφώση σε όνειρα,
να δέση τους πόθους με τους ήχους
και τις λέξεις και να τραγουδήση
τα πάθη της ξενητιάς και της αγά-
πης, τους καύμους της φτώχειας και
της λεβεντιάς το ψήλωμα. Τέτοιες
ώρες ήταν που είδαν το φώς τα δη-
μοτικά μας τραγούδια, από δουλε-
υτάδες που οι ώρες ξεκουρασιάς έ-
δεναν προσκεφάλι δυο παλάμες, κά-
τα από το κεφάλι και καταγής ξα-
πλωμένοι άνάσκελα αγνάντευαν τις
δυναμοκαρφές, να χαράζουν τον όρι-
ζοντα και τα κυπαρίσσια ν' άπλώ-
νουν στον ούρανό κεντίδια.

Σήμερα άφέντρα είναι ή δουλειά
και οι ώρες της άπαράβιαστες. Τα
ρολόγια άνελέητα, οι προϊστάμενοι
δλοσυροί και ή πελατεία — το χαί-
δεμένο και πολυάκριβο παιδί της έ-
ποχής — μίσηρη, άπαιτητική, άδυ-
σώπητη. Νεκρώνουν δέβαια τα μέλη
από την κάψα και το μυαλό θολώνει
και πηζει και σταματάει. Μά οι μη-
χανές που είναι δίπλα σου — και
σε ποιά δουλειά σήμερα δεν έχουμε
δίπλα μας μηχανές; — είναι άκα-
ταπόνητες, συνεχίζουν τη δουλειά
και δεν είναι στο χέρι σου να τις
άγνοήσης. Σφυρίζουν οι φωτιές, τα
μοτέρ μουγκρίζουν, έμβολα πηγαί-
νοέρονται, καύσεις και τριβές και
κινησεις, που χιλιογίνονται και ξα-
ναγίνονται μέσα σ' ένα και μόνο λε-
φτό. Δουλειά!

Κι' όμως — γιατί θέλω να είμαι
πάντα ο συνήγορος των κουρασμέ-
νων παιδιών του αιώνα μας — ίσως
έπειδή ή δουλειά μας είναι τέτοια
και τόσο και γι' αυτό και οι δια-
κοπές μας — στη σκέψη μας ή στην
πραγματικότητα, άσχετο — είναι
το πιο όμορφο όνειρο του χρόνου
και της ζωής μας. Στις πιο βαρυ-
γομισμένες ώρες της δουλειάς, τις
στιγμές του πιο άχαρου μόχθου, τό-
τε ακριβώς, στα περιθώρια του μυα-
λού μας ή λέξι «διακοπές» παίρνει
χρώμα, άνασασμούς, αύρες! Γίνε-
ται καρίνα που την πασπαλίζουν ά-
φροί ολόδροσοι, εφηνική άμμουδιά
απέραντη, που το νερό μουσκεύει
την άνοιχτή άγκαλιά της, γίνεται
στερέωμα διαμαντόσπαρτο που το
βλέπεις άχανές και παντοδύναμο ά-
πό το άπείριτο παράθυρο ενός ό-
ρειβατικού καταφυγίου. 'Αγέρες,
που φέρουν ως τ' αυτιά άπαλές με-
λωδίες, βεράντες με πλούσια σκιά,
άναπαυτικά καθίσματα και παγω-
μένες, ολόδροσες μπύρες, που δια-
κόπτουν χαριτωμένα συζητήσεις ά-
νέμελες, στολισμένες με φλέρτ και
χιούμορ!

* Όλα τα παραμύθια, όλων των έ-
ποχών, σίγουρα άχριοιόν σε νοσταλ-
γικήτητα μπροστά στα δικά μας ό-
νειρα και στα δικά μας παραμύθια,
που είναι τα πιο πλούσια, τα πιο
ντελικάτα της ιστορίας. Οι διακο-
πές είναι ένα από αυτά! Μιλάει
για το διάλειμμα, το όνειρεμένο δι-
αλείμμα! Αυτό πιά συγκεντρώνει
τους μυστικούς πόθους του βασιλό-
πουλου και της βασιλοπούλας και
όχι ή μακρυνή, άτέλειωτη ζωή που
σίγουρα οδηγεί στο θάνατο. Θυμά-
μαι τα πρώτα, θαυμάσια φίλμ «δια-
κοπών» — στη Ρώμη, στη Βενετία
— που είδαμε πριν από μερικά χρό-
νια και που συντονισμένα απόλυτα
στους παλμούς της έποχής, μιλα-
γαν για το ευτυχισμένο αυτό σύν-
τομο διάλειμμα, που τελειώνοντας
άφινει την ήχώ του να συνοδεύη ύ-
στερα τη ζωή στις σκοτούρες της
και στην καθημερινή ρουτίνα.

Θ. Ε.

“Όταν κάνει ζέστη
πολύ ζέστη...”

NESCAFÉ

φραππé
σας ζωογονεί και
κόβει την δίψα!

Τίποτε τό πιο
άπολαυστικό
και πρακτικό
άπό ένα
Νεσκαφέ
φραππé

Πώς παρασκευάζεται
το NESCAFÉ φραππé

Σε οποιαδήποτε στιγμή,
και όσες φορές σας
κάνει κέφι, άρκεϊ λίγο
Νεσκαφέ, ζάχαρι, κρύο
νερό και πάγος για να
παρασκευάσετε στο λε-
πτό ένα δροσιστικό
και άπολαυστικό
καφέ φραππé.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΡΙΤΣΙΑΣ & ΥΙΟΣ
ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 3 — ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΤΗΛ. 40.220

Μαλλιά λαμπερά και ώραία..

..δάχετε πάντα όταν
χρησιμοποιείτε το
περίφημο Σαμπουάν
μέ σ'αυτό **GLEMO**

Λούσιμο εύχαριστο
Τόνωση των μαλλιών

- Σκληρά μαλλιά μαλακώνουν
- Λεπτά μαλλιά δυναμώνουν
- Θαμπά μαλλιά γίνονται
γυαλιστερά

Κάθε λούσιμο με **GLEMO** δίνει υγεία στα μαλλιά σας
και τα δυναμώνει. Γιατί αυτό το εξαιρετικό Σαμπουάν
μέ σ'αυτό περιέχει λεκιδίνη και χοληστερίνη, δύο συστα-
τικά που χρειάζεται απαραίτητως ή τριχία για να είναι
πάντα υγιής και ώραία.

Επί πλέον προσφέρτε στα μαλλιά σας άρωμα φρεσκά-
δα και λαμπερή γυαλάδα

Τό **GLEMO** διατίθεται σε φιάλας και σωληνάριο
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΚΡΙΩΤΗ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 25-739

ΤΣΑΝΤΕΣ

ΑΠΟ ΜΕΤΑΞΩΤΗ ΨΑΘΑ

- Οί πιό μοντέρνες...
- Οί πιό κομψές...
- Οί πιό πρωτότυπες της άγο-
ράς !

ΟΛΕΣ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ
ΑΛΗΘΙΝΟ ΧΑΡΜΑ

Ποικιλία σχεδίων σε σπόρ,
τουαλέτας, άπογευματινές, Τα-
γάρια, Πόρτ - Φέιγ κ. λ. π.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΥΤΕΡΠΗΣ ΡΙΚΑΚΗ

ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ 11,
ΑΘΗΝΑΙ

*Αντιπροσωπείες και πρατήρια
σε όλες σχεδόν τις επαρχιακές
πόλεις.

η Μπύρα
περιέχει
50 ωφέλιμα
συστατικά

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΣΩΜΑΤΟΣ — ΣΤΗΘΟΥΣ
ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ ΜΕ ΤΑΣ ΤΕ-
ΛΕΙΟΤΕΡΑΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑ-
ΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΤΗΣ
ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

«ELLE»
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΟΜΟΡΦΙΑΣ
ΠΟΠΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

ΟΔΟΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 21
ΤΗΛΕΦ. 617-360

Η δὴδεν φοβερὴ ἀρρώστεια

ΠΟΛΙΟΜΥΕΛΙΤΙΣ

Ο ἐμβολιασμός ἀπαραίτητος

ΠΟΛΙΟΜΥΕΛΙΤΙΣ! Τὸ θέμα
τῆς ἡμέρας... Πολιομυελίτις!
Τὸ φοβερὸ τῶν μητέρων... Κι' ὁ-
μως δὲν εἶναι τόσο φοβερὴ ἀρρώ-
στεια ὅσο τὴν λένε.

— Κι' οἱ παρὰλύσεις; Οἱ θάνα-
τοι ἐκ πολιομυελίτιδος;

— Ἦ ἐξαιρέσεις.

Ἄς δάλομε τὰ πράγματα στὴ
θέσι τους.

Ἡ πολιομυελίτις εἶναι λοιμώδης
μεταδοτικὴ ἀρρώστεια ποὺ ὀφείλε-
ται σὲ διηθητὸ ἰό. Σὲ ἕναν ἀπὸ
τοὺς ὑπερμικροσκοπικοὺς αὐτοὺς
ιοὺς ποὺ προκαλοῦν τόσες πολλὲς
καὶ ποικίλες ἀρρώστειες. Συνήθως
ἐκδηλώνεται μὲ πυρετὸ ποὺ διαρκεῖ
2—3 ἡμέρες. Μὲ συμπτώματα φε-
ρυγγίτιδος καὶ ἀμυγδαλίτιδος. Μὲ
ἐλαφρὲς ἐκδηλώσεις ἀπὸ τὸ πεπτι-
κό, μὲ κομμάρες, μὲ πονάκια σ' ὅλο
τὸ σῶμα. Καὶ μὲ ὅλα ὅσα προκα-
λοῦν καὶ μὴ κοινὴ γρίπη καὶ ἕ-
νας «πονόλαιμος» καὶ τὸ κοινὸ κρυ-
ολόγημα καὶ μὴ γαστρεντερίτις.
Καὶ ἡ ἀρρώστεια περνᾷ. Καὶ δὲν
τὸ ξέρουμε κἀν πὼς «περάσαμε»
τὴν περίφημὴ καὶ περιώνυμὴ «Πο-
λιομυελίτιδα». Πολλοί, πράγματι,
οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς ἀσφαλῶς
ἔχουμε περάσει τὴν ἀρρώστεια σὲ
μικρὴ ἡλικία. Καὶ σὲ ἐποχὴ ποὺ κα-
λὰ - καλὰ δὲν ξέρομε τί εἶναι πο-
λιομυελίτις.

Τὰ πράγματα ὁμως δὲν συμβαί-
νουν πάντα ἔτσι. Σὲ ἕνα, μικρὸ εὐ-
τυχῶς, ποσοστὸ περιπτώσεων ὁ ἰός
προσβάλλει τὴς μήνιγγες. Καὶ τὰ
νεῦρα. Καὶ τότε οἱ πόνοι εἶναι ἔν-
τονοι. Καὶ ἐνδέχεται νὰ ἐμφανι-
σθοῦν καὶ παρὰλύσεις. Ὅχι πάντα.
Καὶ συνήθως ὄχι βαρεῖες. Παραδι-
κὲς μάλιστα. Δὲν ἀποκλείεται ὁμως
ἂν ὁ ὁργανισμὸς εἶναι ἀδυνατισμέ-
νος, ἂν ὁ ἰός πολὺ τοξικός, ἂν συν-
τρέχουν ἄλλοι λόγοι ποὺ δὲν γνω-
ρίζουμε, δὲν ἀποκλείεται, λέμε, οἱ
παρὰλύσεις νὰ εἶναι σοβαρές. Καὶ
μόνιμες. Καὶ νὰ ἀφοροῦν τοὺς ἀνα-
πνευστικούς μύς. Ὅποτε τὸ ἀρρω-
στο παιδί δὲν μπορεῖ νὰ ἀναπνεύσῃ.
παρὰ μόνον μὲ τὴ βοήθεια τοῦ «τε-
χνητοῦ πνεύμονος».

Ὑπάρχει τέλος καὶ μὴ μορφὴ κε-
ραυνόβόλος τῆς ἀρρώστειας. Στὶς
ἐξαιρετικὰ σπάνιες περιπτώσεις
αὐτὲς ὁ ἰός προσβάλλει τὸν προμύ-
κη μυελὸ καὶ ὁ θάνατος μπορεῖ νὰ
ἐπέλθῃ τάχιστα.

Εὐτυχῶς, ὅπως εἴπαμε, ἡ ἀρρώ-
στεια τὶς περισσότερες φορὲς εἶναι
ἐλαφρά. Πρέπει, ὁμως, νὰ εἴμαστε
πάντα ἔτοιμοι γιὰ τὸ χειρότερο. Γι'
αὐτὸ ὁ προληπτικὸς ἐμβολιασμὸς
εἶναι ἀπαραίτητος. Κυρίως στὰ παι-
διά. Στὰ μικρὰ παιδιὰ τὸν κάτω
δώδεκα.

Πολλὰ εἶπαν γιὰ τὸ ἐμβόλιο κα-
τὰ τῆς πολιομυελίτιδος. Πολλοὶ τὸ
θεωροῦν ἐπικίνδυνον. Θεωρητικὰ δὲν
ἔχουν ἄδικο. Ἡ ἀρρώστεια ὁμως εἶ-
ναι πιὸ ἐπικίνδυνη. Καὶ μὴν ξεχνά-
με πὼς ὅλα τὰ ἐμβόλια — καὶ τοῦ
τύφου καὶ τῆς εὐλογίας καὶ τ' ὅλ-
λα — ἔχουν τοὺς κινδύνους τους.
Καὶ ὁμως τὰ κάνουμε, διότι εἶναι
ἀπαραίτητα. Τῆς εὐλογίας μάλιστα
ὁ ἐμβολιασμὸς — τὸ μπόλι εἶναι
ὑποχρεωτικός.

Τὸ ἐμβόλιο τῆς πολιομυελίτιδος
δὲν εἶναι ἐπικινδυνώτερο. Ἄν
μάλιστα ληφθοῦν ὀρισμένα μέτρα,
πρακτικῶς, δὲν παρουσιάζει κανένα
κίνδυνον.

Πρέπει λοιπὸν νὰ μολοῦμε
τὰ παιδιὰ μας. Ὅχι ὅμως ἂν προ-
φάτως ἔκαναν ἄλλον ἐμβολιασμὸν.
Ἡ ἂν πέρασαν πρὶν ἀπὸ λίγον και-
ρὸ βαρεῖα ἀρρώστεια. Ἡ ἂν ὁ ὁ-
ργανισμὸς τους εἶναι ἀδυνατισμένος
καταπονημένος, γενικὰ σὲ τέτοιες
τάσεις ποὺ ὁ γαστρὸς θὰ κρη-
νοῦν ἀμέσως νὰ ἀναδλεθῇ ἡ ἐφαρ-
μογὴ τοῦ ἐμβολίου. Σὲ ὅλες τὶς ἐπὶ
περιπτώσεις τὸ παιδί πρέπει νὰ
μολοῖται.

Ἐμβόλιο, στὴν Ἑλλάδα, χρησι-
μοῦμε τὸ ἀμερικανικόν. Τοῦ Σάι-
Παρασκευάζεται ἀπὸ ἀρκτεῖς ἀμε-
ρικανικὲς καὶ μὴ διανοητικὲς. Τὴν
μεγαλύτερη παραγωγὴν τὴν ἐπι-
γνωστὸς Οἶκος Λίλλυ.

Τὰ φαρμακεία διαθέτουν ἐμβόλια.
Αὐτὲς ὁμως τὶς ἡμέρες μολοῦμε
δωρεὰν στὸν Σταθμὸ Πρώτων βο-
θειῶν, στὴν Ἀθήνα. Δὲν ἐπαί-
νεται ἐμβολιασμοὺς νὰ κάνουν καὶ
τὰ ὑγειονομικὰ Κέντρα. Ἐλλείπει
πάντως, ἐμβολίου εἶναι ἀπὸ τὸν
παρατηρηθῇ. Ὅλοι μποροῦν καὶ ὅ-
λοι πρέπει νὰ ἐξασφαλίσουν τὸν
λίσταμα τὸν παιδιῶν τους.

Ἰατρός
Κ. ΚΗΛΛΑ-ΔΙΤΗΣ

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΜΠΕΛΙΑ

Ἡ τεμπελιά, ἂν καὶ ἔχη γιὰ
πρόξενος πολλὸν κακὸν ὡς τὴν
μόλα ταῦτα σὲ μερικὲς περιπτώσεις
εἶναι ἀφορμὴ γιὰ διαφορὰς ἐφευ-
σεις.

Ἔτσι τὸ παιδί ἐνὸς γραμμα-
τοῦ ἦταν ὑποχρεωμένο νὰ κόβῃ
ἕνα τὰ γραμματόσημα καὶ νὰ τὰ
κολλᾷ στοὺς φακέλους, ἐπειδὴ
μολοῦσαν νὰ τὰ κόβῃ μὲ τὸ μαλθα-
καχέριστηκε ἕνα σπειροῦν τοῦ
ἰσταμένου του καὶ μ' αὐτὸ χάραξε
τὴν ἐξήμερσιν τὸν ἦδον μαζί μὲ
τὸν γραμματοστέμνον καὶ ἔπειτα
ἐκοβε εὐκόλως μὲ τὸ χέρι. Ὅταν
τὸ μαθεύθηκε ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν
Ταχυδρομείων, ἡ ἰδέα μῆκε σὲ
φαινομένη καὶ ἀπὸ τότε τὰ γραμμα-
τόσημα εἶναι διὰ τὴν ἀνάγκην.

Οἱ σηματοφόροι τὸν σιδηροδρό-
μον ἀνακαλύφθηκαν ἀπ' ἀφορμὴ
ἐνὸς φύλακα μίας σιδηροδρομικῆς
γραμμῆς, ποὺ ἐπειδὴ βαρύνονταν
μετακινῆ διὰ σήματα, τὰ ἔβλεπε
τὰ διὰ πᾶν σὲ μὴ καλὴ θέσιν καὶ
καὶ τὰ μετακινούσε ἀπὸ τὸν
λάκκιον μ' ἕνα σύρμα τῆς νύκτα γιὰ
μὴ τὸν βλέπῃ κανεὶς. Αὐτὸ ὁμως
θεύτηκε, καὶ ἀντὶ νὰ τιμωρηθῇ
φύλακας προβιβάστηκε καὶ ἡ με-
δὸς του ἐφαρμόστηκε στοὺς σιδηρο-
δρόμους.

Στὴν Ἀμερικὴ ἕνας πιπέρικος
ποὺ δούλευε σ' ἕνα ἐνδοχείον καὶ
εἶχε γιὰ δουλειὰ του νὰ στήνῃ τὰ
λεμόνια γιὰ τὰ ἀναψυκτικὰ, ἐπειδὴ
βαρύνονταν νὰ κἀν αὐτὴ τὴ δουλειὰ
μὲ τὸ χέρι, ἐφεύρε τὴν ἀρχὴν
ἀτελεῖς μηχανήμα γιὰ τὸ στήναι
τὸν λεμόνιον, τὸ τελειοποίησε ἐν-
γότερα, πῆρε διπλῶμα εφευρέ-
της καὶ κέρδισε πολλὰ λεφτά.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Περίπτωση μοιχείας. Ὁ δικασ-
τὸς τοῦ κατηγορουμένου προσπα-
θεῖ νὰ συγκινήσῃ τὸ δικαστήριον.
— Κύριοι δικασταί, παραδεχθῆ-
θα ὅτι συζοῦμε μετὰ ὑπάρχοντος ἑ-
νὸς, ἐξ ἧς ἀπεκτήσαμεν καὶ ἐν τε-
λευτῇ. Πλὴν ὁμως αἱ προστάσεις
μὲν πρὸς νομιμοποίησιν καὶ ἐν τε-
λευτῇ πρὸς νομιμοποίησιν τῶν
σέων μᾶς παρὰ μόνον τὸν θάνατον
τοῦ συζύγου.

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ

ΕΝΑΣ ξένος, ὁ ὁποῖος συχνὰ ἐπι-
σκέπεται δι' ὑποθέσεις του
τὴν Ἑλλάδα, μοῦ ἔλεγε πρὸ ἡμερῶν
ἡ αὖ Ἑλληνίδες δὲν ἔχουν νὰ ζη-
λοῦν τίποτε ἀπὸ τὰς ὁμοφύλους
τῆς Ἀμερικῆς. Εἶναι εἰς θέσιν νὰ
καταπονημένοι, γενικὰ σὲ τέτοιες
τάσεις ποὺ ὁ γαστρὸς θὰ κρη-
νοῦν ἀμέσως νὰ ἀναδλεθῇ ἡ ἐφαρ-
μογὴ τοῦ ἐμβολίου. Σὲ ὅλες τὶς ἐπὶ
περιπτώσεις τὸ παιδί πρέπει νὰ
μολοῖται.

Ἐμβόλιο, στὴν Ἑλλάδα, χρησι-
μοῦμε τὸ ἀμερικανικόν. Τοῦ Σάι-
Παρασκευάζεται ἀπὸ ἀρκτεῖς ἀμε-
ρικανικὲς καὶ μὴ διανοητικὲς. Τὴν
μεγαλύτερη παραγωγὴν τὴν ἐπι-
γνωστὸς Οἶκος Λίλλυ.

Τὰ φαρμακεία διαθέτουν ἐμβόλια.
Αὐτὲς ὁμως τὶς ἡμέρες μολοῦμε
δωρεὰν στὸν Σταθμὸ Πρώτων βο-
θειῶν, στὴν Ἀθήνα. Δὲν ἐπαί-
νεται ἐμβολιασμοὺς νὰ κάνουν καὶ
τὰ ὑγειονομικὰ Κέντρα. Ἐλλείπει
πάντως, ἐμβολίου εἶναι ἀπὸ τὸν
παρατηρηθῇ. Ὅλοι μποροῦν καὶ ὅ-
λοι πρέπει νὰ ἐξασφαλίσουν τὸν
λίσταμα τὸν παιδιῶν τους.

ΠΡΑΝ ὅτι ἡ σημερινὴ ἐλευθεριό-
της εἰς τὸ νῦνισμὸν ἡ μάλλον εἰς
τὸ γέννησιν τὸν γυναικὸν θὰ ἐφευ-
ρετο ἡ ἐξήμερσιν τὸν ἦδον μαζί μὲ
τὸν γραμματοστέμνον καὶ ἔπειτα
ἐκοβε εὐκόλως μὲ τὸ χέρι. Ὅταν
τὸ μαθεύθηκε ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν
Ταχυδρομείων, ἡ ἰδέα μῆκε σὲ
φαινομένη καὶ ἀπὸ τότε τὰ γραμμα-
τόσημα εἶναι διὰ τὴν ἀνάγκην.

Οἱ σηματοφόροι τὸν σιδηροδρό-
μον ἀνακαλύφθηκαν ἀπ' ἀφορμὴ
ἐνὸς φύλακα μίας σιδηροδρομικῆς
γραμμῆς, ποὺ ἐπειδὴ βαρύνονταν
μετακινῆ διὰ σήματα, τὰ ἔβλεπε
τὰ διὰ πᾶν σὲ μὴ καλὴ θέσιν καὶ
καὶ τὰ μετακινούσε ἀπὸ τὸν
λάκκιον μ' ἕνα σύρμα τῆς νύκτα γιὰ
μὴ τὸν βλέπῃ κανεὶς. Αὐτὸ ὁμως
θεύτηκε, καὶ ἀντὶ νὰ τιμωρηθῇ
φύλακας προβιβάστηκε καὶ ἡ με-
δὸς του ἐφαρμόστηκε στοὺς σιδηρο-
δρόμους.

Στὴν Ἀμερικὴ ἕνας πιπέρικος
ποὺ δούλευε σ' ἕνα ἐνδοχείον καὶ
εἶχε γιὰ δουλειὰ του νὰ στήνῃ τὰ
λεμόνια γιὰ τὰ ἀναψυκτικὰ, ἐπειδὴ
βαρύνονταν νὰ κἀν αὐτὴ τὴ δουλειὰ
μὲ τὸ χέρι, ἐφεύρε τὴν ἀρχὴν
ἀτελεῖς μηχανήμα γιὰ τὸ στήναι
τὸν λεμόνιον, τὸ τελειοποίησε ἐν-
γότερα, πῆρε διπλῶμα εφευρέ-
της καὶ κέρδισε πολλὰ λεφτά.

μεν τὰς ἀνθρώπινος κοινωνίας εἰς ἕ-
να εἶδος σταύλων μέσα εἰς τοὺς ὁ-
ποίους θὰ ἀνατρέφονταν τὰ παιδιὰ
χωρὶς νὰ γνωρίζουν τοὺς γονεῖς των.
Ἄν λοιπὸν ὁ γάμος ὡς θεσμὸς —
καὶ ὡς δεσμός — δὲν φαίνεται νὰ
λείψῃ ποτὲ ἀπὸ τὸν κόσμον, καὶ ἡ
ἐπιθυμία τῆς γυναικὸς νὰ ἀποκτήσῃ
ἕνα «νόμιμον» σύζυγον ἐπίσης δὲν
θὰ λείψῃ ποτὲ.

Τὸ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ εἶναι ὅτι ἡ
καλύτερα σαγήνη διὰ νὰ συλ-
ληφθῇ αἰχμάλωτος ἕνας ἄνδρας, εἶ-
ναι ἡ φειδῶ! Διὰ τοῦτο αἱ γυναῖκες,
ὡς ἐξ ἐνστικτοῦ, φέρονται ἐχθρικῶς
εἰς τὰς ὁμοφύλους των ποὺ παραδύ-
δουν εὐκόλως τὸ φρούριον εἰς τοὺς
πολιορκητάς του. Καὶ θεωροῦν τὸ
«ἐγκλημα» τὸν δαυρὸν ὅσον τοῦ
προδότου, ποὺ προμηθεύει τρῶ-
φιμα εἰς τὴν φρουράν, ἡ ὁποία ἔχει
ἀποκλεισθῇ εἰς τὸ φρούριον καὶ δὲν
ὑπάρχει ἄλλος τρόπος νὰ παραδο-
θῇ, παρὰ μόνον ἡ πείνα. Αὐτὸς εἶ-
ναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἄν-
δρες εἶναι ἐπικεικότεροι εἰς τὰς πα-
ραδομένας.

ΥΠΟ ΤΑΣ σημερινὰς τουλάχισ-
τον συνθήκας, τὸ δόγμα τῆς
γυναικείας τιμῆς ἔχει μὲν σχετικὴν
μόνον χρησιμότητα, ὅπως ἀνέκαθεν,
ἀλλὰ ἔχει καὶ μίαν ἀπόλυτον ἀξίαν:
τὸ ἀποκλειστικὸν γυναικείον συμφέ-
ρον, τουλάχιστον ἐκείνων τῶν γυναι-
κῶν ποὺ θεωροῦν τὸν γάμον ὡς τὸν
καλύτερον προορισμὸν τους. Διότι
εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ γάμος
θὰ εἶναι τὸν πλέον περισσώτερον, ὅσον
αἱ ἀνευ γάμου παρῶναι τῶν γυναι-
κῶν γίνονται ὀλιγώτεροι.

ΤΟ ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ

Τὸ πουκάμισο, τὸ κυριώτερον ἐ-
σώρημα τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου,
ἦταν ὅλως διόλου ἀγνωστο πρὶν ἀ-
πὸ μερικὸς αἰῶνες. Οἱ ἀρχαῖοι
Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι χρησιμο-
ποιοῦσαν ἀντὶ γιὰ πουκάμισο τὸ
χιτῶνα, ποὺ τὸ μόνον κοινὸ ποὺ εἶχε
μὲ τὸ πουκάμισον εἶναι ὅτι τὸν φο-
ροῦσαν κατὰσκαρὰ.

Ὁ λόγος ποὺ ἐμπόδιζε τὴν διά-
δοσιν τοῦ πουκάμισου δὲν ἦταν μόνον
ὅτι τὸ λινὸ παλὶ στοίχιζε πᾶρα πολ-
λὸ, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅτι οἱ ἄνθρωποι, καὶ
κυρίως τὸ Μεσαίωνα, εἶχαν συ-
νηθίσει στὴν ἀπλυσίαν καὶ τὴν ἀκα-
θαρίαν καὶ ἀνέχονταν σὲ τὸ σῶμα
τους κάθε εἶδος ζωφίας. Κι' αὐτὸ
ὄχι μόνον γιὰ τὸ λαὸ ἀλλὰ καὶ γιὰ
τοὺς ἀρχόντες, τοὺς βασιλεῖδες καὶ
τοὺς ἱερωμένους.

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 14ου αἰῶνα
ἄρχισε στὴν Ἑυρώπῃ νὰ ἀναπτύσ-
σεται ἡ διωμηχανία τῶν λινῶν ὑφα-
σμάτων καὶ οἱ ἄνθρωποι ἤθελαν νὰ
ζοῦν πᾶς μὲ μεγαλύτερη πολυτέλεια
καὶ καθαριότητα, ἀφοῦ μὲ τὴν ἀ-
νακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς εἶχαν εἰσ-
ρεῦσει σημαντικὰ πλοῦτη στὴν Εὐ-
ρώπῃ.

Τὸ πουκάμισο ὁμως σὰν ἀπαραί-
τητο ἔνδυμα γιὰ τὶς ἀνώτερες καὶ
εὐπορώτερες τάξεις μόλις στὶς ἀρ-
χές τοῦ 15ου αἰῶνα παρατηρεῖται.
Παρ' ὅλα αὐτὰ ἦταν ἀγνωστὴ ἡ συ-
νήθεια τῆς ἀλλαγῆς καὶ τοῦ πλου-
σματος τῶν πουκαμίσων. Τὸ φοροῦ-
σαν διαρκῶς ὅσπου νὰ σχισθῇ καὶ
νὰ πέσῃ ἀπὸ πάνω τους. Ἀλλ' ὅσοι
τὰ πουκάμισα ἦσαν τόσο ἀκριβά,
ποῦ ὅταν ἕνας ἀποκτοῦσε διὰ ἡ-
τρία ἀπ' αὐτὰ μποροῦσε νὰ θεω-
ρηθῇ πλούσιος.

Στὰ τέλη τοῦ 16ου αἰῶνα ἄνοιξε
νὰ γίνεταί ἡ ἡχοῖς νυκτικῶν,
ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τοὺς ἐμποροῦς. Ὡς
τότε οἱ ἄνθρωποι ἐβγαλὸν τὴν νύκτα
τὰ πουκάμισά τους γιὰ νὰ τὰ δια-
φυλάξουν καὶ κοιμῶντουσαν γυμνοί.
Τὸ πουκάμισο ἄρχισε νὰ γίνεταί
εὐρύτατα γνωστὸ μόνον στὶς ἀρχές
τοῦ 17ου αἰῶνα.

Τριπλὴ ἀφροδισιακή!

ΜΕ ΛΑΔΙ "ΜΕΛΠΑΝ", καὶ ΛΑΝΟΛΙΝΗ "ΜΕΛΠΑΝ",

1) ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΓΚΑΥΜΑΤΩΝ. Χρησιμοποιώντας πρὶν
καὶ μετὰ τὸ μπάνιο σας τὸ Λάδι Ἡλίου Μελπᾶν,
μαυρίζετε γρήγορα κι' ὁμορφα, χωρὶς νὰ πάδετε
τὸ παραμικρὸ ἔγκαυμα.

2) ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΥΠΕΡΙΔΟΔΩΝ ΑΚΤΙΝΩΝ. Συγχρόνως, τὸ
Λάδι Ἡλίου Μελπᾶν φιλτράρει τὴν ἐπικίνδυνον ρα-
διενέργεια τοῦ ἡλίου καὶ ἐμποδίζει τὶς ὑπεριώδεις
ἀκτίνες νὰ σᾶς βλάψουν.

3) ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ «ΞΗΡΟΤΗΤΟΣ». Εἰδικὰ γιὰ τὸ πρόσωπό σας, ποὺ
τὴν τρυφερὴ ἐπιδερμίδα του
«στεγνώνουν» ὁ ἥλιος κι' ἡ
ἀλμύρα τῆς θάλασσας, μετα-
χειρίσθητε Λανολίνη Μελπᾶν.
Ἡ Λανολίνη Μελπᾶν ἀναπλη-
ρώνει τὸ ΝΕΡΟ, ποὺ ἀφαιρεῖ
ἀπὸ τὸ δερμα ὁ ἥλιος καὶ τῆς
οἶδε τὰ ἀμυντικὰ καὶ τονωτικά
στοιχεῖα ποὺ χρειάζεται.

ΜΕΛΠΑΝ

Τὸ δονιπὲν
ΝΙΟΥ ΛΑΪΤ

Τὸ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟ
ΚΑΙ Τὸ ΚΟΜΨΟΤΕΡΟ
Ζητεῖτε πάντοτε τὰ γνήσια
ΝΙΟΥ-ΛΑΪΤ μὲ τὴν ἐραμ-
μένη ἐτικέτα

Ι. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΡΜΟΥ 50 ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 27.804

Η Δανέζα είναι
τροφερή και εύχα-
ριστη σύντροφος.
Από τον ξένο δ-
μως εξαρτάται να
μείνει μία ώρα
ανάμνησι ή γνωρι-
μία ή να διακοπή
πολύ απότομα....

Η ειρηνική χώρα
που άγαπα τους ξένους

4.000.000

φίλοι σ'ας περιμένουν στην όμορφη Δανία!

ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΤΕ ποτέ, αγαπητή αναγνώστριά, να φαντασθήτε ό-
τι σε μία χώρα όχι πολύ μακρινή έχετε 4 εκατομμύρια φίλους;
Αυτό δεν είναι σχήμα λόγου. Τό ξαναλέω γιατί μπορεί να μην
το αντιληφθήκατε. Τέσσερα εκατομμύρια φίλους. Δεν τους ξέ-
ρετε κι' ούτε σ'ας ξέρουν, αλλά τί σημασία έχει; Σ'ας περιμένουν.

Η ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

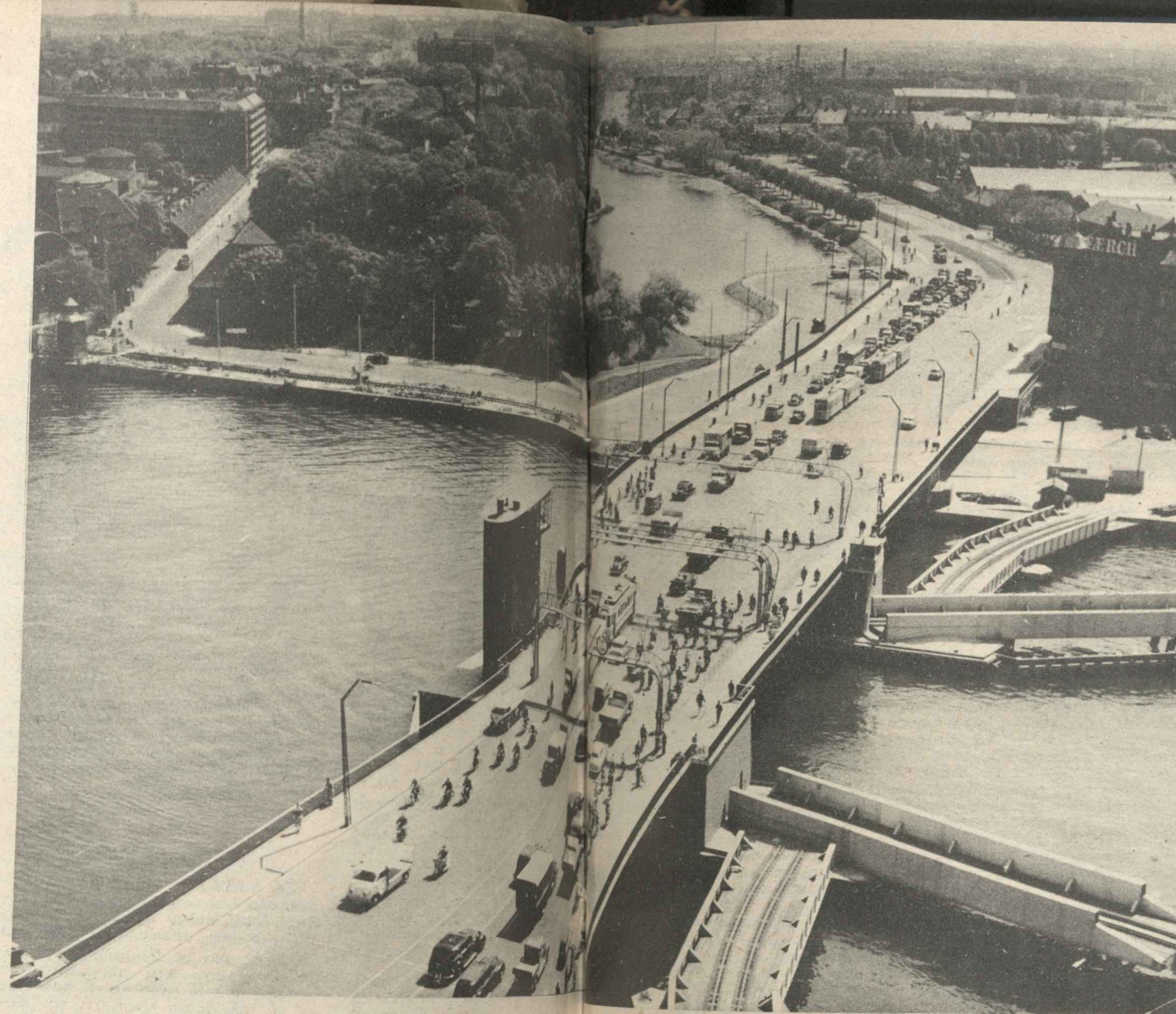
Η ΧΩΡΑ αυτή είναι η πατρίδα του Χάινς Κρίστιαν "Αντερσεν, η Δανία.
Λίγα λεπτά πριν προσγειωθεί στο αεροδρόμιο του "Καστρούπο" το αερο-
πλανό της SAS που με μετέφερε στη Δανία, ένας Σουηδός που καθόταν δί-
πλα μου με ρώτησε:

— Ξέρετε κανέναν στη Δανία;
Τού απάντησα αρνητικά.
Γέλασε.
— Δεν έχει σημασία, είπε. Δεν έχετε παρά να περπατήσετε στην πλα-
τεία του Δημαρχείου της Κοπεγχάγης και να πείτε «Hello!» Δεν χρειάζε-
ται τίποτε άλλο.

— Δεν σ'ας καταλαβαίνω.
— Θα με καταλάβετε όταν κάνετε αυτό που σ'ας λέω. Θα δ'είτε άμεσως
να σ'ας κυκλώνει ένα πλήθος που θα αγωνιά για να σ'ας εξυπηρετήσει. Σε
κανένα μέρος του κόσμου δεν γίνεται ίσως αυτό. Στη Δανία γίνεται.

Δεν πίστευα τα λόγια του.
Την επομένη το απόγευμα μία ξαφνική μπόρα με είχε απομονώσει κά-
τω από μία τέντα στην πλατεία του Τιβολί. Περίμενα κάπου δέκα λεπτά.
Ξαφνικά μία κούρσα φρενάρισε στο απέναντι πεζοδρόμιο κι' ένας ξανθός
άνθρωπάκος πήδησε έξω. Άδιαφορώντας για τη βροχή που τον έκανε κυ-
ριολεκτικά μούσκεμα, με πλησίασε τρέχοντας.

Είπατε ξένος; με ρώτησε.
— Μάλιστα, τού απάντησα κάπως έκπληκτος.
— Τό κατάλαβα, συνέχισε με ταχύτητα. Έλάτε στο άμαξι μου. Μη

στέκεσθε 'εδώ πέρα. Πού πηγαίνετε;
Τού απάντησα ότι δεν είχα κανένα συγκεκριμένο προορισμό και ή-
ταν άσκοπο να ένοχληθώ. Στο κάτω-κάτω θα μπορούσα να πάω να πα-
— Ασφαλώς και θα μπορούσατε, με διέκοψε, αλλά μερικοί από τους
σωφέρ μας έχουν, ξέρετε, την κακή συνήθεια να παίρνουν χρήματα μόνο
και από τους ξένους. Πριν από τον πόλεμο δεν θα γινόταν τέτοια πρά-
αυτό. Άς είναι. Λοιπόν, δεν μου είπατε πού πηγαίνετε;
Αυτή ήταν η πρώτη μου εντύπωση από τη Δανία. Κάθε ξένος που έλ-
ναι επισκεφθεί τη χώρα αυτή θα έχη να αφήσει κάτι ανάλογο. Έτσι θέ-
πουν οι Δανοί την φιλοξενία. Οι Δανοί αγαπούν τους ξένους. Τους θέ-
πούν με ζέση και ειλικρίνεια. Η αγάπη τους δεν κρύβει καμιά ύποπ-
βουλία. Τους άρεσει να έχουν κοντά τους έναν ξένο, να τον κάνουν το
πέξι, να μοιράζονται μαζί του τις απλές χαρές τους. Υπάρχουν σίγουρα
στη Δανία πολλές οικογένειες που τηλεφωνούν στα Τουριστικά Γραφεία
ζητώντας να φιλοξενήσουν έναν ξένο για μία ή περισσότερες ημέρες.
σικά δεν ζητούν χρήματα γι' αυτό. Άπλουστατα, τους άρεσει να φιλο-
νούν έναν ξένο.

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ...

Η ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ είναι η πρωτεύουσα της Δανίας. Είναι η αγαπημένη
των Δανών, των Σκανδιναμών και των ξένων, δηλαδή όλων των ανθρώπων.
Γιατί; Είναι πολύ δύσκολο να κλείσης τη μαγεία της Κοπεγχάγης σε
άψυχα λόγια. Είναι ένα ελκυστικό μίγμα παλαιών και νέων πραγμάτων.
Είναι μία έντονη νοσταλγία, ένα χρώμα, μία υπόσχεση. Μία ελπί-
κι' ένα ξεφάντωμα. Ένας ψιθύρος νερού, μία μελωδία, λίγες ξανθές
κλες και μία θάλασσα από κόκκινες στέγες.
Ένας Σουηδός δημοσιογράφος, ο Μπέργκε Μπένκτσον, της «Ελευθε-
ρημένης» «Επιθεωρήσεως» της Στοκχόλμης, μου είπε ένα πρωί καθώς πε-
πατούσαμε στη δανική πρωτεύουσα:
— Γεννήθηκα στη Στοκχόλμη, αλλά θέθελα να πεθάνω στην Κοπεγχάγη.

Τον κύπταε χωρίς να καταλαβαίνω.
— Έχετε δίκιο, γέλασε. Θα έπρεπε να είσαι Δανός ή Νορβηγός για
να με καταλάβεις. Βλέπεις, για μας τους Σκανδιναμούς, η Κοπεγχάγη εί-
ναι μία δεύτερη πατρίδα.

Η Κοπεγχάγη είναι δεμένη με την παράδοσι, οι δρόμοι της είναι γε-
μάτοι νοσταλγία και αναμνήσεις, κάθε γωνιά της ψιθυρίζει κι' έναν θρύλο
μια ιστορία του Χάινς Κρίστιαν "Αντερσεν. Η μπρούτζινη γοργόνα που
έχει υποδεχτεί στην είσοδο του λιμανιού είναι συνυφασμένη μ' έναν από
τους πιο αγαπημένους θρύλους της Δανίας, που μιλά για τη δύναμη της
αγάπης και πολλά ζευγάρια έρχονται σήμερα εδώ για να ανταλλάξουν
μπρος στην πονεμένη γοργόνα όρκους αγάπης.

Τα σπίτια της Κοπεγχάγης χτίζονται όπως ακριβώς πριν από 100 και
200 χρόνια, με γκρίζο τούβλο και κόκκινο κεραμάδι. Και ο καπνοδοχόκα-
μωτής που διασχίζει κάθε πρωί τους δρόμους της πόλεως φορτωμένος
το σινερά του είναι μία πατροπαράδοτη και χαριτωμένη γοαφικότητα.

Όπως και στα παραμύθια του "Αντερσεν, οι πελαργοί είναι πάντα οι
αγαπημένοι της ανοίξεως. Τα παιδιά τους υποδέχονται κάθε χρόνο με το
δίο παλιό και χαρούμενο τραγούδι που μιλά για ένα «μακροπόδη πελαργό»
που ρουφά διψασμένα τόν ηλιο.

Την ημέρα η Κοπεγχάγη μοιάζει σ'α να ξεκόλλησε από μία λιθογρα-
φία του περασμένου αιώνα. Άλλα το βράδυ, όταν πέσει το σκοτάδι κι'
ακούγουν να χοροπηδούν στους τοίχους οι φωτεινές ρεκλάμες του «Ατλάν-
τις» και του «Φλαμίγκος», μία καινούργια Κοπεγχάγη ξυπνά και παίρνει
τη θέση της άλλης. Είναι η σημερινή Κοπεγχάγη, η Κοπεγχάγη του 1958
που κι' και πάλαιτα έντονα στο ρυθμό της εποχής της...

ΤΑΚ, ΣΚΟΛ, ΣΝΑΠΣ Κ.Λ.Π.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ στιγμή που θα πατήσετε το πόδι σας στη Δανία

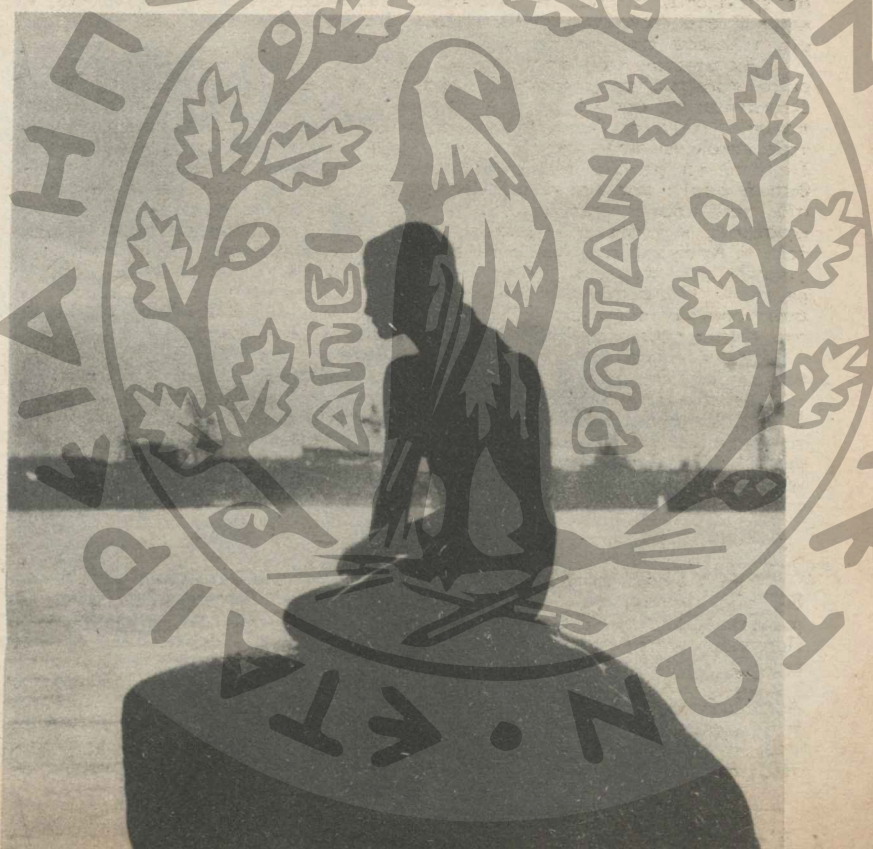
Εντυπώσεις του κ. Φρ. Γερμανού από ένα ταξίδι

Επί 4.000.000 κατοίκων υπάρ-
χουν 2—3.000.000 ποδήλατα. Στις
8—9 το πρωί και στις 4—5 το
απόγευμα, 600.000 ποδήλατα κυ-
κλοφορούν στους δρόμους της Κο-
πεγχάγης, όπως δείχνει αυτή η φω-
τογραφία της γέφυρας Λάνζεμπρο.

Η παροιμιώδης αγάπη των Δανών
για τα ζώα εκδηλώνεται μ' αυτή τη
φωτογραφία. Ο άστυφύλαξ της
τροχαίας διευκολύνει τη διάβασι
μέσα από τα καρφιά μιάς πάπιας
με τα παπάκια της σ' ένα κεντρι-
κό δρόμο της Κοπεγχάγης....

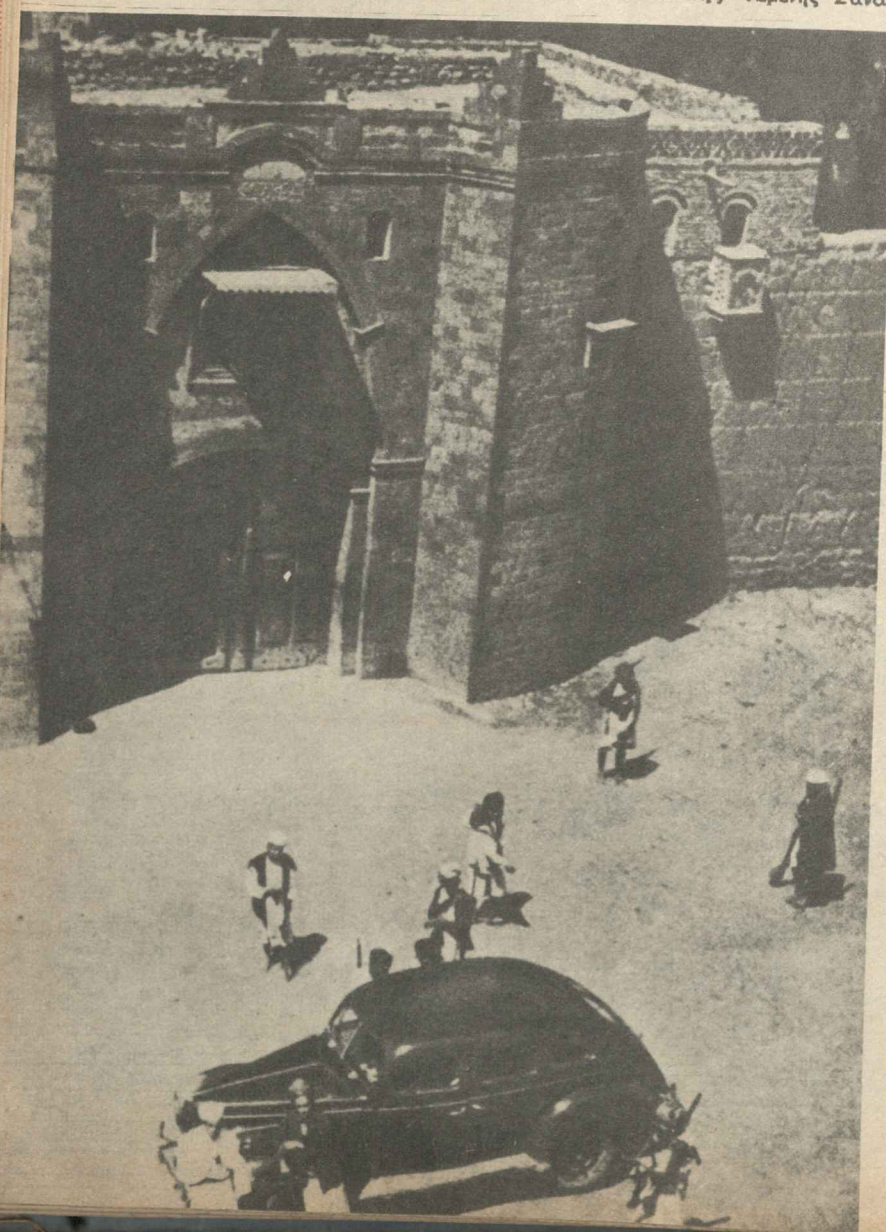
Η μπρούτζινη γοργόνα στην είσοδο του λιμανιού της Κοπεγχάγης.

Ο βασιλιάς της 'Υεμένης 'Αχμετ μπέν Γιάχια, που κράτησε αιχμάλωτη στο χαρέμι του μήνες δολοκλήρους την Ρίτα Νάσιρ. Ο βασιλιάς 'Αχμετ μπέν Γιάχια είναι έξηνταοκτώ χρονών.

Η είσοδος του βασιλικού παλατιού στην πρωτεύουσα της 'Υεμένης Σανά.

ΗΜΟΥΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΗ Σ'ΕΝΑ ΧΑΡΕΜΙ

Από την ημέρα που ακολούθησε τον άνδρα της στην 'Υεμένη, άρχισε για μία νεαρή Σκωτσέζα πιά όπιστευτη περιπέτεια: έμεινε τέσσερες μήνες κλεισμένη στο χαρέμι του βασιλιά της 'Υεμένης ανάμεσα στις διακόσιες περίπου παλλακίδες του

Η ΜΕΓΑΛΥΕΡΗ περιπέτεια που μπορεί να έχη μία 'Αγγλίδα, γεννημένη και μεγαλωμένη στη χώρα που έμφανίστηκαν οι πρώτες σουφραζέτες που ή ισότητά των δύο φύλων είναι γεγονός τελεσμένο κι' οι σύζυγοι πλένουν τα πιάτα και δγάζουν τα παιδιά περίπατο, ενώ οι γυναίκες τους αγοράζουν στις συνελεύσεις, είναι ασφαλώς να κλεισθή αιχμάλωτη σ' ένα χαρέμι στο έλεος ενός δεσποτικού 'Ανατολίτη μονάρχη που αγνοεί τις δυτικές άνοησίες για την ισότητα των φύλων και μεταχειρίζεται τις γυναίκες σαν παιχνίδια. Κι' αυτό ακριβώς συνέβη στη Ρίτα Νάσιρ, μία Σκωτσέζα είκοσι πέντε χρονών, παντρεμένη και μητέρα πέντε παιδιών, που επί τέσσερις μήνες έζησε μαζί με τις γυναίκες και τις σκλάβες του βασιλιά της 'Υεμένης, της πιο όπισθοδρομημένης αυτής χώρας της 'Αραβίας.

Όταν εδώ κι' έπτά η όχτω χρόνια η Ρίτα ανάγγειλε για πρώτη φορά στους δικούς της ότι ήταν έρωτευμένη μ' έναν 'Αραβ, έναν 'Υμενίτη, οι δικοί της κόντευαν να πιάθουν συγκοπή. Φανταζόντουσαν τον 'Αραβ αυτόν σαν έναν άνδρα ντυμένο μ' άσπρη γκελεμπία και σαρίκι, σιωπηλό και μυστηριώδη με άπειλητικά πρόσωπο. Αντίθετα ο

'Αχμετ— αυτό ήταν το όνομα του 'Αραβ—ήταν ένας μοντέρνος τύπος, που ντυνόταν με σπορ κοστούμι και δεν είχε τίποτα το μυστηριώδες επάνω του. Μία μέρα ο 'Αχμετ—έχον πια τρευτή πιά—ήρθε στο σπίτι άνοιχθισια χαρούμενος. Αύριο θα πάμε στο Λονδίνο, άναγγέιλε στη γυναίκα του. Είπατε καλεσμένοι σ' ενός φίλου μου. Υπήρχε κάποια νύκτα υπερήφανας στα λόγια του, που η Ρίτα δεν κατάλαβε. Κι' ο 'Αχμετ της έδειξε: ο φίλος του ήταν ο Σάιμ—'Ισλάμ Μπάντρ, ένας συμπατριώτης του. 'Η μάλλον ο πρίγκιπας διάδοχος του βασιλιά της πατρίδας του, της 'Υεμένης. Ο 'Αχμετ είχε φροντίσει για μερικές προίκες κι' έτσι είχαν γνωριστεί. Την άλλη μέρα άφησαν τα παιδιά τους στους γονείς της Ρίτας και έφυγαν για το Λονδίνο ντυμένοι με τα καλύτερα ρούχα τους. Και στο Λονδίνο, σ' ένα μεγάλο ξενοδοχείο, βέλοϊ ανάμεσα σ' ένα τεράστιο πλήθος καλεσμένων που δεν τους γνώριζαν πήραν μέρος στη γιορτή του 'Υεμενίτη πρίγκιπα.

Κάποια στιγμή ο πρίγκιπας έλεσε κοντά του τον 'Αχμετ, ενώ η Ρίτα λίγο πιο πέρα τους κύττα

χαίρι να τολμά να πλησιάση. Από τη μία μεριά ήταν στενωχωρήμένη γιατί είχε αφήσει τα παιδιά της μόνα τους, πράγμα που δεν έκανε ποτέ. Από την άλλη μία άοριστη ανησυχία για το τί έλεγε ο πρίγκιπας με τον άνδρα της. 'Ηταν παράξενο ν' ακούη τον 'Αχμετ να μιλά 'Αραβικά, γλώσσα που αυτή δεν ήξερε. Προσπαθόνταν κάτι το άπειλητικό, κάτι το μυστηριώδες που έρχόταν από την παράξενη χώρα του άνδρα της. Τέλος, σέ λίγο, ο άνδρας της ήρθε κοντά της. Ο πρίγκιπας μου πρόσφερε μία δουλειά, Ρίτα! Φεύγουμε για την Ταϊλάνδη. Όλα τα έξοδα πληρωμένα! Με τα παιδιά μαζί. 'Η Ταϊλάνδη ή πρωτεύουσα της πατρίδας μου. Θα κερδίσω αρκετά λεφτά. 'Υστερα, ξέρεις, νοιώθω και κάποια νοσταλγία για την πατρίδα μου. Μα δεν είναι μόνο αυτό. 'Εχω δίπλωμα ήλεκτροτεχνίτη και θα διδάξω εκεί. 'Η 'Υεμένη έχει ανάγκη από κάθε είδους τεχνικούς και πληρώνουν καλά.

'Ηταν σαν ένα παράξενο όνειρο. Οι προτοιμασίες, οι άποχαριετισμοί... Και λίγες εβδομάδες αργότερα το άεροπλάνο. 'Υστερα το ξύπνημα σ' έναν παράξενο κόσμο... 'Η πιά... Μία πόλη με τέσσερις χιλιάδες κατοίκους. Όύτε ένας δρόμος γι' αυτοκίνητα, αλλά μόνο στενοί δρόμοι για καραβάνια. 'Εγκαταστάθηκαν στην ευρωπαϊκή συνοικία, όπου έμεναν οι λίγοι Ευρωπαίοι, υπάλληλοι του προξενείου, πιλότοι των αεροπορικών εταιριών, τεχνικοί 'Αχμετ έφυγε για τη δουλειά του, ή νεαρή γυναίκα του άνοιγε τα παράθυρα και κάτω από τον καυτερό ήλιο έβλεπε στο δρόμο, παράξενες, σαν από κάποιον άλλο κόσμο, τις

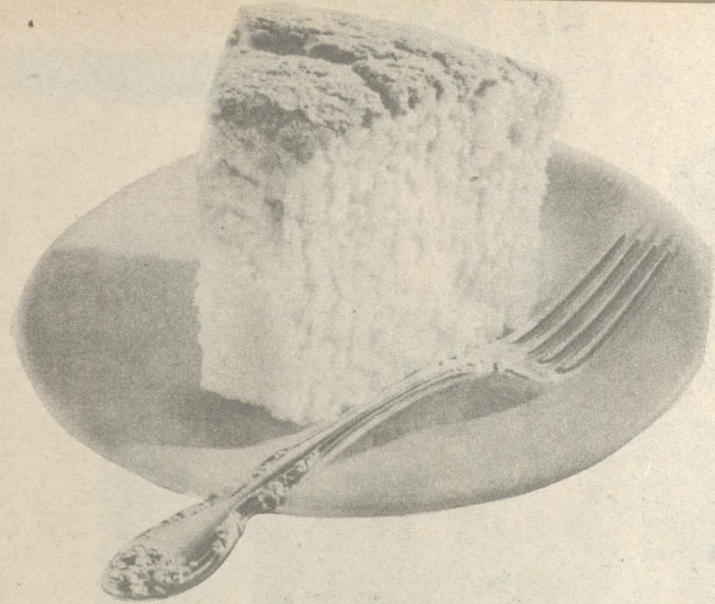
καμήλες των καραβανιών που τραβούσαν προς το νότο, προς την έρημο ή προς τη Μέκκα. Αυτή ήταν η 'Υεμένη, ή πατρίδα του άνδρα της... 'Ενα μήνα ύστερα από την άφιξή τους στην 'Υεμένη, ένα γεγονός ήρθε να σπάση τη μονοτονία της ύμενικής πρωτεύουσας, με τις καλύτερες ημέρες και τις παγερές νύχτες της, τα τσαμιά της και τους ζητιάνους με τα δεκανίκια στους ακάθαρτους δρόμους της. 'Ηταν μία παρέρλασι των στρατευμάτων του 'Ιμάμ, του βασιλιά δηλαδή, πατέρα του πρίγκιπα διαδόχου: του έξοχώτατου 'Αχμετ μπέν Γιάχια Μουχάμμαντ Χαμίντ—ούντ—Ντίν. Όλοι οι ξένοι είχαν προσκληθή με τις γυναίκες τους. Όταν γύρισαν στο ξενοδοχείο που έμεναν, ο 'Αχμετ είπε στη γυναίκα του: «Πρόσεξε ότι ο βασιλιάς σε παρατηρούσε;» 'Η Ρίτα γέλασε. «Άνοησίες, 'Αχμετ», είπε. «Πιστεύεις ότι με πρόσεξε; Λένε ότι ο 'Ιμάμης έχει δύο γυναίκες και πάνω από εκατό παλλακίδες.» «Διακόσιες», απάντησε με σοβάρδ ύφος ο 'Αχμετ. 'Είνας θαβύπλιντος 'Ιμάμης... Την υπόλοιπη ημέρα ή νεαρή γυναίκα δεν ξανασκέφθηκε το έπεισόδιο. Ο 'Ιμάμης της είχε φανή πολύ γέρος, κουρασμένος, άφηρημένος. Όταν οι ρόδες της Ρόλς Ρόυς του είχαν πάψει να χορηγούν στη γεμάτη λάσπες πλατεία κι' ένας γίγαντας σωματοφύλακας τον είχε βοηθήσει να κατέβη από την πόρτα του αυτοκινήτου είχε προβάλει ένας κοντός άνδρας με γενειάδα και σκούρα γυαλιά. Είχε περσάει ανάμεσα από σημαίες και σάλπιγγες, σταματώντας μία ή δυο μόνο φορές.

Την άλλη μέρα όμως ήρθε ή εκπλήξη. Δεν είχε πολλή ώρα που είχε φύγει ο 'Αχμετ για τη δουλειά του, όταν, από κάτω, μία από τις Ρόλς Ρόυς της βασιλικής αλής στάθηκε και τρεις άνδρες δγχαν από μέσα. 'Η Ρίτα άκουσε τα δγμάτα τους να ανεβαίνουν, τις όμιλίες τους να ακούγονται κοντά. Κάποιος άνοιξε την πόρτα. Τρομαγμένη προχώρησε προς τους τρεις άνδρες. 'Ηταν τρεις στρατιωτικοί. —Γρήγορα! φώναξε ένας απ' αυτούς σε σπασμένα αγγλικά. Πάρτε πράγματα, όλα πράγματα δικό σας, έλατε! Γρήγορα. Σας ζητά ο βασιλιάς! —Μα τί συμβαίνει; 'Εγώ... —Γρήγορα! την διέκοψε πάλι ο αξιωματικός. Πήρε τα παιδιά της και μπήκε στο αυτοκίνητο. 'Ενας από τους αξιωματικούς άδηγοσε. Το αυτοκίνητο έφτασε στα άνακτα του 'Ιμάμ της 'Υεμένης. Κατέβηκαν και προχώρησαν σ' ένα δρομάκι στην άκρη μιας μεγαλόπρεπης πιάσινας. Γύρω ήταν πολυτέλεστα οικοδομήματα... Από τη στιγμή εκείνη ήταν αιχμάλωτη στο χαρέμι του 'Ιμάμ. Και τώρα διηγείται ή ίδια ή Ρίτα Νάσιρ την άπίστευτη περιπέτεια της: Ο βασιλιάς με περίμενε σε μία σάλα χωρίς έπιπλα, αλλά στραμένη με άφωνα χαλιά. Καθόταν σ' ένα μαξιλάρι και γύρω του ήταν καμιά πεντηνταριά μουρικές. Στις γωνίες της σάλας γενικά σκλάβοι έπαιζαν φλογέρα. Όταν με είδε, σήκωσε το χέρι του κι' οι γυναίκες που ήταν γύρω του έφυγαν. Μού είπε τότε να καθίσω σ' ένα μαξιλάρι κοντά του, πήρε στην άγκαλιά του το πιο μικρό μου παιδί κι' άρχισε να με

ρωτά. Με ρώτησε αν μου άρεσε ή πόλι κι' είπα ναι. Με ρώτησε αν προτιμούσα την 'Υεμένη από την 'Αγγλία κι' είπα πάλι ναι, με ρώτησε αν ήμουν ευχαριστημένη και του απάντησα ναι. Φάνηκε ευχαριστημένος γιατί, μού είπε πως οι 'Αγγλίδες μιλούσαν πολύ, ενώ εγώ αντίθετα μιλούσα πολύ λίγο κι' έτσι θα συνεννοούμθα καλά. Πρόσθεσε ύστερα ότι είχε δώσει έντολη να χτίσουν μία βιβλίτσα κοντά στο βασιλικό παλάτι για να μείνω μαζί με τον άνδρα μου και τα παιδιά μου. Δεν του άρεσε να μείνω σ' ένα ξενοδοχείο όπου ήταν τριακόσιοι άνδρες. Αυτό μου φάνηκε πολύ εύγενικό εκ μέρους του και τον ευχαρίστησα. Ο βασιλιάς σήκωσε τότε το χέρι, ήρθαν δυο σκλάβοι και με πήραν έξω. *'Επειρα, έβλεπα, ότι υπήρχαν χαρέμια, αλλά δεν μου ήπιγε το μυαλό ότι με πήγαιναν στο χαρέμι. Τό κατάλαβα μόνο όταν μπήκα μέσα σε μία σάλα με κλειστά παράθυρα και σιδερένια κάγκελα, όπως αυτά που έχουν στις φυλακές. Μέσα στη σάλα ήταν γυναίκες με φερτζέδες. 'Η σάλα είχε μία μονάχα πόρτα κι' όταν μπήκα μέσα με τα παιδιά μου, οι σκλάβοι την έκλεισαν πίσω μου. Αυτό μ' έκανε να γίνω έξω φρενών γιατί δεν άνεχομαι να με μεταχειρίζονται έτσι. 'Υστερα ήμουν 'Αγγλίδα υπήκοος κι' ο βασιλιάς δεν είχε κανένα δικαίωμα επάνω μου. 'Ετσι άρχισα να ουρλιάζω. Τό ίδιο έκαναν και τα παιδιά μου κι' όλοι μαζί χτυπάγαμε με τις γροθιές μας την πόρτα, ενώ οι άλλες γυναίκες μας κύτταζαν με κατάπληξη, λέγοντάς μου πως ήμουν ήλιθα κι' άχάριστη, γιατί κάθε άλλη νέα θα τό θεωρούσε τιμή να βρεθή στο

Ο σύζυγος της Ρίτας 'Αχμετ Νάσιρ, μαζί με τον όποιο πήγαν στην 'Υεμένη. Ο 'Αχμετ και ή Ρίτα είχαν γνωρισθ ή μερικων έτών στο Λονδίνο

Η Ρίτα Νάσιρ με τρία από τα πέντε παιδιά της στο σπίτι της στην 'Αγγλία. Το κοριτσάκι δεξιά είναι ή προτελευταία, ή Χαλίμα. Όταν ή μητέρα της ήταν στο χαρέμι ή Χαλίμα άρρώστησε και μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο. Από κεί κατάρωσε ή Ρίτα να δραπετεύση.

Όταν σας περισσεύουν
ασπράδια των αυγών

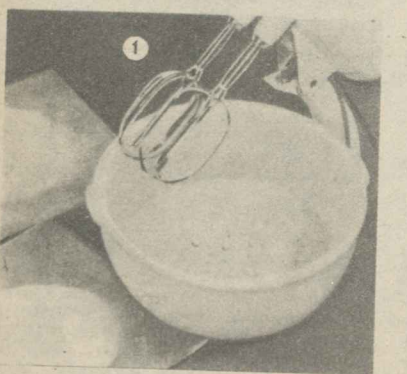
ΚΕΪΚ ΑΓΓΕΛΩΝ

1 ¼ φλυτζ. τσαγιού ασπράδια αυγών (10 έως 12) ■ 1 ½ φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη ■ 1 φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι ■ Ελάχιστο αλάτι ■ 1 ¼ κουταλ. τσαγιού (κοφτό) κρεμοτάρταρο ■ Βανίλια.

ΕΙΚΟΝΑ 1: Αναμινύετε ½ φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη με το αλεύρι και τα περνάτε από κόσκινο 4 φορές. Βάζετε σ' ένα μεγάλο μπλάντο ασπράδια των αυγών και το αλάτι και τα χτυπάτε με τις ειδικές ρόδες ή σε ηλεκτρικό μίξερ, με μέτρια ταχύτητα, επί 1 λεπτό περίπου ή έως ότου ασπρίσουν και πήξουν.

ΕΙΚΟΝΑ 2: Προσθέτετε το κρεμοτάρταρο και αφίnete να χτυπηθεί η μαρέγκα επί 1½ λεπτό. Κατόπιν ρίχνετε την υπόλοιπη από τη ζάχαρη λίγη - λίγη εάν η μαρέγκα γίνεται σε ηλεκτρικό μίξερ. (Εάν τη χτυπάτε με τις ειδικές ρόδες ρίχνετε τη ζάχαρη ¼ φλυτζάνι τσαγιού κάθε φορά). Προσθέτετε το άρωμα.

ΕΙΚΟΝΑ 3: Χωρίζετε το μίγμα του αλεύρου σε τέσσερα μέρη και ρίχνετε ένα τέταρτο κάθε φορά ενώ ανακατεύετε ελαφρά με μία σπάτουλα ή με ένα κουτάλι.

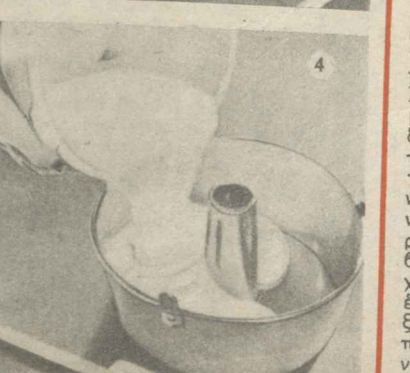
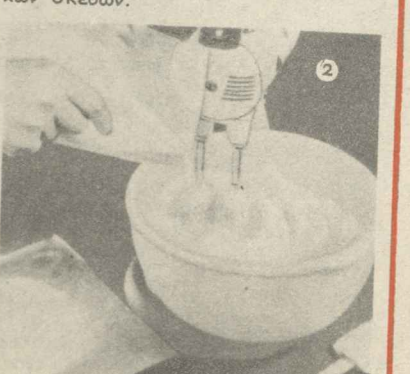

ΕΙΚΟΝΑ 4: Αδειάζετε το χυλό μέσα σε αβουτύρωτη φόρμα, απλή, χωρίς σκαλίσματα, διαμέτρου 25 εκ. καυστών.

Ψήνετε το κέικ σε μέτριο φούρνο (375ο Φαρενάιτ) επί ½ ώρα. Τό διαλύετε από το φούρνο και το αναποδογυρίζετε επάνω σε μία σχάρα. Αφίnete να μείνει έως ότου κρυώσει. Τότε ξεκολλάτε τις άκρες του κέικ από τη φόρμα με ένα μαχαίρι και το δαγκάτε σε πιατέλα.

ΣΗΜ.—Τα ασπράδια των αυγών εάν χτυπηθούν χλιαρά αυξάνονται περισσότερο σε όγκο. Χωρίζετε λοιπόν τα ασπράδια από τα κροκάδια όταν τα αυγά είναι κρύα και αφίnete τα ασπράδια να μείνουν αρκετή ώρα σε θερμοκρασία δωματίου. Κατόπιν τα χτυπάτε. Εάν εισθε διαστική, βάζετε τα ασπράδια σε ένα μπλάντο και τα τοποθετείτε μέσα σε χλιαρό νερό.

Με το ηλεκτρικό μίξερ το χτύπημα των αυγών γίνεται γρήγορα και χωρίς κόπο. Το χτύπημα γίνεται σχετικώς εύκολα και με τις ειδικές ρόδες (όχι σύρμα), τις οποίες θα βρήτε σε χαμηλή τιμή (15 έως 80 δραχμές) στα καταστήματα οικιακών σκευών.

Ειδικό ρεπορτάζ της κ. ΧΡΥΣΑΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

Δύο μεγού του κ. ΤΑΣΟΥ ΓΑΪΤΗ τις αναγνώστριες της «Γυναίκας»

ΕΚΛΕΚΤΟΣ ανάμεσα στους εκλεκτούς, ο εξαιρετικός κ. Τάσος Γαΐτης. Έχει εργασθεί επί 55 χρόνια και, στο διάστημα αυτό, έχει παρουσιάσει αριστουργήματα της γαστρονομικής τέχνης. Ήταν μόλις 22 ετών όταν ανέλαβε ως σέφ στο «Ακταίον» του Νέου Φαλήρου. Στο Παρίσι έζησε αρκετά χρόνια και γνωρίστηκε με τον κοσμοπολίτικο τεχνίτη της κουζίνας Έσκοφιέ, καθώς και με τον διάδοχό του τον Έμποντώ. Εργάστηκε επίσης ως σέφ στο «Πάλλας» Λουτρακίου, στο «Ελσίλ» Κηφισιάς επί 16 χρόνια, στο ξενοδοχείο της Μ. Βρετανίας, στο «Πεντελίκον» Κηφισιάς, και, τα τελευταία χρόνια, στα εστιατόρια «Πάνθεον» και «Φλόκα».

Μανού 1

ΣΟΥΠΑ-ΚΡΕΜΑ ΑΠΟ ΑΓΓΟΥΡΙ
«Poisonaise» μερίδες 5

1 πατάτα μέτρια ■ 1 κρεμμύδι ■ 1 αγγουράκι ■ 4 φλυτζάνια τσαγιού ζωμός κρέας ή κότας ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα ■ 1 φλυτζ. τσαγιού γιουρτί ■ 1 κουταλιά ξύδι ■ αλάτι.

Εκτέλεσις: Καθαρίζετε την πατάτα και το κρεμμύδι και τα κόβετε σε μικρά κομμάτια. Καθαρίζετε επίσης και τον αγγουράκι και το κόβετε. Τα βάζετε σε κατσαρόλα με το ζωμό. (Χρησιμοποιείτε ζωμό από κρέας ή πουλερικό ή διαλύετε μία ταμπλέτα ζωμό κότας «ματζί» σε 4 φλυτζάνια τσαγιού νερό). Αφίnete να βράσουν και τα περνάτε από σουρωτήρι. Βάζετε το μίγμα στη φωτιά και όταν πάρη δράση προσθέτετε το υπόλοιπο αγγουράκι, αφού το κόψετε σε μικρούς κύβους στο μέγεθος ρεβυθίου. Αποσύρετε την κρέμα από τη φωτιά.

Αναμινύετε το γάλα, το γιουρτί και το ξύδι και προσθέτετε το μίγμα στην κρέμα. Τη διατηρείτε ζεστή σε μπαιν - μαρί. Εάν είναι πολύ πηχτή την αραιώνετε με λίγο ζωμό κρέας.

ΦΙΛΕΤΟ ΨΑΡΙΟΥ

«marquise» μερίδες 5

1 όκα φάρι: Συναγρίδα, λαυράκι, μπακαλιάρος φρέσκος, φαγκρί ■ Λίγο κρασί άσπρο άρετίνιστο ■ Βιτάμ, αλάτι και πιπέρι ■ 1 λεμόνι ■ 3 φλυτζάνια τσαγιού πατάτα πουρέ «marquise» ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού μπρεζαμέλ άραιή ■ Παρμεζάνα τριμμένη ■ Βούτυρο ή φυτίνη.

Εκτέλεσις: Καθαρίζετε και πλένετε το ψάρι. Το χωρίζετε σε φιλέτα, αφού αφαιρέσετε τα κόκκαλα. Βάζετε τα φιλέτα σε ένα ταψάκι, και προσθέτετε λίγο κρασί άσπρο, λίγο βιτάμ, αλάτι, πιπέρι και το χυμό ενός λεμονιού. Το σκεπάζετε με χαρτί και το ποσάρετε σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 20 ως 25 λεπτά.

Ετοιμάζετε πατάτες πουρέ «μαρκίς». Βάζετε τον πουρέ σε σκευάμα με «κορνέ». Παίρνετε ένα πιάτο φούρνου οβάλ από πυρέξ ή μία πιατέλα μετάλλιν. Αλείφετε μέσα λίγη φυτίνη και περνάτε τριγύρω μία μπορντούρα από πουρέ. Εάν δεν έχετε «κορνέ» στιβάζετε με κουτάλι τον πουρέ και κατόπιν τραβάτε γραμμές με τα δόντια ενός πηρουιού. Βάζετε την πιατέλα στο φούρνο μερικά λεπτά για να γκρατινισθεί ελαφρά ο πουρές. Κατόπιν βάζετε στο κέντρο το φιλέτο ψαριού χωρίς το ζουμί τους. Με το ζουμί ετοιμάζετε μπρεζαμέλ άραιή ως εξής: Μετράτε το ζουμί και το συμπληρώνετε με γάλα για να γίνει ένα φλυτζάνι τσαγιού. Βάζετε σε κατσαρόλα 2 κουταλιές κοφτές αλεύ-

Μενού 1

★ Σούπα «Crème de con. combre Polonaise».

★ Φιλέτο ψαριού «marquise».

★ Κοτόπουλο ζελέ.

★ Σαλάτα εποχής.

★ Βερύκοκα «Val Fleurie».

ρι και μία κουταλιά κοφτή φυτίνη.

Ανακατεύετε το μίγμα με σιγή φωτιά και προσθέτετε το γάλα με το ζουμί. Όταν η σάλτσα πήξει ελαφρά την αποσύρετε από τη φωτιά και προσθέτετε λίγο χυμό πομάτας για να πάρη χρώμα ρόδι. Σκεπάζετε με τη σάλτσα τα φιλέτα ψαριού. Πασπαλίζετε επάνω λίγη παρμεζάνα και σκορπάζετε κομματάκια βουτύρου. Το βάζετε στο φούρνο μερικά λεπτά για να ροδίσει λίγο ή επιφάνεια.

ΣΗΜ.—Βάζετε αν θέλετε, κάτω από τα φιλέτα ψαριού, μέσα στην πιατέλα, μερικά πανηγύρια κομμένα σε φέτες και σωταρισμένα σε λίγη φυτίνη.

ΠΑΤΑΤΕΣ «ΜΑΡΚΙΖ»

6 πατάτες μέτριες ■ 3 κουταλιές σούπας (κοφτές) διπλάι ■ 1 κουτάλι σούπας (κοφτό) αλάτι ■ Ελάχιστο πιπέρι. Μοσχοκάρυδο ■ 1 κροκάδι αβγό. 1 κουταλιά σούπας (κοφτή) πολύ τομάτας ■ Τριμμένο.

Εκτέλεσις: Πλένετε τις πατάτες και τις βράζετε με το φλοιό. Τις καθαρίζετε και, πριν κρυώσουν, τις περνάτε από τη μηχανή. Προσθέτετε το βιτάμ, το αλάτι, λίγο πιπέρι και μοσχοκάρυδο τριμμένο. Κατόπιν προσθέτετε το κροκάδι αβγό, μία χούφτα τυρί τριμμένο και τον πολύ τομάτας, για να πάρη χρώμα ρόδι. Χτυπάτε τον πουρέ για να αφρατέψει και προσθέτετε αν χρειασθεί 2 έως 3 κουταλιές ζεστό γάλα.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ ΚΡΥΟ ΖΕΛΕ

1 κότα 1 ½ περίπου όκα ■ 3 φλυτζάνια τσαγιού νερό ■ 1 κλωνόρι σέλινο ■ 1 καρότο ■ 1 κρεμμύδι ■ Μαϊντανός ■ Αλάτι και ελάχιστο πιπέρι άκοπάνιστο.

Καθαρίζετε την κότα. Βάζετε σε κατσαρόλα το νερό, το σέλινο, το καρότο, το κρεμμύδι, ένα έως δύο κλωνάρια μαϊντανό, ½ κουταλιά αλάτι και πιπέρι. Όταν πάρουν

Μενού 2

★ Κονσόμε «madrilène».

★ Μπαρμπούνια «marechal Niel».

★ Έσκαλόπ μοσχαριού «la Plaff».

★ Τομάτες γεμιστές «Ανα».

★ Ζελέ μπαβαρούζ.

★ Νεοκαφέ παγωμένο.

βράσι βάζετε μέσα την κότα, ελαττώνετε τη φωτιά και την αφίnete να σιγοβράση.

Τη βράζετε από το ζουμί και αφαιρείτε τα κόκκαλα και την πέτσα. Στραγγίζετε το ζουμί και το βράζετε έως ότου μείνουν 3 φλυτζάνια τσαγιού. Προσθέτετε ένα καρότο, λίγο σέλινο, μαϊντανό και μία μικρή πατάτα (όλα κομμένα Ζουλιέν και βρασμένα χωριστά).

Βάζετε σε σαλατιέρα τα κομματάκια του πουλιού και ρίχνετε επάνω το ζουμί. Το αφίnete στο ψυγείο έως ότου πήξει.

Σερβίρετε την κότα ζελέ από τη σαλατιέρα στα πιάτα με κουτάλι. **ΣΗΜ.**—Εάν ο καιρός είναι πολύ ζεστός προσθέτετε στο ζωμό περί το τέλος του βρασμού ζεστό πιπέρι, 2 φύλλα ζελατίνης, αφού τα μουσκεύετε σε ¼ φλυτζ. τσαγ. νερό κρύο.

Τα λαχανικά που είναι κομμένα σε λεπτάτα μακρόστενα κομματάκια σαν σπιρτόξυλα, λέγονται Ζουλιέν. Για να κοπούν χρειάζεται ειδική μηχανή. Μπορούν να κοπούν και με μαχαίρι. Τα κόβετε πρώτα και κατόπιν τα βράζετε σε αλατισμένο νερό ή σε ζωμό. Για να μη λυθεί η πατάτα, την κόβετε, την αφίnete σε παγωμένο νερό επί 1 ώρα και τη στραγγίζετε. Τη ρίχνετε με δράση μαζί με τα άλλα λαχανικά ελάχιστα μόνο λεπτά.

ΒΕΡΥΚΟΚΑ «Val Fleurie»

Παγωτό δανίλια ■ Βερύκοκο κομμάτια (κονσέρβα) ■ Λικέρ Κίρς «Μακαρόν» ■ Σιρόπι από βύσσιννο, φράουλα, κεράσι ή από ρόδι.

Εκτέλεσις: Βάζετε σε γυάλινη σαλατιέρα παγωμένο το παγωτό σε σχήμα μπουμπι και τοποθετείτε τριγύρω τα βερύκοκα, τα όποια έχετε μαριναρσμένα σε κίρς, στραγγισμένα και παγωμένα. Επάνω στο παγωτό σκορπάζετε τα μακαρόν και τα περιχύνετε με το σιρόπι.

ΣΗΜ.—Το παγωτό για να κρατήσει πρέπει να είναι πολύ παγωμέ-

νο. Το έχετε σε φόρμα με κοίλο πυθμένα και μέσα στην κατάψυξη. Αν η φόρμα είναι ειδική για μπόμπες και κλείνει καλά, μπορείτε να τη βάζετε μέσα σε πάγο και αλάτι.

Μενού 2

ΚΟΝΣΟΜΕ «Madrilène»

6 φλυτζάνια τσαγιού ζωμός κρέας ■ 100 δράμια κιμάς χωρίς καθόλου πάχος ■ 1 ασπράδι αβγού ■ Λίγο σέλινο ■ 1 μεγάλη ντομάτα.

Εκτέλεσις: Ετοιμάζετε ζωμό από κρέας μοσχαριού, από βοδινό ή από πουλερικό. Αφίnete να κρυώσει και μαζεύετε από την επιφάνεια το παγωμένο λίπος.

Βάζετε σε ένα μπλάντο τα ασπράδια του αβγού και το χτυπάτε επί ένα δευτερόλεπτο. Προσθέτετε τον κιμά και λίγο σέλινο και δουλεύετε το μίγμα με ένα ξύλινο κουτάλι. Ρίχνετε το ζωμό λίγο - λίγο (κρύο ή χλιαρό). Το βάζετε στη φωτιά και το ανακατεύετε έως ότου πάρη βράσι και το αφίnete να σιγοβράση επί ½ ώρα.

Βρέχετε ένα τουλπάνι, το διπλώνετε και το απλώνετε μέσα σε ένα τρυπητό. Βάζετε το τρυπητό μέσα σε ένα μπλάντο. Ρίχνετε στο τρυπητό τον κιμά με το ζωμό και αφίnete να στραγγίσει, χωρίς να το πιέσετε.

Βράζετε το ζωμό σε κατσαρόλα και, όταν πάρη δράση ρίχνετε την τομάτα κομμένη σε μικρούς κύβους στο μέγεθος ρεβυθίου. Αφίnete να πάρη μία βράσι. Σ' αυτό το σημείο το «κονσόμε μαντριλέν» είναι έτοιμο. Το σερβίρετε σε κύπελλα ή σε βαθεία πιάτα.

Η τομάτα κόβεται σε μικρούς κύβους ως εξής: Τη ζεματίζετε και την ξεφλουδίζετε. Την κόβετε στη μέση οριζοντίως. Κατόπιν αφαιρείτε τους σπόρους με ένα κουτάλακι και τη χτυπάτε στο μάρμαρο για να πέσουν όλοι οι σπόροι. Την κόβετε.

ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΙΑ «Marechal Niel»
(Για 5 άτομα)

300 δράμια μπαμπούνια ■ Αλεύρι ■ Κρασί άσπρο άρετίνιστο ■ ½ κόκκινη πιπεριά (γλυκεία) ■ 1 κροκάδι αβγού βρασμένο ■ Λίγη φυτίνη ή βούτυρο. Μπορείτε να βάζετε με δράση μαζί με τα άλλα λαχανικά ελάχιστα μόνο λεπτά.

Εκτέλεσις: Καθαρίζετε και πλένετε τα μπαμπούνια. Αναμινύετε λίγο αλεύρι με αλάτι και πιπέρι και τα αλευρώνετε. Τα βάζετε στη σειρά μέσα σ' ένα ταψάκι αλείμμενο με αρκετό βούτυρο και τα ραντίζετε με το χυμό λεμονιού και με λίγο κρασί άσπρο. Τα βάζετε να ψηθούν σε μέτριο φούρνο, ενώ κατά διαστήματα τα περιχύνετε με τη σάλτσα τους.

Κόβετε την πιπεριά σε φιλό ζουλιέν (μακρόστενα λεπτά κομματά-

κια σαν όδοντογυφίδες). Τη σωτάρετε με λίγο βούτυρο έως ότου μαρσθ. Κόβετε το κροκάδι του αβγού σε μικρά κομματάκια.

Βγάζετε τα μπαμπούνια από το ταψάκι και τα βάζετε σε πιατέλα. Βάζετε τη σάλτσα τους σε ένα κατσαρόλακι και προσθέτετε την πιπεριά, το κροκάδι και λίγο μαϊντανό φιλοκομμένο. Αφίnete να πάρη δράση και τη ρίχνετε επάνω στα μπαμπούνια. Τα γαρνίρετε με πατάτες, τις οποίες κόβετε με ειδικό κουτάλακι στο μέγεθος μικρού καρυδιού και τις βράζετε σε αλατισμένο νερό. Τις πασπαλίζετε με λίγο μαϊντανό φιλοκομμένο.

ΕΣΚΑΛΟΠ «la Plaff»

(Για 5 άτομα)

250 δράμια φιλέτο μοσχαριού ■ Βούτυρο ή φυτίνη ■ Κρασί, Μαδέρα ή μαυροδάφνη ■ Ζωμός κρέας ■ Φρέσκο βούτυρο ■ Κρέμα γάλακτος ■ Νεαρά άρνιο ή μοσχαριού ■ Πατάτες παριζιέν (6λ. συνταγή) ■ Άρακάς σωτές.

Εκτέλεσις: Κόβετε το φιλέτο σε στρογγυλές φέτες πάχος 2 ως 3 δαχτύλους και τις χτυπάτε ελαφρά για να γίνουν λεπτότερες.

Βάζετε σε τηγάνι λίγο βούτυρο ή φυτίνη και όταν κάη καλά ψήνετε μέσα δυο - δυο μόνο «εσκαλόπ» κάθε φορά. Η φωτιά πρέπει να είναι δυνατή για να ψηθούν σε ελάχιστα λεπτά. Τα γυρίζετε μόλις ροδίσουν από το κάτω μέρος. Τα βγάζετε και ψήνετε τα υπόλοιπα κατά τον ίδιο τρόπο. Αυτό γίνεται για τον ίδιο λόγο. Αν βάζετε μέσα στο τηγάνι πολλά «εσκαλόπ» μαζί, για να ψηθούν ταυτοχρόνως, το βούτυρο κρύνεται και πριν προσβάσουν να ροδίσουν, ξεχύνουν το ζουμί τους, ψήνονται μέσα σ' αυτό και γίνονται σκληρά. Ρίχνετε στο ίδιο τηγάνι ό που ψηθήκαν τα «εσκαλόπ» δυο ή τρεις κουταλιές ζωμό από κρέας και λίγο κρασί τύπου Μαδέρας, μαυροδάφνη, ή και φιλέρι. Αφίnete τη σάλτσα να σιγοβράση μερικά λεπτά, την περνάτε από σουρωτήρι, και προσθέτετε λίγο βούτυρο φρέσκο ή κρεμμύδι σκεπασμένο.

Βάζετε τα «εσκαλόπ» σε ζεστή πιατέλα, σωτάρετε σε δυνατή φωτιά τα νεφρά, χωρισμένα στη μέση και βάζετε επάνω σε κάθε «εσκαλόπ» από μισό νεφρό. Μπορείτε να βάζετε μοσχαρίσια νεφρά. Αυτά κομμένα σε φέτες. Ρίχνετε επάνω τη σάλτσα και γαρνίρετε το πιάτο με πατάτες «παριζιέν» και με άρακά σωτές.

ΠΑΤΑΤΕΣ «ΠΑΡΙΖΙΕΝ»

Για να κοπούν οι πατάτες χρειάζεται ειδικό κουτάλακι. Αυτό θα το ζητήσετε στα καταστήματα οικιακών σκευών. Στοιχίζει περί τις 10 δραχμές. Υπάρχουν διάφορα μεγέθη. Διαλέγετε ένα που κόβει τις πα-

τάτες σαν μικρά καρυδάκια. Καθαρίζετε την πατάτα και θυθίζετε μέσα το κουτάλακι. Το στρίβετε και το τραβάτε έξω. Μαζί με αυτό θα βγεί και μία μικρή πατάτα σαν καρυδάκι. Βέβαια, θα μείνουν κομμάτια πατάτας, αλλά αυτά δεν πετιούνται, γιατί μπορεί να γίνουν όταν τα βράσετε, πουρές. Οι πατάτες «παριζιέν» είναι πατατάκια τηγανισμένα σε μπλόκη φριτούρα, σε στερεό ή σε φυτίνη και πασπαλισμένα με φιλοκομμένο μαϊντανό. Τα περιχύνουν με σάλτσα ψητού.

ΤΟΜΑΤΕΣ ΓΕΜΙΣΤΕΣ «ANNA»

Τομάτες μικρές στρογγυλές ■ ζάχαρη, αλάτι και πιπέρι. ■ 1 έως 2 κρεμμύδια φιλοκομμένα. ■ Μελιτζάνες στρογγυλές ■ Βούτυρο ή φυτίνη ■ Μαϊντανός φιλοκομμένος ■ Παρμεζάνα ή φέτα ■ Μπρεζαμέλ.

Εκτέλεσις: Διαλέγετε μικρές στρογγυλές τομάτες και τις ανοίγετε από το μέρος του κοτσινιού. Αφαιρείτε το εσωτερικό τους. Τις πασπαλίζετε με λίγη ζάχαρη.

Σωτάρτε τα κρεμμύδια με βούτυρο και προσθέτετε τις μελιτζάνες αφού τις ξεφλουδίσετε και τις κόψετε σε μικρά κομματάκια στο μέγεθος ρεβυθίου. Ρίχνετε λίγο νερό, αλάτι και πιπέρι και αφίnete να σιγοβράσουν. Κατόπιν προσθέτετε λίγο μαϊντανό, αρκετή παρμεζάνα ή φέτα τριμμένη. Γεμίζετε με το μίγμα τις τομάτες και τις βάζετε σε ταψάκι. Ρίχνετε στον πυθμένα του ταψιού λίγο χυμό τομάτας και βούτυρο. Ψήνετε τις τομάτες σε μέτριο φούρνο επί 35 έως 40 λεπτά. Κατόπιν ρίχνετε σε κάθε τομάτα από μία ή δυο κουταλιές μπρεζαμέλ, πασπαλίζετε την επιφάνεια με τυρί τριμμένο και τις βάζετε πάλι στο φούρνο για να ροδίσουν. Τις σερβίρετε μαζί με τα «εσκαλόπ».

ΖΕΛΕ ΜΠΑΒΑΡΟΥΖ

1 κουταλάκι ζελέ, φράουλα, λεμόνι ή κεράσι ■ 13 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη ■ 1 φλυτζ. τσαγιού βράσιον νερό ■ 1 φλυτζ. τσαγιού παγωμένο νερό ■ 1 κουταλιά χυμός λεμονιού ■ 75 δράμια κρέμα σαντιγύ ■ Μερικά μπισκότα σκουσγιόρ.

Εκτέλεσις: Διαλύετε το ζελέ και τη ζάχαρη με το βράσιον νερό. Προσθέτετε το παγωμένο νερό και το χυμό λεμονιού. Αφίnete το ζελέ στο ψυγείο έως ότου αναμίξη και τη χτυπάτε την κρέμα ελαφρά και την προσθέτετε στο ζελέ. Το ανακατεύετε ελαφρά έως ότου αναμίξη.

Βάζετε μέσα σε ποτήρια σαντιγύς ή σε γυάλινα μπλάντο από δύο μπισκότακια χωρισμένα στα δύο και εις τρόπον, ώστε να σκεπάζουν σχεδόν τα τοιχώματα του ποτηριού. Σερβίρετε μέσα το ζελέ μπαβαρούζ και το αφίnete στο ψυγείο έως ότου πήξει. Το γαρνίρετε, αν θέλετε, με λίγη κρέμα σαντιγύ και με αμύγδαλα ή με ένα κερασάκι.

Μία φωτογραφία του εκλεκτού αρχιμαγείρου κ. Τάσου Γαΐτη τον καιρό που εργαζόταν στο εστιατόριο «Πάνθεον» των Αθηνών.

Η Ροζάννα Σκιαφφίνο, βοηθούμενη από τη μητέρα της κυρία Γιασμίν, άπαντά στις πολυάριθμες επιστολές των θαυμαστών της που παίρνει κάθε μέρα. Η κυρία Γιασμίν είναι αυτή που συνετέλεσε στην έπιτυχία της κόρης της.

Η Ροζάννα Σκιαφφίνο στο χώλ του διαμερισμάτος της, στη Ρώμη. Η ήθοποιός, που φοράει ένα φόρεμα «κοκταίηλη» από μαύρο δελουόδο, είναι σήμερα μιά από τις «ντίδες» που έχουν φωτογραφηθεί περισσότερο στον κόσμο.

Η Ροζάννα Σκιαφφίνο στην κρεβατοκάμαρά της. Η ήθοποιός μένει στη Ρώμη με τη μητέρα της και την αδελφή της Μαρία Πία. Έκεί την επισκέπτεται κι ο πατέρας της που δεν ήθελε ν' άκούση καθόλου για κινηματογράμους.

Η διαβολεμένη Γενοβέζα

Η Γενοβέζα Ροζάννα Σκιαφφίνο έχει παίξει μονάχα σε τέσσερα φιλμ, αλλά θεωρείται σαν μιά από τις καλύτερες ήθοποιούς κι η βέβαιη διάδοχος της Σοφίας Λόρεν και της Τζίνα Λολομπρίτζινα

Η Ροζάννα Σκιαφφίνο δίπλα στο μπάρ - έπιτλο που βρίσκεται στο σαλόνι του διαμερισμάτος της, στη Ρώμη. Η ήθοποιός, που θα συμπληρώσει τα είκοσι χρόνια της στις 25 του ερχόμενου Νοέμβρη, έχει γεννηθεί στη Γένοβα και πριν παίξει στον κινηματογράφο έπαιξε σε πολλούς διαγωνισμούς καλλιστείων, κατακτώντας πολλούς τίτλους και έτοιμη για την ύποψηφιά της «Μίς Ιταλίας». Για πρώτη φορά έπαιξε με τον περίφημο κωμικό Τοτό.

ΕΝΑ ΑΣΤΡΟ ΠΟΥ ΑΝΑΤΕΙ...

Από το 1956 μέχρι σήμερα η Ροζάννα Σκιαφφίνο εμφανίστηκε σε τέσσερα φιλμ. Αυτά απ' αυτά, το «Ένα εκτάριο ούρανο» με τον Μάρτελλο Μαστρογιάνι και «Η κλησι», έμπνευσμένο από ένα πραγματικό έπεισόδιο στους άριστοκρατικούς κύκλους της Ιταλίας, διαλέχθηκαν για ν' αντιπροσωπεύσουν την Ιταλία αντίστοιχα στα κινηματογραφικά φεστιβάλ των Βρυξελλών και της Βενετίας. Για να συμπληρώσει τη μόρφωσή της η Ροζάννα άφιερώνει πολλές ώρες την ημέρα στη μελέτη ξένων γλωσσών και χορού.

Η ΕΠΟΧΗ που μιά ήθοποιός γινόταν διάσημη από τις έντυπωσιακές εκδηλώσεις της και τις εκκεντρικότητές της, έχει περάσει πιά». Λέει η Ροζάννα Σκιαφφίνο. Σήμερα η ήθοποιός πρέπει ν' αξίζει το όνομα αυτό. Πρέπει να «όργανώσει» τη ζωή της να τα ξετάξει όλα από την επαγγελματική σκοπιά, να άπαρηγή τις διασκεδάσεις, να ξεχάσει τις διακοπές, να υποδληθή σε αυστηρό ώραριο, να μελετά πιά σκληρά κι από το σχολείο. Κιτάζετε έμένα, λόγου χάριν...»

Ας τη δούμε λοιπόν: μάτια κατάμαυρα που τρεμοπαίζει για να ξετάσει καλύτερα το συνολικό της, χείλια πούχουν το χρώμα της φράουλας, μαλλιά καστανά με κοκκινωπές ανταύγειες, φόρεμα «σάκκος» μ' ένα μακρύ σχεδόν ως τα γόνατα κολιέ... Δεν υπάρχει άμφιβολία: η Ροζάννα έχει μάθει καλά το μάθημά της. «Με καθηγορούν», λέει, «ότι άρχισα, όπως άλλες, άκούοντας την επίν - άπ γκέρλ». «Ε, τί τα θέλετε; Ήταν κι αυτό ένα χαρτί που έπρεπε να παίξω. Το έπαιξα και νάμαι!»

ΟΙ ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ ΤΗΣ ΜΑΜΑΣ

Η Ροζάννα Σκιαφφίνο, ύποψηφια διάδοχος της Σοφίας Λόρεν και της Τζίνα Λολομπρίτζινα, ζήσ' ένα σπίτι γεμάτο άνη, κούκλες και παιχνίδια με μιά άδελφή που της είναι άφωσιωμένη, ένα παλιό ράσας «μπόξερ» για να τη συνοδεύει στις επισκέψεις «μακράς άκτίνας»: μιά μητέρα που η ιστορία της συνδέεται στενά με τη δική της. Πριν παρρη τη τόν Γκιουζέππε Σκιαφφίνο, έναν έργο-λάδο από το Καμόλι, η δεσποινίς Γιασμίν Πεννέρι — έτσι ήταν το πατρικό όνομα της μητέρας της — είχε άληθινό πάθος για το τραγούδι και σίγουρα θα σημείωνε μεγάλη έπιτυχία στο ραδιόφωνο, αν ο κύριος Σκιαφφίνο δεν της άπηύνησε ένα έδος τελεσιγράφου: «Η το ραδιόφωνο έπαιζε». Η Γιασμίν προτίμησε τόν Σκιαφφίνο.

Όταν η Ροζάννα, η δευτερότοκη κόρη της, έφτασε στην ηλικία τών δέκα πέντε χρόνων, η κυρία Γιασμίν κατάλαβε ότι είχε έρθει η ώρα της νεότητος: μ' αυτά τα μεγάλα μαύρα μάτια, το λυγρό, γεμάτο ζωντάνια κορμί, η Ροζάννα θα εκπλήρωνε τα δικά της όνειρα που είχαν μείνει άπραγματοποιήτα. Ο Γκιουζέππε Σκιαφφίνο ήθελε να κάνει την κόρη του μιά καλή άρχιτέκτονα για να τη χρησιμοποιήσει στη δουλειά του. Άλλά είχε πέσει έξω: γιατί, αντί να σπουδάσει άρχιτεκτονική η Ροζάννα προτιμούσε να παίρνει μέγας σε διαγωνισμούς καλλιστείων.

Η πρώτη κινηματογραφική προσωπικότητα που έριξε τα μάτια της στη Ροζάννα Σκιαφφίνο

ήταν ο πρίγκηπας Ντέ Κούρτις, γνωστός στο καλλιτεχνικό στερέωμα ως Τοτό. Το 1955, ο πρίγκηπας, που παραθέριζε στο Ραπαλλο, έστειλε στη Γένοβα ιδιαιτέρη άπεσταλμένο για να πείσει τη Ροζάννα να πάρη μέρος σ' ένα φιλμ που γύριζε. Άλλά ο ρόλος της στο φιλμ αυτό ήταν τόσο άσήμαντος, η άμοιβή τόσο μέτρια, ώστε η κυρία Γιασμίν άπάντησε ξερά: «Όχι». Ο πρίγκηπας έμεινε με άνοιχτό το στόμα κι ύστερα έπανελάβε τις προτάσεις του για έναν καλύτερο ρόλο και άνάλογη άμοιβή. Έτσι η Ροζάννα παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στην οδόν με τόν Μάικ Μοντζόνιο στο ρόλο μιάς «δάμης» στην ταινία «Ο Τοτό πάει πάσσο ή κάνει ρελάνς».

Άκολούθησε ύστερα ο θεατρικός έπιχειρηματίας Νταμπόρτο, που επισκέφθηκε την κυρία Γιασμίν για να προσφέρει στην κόρη της ένα ρόλο μπαλαρίνας στην έπιθεώρησή του. Μητέρα και κόρη ήταν κιόλας στη Ρώμη, πολιορκούμενες από φωτογράφους. Άλλά η άπάντη ήταν ίδια μ' αυτήν που δόθηκε στον πρίγκηπα Ντέ Κούρτις: «Όχι». Ο Νταμπόρτο υποχώρησε χωρίς να πηλέσει. Γιατί, πράγματι, όχι μονάχα ο κινηματογράφος είχε τραδίξει πιά τη νέα — της είχε προταθή ο ρόλος της πρωταγωνίστριας στην ταινία «Ο Όρλάνδος κι' οι παλαδίνι της Γαλλίας», αλλά ταυτόχρονα είχε άναδειχθ' ένα περιφημο «κόδερ - γκέρλ» που η φωτογραφία της στα έξωφυλλα τών περιοδικών πληρωνόταν δλο και περισσότερο, ίδίως όταν το μεγάλο άμερικανικό περιοδικό «Λάιφ» δημοσίευσε μιά φωτογραφία της χαρακτηρίζοντάς την σαν την «πιά τυπική» σύγχρονη ιταλική όμορφιά.

Στο άναμεταξύ, ενώ ο πατέρας Σκιαφφίνο, ένισχυόμενος από τη μεγαλύτερη κόρη του, τη Μαρία Πία, περνούσε διαδοχικά από τα έσοπα-σματα θυμού στις δηλώσεις ότι δεν έδινε πιά δέκαρα για την κόρη του, η γυναίκα του, στη Ρώμη, προετοίμαζε το μέλλον της Ροζάννα με

άποφασιστικές ενέργειες. Και δεν άργησαν να φανούν τ' άποτελέσματα. Ένα έπιαιεές συμβό-λαιο με τις κινηματογραφικές εταιρίες «Βίντες» και «Λούε», που έξασφάλισε στη νεαρή ήθοποιό δυό ρόλους πρωταγωνίστριας σε δυό άξίολογα φιλμ: «Ένα εκτάριο ούρανο» με τόν Μάρτελλο Μαστρογιάνι, που προβάλλεται αυτές τις ήμέρες στο κινηματογραφικό φεστιβάλ τών Βρυξελλών και «Η πρόκλησι», που πρόκειται να παιχθ' στο φεστιβάλ της Βενετίας.

ΠΕΝΗΝΤΑ ΟΧΤΩ ΕΞΩΦΥΛΛΑ

Ο Γκιουζέππε Σκιαφφίνο πηγαίνει πού και πού στη Ρώμη για να συναντά τα «κορίτσια»: γιατί κι η Μαρία Πία έχει πιά μετοικήσει στο σπίτι της Ροζάννα. Όταν πηγαίνει εκεί ο Σκιαφφίνο, η Ροζάννα ζητάει άδεια, άναβάλλει τα ραντεβού της με τούς φωτογράφους και τούς δασκάλους ξένων γλωσσών, χορού, άγαγγελίας. Για να μη δώσει μάλιστα στον πατέρα της την έντυπωσι ότι έχει χάσει ένα μέρος από την πατρική έξουσία του, θα άνέβαλλε άκόμα και το γύρισμα μιάς ταινίας.

Η Ροζάννα θα συμπληρώσει τα 20 χρόνια της στις 25 του ερχόμενου Νοέμβρη, μπορούμε όμως να πούμε ότι το ενεργητικό της ως τώρα είναι πλούσιο: τέσσερα φιλμ, από τα όποια τα δυό είναι σπουδαία, δεκαοχτώ ρόλοι που της προσφέρθηκαν τούς τελευταίους μήνες σε ισάριθμα φιλμ από μεγάλους παραγωγούς (κι' άνάμεσα σ' αυτούς μερικοί ξένοι), αλλά που αυτή άνήθηκε γιατί «δεν ήταν άνάλογοι με το ταλέντο της», πενήντα οχτώ έξωφυλλα περιοδικών σ' ένα μόνο χρόνο, έκτακταδες άρθρα, χιλιάδες επιστολές από όλα τα μέρη τού κόσμου. Το «φαινόμενο» Σκιαφφίνο βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη. Οι Βρυξέλλες και πρό πάντων η Βενετία θα μάς δείξουν αν η όμορφη και διαβολεμένη Γενοβέζα θα είναι πράγματι διάδοχος στο θρόνο της Σοφίας Λόρεν και της Τζίνα Λολομπρίτζινα.

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΟΡΜΟΝΩΝ

ΟΙ ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΗΔΕΣ σ'ωφέρ δεβαιώνουν ότι όταν οδηγεί αυτοκίνητο μία γυναίκα, αφού δείξει με το βλέπο ότι θα στρίψει δεξιά, αλλάζει ξαφνικά γνώμη και στρίβει αριστερά, αδιαφορώντας για τις συνέπειες. Χωρίς αμφιβολία πρόκειται για καθαρή συκοφαντία. Πρέπει όμως ν' αναγνωρίσουμε ότι η γυναίκα σε κάθε εποχή, θεωρήθηκε σαν πιο άσταθης από τον άνδρα. Τα καπρίτσια είναι ιδιότητα κατ' ουσία γυναικεία. Το ίδιο κι' οι αλλαγές διαθέσεως. Οι ανοιξιάτικες μπόρες, ο ήλιος μετά τη βροχή, το γέλιο που διαδέχεται τα δάκρυα — αυτός είναι ο χαρακτήρας της γυναίκας.

Η επιστήμη, που εξηγεί τα πάντα, μάς δίνει το λόγο της αστάθειας αυτής. Η ψυχική μας διάθεση καθώς και η συμπεριφορά μας εξαρτώνται από τις ορμονικές εκκρίσεις μας. Αλλά ενώ η ανδρική ορμόνη είναι μία και μόνη, οι γυναίκες είναι δύο και εκκρίνονται όχι μαζί, αλλά διαδοχικά και αντίστοιχα προς τις δυο φάσεις του μηνιαίου κύκλου.

Αμέσως μετά την περίοδο, η ώθηξη της γυναικας εκκρίνει μία ορμόνη, η μάλλον μία ομάδα ορμονών που λέγονται οιστρογόνα και από τις οποίες η πιο σπουδαία είναι η ωοθυλακική ή φολλικουλίνη. Έπειτα, μετά την ώθηξη, που συμβαίνει στο ενδιάμεσο της περιόδου, η ωοθυλακική αντικαθίσταται από την ώρινη ή προγεστερόνη έως την αρχή του επόμενου κύκλου.

Ο ιδιαίτερος αυτός ρυθμός των εκκρίσεων, όπως κι' η ίδια η φύσι των γυναικείων ορμονών, επιβάλλουν στη γυναίκα τα χαρακτηριστικά που συνήθως αποδίδουν στο φύλο της.

Κι' οι άνδρες έχουν γυναικείες ορμόνες

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι από τις δυο γυναικείες ορμόνες μόνο η ωχρίνη φαίνεται να είναι αποκλειστικά προαρσενική για τη γυναίκα. Η ωοθυλακική, που είναι η κυριότερη ωοθηκική ορμόνη, βρίσκεται επίσης — μολονότι σε ελάχιστη αναλογία — και στους όρχεις του άνδρος. Συμβαίνει και το αντίθετο όμως: οι ανδρικές ορμόνες που εκκρίνονται από τους όρχεις βρίσκονται επίσης και στις ωοθήκες.

Έτσι όλα τα ανθρώπινα πλάσματα έχουν, σε διαφορετική αναλογία το καθένα, ορμόνες και των δυο φύλων. Οι ορμόνες αυτές, ανδρική και γυναικεία, παίζουν στον οργανισμό το ρόλο ενός ειδικού ζυγαριού, που είναι απαραίτητη στην ισορροπία της ζωής.

Στα παιδιά, η αναλογία των ορμονών είναι περίπου η ίδια και για τα δυο φύλα. Έπειτα, κατά την εφηβεία, κάτω από την επίδραση της υποφύσεως, οι εκκρίσεις τροποποιούνται: η ανδρική ορμόνη επικρατεί στο αγόρι, η γυναικεία στο κορίτσι. Κάτω απ' την αντίστοιχη ενέργειά τους, οι δευτερεύοντες σεξουαλικοί χαρακτήρες αρχίζουν να τονίζονται, οι μαστοί αναπτύσσονται στο κορίτσι, ενώ στο αγόρι η φωνή γίνεται αρρενωπή και αρχίζουν να φυτρώνουν τα γενέλια.

Κατά τη στιγμή της έμμηνοπαύσεως, η έκκριση των γυναικείων ορμονών σταματάει στη γυναίκα. Η ωχρίνη, έπειτα η ωοθυλακική, εξαφανίζονται διαδοχικά. Ταυτόχρονα, η φωνή γίνεται βαρύτερη κατά αρκετούς τόνους. Μερικές φορές φυτρώνουν τρίχες στο πρόσωπο.

Μπορούμε έτσι να πούμε ότι ο άνθρωπος γεννιέται συγχρόνως αρσενικός και θηλυκός κι' ότι κατά τη διάρκεια της ζωής (ο άνδρας κατά την ήβη, η γυναίκα κατά την έμμηνοπαύση) εξελίσσονται προς τον ανδρικό τύπο.

Το λεγόμενο "άσθενές" φύλο

"Αν η γυναίκα υπόκειται σε ανωμαλίες διαθέσεως ή διαταραχές της συμπεριφοράς και του χαρακτήρα, στο σύνολο ωστόσο της ζωής εμφανίζει μία σωματική και πνευματική αντίσταση, που θα τη ζήλευε ο άνδρας. Είναι γεγονός διαπιστωμένο ότι η γυναίκα ζει περισσότερο από τον άνδρα. Έτσι τουλάχιστον προκύπτει από τις στατιστικές που έχουν γίνει σε διάφορες χώρες.

Για μεγάλο διάστημα πίστευαν ότι η μεγαλύτερη μακροζωία της γυναίκας οφείλεται στις πιο ήμερες συνθήκες της ζωής της. "Αν συνέβαινε έτσι άλλοτε — τουλάχιστον στις εύπορες κοινωνικές τάξεις — πρέπει ν' αναγνωρίσουμε ότι άλλ-

άλλαξαν στα χρόνια μας. "Οχι μόνο η γυναίκα εργάζεται όπως ο άνδρας, αλλά προσθέτει την εξωτερική δουλειά και την δουλειά του νοικοκυριού, τη γέννηση και την ανατροφή των παιδιών. Κι' όμως, παρ' όλα αυτά, δεν πεθαίνουν γρηγορότερα!

Είπαν επίσης ότι η συντομότερη ζωή που οδός οφείλεται στην έλλειψη εγκράτειας, στην πτωχή πιά ανώμαλη σεξουαλική ζωή του — και στο κάπνισμα... "Η παρατήρηση αυτή ίσα καλά — καλά δεν ευσταθεί γιατί ένα σωρό νεώρες κάνουν τις ίδιες καταχρήσεις με τους άνδρες, αλλά επιβίωσαν περισσότερο από την εποχή που έκανε ένας "Αμερικανός "Ιησούσις", ο Μπρίτγκαν, σε γυναικεία και ανδρικά καθολικά ναστήρια, όπου άνδρες και γυναίκες υποβάλλονταν στους ίδιους κανόνες. "Η έρευνα αυτή, που έγινε σε περισσότερα από 40.000 άτομα, απέδειξε ότι, κάτω από τις ίδιες συνθήκες, οι γυναίκες ζουν περισσότερο από τους άνδρες.

Έξ' άλλου, η γυναίκα φαίνεται πιο ανθεκτική από τον άνδρα στις περισσότερες αρρώστιες. Η μεγαλύτερη αυτή ανθεκτικότητα του σώματος, λεγόμενη φύλο, είναι πιθανόν η γυναίκα να το οφείλει στις ορμόνες της.

Η γυναικεία ορμόνη θεραπεύει τον ανδρικό καρκίνο

Είναι δυνατόν οι ορμόνες να έχουν μία τόσο μεγάλη επίδραση; Ναι, απαντούν οι διαγνώστες. Οι ορμόνες ρυθμίζουν όλη τη ζωή του σώματος. Σάγοντας με ένεσι στον οργανισμό ώριμα ζώων ορμόνες του αντίθετου φύλου κατορθώνουν να μεταμορφώσουν τελείως την εξωτερική εμφάνισή τους (που στα ζώα συχνά διαφέρει πολύ από το ένα φύλο στο άλλο). Συνέβη μάλιστα σε ώριμους περιπτώσεις να εμφανισθούν σ' ένα ζώο γεννητικά όργανα του αντίθετου φύλου. "Αν μία απλή ένεσι ορμονών έχη αυτά τα αποτελέσματα, γιατί δεν θα μπορούσαν αυτές να τροποποιήσουν όλες τις οργανικές αντιδράσεις;

Η ορμονική ισορροπία είναι χωρίς αμφιβολία ένας από τους όρους για την υγεία του ατόμου. "Έχει διαπιστωθεί ένα περίεργο γεγονός: η υποβολική έκκριση ωοθυλακικής στη γυναίκα μπορεί ν' αποτελέσει αιτία καρκίνου του στήθους και αντίθετα, στον άνδρα, η ίδια αυτή ωοθυλακική αποτελεί σήμερα μία από τις αποτελεσματικότερες θεραπείες του καρκίνου του προστάτου. "Αρρηγούμενη σε πολύ ισχυρές δόσεις μπορεί να σταματήσει την ανάπτυξη του καρκίνου και να εμποδίση τις μεταστάσεις που αποτελούν το χειρότερο κίνδυνο της αρρώστειας αυτής.

Η θεραπεία με ωοθυλακική παρουσιάζει μερικές φορές μειονεκτήματα. "Υπό την επίδραση του άνδρος παρουσιάζει τάσεις θηλυκότητας, η φωνή του αλλάζει ήχο, το στήθος του αυξάνει σε όγκο. "Αλλά αυτές είναι μηδαμινές διαταραχές, συγκρινόμενες με τη φοβερή αρρώστια.

Η ωοθυλακική προστατεύει τις αρτηρίες;

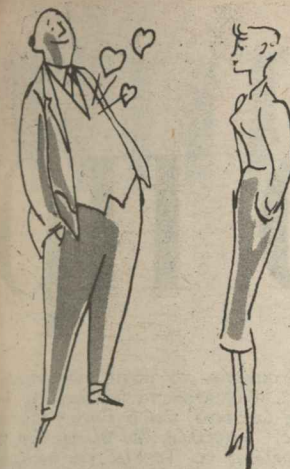
"Ένα άλλο περίεργο φαινόμενο είναι η υποβολική στον άνδρα των αρτηριακών παθήσεων: αρτηρίτιδα, σπασμωγία, εμφράγμα του μυοκαρδίου κ.λ.π. απέναντι στις οποίες η γυναίκα φαίνεται να προστατεύεται — τουλάχιστον μέχρι την έμμηνοπαύση.

Μήπως η προστασία αυτή οφείλεται αποκλειστικά στις γυναικείες ορμόνες; Οι έρευνες που έγιναν σχετικά με την αποψη αυτή φαίνεται να την επιβεβαιώνουν. Κάνοντας πειράματα σε ζώα, διαπιστώσαν, πράγματι, ότι η ένεσις γυναικείων ορμονών κατέβαζε κατά αξιοσημείωτο τρόπο τη χοληστερόλη στο αίμα. "Η χοληστερόλη, όμως, είναι εκείνη που αποτιθέμενη στα τοιχώματα των αρτηριών προκαλεί την αρτηριοσκλήρωση με όλες της τις συνέπειες.

Από κει προήλθε η ιδέα να θεραπεύσουν άνδρες που έχουν εμφράγμα του μυοκαρδίου κάνοντας τους ένεσεις με γυναικείες ορμόνες. "Έγιναν κιόλας σχετικά πειράματα στις "Ηνωμένες Πολιτείες πάνω σε καμιά πενήντα άτομα. "Η διαπιστώθηκε ότι οι ένεσεις γυναικείων ορμονών εμποδίζουν τις υποτροπές, τόσο συχνές σε παρόμοιες περιπτώσεις.

Dr MARK OLIBIE

"Έχει σημασία η ηλικία στον έρωτα;

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ είναι έτοιμοι να καταληφθούν από κρίσις άπελπισίας, αν η κόρη τους θέλη να παντρευτεί έναν άντρα δεκαπέντε ή είκοσι χρόνια μεγαλύτερο της. Και στις σχετικές, ελάχιστες, περιπτώσεις που ένας άντρας παντρεύεται κάποια γυναίκα μερικά χρόνια μεγαλύτερή του, όλοι αρχίζουν να προφητεύουν και να περιμένουν την καταστροφή — τις περισσότερες φορές άδικα. "Ένας από τους ευτυχέστερους γάμους που γνώρισα είναι ενός ζευγαριού που ο άντρας είναι κατά δεκαπέντε χρόνια νεότερος από τη γυναίκα του. Μοιάζει άπιθανο, αλλά σ'ας βεβαιώσω πως είναι ακριβές. Τη λατρεύει κυριολεκτικά και όχι σαν μητέρα του!

Η αλήθεια λοιπόν, στο θέμα αυτό δεν βρίσκεται στις στατιστικές ή στην ηλικία, αλλά στην ιδιοσυγκρασία. "Η ηλικία είναι πολύ περισσότερο μία πνευματική κατάσταση, παρά η σωματική μορφή που έχει ο άνθρωπος και το πόσα ημερολογιακά χρόνια έχουν περάσει από τότε που γεννήθηκε. "Υπάρχουν πολλοί σατανάτρηδες και πενηντάτρηδες, άντρες και γυναίκες, που είναι πολύ πιο ζωντανοί και αισιόδοξοι για τη ζωή και για το μέλλον, απ' ό,τι είναι πολλοί νέοι και νέες που μόλις έχουν κλείσει τα 20.

Πραγματικά, η νεότης συχνά παίρνει τη ζωή πολύ στα σοβαρά, και της λείπει το χιούμορ και η ανοχή. Αυτό ισχύει κυρίως για τους νεαρούς άντρες. "Επειδή είναι υποχρεωμένοι να εργασθούν — και πολλές φορές σκληρά — στη ζωή, νομίζουν πως δεν τους επιτρέπεται να είναι ευθυμιοί, και συγχέουν την ανοχή με την αδυναμία. "Η σοβαρότης και η αυστηρότης των απόψεων είναι κάποτε απαραίτητες για να αντιμετωπισθούν στην έλλειψη πείρας της νεότητος, και να την κρύψουν, αλλά και τα δυο δεν είναι στοιχεία χρήσιμα για την επιτυχία ενός γάμου.

Μη νομίζετε πως με όσα είπα ως τώρα, θέλω να υποστηρίξω ότι ένας γάμος μεταξύ νέων έχει λίγες πιθανότητες επιτυχίας! Όχι όμως άνοχη αν έλεγα κάτι τέτοιο! "Εκατομμύρια γάμων ξεκίνησαν με την ένεσις ενός νέου είκοσιδυο χρονών με μία κοπέλλα δεκαοχτώ και εκατομμύρια απ' αυτούς εξελίχθηκαν με τον πιο ευτυχισμένο τρόπο. "Εκείνο όμως που θέλω να πω είναι ότι το αλάτι που έχουν να οργώσουν οι γάμοι αυτοί σκάβεται δυσκολότερα.

Συνά, και σε πολλές χώρες — μία απ' αυτές είναι και η πατρίδα μου, η "Αγγλία — οι άντρες μεγαλώνουν αργότερα από τις γυναίκες. "Ένω μ' αυτό ότι η παιδική ηλικία των αγοριών παρατείνεται περισσότερο απ' ό,τι πρέπει, και οι έφηβοι αργούν κάπως να δουν τη γυναίκα με το μάτι που τη βλέπει συνήθως ένας άντρας. Αυτό ίσως είναι πολύ ευχάριστο για τις μητέρες, που τους αρέσει να βλέπουν όσο το δυνατόν περισσότερα χρόνια το αγόρι τους κρεμασμένο στη φούστα τους και αδιάφορο για τις άλλες γυναίκες.

"Αλλά οι κοπέλλες... εκείνες προτιμούν ο άντρας τους να είναι ένας σωστός, "άνδρικο" άντρας, πάνω στον οποίο να μπορούν να βασισθούν!

Σ' έναν αληθινά ευτυχισμένο γάμο, ο σύζυγος χαίρεται να δίνει σημασία στη γυναίκα του: κολλακεν τη φυσική της ματαιότητα κάνοντας

της τα μικροκοπιμένα που "κάθε γυναίκα λατρεύει, ικανοποιεί την ανάγκη της να νοιώθη ασφάλεια δείχνοντάς της ότι τη θεωρεί σύντροφο και σύμβολό του, δεν παύει ποτέ να της δείχνει πως εξακολουθεί να την αγαπά — ψυχικά και σωματικά. Σε ανταπόδοσι εκείνη του προσφέρει τις φροντίδες της, την πίστι και την αφοσίωσή της, και, προ παντός, το θαυμασμό της, χωρίς τον όποιο ο άνδρικός εγωισμός — με την καλή έννοια της λέξεως — είναι αδύνατο να επιζήσει.

Η θέσι μιάς γυναίκας ή ενός άνδρος που παντρεύεται κάποιον κατά δεκαπέντε ή είκοσι χρόνια μεγαλύτερο, σπάνια κατανοείται σωστά από τους γύρω. "Υπάρχει μία τάσις να νομίζεται ότι ο μεγαλύτερος από τους συζύγους προσπαθεί με αγωνία να ξαναδρά τη χαμένα νεότητά του. "Ισως να υπάρχει ένα ίχνος αλήθειας — τίποτε περισσότερο όμως — στην αντίληψη αυτή. Συχνότερα, η περίπτωση είναι ότι, όταν έχη κανείς κάπως περισσότερη πείρα της ζωής, όλα τα πράγματα που τον ενδιαφέρουν άλλοτε, έχουν παύσει να είναι ενοχλητικά. "Ένας άντρας που είναι αρκετά χρόνια μεγαλύτερος από τη γυναίκα του θα διασκεδάσει και θα κολακευθεί αν δη νά τη θαυμάζουν οι άλλοι άντρες. "Ενώ, σε ανύποπτη περίπτωση, ένας νεαρός σύ-

ζυγος ασφαλώς θα... παρεξηγηθεί και θα δημιουργήσει σκηνή ζηλοτυπίας ή... καυγά. "Ο άνθρωπος που έχει πείρα, έχει εμπιστοσύνη στη δική του κατανόηση και την ικανότητα να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα της γυναίκας του. Και θεωρεί φυσικό και χρήσιμο το να καταβάλει μια σταθερή προσπάθεια για να διατηρήσει την αγάπη της.

Τα ίδια αυτά ισχύουν και για την έφημη και όμορφη γυναίκα που είναι μεγαλύτερη από τον άντρα της. Δείχνει επιείκεια και κατανόηση για την αγάπη του προς τα σπόρ, δεν ενοχλείται ιδιαίτερα όταν τον δη νά φλερτάρη ίσως ένα δράδυ. "Ξέρει πως κανείς καλός άντρας δεν θα εγκαταλείψει ποτέ ένα σπiti και μία γυναίκα που του προσφέρει άνεση, γαλήνη, και αγάπη — χωρίς γκρινιές και μεμφιμορίες!

Οι ρομαντικοί προτιμούν φυσικά την καθαρή, αγνή αγάπη των νέων για τους νέους. Ξεπούν σε δάκρυα πάνω στην όμορφη τραγωδία του Ρωμαίου και της "Ιουλιέττας. Μά οι ρεαλιστά υποστηρίζουν ότι δεν θα είχε μείνει ποτέ στην ιστορία η παράδοσι του Ρωμαίου και της "Ιουλιέττας αν οι δυο νέοι είχαν αφεθεί ελεύθεροι να παντρευτούν και ν' αποτελέσουν ένα συνθησμένο, τυπικό νεανικό συζυγικό ζευγάρι.

IRIS ASLEY

Τα Καλλυντικά Φυλλίς είναι έπισημονικά μετετμημένα και προσρμο-σμένα στο "Ελληνικό κλίμα.

Τα εφργετικά αποτελέσματα τών καλλυντικών Φυλλίς είναι μη διαρκής αποκάλυψις.

Πριν από το μπάνιο...
Πριν από το ηλιόλουτρο...

Η "Crème" Φυλλίς, όχι μόνον προστατεύει από τα ήλιακά εγκαύματα και την αλμύρα της θάλασσας, αλλά χάρις εις τα πολύτιμα συστατικά της αναγεώνει το "δέρμα.

Αφού απολαύσετε την θάλασσα και την άμμουδιά καθαρίστε προσεκτικά την επιδερμίδα σας με

Mousse "Φυλλίς"

Γιά την προστασία της επιδερμίδος όλη την ημέρα

Neige "Φυλλίς"

CREME - NEIGE
MOUSSE - PERLE

ΦΥΛΛΙΣ

Η Άννα και ο πρίγκιπας

ΣΑΝ ΤΟ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ ΤΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ. ΕΝΔΕΙΞΗ ΠΡΙΓΚΗΠΑΣ, Ο ΓΙΟΧΑΝ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ, ΑΓΑΠΗΣΕ ΜΙΑ ΟΜΟΡΦΗ ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΑ, ΤΗΝ ΑΝΝΑ ΠΛΟΧΛ ΚΑΙ ΎΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΠΟΛΛΑ ΒΑΣΑΝΑ, ΤΗΝ ΕΚΑΝΕ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ. ΑΥΤΟ ΕΓΙΝΕ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΕΚΑΤΟ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ.—'Ο πρίγκιψ Γίochαν, γνωστός γιά τήν απλότητα καί τήν καλωσύνη του, έπισκεπτόμενος μιά μέρα ένα χωριό τής Αυστρίας, τό 'Αουσιζέ, γνώρισε τήν Άννα, μιά όμορφη χωριατοπούλα καί τήν έρωτεύτηκε. 'Ηθέλε νά τήν παντρευτεί άλλα οί συγγενείς του διεφώνησαν. 'Επισκέπτεται λοιπόν τόν αυτοκράτορα θέλοντας νά πάρη τήν συγκατάθεσί του γι' αυτό τό γάμο. 'Ο 'Εκείνος όμως τού λέει ότι αμφισβάλλει άν ή Άννα θά τού χαρίση τήν εύχία.

Η Άννα υποκλίθηκε μπροστά στόν Κύριο... (Είkon.: Α. Κοιτάπουλου)

3^ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ. 'Ο Γίochαν άκούε σιωπηλά. Φαίνεται άπολύτως ήσυχος. Δέν ήταν, όμως Προσπαθούσε, έδασε όλες του τίς δυνάμεις νά φαίνεται γαλήνιος. Τέλος ρώτησε:

— Ξέρεις τίποτα γιά τήν κοπέλα; Ξέρεις κάτι πού νά στρέφεται έναντίον της;

— 'Ο Φράντς άναγκάστηκε νά όμολογήσθ ότι πραγματικά, τίποτα τό κακό δέν άκουσε γι' αυτήν καί γιά τό σπίτι της, άπό πρόσωπα άξίωστα. Μόνο επαινούς.

— Τό ξέρω όίς, μέ άκολουθεί αυτή ή παλιά κατάρρα, έκείνο τό στίγμα. Δέν θά μπορέσθ ποτέ ό Μέντερνιχ

νά μέ δθ μέ καλό μάτι. 'Ανάμεσα σ' αυτόν καί σέ μένα, θά στέκεται πάντα ή κατάρρα, θά ύπάρχθ πάντα ή ύποψία. 'Ο Γίochαν καί μαγειρεύει στό Στάϊερμαρκτ, μιά καί θέλει νά συνδεθθ τόσο στενά μέ τό λαό. Προσοχή! 'Ο Γίochαν καί έβαλε στό νού του!

— 'Ο Γίochαν ένοιωσε ότι άναψε καί σάπασε. 'Ο Φράντς τού είπε:

— Ναί. Στάθηκες άτυχος κάποτε. Καί παρέμεινες άτυχος έκτοτε.

— Ναί, μά σ' όλη μου τήν άτυχία, ένα πάντα πράγμα, μιά σκέψη δέν μ' έγκατέλειπε ποτέ. Άπλά, τό σέβας καί ή άγάπη πρός τόν Αυτοκράτορά μου.

Δάκρυσαν τά μάτια τού αυτοκράτορα. Κύλησαν τά δάκρυά του. Ήξερε άστόσο, ότι ό Γίochαν ήτο καλός. Άσφαλώς δέν θέλησε νά τήν έξεσηκώσθ τό Τυρόλο γιά προσωπικούς σκοπούς. 'Όσο γιά τό στέμμα τού στή μάχη τού Βαγκου, έν έπαινε φυσικά ό μόνος στατητής τού είχε φταίξει!

— Έχω όμως νά σου κάνω μιά δήλωσι, είπε ό Γίochαν. Δέν έπαινε ν' άκούσω πιά καμιά άνάδοι τήν ζήτση τού γάμου μου.

Τότε ό αυτοκράτορ τού ύποψίασε ότι δέν θά πρέπει νά περμα καμιά δολοφονία ύληκ έκ μένου τού Κράτους ή τής οικογενείας, μέ τήν εύκαιρία τού γάμου του. Άπλά, σε όμως ότι θά είναι άσφαλώς άτυχής μέ τήν Άννα.

— 'Ο Γίochαν έξέθεσε στόν άδελφόν του τό σκεδιά του. Θά έπαινε τήν Άννα στό κτήμα του, στό Μπράντχοφ. Θά ήταν ή έπιμελήτρια έμπορούσε δέβαια έκει νά τήν εκπαιδεύσθ, άλλα δέν θά τήν καί τήν έμείνη τήν άδεια τού Κυρίου. 'Ετσι θά τού άποδείξθ άλλη μιά φορά ότι τό σέβας πρός τόν έκείνον, ένα μικρό δίπλω, γιά τήν καμνα θά δρισκόταν στό σπίτι του. Τήν ένοιωσε άσφαλμένη. Αυτό τήν έφθανε πρός τό παρόν.

— 'Ο Γίochαν είχε ξαναγίνει άρχιδούξ πού στέκοταν μπροστά στόν Αυτοκράτορά του. Δέν ήτο πιά ό Γίochαν καί ό Φράντς. Καί ό Φράντς ξανάγινε ό Αυτοκράτορ τού ιδίαίτερα εκτιμούσε τίς συμβουλές τού Μέντερνιχ. Είπε λοιπόν:

— Καί τί γίνεται έκείνο τό γράμμα πού σου είχα δώσει κάποτε σχετικά μέ τό ζήτημά σου;

— 'Ο Γίochαν είπε ότι τό είχε πάτη με καί του, στήν έσωτερική του τσέπη. 'Ότι αυτό τό γράμμα τού ήταν τό τιμαφέστερο άπό όλα τά χαρτιά του.

— Μπορώ νά τού ρίξω μιά ματιά; ρώτησε άδώς ό Αυτοκράτορ.

— 'Ο Γίochαν έκανε νά άνοιξθ τόν ρούχο του, νά δώσθ τό γράμμα. 'Ο μωός μιά φωνή φώναξε μέσα πού: «'Ο Μέντερνιχ! Τό νού σου! Βά σου πάρουν τό χαρτί!»

— 'Οχι Φράντς, απάντησε καί ένοιωσε πώς ήταν έτοιμος νά δώσθ μάχη γι' αυτό τό χαρτί. Δέν προκειται νά σου τό δώσω πια, πού τέ!

— 'Ο αυτοκράτορ τού απάντησε ότι καί τέτοιο δέν τό περιμένα άπό τόν άδελφό του. Καί άς ήξερε ότι έίχε μέν τή συγκατάθεσί του νά μένη τήν Άννα στό σπίτι τού Γίochαν σάν ή έπιμελήτρια, άλλα έπιθυμούσε νά τήν παντρευτούν άκόμα. Νά περιμένουν τόν Γίochαν.

— Καί τί θά γινόταν, εάν ή Άννα σου έλεγε ότι κουράστηκε νά άκούε τίς αλιόγιες άναβολές τού γάμου καί σου έλεγε, ότι θά έπιθυμούσε τήν παντρευτή μ' έναν άλλο; 'Ας ύποθέσουμε ότι τή ζητούσε κάποιος άλλος, κάποιος πολύ εύκατάστατος. Τί θά έκανες τότε;

— Τίποτα, απάντησε ήρεμα ό Γίochαν. Θά τής έλεγα νά πάσθ τόν τόν άλλο, τόν εύκατάστατο.

— 'Ο Γίochαν τό είχε τόσες φορές θά λώσει στους δικούς του ότι ή Άννα τόν άγαπά, ότι γιά όλον τόν κόσμο δέν θά έπαυρε έναν άλλο, έναν σιγούρο, έγκαταλείποντας τό άμείλιτο, έγκαταλείποντας τήν άγάπη. 'Εξ άλλων, ό Γίochαν ήξερε ότι τόσος ό άδελφός του είχε θυμηθ τίς συμβουλές τού Μέντερνιχ. Οί συμβουλές μιλούσαν τώρα.

— 'Ο Γίochαν δέν έχασε καιρό. Πήρ

τά άμάξί του καί τράβηξε γιά τό Στάϊερμαρκτ, γιά τό κτήμα πού είχε στο Φόντενμπεργκ. Πηγαίνοντας, έκαί όχι τού έλεγε νά έπιστρέψθ τήν άποχωρίστηκε μέ άληθινή συγκίνηση. 'Ηταν τό άγαπημένο του παιδί. 'Ηταν ή ψυχή, ό νους του.

Μά τό ίδιο άξία δείχτηκε κι' έδω ή Άννα, στό μεγάλο τούτο ύποστατικό, όπου τόσος ζήτηματα ύπήρχαν καθημερινά, τόσος άνθρωποι ζούσαν. Μιά έβδομάδα πρίν έτοιμάζε τό πρόγραμμα τών εργασιών, τί καί τί θά έπρεπε νά γίνθ τήν κάθε ήμέρα. Καί κάθε πρωί ήταν τοιχοκολλημένο τό ιδίαίτερο πρόγραμμα τής ήμέρας. Σάν νά είχε διευθύνει κι' άλλη φορά άγρόκτημα ή Άννα, σάν νά είχε μάθει άπ' τήν κούνια θά δρισκεται επί κεφαλής ενός τόσο μεγάλου προσωπικού.

Τώρα πιά δέν είχε άνάγκη άπό τούς φίλους του ό Γίochαν γιά ν' άνεβαίνι στις άγαπημένες του βουνο κορφές. Τώρα είχε τόν γλυκύτερο συνοδό. Τήν Άννα.

— 'Εδω θά ζούσε λοιπόν ή Άννα. 'Ο πρίγκιπας θά μπορούσε χωρίς ένδοιασμό νά τήν έπισκέπτεται. Καί θά περιμέναν οι δύο τους ύπομονητικά τήν άρα πού θά τους έδινε τέλος ό Αυτοκράτορ τήν άδεια νά εύλογηθ ό δεσμός τους άπό τήν εκκλησία. Θά τήν έδινε δέβαια κάποτε αυτή τήν άδεια. Αυτό τό τόσο έπιθυμω άνάξ. Πού νά ήξεραν τότε, τόσος χρόνια άκόμα θά έπρεπε νά περιμένουν άκόμα καί άκόμα νά δείχνθ άυταπάτηρη ή Άννα, ύψιστη ύπομονή ό Γίochαν.

Κάποτε όμως πίστευαν, θά έρχόταν αυτό τό ναί. Κάποτε θά έπρεπε ή Άννα νά γνωρισθ μέ τόν αυτοκράτορα καί μέ τά άλλα μέλη τής οικογενείας. Καί τότε, πόσο θά τό έπιθυμούσε νά μνη τής δρούν τό παραμικρό ψευδά! Σκόπευε λοιπόν νά τή στέλνθ κατά διαστήματα νά μένη σέ δικά του φιλικά σπίατα, πού θά ήταν πάντα τό τωρινό σπίτι σπουδαιότερο άπό τό προηγούμενο καί μέ λεπτομερέστερο γνωστόκολ-λο. Θά τήν έστελεν στό Γκρόντεν, στό Λίντς, στό Γκράτς, στό Σάλτμπουργκ καί τελικά στό Βιέννη. 'Ετσι, θά ήταν πιά καί κατά τούς τύπους ή Άννα μιά άληθινή κυρία.

Στό μεταξύ ή Άννα έμενε στό Φόντενμπεργκ, στό άγρόκτημα, άκόμα, τό άμάξί φάνηκε. Η Φράου Μούτερ, ή έπιμελήτρια, έδειξε τό χαρακτήρα της.

— Δόξα σοι ό Θεός πού ήρθατε είπε. Έδω είναι τό σπίτι σου, Άννα, τό κατόφθ πού περνάς, δέν θά τήν άναπαύσθ γιά νά φύγθ.

— 'Όταν έκουράστηκαν καί έφαγαν, ή θιέλλα είχε πιά όλότελα κοπιασμένη. 'Ο Γίochαν μέ τήν Άννα καί τόν Γιάκομπ Πλόχλ γύρισαν όλο τό πού τήν άκούσε τήν άγάπη.

— Τήν ίδια συμβουλή φαίνεται νά είχε δώσει καί στόν έαυτό του. 'Όταν γύρισε στή Βιέννη, έτσι απάντησε σ' όσους τόν ρώτησαν σχετικά μέ τήν Άννα. 'Ο Αυτοκράτορ έπίσης τόν ρώτησε, όταν συναντήθηκαν οι δύο τους.

— Τί νέα Γίochαν;

— Καλά.

— Καί τό άλλο τό ζήτημα;

— Έπίσης καλά.

— Δέν θά ξεχάσω ότι φέρθηκες άπώς πρέπει, τού είπε ό 'Εκείνος.

— Ευχαριστώ.

— 'Ετσι δέν ξαναμίλησε πιά κανείς, δέν τόν ένώλησε κανείς. Μά ό Γίochαν ήξερε ότι ό Αυτοκράτορ περι-

μενε τώρα άκρίβως νά φανθ ό χαρακτήρας τής Άννας. Είχε μεγάλη διαχειρίσι στό χέρια της. Πώς θά φερόταν; Θά τήν συγκινούσε τό χρέμα; Θά άρχιζε νά έπιδεικνύεται μέ άνόητα λούσα; Είχε καθήκοντα στό κτήμα. Πώς θά άναπαυόταν; 'Ο Γίochαν όμως ήταν τόσος σίγουρος γιά τήν Άννα! Όλα θά πηγαιναν κατ' εύχην, ήταν δέβαιος ότι θά εξαφανίζονταν όλοι τους μέ τά προτερήματα τής Άννας. Μόνο, ύπομονή.

Πραγματικά, ήταν τόσος οι ικανότητες τής Άννας, πού τόν επόμενο χρόνο, τόν Άπρίλιο, ό Γίochαν άδήγησε τή νέα στό νέο κτήμα, τό Μπράντχοφ. Δέν ήταν άκόμα έτοιμο. Χάλασαν οι έργασίες. Μά τώρα ή Άννα θά διοικούσε καί τούτο τό κτήμα.

Στό μεταξύ είχε έπισκεφθ, κατά τό πρόγραμμα τού Γίochαν, διάφορα φιλικά σπίατα, όπου καί έμενε επί λίγο διάστημα. Φιλικά σπίατα στό Γκρόντεν, ντό Λίντς, τό Γκράτς, τό Σάλτμπουργκ. Θά μπορούσε πιά νά έπισκεφθ καί τή Βιέννη.

— 'Εδω θά ζούσε λοιπόν ή Άννα. 'Ο πρίγκιπας θά μπορούσε χωρίς ένδοιασμό νά τήν έπισκέπτεται. Καί θά περιμέναν οι δύο τους ύπομονητικά τήν άρα πού θά τους έδινε τέλος ό Αυτοκράτορ τήν άδεια νά εύλογηθ ό δεσμός τους άπό τήν εκκλησία. Θά τήν έδινε δέβαια κάποτε αυτή τήν άδεια. Αυτό τό τόσο έπιθυμω άνάξ. Πού νά ήξεραν τότε, τόσος χρόνια άκόμα θά έπρεπε νά περιμένουν άκόμα καί άκόμα νά δείχνθ άυταπάτηρη ή Άννα, ύψιστη ύπομονή ό Γίochαν.

Κάποτε όμως πίστευαν, θά έρχόταν αυτό τό ναί. Κάποτε θά έπρεπε ή Άννα νά γνωρισθ μέ τόν αυτοκράτορα καί μέ τά άλλα μέλη τής οικογενείας. Καί τότε, πόσο θά τό έπιθυμούσε νά μνη τής δρούν τό παραμικρό ψευδά! Σκόπευε λοιπόν νά τή στέλνθ κατά διαστήματα νά μένη σέ δικά του φιλικά σπίατα, πού θά ήταν πάντα τό τωρινό σπίτι σπουδαιότερο άπό τό προηγούμενο καί μέ λεπτομερέστερο γνωστόκολ-λο. Θά τήν έστελεν στό Γκρόντεν, στό Λίντς, στό Γκράτς, στό Σάλτμπουργκ καί τελικά στό Βιέννη. 'Ετσι, θά ήταν πιά καί κατά τούς τύπους ή Άννα μιά άληθινή κυρία.

Στό μεταξύ ή Άννα έμενε στό Φόντενμπεργκ, στό άγρόκτημα, άκόμα, τό άμάξί φάνηκε. Η Φράου Μούτερ, ή έπιμελήτρια, έδειξε τό χαρακτήρα της.

— Δόξα σοι ό Θεός πού ήρθατε είπε. Έδω είναι τό σπίτι σου, Άννα, τό κατόφθ πού περνάς, δέν θά τήν άναπαύσθ γιά νά φύγθ.

— 'Όταν έκουράστηκαν καί έφαγαν, ή θιέλλα είχε πιά όλότελα κοπιασμένη. 'Ο Γίochαν μέ τήν Άννα καί τόν Γιάκομπ Πλόχλ γύρισαν όλο τό πού τήν άκούσε τήν άγάπη.

— Τήν ίδια συμβουλή φαίνεται νά είχε δώσει καί στόν έαυτό του. 'Όταν γύρισε στή Βιέννη, έτσι απάντησε σ' όσους τόν ρώτησαν σχετικά μέ τήν Άννα. 'Ο Αυτοκράτορ έπίσης τόν ρώτησε, όταν συναντήθηκαν οι δύο τους.

— Τί νέα Γίochαν;

— Καλά.

— Καί τό άλλο τό ζήτημα;

— Έπίσης καλά.

— Δέν θά ξεχάσω ότι φέρθηκες άπώς πρέπει, τού είπε ό 'Εκείνος.

— Ευχαριστώ.

— 'Ετσι δέν ξαναμίλησε πιά κανείς, δέν τόν ένώλησε κανείς. Μά ό Γίochαν ήξερε ότι ό Αυτοκράτορ περι-

δέν τήν είδε καλά. Τό δωμάτιό της ήταν δουλισμένο, σέ βαθύ σκοτάδι, σύμφωνα μέ τήν όδηγία τού γιαιτρού.

Μά τώρα κι' άλλον γιάτρο δέχε ή άρρωστη, νά τήν παρακολουθθ. Τόν ιδίαίτερο γιάτρο τού πρίγκηπα.

— 'Όστόσο έγινε καλά ή Άννα. Δέν τής άφισε ή άρρώστεια άπολύτως κανένα σημάδι. Τό Σεπτέμβριο τής ίδιας χρονιάς πήγε στό Πρέσμπουργκ τή σημερινή Μπρατισλάβα τής Τσεχοσλοακίας. Τότε ήταν άσπριακή. Καί καθώς δρίσκεται πολύ κοντά στή Βιέννη, τή θεωρούσαν ένα πρόστιο σχεδόν τής πρωτεύουσας. Στή Μπρατισλάβα θά γίνονταν οι τελετές γιά τήν στέψη τής αυτοκράτειρας.

— 'Ηταν ή τέταρτη σύζυγος τού Φράντς ή Καρολίνα Αύγουστα. Στις 25 Σεπτεμβρίου 1825 έστέρθη στή Μπρατισλάβα βασίλισσα τής Ουγγαρίας. Μά δέν έκανε ή Άννα αυτό τό ταξίδι μαζί μέ τόν άρχιδούκα. Τό έκανε μέ μιά φιλική οικογένεια τού άρχιδούκα. 'Ετσι ή Άννα γνωρίζονταν σιγά—σιγά μέ τόν ύψηλό κόσμο καί όλους τούς κρατούσε, μέ τόν γλυκό της τρόπο, μέ τίς χάρες της.

Τελείωσε κι' αυτός ό χρόνος. 'Εφθασε τό 1826. Τώρα ή Άννα διοικούσε τά πάντα, αυτή φροντίζε γιά όλη τήν περιουσία, γιά όλα τά κτήματα τού άρχιδούκα. 'Ο ίδιος δέν αισθανόταν καλά στήν υγεία του, πολλή ένοχλήσις είχε μέ τό χέρι του, δέν είχε γίνει άκόμα καλά άπό τότε πού τού στάθηκε αυτό τό άτύχημα μέ τόν ταύρο. 'Ετσι ό άρχιδούξ όλη τήν άνοιξη καί τό καλοκαίρι έμενε στή λαυρά τού Μπαγ-γκατσάιν, άκολουθώντας μιάν ώριμήν θεραπεία. Τό χειμώνα ήταν πάλι στή Βιέννη. Πρίν τά Χριστούγεννα δρεθηκε τυχαία μόνος μέ τόν αυτοκράτορα.

— Δέν έχεις τίποτα νά μέ ρωτήσθ, Φράντς, ρώτησε ό άρχιδούκας.

— 'Οχι.

— Στό σπίτι μου δρίσκεται άκόμα ή κοπέλα, τού είπε.

— Καί λοιπόν;

— Λοιπόν, αυτή είναι πού θά μου κλείσθ τά μάτια σάν πεθάνω, είπε.

— 'Ο Φράντς φάνηκε νά συγκινήθθ άπό τήν απάντησι, μά δέν είπε λέξι. 'Ετσι πέρασε κι' αυτός ό χρόνος. Τί θά γινόταν λοιπόν; 'Ετσι θά κυλούσε ή ζωή; Θά έδειχνε πάντα τήν ίδια σκληρότητα, τόν ίδιο δεσποτισμό ό Αυτοκράτορ, τήν ίδια αδυναμία ή καλύτερα δουλοφροσύνη ό άρχιδούξ; Πέρασε καί τό 1827, τό ζήτημα δέν έκανε ούτε δέμα. Τήν άνοιξη τό 1828, ό πατέρας Πλόχλ πέθανε, μέ τή θλίψη ότι δέν είδε τό μεγάλο του κορίτσι άποκαταστημένο, όπως τού άξίζε.

Τόν άγούζο τού 1828 τό κτήμα Μπράντχοφ ήταν έτοιμο. Θά γίνονταν τά έγκαίνια. Θά έρχονταν μέ τήν εύκαιρία, πολλοί άπό τούς συγγενείς καί φίλους τού άρχιδούκα. Καί ποιά κυρία θά τους υποδεχόταν, τή στιγμή πού ό οικοδεσπότης δέν ήταν παντρεμένος; Θά έπρεπε μιά συγγενιστά του νά αναλάβθ τή χρέη τής οικοδεσποινιδας. Καί τέτοιο όμως δέν πέρασε ούτε καν άπό τό μυαλό τού άρχιδούκα. Κυρία τού σπιτιού ήταν ή Άννα. Αυτή θά τους υποδεχόταν.

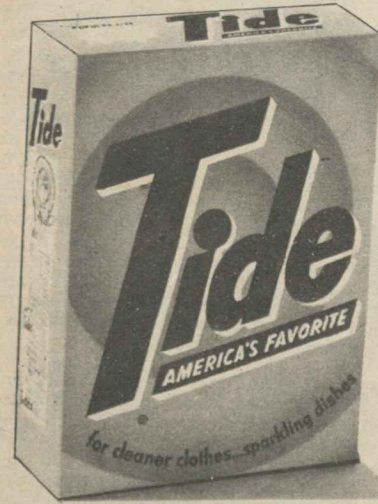
Βέβαια ή Άννα χάρηκε πολύ, ό Γίochαν έδειξε σε όλους ότι τή θεωρούσε γυναίκα του, μά τό ζήτημα

Tide Πλένει υαδαρωτερα από υάδε τί!

Η Έλληνίδα Νοικοκυρά ξέρει καλά ότι μπορεί να βασισθώ στο TIDE για την καθαρότερη μπουγάδα. Γιατί το TIDE κάνει τα άσπρόρρουχα λευκότερα, τα χρωματιστά λαμπερότερα.

Βάλτε μπουγάδα με TIDE και θα διαπιστώσετε μόνη σας, ότι το TIDE κάνει την καλύτερη μπουγάδα. Γιατί ο άφρος του περνώντας μέσα από το ρούχο διαλύει κάθε ξένη ουσία (σκόνη, βρωμιά κλπ.) και την πασάρει βγαίνοντας.

Προσέξτε αυτό το κοριτσάκι. Φοράει πεντακάθαρο φουστανάκι. Η Μητέρα του είναι περήφανη και ευχαριστημένη γιατί τώρα ξέρει πως η μπουγάδα με TIDE είναι η καλύτερη και η πιο οικονομική. Η Έλληνίδα Νοικοκυρά γνωρίζει σίγουρα πως το

TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Η ANNA ΚΑΙ Ο ΠΡΙΤΚΗΠΑΣ

Έμεινε πάντοτε στάσιμο. Όστόσο, κανείς πιά από τους συγγενείς του δεν ήταν που να μην την είχε δει την Άννα και όλοι τη συμπαθούσαν. «Ακόμα κι' ο Αυτοκράτωρ την είχε δει, του την είχαν δείξει κάποτε, με την ευκαιρία μιάς εορτής, μα δεν ζήτησε να του τη γνωρίσουν. Δεν υπήρχε πιά κανείς που να μην έπαινη την Άννα».

Κατά τα τέλη του χρόνου ο αρχιδούξ έλαβε ένα γράμμα από την ανηψιά του Μαρία—Λουίζα. Ήταν κόρη του Αυτοκράτορα Φράντς, η δεύτερη σύζυγος του Ναπολέοντος, δοκίμασα τώρα της Πάρμας. Η Μαρία—Λουίζα και ο Γιόχαν ήταν καλοί φίλοι, οι σχέσεις τους ήταν αδελφικές και όχι θείου προς ανηψιά. Τού έγραφε λοιπόν η δοκίμασα ότι το ζήτημά του με την Άννα τράβηξε πολύ και θα έπρεπε πιά να δοθώ ένα τέλος. Τον συμβούλευε να μην αναβάλλει την υπόθεσή του περισσότερο.

Ήταν στις 6 Φεβρουαρίου του 1829 που ζήτησε να δει τον Αυτοκράτορα έντελώς. Ιδιαίτερα. Ο Αυτοκράτωρ τον δέχτηκε άμέσως. Μίλησαν οι δύο τους σαν αδελφια. Ο Γιόχαν του έδειξε τη διαθήκη του κι' ο Φράντς όταν τη διάβασε, αγκάλισε τον αδελφό του κι' οι δύο τους έκλαψαν μαζί. Ο Γιόχαν τον αγαπούσε και τον σεβόταν τον αυτοκράτορά του, ποτέ δεν θα έκανε κάτι που να τον βλάψει. Στη διαθήκη φαινόταν τα αισθήματά του καθαρώτατα. Ο Γιόχαν μιλούσε για όλα όσα τον άφορούσαν. Μιλούσε για τα θλιβερά περασμένα, για τα τωρινά, για τα εμπόδια που του φέρνονταν στην έντελώς άτομική του υπόθεσι, το γάμο του με την Άννα Πλόχλ. Ο Φράντς του είπε ότι δίνει τη συγκατάθεσή του για το γάμο. Ο Γιόχαν, συγκινημένος βαθύτατα, του φίλησε το χέρι.

Την ίδια ημέρα έγραψε τα ευχάριστα νέα στην Άννα. Η άλληλογραφία τους γινότανε πάντοτε με μελάνη χημική και κανείς άλλος δεν το ήξερε το μυστικό τους. Της έλεγε:

«Γυναικούλα μου, σε μερικές ημέρες τα πάντα θα είναι εν τάξει. Είμαι ξετρελλαμένος από χαρά.»

Της έλεγε ότι δεν θα έπρεπε να πη το παραμικρό και σε κανέναν απόλυτως. Να μην κάνει καμιά έτοιμασία, μήπως υποψιασθή κανείς κάτι. Της όριζε την ημέρα που θα τη συναντούσε στο Μπράντχοφ για το γάμο.

Πραγματικά σε λίγες ημέρες ο Γιόχαν ήταν στο αγρόκτημα, μαζί με τον γραμματέα του. Ο καιρός ήταν τόσο κακός, το χιόνι τόσο πυκνό, που το άμαξι ήταν αδύνατο να προχωρήσει. Έφθασαν λοιπόν οι δύο τους με σκι στο αγρόκτημα.

Ο αρχιδούξ ερχόταν συχνά με τον γραμματέα του, κανείς δεν έβλεπε τίποτα με το νου του. Την άλλη μέρα, προς το βράδυ, ήταν και ο παπάς του χωριού στο τραπέζι. Μά κι' αυτό συνέβαινε συχνά. Όταν ο αρχιδούξ ήταν στο κτήμα, υπήρχε πάντα κάποιος προσκαλεσμένος από το χωριό.

Το προσωπικό κοιμόταν ήδη, μα η συντροφιά έμεινε γύρω στο τραπέζι και συζητούσε. Μά κι' αυτό ήταν κάτι που γινόταν συχνά.

Κι' όταν όλοι πιά κοιμόντουσαν και το κτήμα ήταν βυθισμένο στο σκοτάδι πήγαν οι ενδιαφερόμενοι στην εκκλησιά του κτήματος, άναψαν τα κεριά και έγινε το μυστήριο. Ο αρχιδούξ Ιωάννης, γεννηθείς το 1782 στη Φλωρεντία, παντρεύτην την Άννα Πλόχλ που είχε γεννηθώ το 1804 στο Άουστζε, του Στάιερμαρκτ.

Ο αρχιδούξ δεν είχε πιά τίποτα άλλο να επιθυμήσει σ' αυτό τον κόσμο.

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ χρονιά, το 1830, ο Αυτοκράτωρ ζήτησε γνωρίσει επί τέλους την Άννα. Τό έγινε στο Γκρατς, το καλοκαίρι. Ο Αυτοκράτωρ γύριζε από ένα ξίδι και έμεινε στο σπίτι του, για να ξεκουραστή. Όταν πήγε να γνωρίσει την Άννα, έβλεπε την έφερε από το πλάι του ματιού. Η Άννα υποκλίθηκε, στά σπόν «Κύριο». Καίς, έβλεπε λούσε. Η Άννα όμως έβλεπε τον Αυτοκράτορα να μην είναι θυμωμένος μαζί της. «Οχι, δεν είμαι θυμωμένος, θέλω μόνο να βλέπω τον γάμο».

Η Άννα του φίλησε το χέρι κι' αυτός της τ' έσφιξε με τα χέρια. Πραγματικά ο Γιόχαν έβλεπε τον τυχοσμενος κοντά στην Άννα. Η γάπη του γι' αυτήν δεν γαλουσσε. Κρατούσε πάντοτε στην του μιά μικρογραφία που έπαινε την Άννα όπως ήταν, όταν την πρωτοείδε, σε νεαρότατη ηλικία. Η μικρογραφία ήταν τυλιγμένη σε σινη δερμάτινη θήκη και κινείτο ως τα σήμερα. Στα άκρα της κράτους φυλάγεται και η εικόνη που έδωσε ο Αυτοκράτωρ στη Άννα, όταν πρωτόάκουσε την ιστορία του με την Άννα.

Η Άννα ήταν επίσης ευτυχισμένη. Ο Αυτοκράτωρ ραπάζει συχνά γι' αυτήν. Όλοι στην οικογένεια επιθυμούσαν να τη συναντήσουν, μ' αυτό δεν ήταν νατό, επειδή η Άννα δεν είχε κανέναν τίτλο. Με πολλούς κόπους έπαιναν τον Μέντερνιχ να συναντήσει να δώθ στην Άννα.

Στις 8 Ιουνίου 1834 άνοιξε ο βαρώνις του Μπράνχοφ. Έτσι, πια γνωρίστηκε με την αρχιδούκισσα Μαρία—Δωροθέα, τη γυναίκα του αρχιδούκα Ιωσήφ. Οι δύο τους συνδέθηκαν με φίλια που κράτησε σ' όλη τους τη ζωή. Σιγά—σιγά γνωρίστηκε και με τις άλλες πριγκίπισσες. Τέλος, ζήτησε να δει και η αυτοκράτειρα. Η Άννα, το 1850 άνοιξε ο βαρώνις του Μεράν. Οι απόγονοί της υπάρχουν ως σήμερα, αυτόν τον τίτλο φέρουν.

Η Άννα έφερε στον κόσμο ένα παιδί, ένα αγόρι, που άνοιξε ο Φράντς—το όνομα του Αυτοκράτορα—και Γιάκομπ—το όνομα του πατέρα Πλόχλ.

Η Άννα πέθανε στο Άουστζ, το 1885, σε ηλικία ογδόντα έτών. ΤΕΛΟΣ

ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Υστερά από την έκδοση που περιελάμβανε το περιοδικό νέου έτους ηλίου ΗΕΛΙΟΤΟΡΕ το όποιον μας ρίξει άμέσως το σώμα και με καταπληκτικήν ταχύτητα, τα Έργα της CLE ανακοινώνουν ότι έφθασαν καθώς και από το μοντέρνο UP σώματος MIRACLE που επιτρέπει εις τις γυναίκας να έμφανίζονται ηλιοκαμένες και αν ακόμα έχουν έκτεθι καθόλου στον ήλιο.

η Μπέρα
κόβει
τη δίψα

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

4. Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΙΟΡΑ

Ο ΜΟΡΦΗ κοπέλλα η Μαριόρα, όχι όμως από εκείνες τις φανταχτερές όμορφες που εόταν προβάλλον στο παραθυρί τους κρύβεται ο ήλιος μη τις δει και θαμπώσει, καθώς λείει το τραγούδι. Τέτοια όμορφα δεν είχε η Μαριόρα. Τα μάτια της όμως, μάτια μελάνια, θαθεία και μεγάλα, είχαν μιά χάρι και μιά σαχτινιά που μούρλαινε όσους τα κοιτούσαν. Και τα χειλάκια της ήταν λεπτά και ζωγραφισμένα και το δέμα της σταράτο και λιοψημένο με μιά μουρδιά ανθιάν που τάκρυβε στον ευώδιαστο κόρφο της.

Καμιά έγνοια δεν τη σκότιζε και καμιά φροντίδα δεν τη στενοχωρούσε. Τούτη η λίγη η ζωή, έλεγε, θέλει γλέντι.

Πρώτη στο τραγούδι η Μαριόρα, πρώτη στο χορό, πρώτη στο ξεφάντωμα.

Σε μακρινά χωριά γινόταν πανηγύρι, αλή θα πρωτοκαλούσαν.

Χαρίς τη Μαριόρα, χορός δε γίνεται, έλεγαν.

Τ' άκουε αυτή και φχαριστιόταν. Λίγανε τα μελάνια ματάκια της, γέλυσε κι' αποκρινόταν:

«Όποιος έχη κέφι έχει και καλή καρδιά».

Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Οι ηλικιωμένοι σκανταλίζονταν με τα φερισμάτια της. Και πρώτος άναμώσε τους ο παπάς του χωριού, ένας καλός γεροντάκος που τ' άναζε του κόρφο του όταν την έβλεπε:

«Ντίπ μουρή είναι η Μαριόρα, όγνη θα γέραση και θα θέλει χορούς και τραγούδια».

Η ζωή όμως είναι παράξενη μερικές φορές. Και τώδωσε η μοίρα και τη Μαριόρα την αγάπησε ο Δημητρός, ο γιός του παπά, ένα παλινκαί γνωστικό κι' όμορφο που είχε σπουδάσει στην πολιτεία κι' ήταν το καλύτερο του χωριού.

Φατιά άναψε στον παπά σαν τ' άμασε:

«Κάλιο να σε πνίγω με τ' άχρημα μου παρά να στεφανώθης αυτή την τρελή».

Μα ποιος έβαλε ποτέ στον έρωτα γιός; Ο Δημητρός ούτε τον πατέρα του ήθελε ν' άκούση, ούτε κανένα. Και χωρίς να χάση καιρό πήγε και ζήτησε τη Μαριόρα απ' τη μητέρα της.

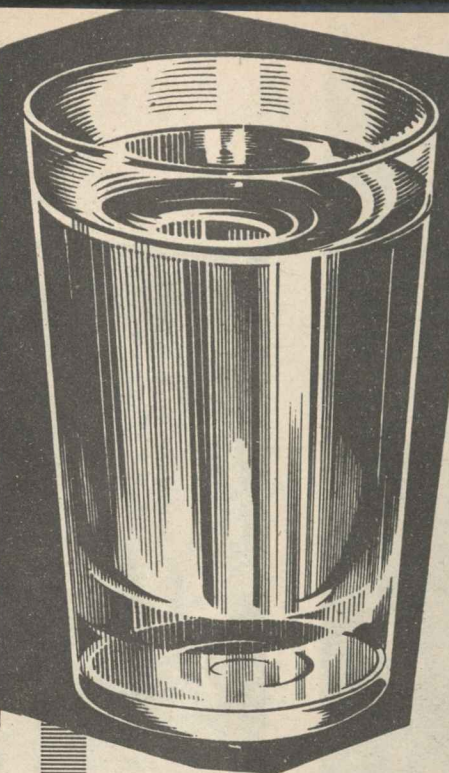
Τον καλοκύτταξε η γυναίκα, έκανε το σπασμό της και είπε, ευλογώντας από μέσα της το Θεό και τους Αγίους που της έστειλαν τέτοια γύνη:

«Στους όρισμούς σου, γιόδικα μου. Όρισε ποτέ θέλεις να γίνη ο γάμος κι' η Μαριόρα είναι δική σου».

ΧΟΡΟΣ ΚΑΙ ΞΕΦΑΝΤΩΜΑ

Τι ήταν αυτό που έγινε στο γάμο της Μαριόρας με το Δημητρό, δεν περιγράφεται. Όλα τα γύρω χωριά μαζεψτηκαν να δούν την κοπελιά νύφη και πρό πάντων να της δούν μετ' άσπιας της τα μεταξωτά να σπάν το χορό.

Μουσικάντρες έπαιζαν απ' τα ξημερώματα τα όργανα και τραγουδιστάδες της τραγουδούσαν: Λάμπει ο ήλιος το πρωί, λάμπει η μέσημερι, λάμπει η νύφη κι' ο γαμπρός σαν της αχής τ' άστέρη... Τρεις μέρες και τρεις νύχτες βάστασε το γαμήλιο γλέντι. Και πρώτα και καλύτερη, φυσικά, σ' αυτό η Μαριόρα. Δεν άφησε χορό που να μη χορέψ, τραγούδι που να μην πη, άσπιο που να μην άπαντήσει. Κι' όταν πια μαζεψτηκαν στο σπι-

Κάθε φορά που πίνετε ένα ποτήρι νερό, σκεφθήτε την

ΙΖΟΛΑ

«Όπως το νερό είναι άπαραίτητο στον άνθρωπο, έτσι και οι συσκευές της ΙΖΟΛΑ είναι άπαραίτητες σε κάθε σπίτι».

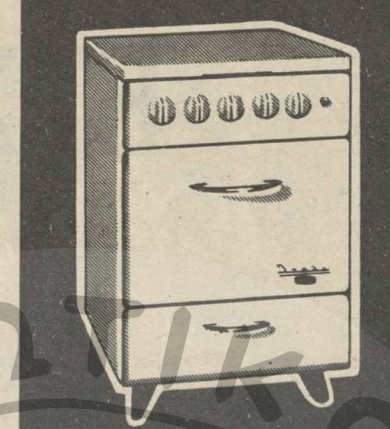
ΚΟΥΖΙΝΑ Κ 700. Με τρεις έστιές των 1.800, 1.200 και 800 βάτ • Οι έστιές είναι από ειδικό χυτοσίδηρο και άποδίδουν ταχύτατα • Φούρνος με θερμοστάτη, μεγαλύτερος από κάθε αντίστοιχης ξένης, σχολαστικά μεμονωμένος με αύλοθάμβασκα • Θερμοθάλαμος, όπου μπορείτε να ζεσταίνετε το φαγητό σας, δίχως να ξοδεύετε πολύ ρεύμα.

Η κουζίνα είναι έμαγέ και συνοδεύεται από ένα ταψί έμαγέ και δύο σκάρες.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ Κ 700

ΙΖΟΛΑ

Η ΙΖΟΛΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ 12 ΑΚΟΜΗ ΤΥΠΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΟΥΖΙΝΩΝ

τάκι τους, ο Δημητρός, κυττώντας την τρυφερά στα μάτια, της έπτε: «Ως εδώ ήταν Μαριόρα μου το γλέντι. Τώρα έγινες γυναίκα μου και θέλω το νου σου και την όρεξή σου να την έχης για το σπιτικό σου. Χαμήλωσε, ταπεινά τάχα, τα μάτια της η Μαριόρα κι' έκανε πώς δεν άκουσε. Μ' από μέσα της έπτε: «Αν νομίζης πως σε πήρα για να κλείσω τα νεύατα μου στο σπιτικό σου, γελάστηκες... Χωρίς φωμί και νερό κάνω, χωρίς χορό και τραγούδια όμως δεν μπορώ ούτε στιγμή».

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΙΟΡΑ

Γρήγορα η Μαριόρα έδειξε πως κι' αν τη στεφανώθηκε ο γιός του παπά, κι' αν της έδωσε τ' όνομά του, αυτή δεν ήταν άποφασισμένη να αλλάξη. Πρώτη πάλι στο χορό και στο ξεφάντωμα, πρώτη στις γιορτές και τα πανηγύρια.

Τόσα ήταν τα καμώματά της, που οι τραγουδιστάδες της έδωσαν τραγούδι και της έλεγαν:

«Α κυρά Μαριόρα, άντρας σ' έπείνασε. Κι' ο χορός καλά κρατεί».

τά παπούτσι μου ξεσκώ το χορό μ' δεν παρατώ. Το φωμί ναι στο άμπάρι και δε πάει νάν το πάρι. «Α κυρά Μαριόρα, άντρας σ' έδίψασε. Αμ σαν δίψασε και τί, κι' ο χορός καλά κρατεί, τα παπούτσι μου ξεσκώ το χορό μ' δεν παρατώ. Το νερό ναι στο καυλί και δε πάει νάν το πεί».

Άκουε τούτο το τραγούδι ο Δημητρός και βουρκιόταν. Τ' άκουγαν κι' οι γιοιόι του και λιβάνιζαν τρεις φορές το σπίτι για να φύγη ο δαίμονας απ' τη Μαριόρα. Άλλά αυτή δεν έννοούσε ν' αλλάξη.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

Είθε κι' άπόδειξε ο Δημητρός κι' άποφάσισε να την έαποστείλη στη μάνα της. Πριν όμως, έπειδή ακόμη την αγαπούσε, ήθελε να την περάσει από μιά τελευταία δοκιμασία. Άνήμερα τ' Άη Γιώργη, όταν όλο το χωριό ξεφάντωνε στην πλατεία και πρώτη, όπως πάντα, έσπερνε το χορό η Μαριόρα, έαποστείλε τη μάνα του να της πη ένα ψέμα.

Πήγε κι' αυτός έστίασε της κρύφτηκε πίσω από ένα δέντρο να μην τον δει η Μαριόρα, κι' άκουσε τη μάνα του να της λέει:

«Αχ, παιδί μου, τί κακό ήταν αυτό που πάθαμε. Ο Δημητρός, το μοναχοπαίδι μου κι' ο κύρης σου χάθηκε. Πριν από λίγη ώρα έσβυσε στα χέρια μου. Κάπιασε να τον νεκρολογήσουμε».

Την άκουσε η Μαριόρα, έκανε πώς δάκρυσε και ύστερα βλέποντας το χορό ναχη άνάψει για καλά, γυρίζει και λέει στη γρήνη:

«Αμ σαν πέθανε και τί, ο χορός καλά κρατεί, τα παπούτσι μου ξεσκώ το χορό δεν παρατώ. Οι γυναίκες δε τον κλάφουν κι' οι παπάδες δε τον θάψουν».

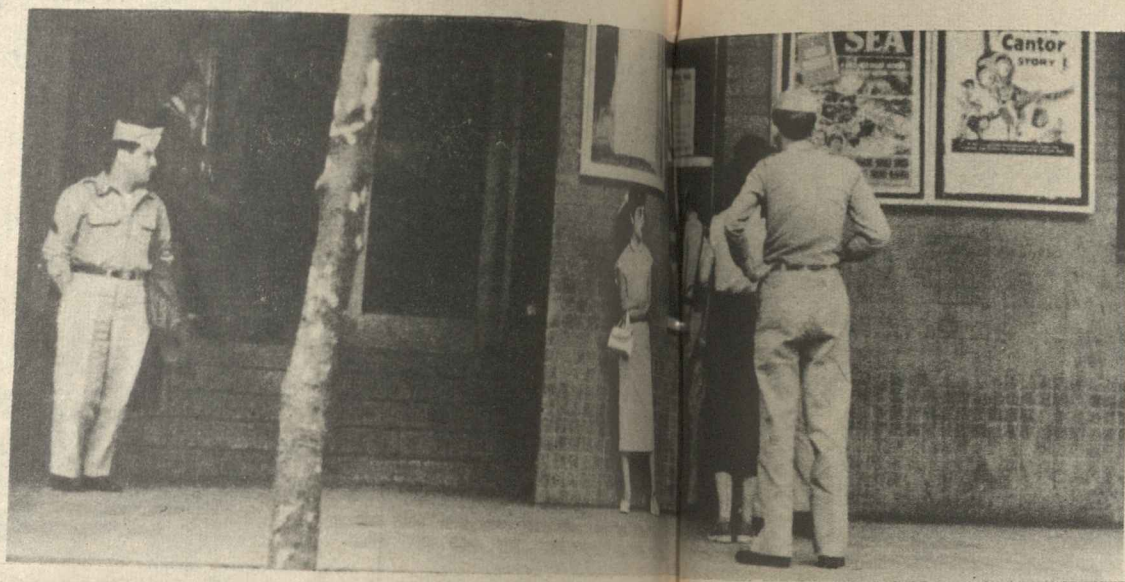
Δεν πρόλαβε ν' άποσάση τα λόγια της η Μαριόρα κι' ο καλός και ήσυχος Δημητρός πετιέται πίσω απ' το δέντρο και της δίνει όσες δεν έφαγε σ' όλη της τη ζωή.

Αυτές τις τρώς, Μαριόρα, της έλεγε, για να με κλάψης κι' έσύ... Ύστερα πήρε τη μάνα του κι' έφυγε για πάντα.

ΝΕΣΤΟΡΑΣ ΜΑΤΣΑΣ
Στο επόμενο: Η ΜΑΓΙΣΣΑ

Υπάρχουν ακόμα και σήμερα πολύχρεμα κιμονό και φιλικά χαμόγελα... αλλά η κόμμωσις είναι ευρωπαϊκή και η νοοτροπία έχει αλλάξει πολύ.

Η προβολή της ταινίας άρχισε. Η μία μπαίνει στον κινηματογράφο... Κι' η 'Ιαπωνία γνώρισε μεταπολεμικά, τα μικρά και μεγάλα πρόσωπα της κατοχής. Δύο κόσμοι δρέθηκαν άντιμέτωποι

ΜΙΑ ΚΟΠΕΛΛΑ

Μια νεαρή Γιαπωνέζα, ή Τόσι Χιγκούσι, περπατάει σ' ένα δρόμο του Τόκιο — της μεγαλουπόλεως με τα 7.000.000 κατοίκους. Θά ήταν ένα δύσκολο πρόβλημα να βρή κανείς πιο είναι το έπαγγελμα αυτής της κοπέλλας. "Όσο κι' αν βασανίσετε το μυαλό σας δεν θα το βρείτε. Γι' αυτό κυττάξε στην επόμενη σελίδα.

ΕΤΣΙ ΖΗ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΙΑΠΩΝΕΖΑ

Βρίσκεται στο παρόν αλλά είναι ριχτά δεμένη με τὸ παρελθόν

"Εμμεσα τρεις εβδομάδες στην 'Ιαπωνία. Αυτό το διάστημα δεν είναι βέβαια μεγάλο, αν λάβει κανείς υπ' όψη του το πλήθος των καινούργιων εικόνων που παρελαύνουν μπροστά στα μάτια του επισκέπτη, καθώς και τις αντικρουόμενες εντυπώσεις που δημιουργούνται στην ψυχή του. Τρεις εβδομάδες είναι πολύ λίγες για να δει κανείς μια χώρα σάτην 'Ιαπωνία. Θάταν άστοιχο να ισχυρισθώ πως είμαι γνώστης της χώρας αυτής ιδίως ότι ξέρω την πολύ άπρόσιτη και μυστηριώδη ψυχή της 'Ιαπωνίδας...

Παρέλασι φεμινιστριών στο Τόκιο: Η 'Ιαπωνίδα διεκδικεί τα δικαιώματά της! Μα η κοινή γνώμη εξακολουθεί να είναι υπέρ της παραδόσεως.

ΕΙΝΑΙ, πραγματικά, πολύ δύσκολο να μιλήση κανείς με 'Ιαπωνίδες για οτιδήποτε σοβαρότερο από δυό - τρεις τυπικές και φιλικές φράσεις. Κάθε συνομιλία αρχίζει μ' ευγενικές υποκλίσεις και μ' ένα χαμόγελο, που όμως κάνει το πρόσωπο περισσότερο κλειστό, αντί να το ανοίξει. Δεν άκουσα ποτέ μια Γιαπωνέζα να μιλήσει σ' έναν ξένο για τον εαυτό της. Κανείς δεν ξέρει τί σκέπτονται αυτές οι γυναίκες! Όλες οι φράσεις τους είναι πάντα ντροπαλές και φευγαλέες. Οι γυναίκες των 'Ιαπώνων διπλωματών, με τις οποίες συνωμίλησα περισσότερο, ξέρουν την ευρωπαϊκή νοοτροπία και κατέχουν τὸ ευρωπαϊκὸ λεξιλόγιο. 'Αλλά κι' αὐτὴν τὰ λόγια ἦταν συχνότατα αντιφατικά. Κι' όταν, μετά από μια συνομιλία, νόμιζα πως είχα μάθει κάτι, έρχόταν αμέσως ἡ επόμενη φράσι καὶ τὸ ἐκμηδένιζε. Τελικά ἀνακάλυψα πως κι' οἱ δυὸ ἀπόψεις ταίριαζαν με τὴν πραγματικότητα, παρ' ὅλο πὺ ἦταν ἀντιφατικές...

Ο ΒΟΥΔΔΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΠΑΡ

Μιάμιση ὥρα με τὸ σιδηρόδρομο ἔξω ἀπ' τὸ Τόκιο, στὴν Καμακούρα, βρίσκει κανείς ἕνα ἀπ' τὰ πιὸ περιφημα ἀγάλματα τοῦ Βουδδα, πὺ ὑπάρχουν στὴν 'Ιαπωνία. Ἐχει ὕψος 12 μέτρα, κι' ἡ ἡλικία του περνάει τὰ 700 χρόνια. Αὐτὸ τὸ Βουδδα τὸν ἐπισκέπτονται ἀναρίθμητοι προσκυνητὲς καὶ ξένοι. Είναι καθιστός, γεμάτος μεγαλοπρέπεια κι' ἀπρόσιτος καὶ βρίσκεται στὴν ἄκρη μιάς μακρῆς δεινροστοχίας ἀπὸ πλατάνια. Ὅταν ὁμως φθάνη κανείς κοντά, ἀνακαλύπτει, σὲ ἀπόσταση 20 μέτρων ἀπ' τὸ ἀγάλμα, ἕνα «σνάκ - μπαρ»,

ἀμερικανικοῦ τύπου, ὅπου γίνονται καὶ ξένοι πίνουν διάφορα ποτὰ καὶ τρώνε σάντουιτς, ἐνῶ μεταδίδεται ἀπὸ δίσκους, ἡ πιὸ μοντέρνα καὶ ροκωδὴς μουσική τζάζ. Λίγα μέτρα πέρα, σὺ τοῦ θεοῦ τοῦ πολέμου, βλέπει κανείς ἀνδρες καὶ γυναίκες με κιμονό, καθὼς καὶ ὁλόκληροι τοῖς μαθητὰν, ν' ἀνεβαίνουν τὸν σκαλιά πὺ δὴνουν σὲ ἕνα κοτὸ τοῦ ναοῦ, γελώντας καὶ παραδώντας. Ὁρισμένες ἐορταστικὲς ἡμέρες, οἱ μητέρες φοροῦν παλαιὰ πωινικές ἐνδυμασίες καὶ κρατοῦν τὰ παιδιὰ τους ἀπ' τὸ χέρι, περνοῦν με δυσκολία, χτυπώντας ἀνὰ τὰ τσόκαρά τους. Ἐτσι δεικνύουν αὐτὰ τὰ σκαλιά μητέρες καὶ πατέρες διὰ πρὶν ἀπὸ χίλια χρόνια. Πρὸς τοὺς ὁμως βλέπει κανείς νεαρὰς ἡνωμένες ντυμένες με ευρωπαϊκά φορέματα, με μπλούζες, φοιτήρες καὶ ἀδιάβροχα. Πολλὴ σπάνια φοροῦν ἱδία χάρι με τὴν γυναικὴν πὺ φοροῦν κιμονό. Μόνο πὺ δὲν φοροῦν ὁρὺο περπατώντας, γιατί ἀπορροα δερμάτινα παπούτσια, κι' ὅχι ἑλάνες - μπαρ, οἱ μητέρες με τὸν σνάκ - μπαρ καὶ τὰ κορίτσια με τὰ ευρωπαϊκά φορέματα, εἶναι δυὸ χιλιετηρίδες ἀντιπαράστασονται, ἡ μάλλον πρὸς συνδέονται ἀχώριστα...

Η ΦΕΜΙΝΙΣΤΡΙΑ ΠΡΟΣΒΑΛΛΕΤΑΙ!

Μίλησα με μιά γνωστή Γιαπωνέζα φεμινίστρια. Ὑποκλίσθηκε δαπάνη κατὰ τὸν πατριωτικότο ἱαπωνικό τρόπο. Με πολὺ δισταγμὸ μὲν ἔβλεπε τὸ χέρι της. Ἐμαθα πως ἀνακαλύπτει, σὲ ἀπόσταση 20 μέτρων ἀπὸ τὴν ἱαπωνική φεμινιστική κίνηση

Εἶχε ἀγωνισθῇ ἐπὶ τρεῖς δεκαετίες γιὰ τὴ χειραφέτησι τῆς 'Ιαπωνίδας. Τὴς εἶπα:

— Θὰ πρέπει λοιπὸν νὰ εἰσθε παρακαταστήτε τὴν ἡ χειραφέτησι τῆς 'Ιαπωνίδας ἔχει γίνεϊ τώρα πραγματικότητα!

Μὲ κίτταξε μ' ἕνα ἀκίνητο βλέμμα. Δὲν εἶπε οὔτε ναί, οὔτε όχι. Μόνο ἀπὸ πέρασε κάποιο διάστημα ἄρχισε νὰ μιλήσει — καὶ μίλησε τόσο γρήγορα, ὥστε ἡ διερμηνεύς με κόπο μπόρεσε νὰ τὴν παρακολουθήσει:

— Τὸ ἱαπωνικὸ γυναικεῖο κίνημα — εἶπε — δὲ ἔχει ἐπιβάλει τὴ γυναικεῖα χειραφέτησι σὲ τὰ τέλη αὐτῆς τῆς χιλιετηρίδας (μίλησε γιὰ χιλιετηρίδα, κι' ἔχι γιὰ αἰῶνα!). Ἀλλὰ μετὰ τὸν τελευταῖο πόλεμο, στὰ 1945, ἡ χειραφέτησι ἦρθε ἀπ' ἔξω, ἀπ' τοὺς Ἀμερικανούς. Ἐτσι, οἱ ὁπαδοὶ τῆς παραδόσεως δρῶναι καινούργια ἐπικυρώματα ἐναντίον τοῦ γυναικεῖου κινήματος. Οἱ προοδευτικότεροι χαρακτηρίσθηκαν ὡς ἀμερικανόδουλοι. Αὐτὸ ἐξασθένισε τὴ θέσι τῆς σύγχρονης γυναικός.

Θέλησα νὰ ζητήσω ὠρισμένες διανομήσεις, μὰ ἡ συνομιλία μας τελείωσε σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἐξ αἰτίας ἐνὸς ἐπιστοδίου. Ρώπησα συγκεκριμένα ποῖα εἶναι σήμερα ἡ θέσι τῆς ἡνωμένης γυναικός στὴ δημοσία ζωῇ κι' ἂν καταδικάζεται ἀπ' τὴν κοινή γνώμη. Μόλις τὸ εἶπα αὐτὸ, ἡ συνομιλήτριά μου με κίτταξε διαπεραστικά ἐνα λεπτό, ἔπειτα ὑποκλίσθηκε κι' ἔφυγε. Ἡ διερμηνεύς φάνηκε τρομαγμένη.

— Με συγκωρήτε, παρακαλῶ, εἶπε. Εἶνα ἔχασται νὰ σὰς πῶ πως εἶνα χαρισμένη!

— Μὰ αὐτὸ, λοιπὸν, ἀποτελεῖ στίγμα: ἡ διερμηνεύς με κίτταξε με τὸ

ἴδιο ἀνεξιχνίαστο βλέμμα, ὅπως πρὸ ηνωμένης ἡ φεμινίστριας.

— Ὁχι, εἶπε, δὲν εἶναι στίγμα... Συλλογίστηκε πως, παρ' ὅλ' αὐτὰ, θάπρεπε νὰ θεωρηται στίγμα.

Ἀργότερα, μίλησα με τὸν δόκτορα Τ., καθηγητὴ ἐνὸς μεγάλου ἱαπωνικοῦ πανεπιστημίου. Μοῦ εἶπε πως εἶχε δυὸ κόρες. «Δυστυχῶς, δὲν ἔχω παρὰ μόνο κόρες», πρόσθεσε. Σκέφτηκε πως αὐτὸ ἰσχύει καὶ σ' ἐμάς, ὅπου οἱ γονεῖς θέλουν πάντα κι' ἕνα γυιό, γιὰ νὰ συνεχίσει τὸ δνομά τους. Μὰ ὁ καθηγητὴς ἐξακολούθησε:

— Τὰ κορίτσια, ὅταν παντρεύονται, πᾶνε σὲ μιά ἄλλη οἰκογένεια, καὶ χάνονται τελείως γιὰ τοὺς γονεῖς τους!

Πραγματικά, δὲν παίρνουν μόνο τ' ὄνομα τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ γίνονται καὶ μέλος τῆς οἰκογενείας του. Ὅσο εἶναι ἀκόμα νέες, παίρνουν διατάγες ἀπ' τὴν πεθερὰ τους, καὶ πρέπει νὰ τὴν ὑπακούουν σὲ ὅλα. Μόνο σὲ μεγάλη ἡλικία ἀρχίζουν νὰ ἔχουν κάποια προσωπικότητα κι' ἐκτίμησι στὴν καινούργια τους οἰκογένεια. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ διαζύγιο θεωρεῖται σὰ νὰ μὲν μιά γυναίκα χωρὶς κανένα συγγενὴ στὸν κόσμῳ...

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ

Οἱ περισσότερες 'Ιαπωνίδες τὰ πηγαίνουν καλὰ με τοὺς ἀνδρες τους. Εἶναι ἔξυπνα, τρυφερά καὶ χαρούμενα πλάσματα, πὺ οἱ σύζυγοί τους τ' ἀγαποῦν πολὺ καὶ τὰ κακομαθαίνουν. Τὰ διαζύγια εἶναι πολὺ σπάνια καὶ συνήθως τὰ ζητοῦν οἱ ἄνδρες. Αἰτία τοῦ διαζυγίου εἶναι σχεδὸν ἡ ἴδια: Ἡ γυναίκα δὲν μπορεῖ νὰ κάνει παιδιὰ! Οἱ αἰτίσεις διαζυγίων ἀπὸ μέρους τὴν γυναικὸν δὲν ἀρχί-

«Εδώ βλέπουμε την Τόσι Χιγκούσι να γυρνάει τα παπούτσια ενός ξένου! Έχει ξαναπαράξει ένα παπούτσι: Υποδηματοκάθαρστρια — κάτι αφάνταστο για την εύρωπαϊκή νοοτροπία... Κι όμως, η Τόσι δεν είναι παρά μία απ' τις μυστηριώδεις, απρόσιτες και γεμάτες αντίφασεις γυναίκες, που συναντά κανείς στην Ιαπωνία. Ο έπισκέπτης, κάνει ένα σωρό ερωτήσεις, αλλά παίρνει ελάχιστες απαντήσεις. Ίδιως η Ιαπωνίδα είναι γεμάτη μυστήρια. Είναι μυστήριο ή κοινωνική της θέση, οι σκέψεις της, τα αισθήματά της... Ο Γερμανός δημοσιογράφος Βάλτερ φον Χόλλαντερ, που ταξίδευε τελευταία στην Ιαπωνία, προσπαθεί, στο έργο του που δημοσιεύουμε εδώ, να δηλώσει περισσότερο απ' το τυπικό χαμόγελο, απ' την ευγενική μάσκα της Γιαπωνέζας...

σαν παρά μετά τον τελευταίο πόλεμο. Μία Γιαπωνέζα μου είπε πως δεν μπορεί να καταλάβει τη μανία διαζυγίων, που έχουν οι Ευρωπαίοι, και, ιδίως οι Ευρωπαίοι, με δικαιοσύνη την απιστία των ανδρών τους. Ρώτησα: «Ώστε οι Γιαπωνέζες δεν είναι «ηλιόφρονες»? Η συνομιλήτριά μου με κτύπησε με το κεφάλι λιγάκι γεμάτο προς τα πλάγια, κτύπησε χαμογελώντας το κεφάλι, και δεν μούδωσε καμμία απάντηση.

ΣΕΜΝΟΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ

Οι νέοι στους δρόμους περπατούν πάντα σεμνά, ό ένας πλάι στον άλλον. Δεν αναγνωρίζει κανείς ποτέ τα έρωτικά ζευγαράκια. Σπάνια χαμογελούν ανάμεσά τους. Οι κινήσεις τους είναι σεμνές και διακριτικές. Ίσως μάθουν μία μέρα από τους Αμερικανούς στρατιώτες, ή τις ευρωπαϊκές ταινίες, πως φέρονται άλλοι οι έρωταυμένοι. Ένας ηλικιωμένος Ιάπωνας μου εξηγεί: «Στα ξύλινα σπίτια όπου πέρασα τα νεανικά μου, τα σπείρια με τους λεπτότατους τοίχους και τα χαρτοειδή παράθυρα, έπρεπε κανείς να είναι πολύ προσεκτικός αν δεν ήθελε να τον ακούουν οι άλλοι, και να ένοχη τους συγγενείς και γείτονες... Ίσως να είναι η αιτία που οι Ιάπωνες είναι προσεκτικοί στις έρωτικές τους εκδηλώσεις, που έχουν την τάση να είναι πάντα διακριτικοί, που φροντίζουν να κρύβουν τα συναισθήματά τους από τους άλλους. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως η αγάπη με-

ταξύ δύο νέων είναι λιγότερο θερμή κι έντονη απ' άλλου. Συχνά συμβαίνει δύο έρωταυμένοι που δεν μπορούν να ένωθούν, ν' αυτοκτονούν μαζί. Πηγαίνουν τότε και πέφτουν στον κρατήρα ενός ήφαιστείου. Οι Ιάπωνες συχνάζουν στα τεϊοπορεία, στα δημόσια λουτρά και στις λεγόμενες «συννοικίες διασκεδάσεως». Τους άρρεσι η αλλαγή, και δεν αισθάνονται τύψεις γι' αυτό. Άραγε όμως οι Γιαπωνέζες δεν ζηλεύουν; Μία Γερμανίδα γιατρίνα του Τόκιο — ψυχαναλύτρια — μου εξήγησε ότι οι Ιάπωνες κι οι Ιαπωνίδες δεν ξέρουν τί θα πη «κομπλέξ», ιδίως στον έρωτα. Η ίδια δεν είχε παρά μόνο Αμερικανούς πελάτες.

ΟΙ ΝΕΟΙ

Οι νεαροί Ιάπωνες έχουν στενές σχέσεις με το γυναικείο φύλο, αλλά βρίσκουν τις φίλες τους μόνο στα τεϊοπορεία και τα κέντρα διασκεδάσεως, όπου είναι συνήθως σερίδρες. Ποτέ δεν έχουν σχέσεις με Ιαπωνίδες καλών οικογενειών. Είναι πολύ δύσκολο νάρθουν σ' επαφή μαζί τους. Υπάρχουν βέβαια κι έπαφή μαζί τους. Ιαπωνίδες, αλλά αποτελούν την εξαίρεση. Η κοινή γνώμη είναι εναντίον τους.

Όσο για τις περιφημες «γκέισες», αυτές είναι συνήθως μεγάλες καλλιτέχνιδες (χορεύτριες, τραγουδίστριες), που έχουν ανατραφεί αυστηρά κι έχουν πολύ σπουδαί. Μερικοί τις συγκρίνουν με τις αρχαίες Έλληνίδες εταίρες. Κατά τη γνώμη

μου όμως, είναι ακόμα πιο καλλιεργημένες. Ο Ιάπωνας ζητάει πάρα πολλά από μία γκέισσα. Τη θεωρεί έρμηνεύτρια των καλών τεχνών, κι η ζωή του Ιάπωνος είναι πολύ περισσότερο συνδεδεμένη με την καλλιτεχνία από τη δική μας ζωή.

Υπάρχουν, φυσικά, γκέισες που σχετίζονται με ισχυρούς και πλουσιουςάνθρώπους, αλλά ένας έρωτας δεν μπορεί εύκολα να καταλήξει ποιάς είναι ο πραγματικός τους...

ΒΑΛΤΕΡ ΦΟΝ ΧΟΛΛΑΝΤΕΡ

Η ΚΟΥΝΙΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Φυσικά σήμερα θεωρείται άναρχισμός να τοποθετούν τα μωρά στην κούνια και να τα κουνάει να νουρίζοντάς τα. Σκεφτήτε όμως ότι η ανθρωπότητα ως τα σήμερα μεγάλωσε με τις κούνιες και πολλοί και τώρα ακόμη δεν θέλουν να παραδεχτούν τις νέες επιστημονικές θεωρίες και εξακολουθούν να μεγαλώνουν τα παιδιά τους με την κούνια.

Στα πρώτα —πρώτα χρόνια της ανθρωπότητας οι γυναίκες δεν χρησιμοποιούσαν κούνιες, αλλά κρατούσαν τα μικρά τους στα χέρια. Όταν ακόμα βρισκόμουν στο νομαδικό βίο, οι μητέρες που ακολουθούσαν τη μετακίνηση της φυλής φορούσαν τα μικρά παιδιά στη ράχη τους.

Αργότερα η ανάγκη έκανε τους ανθρώπους να επινόησουν τα πρώτα λίκνα, πρωτόγονα φυσικά στην κατασκευή τους. Σαν λίκνα χρησιμοποιήθηκαν κομμάτια κορμού δέντρων, λυγαριές, ιτιές κι άλλα εύλογα κλαδιά.

Οι αρχαίοι Έλληνες χρησιμοποιούσαν για κούνια ένα μικρό στρώμα λούδι και τσίπ.

οὖσαν για κούνια ένα μικρό στρώμα λούδι και τσίπ. Φοδόνταν μάλιστα την πλάτη στο στήνι της με τη διαί. Έπρεπε να γυρίσσει στο στήνι της κι έβλεπε «Αμερικανός». Ένα έξω τέτοιο άρα, και μάλιστα αυτή την εποχή.

Η Ιρέν δεν του απάντησε. «Πόσων χρόνων είσαστε; τη ρώτησε ο Μ. Ρ.»

«Όχι, αλλά η Ιρέν δεν έμπόδισε να ξαναβάλει μπρός τη μηχανή. Τέλος ο Μ. Ρ. είπε: «Έλατε να τον περιμένετε μέσα.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Ο Ραούλ Σάβλι ένας τύπος κινικός με ειλικρίνεια, αντιμετώπιζει ένα σοβαρό πρόβλημα. Ο διευθυντής της εταιρείας αυτοκινήτων στην οποία εργάζεται του προτείνει να πάρει μέρος σε μία αποστολή έξι υπαλλήλων στην Αμερική. Απορρίπτει τους άλλους, γιατί οι άλλοι δεν είναι παντρεμένοι. Ο Ραούλ δεν θέλει να χάσει την ευκαιρία να κάνει καριέρα, να αναζητήσει τις γυναίκες με τις οποίες συνδέεται εκείνη που θα μπορούσε να παντρευτεί. Περισσότερο απ' όλες τον προσελκύει η Τόσι, την οποία όμως νοιάζει λίγο, εξ αιτίας της έντονης προσωπικότητάς της. Οι προτάσεις όμως που κάνει σε διάφορες κοπέλλες, τρέφει στη Μάρσα, ύστερα στην Άννα και κατόπιν στην Όλγα, απορρίπτονται. Τέλος ο Ραούλ κάνει πρόταση στην Τόσι, η οποία δέχεται.

Ο Ραούλ δεν είναι ο τύπος του άνδρου που θα μπορούσε να τις κάνει εύχρηστες. Τέλος ο Ραούλ κάνει πρόταση στην Τόσι, η οποία δέχεται. Ο Ραούλ δεν είναι ο τύπος του άνδρου που θα μπορούσε να τις κάνει εύχρηστες. Τέλος ο Ραούλ κάνει πρόταση στην Τόσι, η οποία δέχεται.

Ο Ραούλ δεν είναι ο τύπος του άνδρου που θα μπορούσε να τις κάνει εύχρηστες. Τέλος ο Ραούλ κάνει πρόταση στην Τόσι, η οποία δέχεται.

Ο Ραούλ δεν είναι ο τύπος του άνδρου που θα μπορούσε να τις κάνει εύχρηστες. Τέλος ο Ραούλ κάνει πρόταση στην Τόσι, η οποία δέχεται.

Ο Ραούλ δεν είναι ο τύπος του άνδρου που θα μπορούσε να τις κάνει εύχρηστες. Τέλος ο Ραούλ κάνει πρόταση στην Τόσι, η οποία δέχεται.

Ο Ραούλ δεν είναι ο τύπος του άνδρου που θα μπορούσε να τις κάνει εύχρηστες. Τέλος ο Ραούλ κάνει πρόταση στην Τόσι, η οποία δέχεται.

Ο Ραούλ δεν είναι ο τύπος του άνδρου που θα μπορούσε να τις κάνει εύχρηστες. Τέλος ο Ραούλ κάνει πρόταση στην Τόσι, η οποία δέχεται.

Ο Ραούλ δεν είναι ο τύπος του άνδρου που θα μπορούσε να τις κάνει εύχρηστες. Τέλος ο Ραούλ κάνει πρόταση στην Τόσι, η οποία δέχεται.

Ο Ραούλ δεν είναι ο τύπος του άνδρου που θα μπορούσε να τις κάνει εύχρηστες. Τέλος ο Ραούλ κάνει πρόταση στην Τόσι, η οποία δέχεται.

Ο Ραούλ δεν είναι ο τύπος του άνδρου που θα μπορούσε να τις κάνει εύχρηστες. Τέλος ο Ραούλ κάνει πρόταση στην Τόσι, η οποία δέχεται.

Ο Ραούλ δεν είναι ο τύπος του άνδρου που θα μπορούσε να τις κάνει εύχρηστες. Τέλος ο Ραούλ κάνει πρόταση στην Τόσι, η οποία δέχεται.

Ο Ραούλ δεν είναι ο τύπος του άνδρου που θα μπορούσε να τις κάνει εύχρηστες. Τέλος ο Ραούλ κάνει πρόταση στην Τόσι, η οποία δέχεται.

Το κανάλι

Ίων φλωχών έρώλων

Δεν μπορείτε να μένετε εδώ, μέσα στο δρόμο.

Ξαναγύρισαν στο δωμάτιο που ήταν πριν με τον Μ. Ρ. Αυτή τη φορά εκείνος άφησε την πόρτα ανοιχτή, την έβαλε να καθήσει σε μία καρέκλα, και της πρόσφερε το πακέτο του με τα τσιγάρα.

Εύχαριστώ δεν καπνίζω. Τότε εκείνος έβγαλε μία σκολλάχτα από ένα συρτάρι και της την έδωσε.

Σιωπηλά ο Μ. Ρ. έτοιμάσε δυο φλυτζάνια καφέ, και της έδωσε το ένα. Ύστερα της έδωσε ένα εικονογραφημένο περιοδικό, με τη Λώρεν Μπακάλ στο εξώφυλλο. Καθισμένος στην άκρη ενός στρατιωτικού κρεβατιού ο Μ. Ρ. διάβαζε ένα διβλίο. Κάπου-κάπου ενώ γύριζε τη σελίδα σήκωνε το κεφάλι του και την κυττούσε χωρίς να της χαμογελά, και δεν της έκανε καμμία έρώτηση.

Στις δυο και τέταρτο άκούστηκε στην αυλή ο θόρυβος ενός τζιπ, που σταματούσε απότομα. Ήταν το τζιπ του Κίρκ.

ΎΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ μπήκε στο δωμάτιο ο Κίρκ και την είδε. Κάποιος τον είχε κι' άλλος πληροφόρησε πως ήταν μέσα ένα ωραίο κορίτσι και τον περίμενε. Έκείνη πετάχτηκε από τη θέσι της. Θά ήθελε να τον αγκαλιάσει με καταλαβε πως δεν μπορούσε. Ήταν μπροστά κι' ο άλλος Μ. Ρ.

Δεν έπρεπε να έρθει εδώ, Ιρέν, της είπε ο Κίρκ. Ύστερα άρχισε άμέσως να μιλά έγγλέζικα με το συνάδελφό του, κι έπειτα την πήρε από το χέρι.

Πάμε της είπε. Όταν βγήκαν στην αυλή, την άνεβασε στο τζιπ, κι έβαλε άμέσως μπρός τη μηχανή. Διέσχισαν τους έρημους δρόμους χωρίς εκείνος να μιλά.

Σταμάτησε σε παρακαλώ, είπε η Ιρέν. Θέλω να σου μιλήσω. Αυτή τη φορά εκείνος δεν ήταν πια ένα ρομπότ, δεν υπάκουσε, κι εξακολουθούσε να τρέχει με το τζιπ.

Σταμάτησε, σε παρακαλώ. Τίποτα, δεν σταματούσε. Δεν θέλω να γυρίσω στο σπίτι πριν σου μιλήσω, του είπε τότε, η Ιρέν. Άλλοιώς θα ριχτώ έξω από το αυτοκίνητο.

Το ρομπότ σταμάτησε απότομα το τζιπ, και συγχρόνως πέρασε το χέρι του γύρω από τη μέση της, για να την έμποδισή να πραγματοποιήσει την απειλή της. Βρισκόμουν κοντά σ' ένα γήπεδο. Δεν περνούσε κανείς, ή πολύ ήταν νεκρή, δεν άκουγεται παρά ο θόρυβος της μηχανής.

Νοιώθοντας το χέρι του γύρω από τη μέση της, η Ιρέν τον αγκάλιασε και τότε ένοιωσε να τη σφίγγει εκείνος ακόμη περισσότερο, κι ύστερα να τη φιλά στο μάγουλο, πλάι στα χείλη, αλλά όχι στα χείλη.

Κίρκ, έγω δεν θέλω πια να μέινω με τους δικούς μου, του είπε σχεδόν θριαμβευτικά ύστερα από κάποιο τό άγνό φιλή.

Ο Κίρκ της άφησε. Έλσαι ένα κοριτσάκι, Ιρέν, της είπε.

Δεν είμαι κοριτσάκι, Κίρκ, του ψιθύρισε. Τώρα, έλα να σε πάω στο σπίτι σου.

Αλλά η Ιρέν τον έμπόδισε να ξαναβάλει μπρός τη μηχανή. Τέλος ο Μ. Ρ. είπε: «Όχι Κίρκ. Στο σπίτι δεν ξαναγυρίζω. Ο Κίρκ τότε έγειρε πίσω στο κάθισμα. Καταλάβαινε πως έπρεπε να την κάνει να λογικευθεί.

Είναι αλήθεια, της είπε. Έγω είμαι ένας νέγρος, και δεν πρέπει ένα μικρό κοριτσάκι σαν κι' εμένα να τριγυρίζει μ' ένα νέγρο. Έσεις δεν είσαστε ένα παλιοκορίτσι.

Γιατί μου μιλάς μ' αυτό τον τρόπο, Κίρκ; Γιατί μου μιλάς στον πληθυντικό; Φαίνονται απογοητευμένοι.

ναγυρίζω. Ο μπαμπάς είπε πως είσαι ένας νέγρος, και ήταν εύχρηστημένος που δεν έρχόσουν πια. Κι' έγω ντρέπομαι γι' αυτό.

Ο Κίρκ τότε έγειρε πίσω στο κάθισμα. Καταλάβαινε πως έπρεπε να την κάνει να λογικευθεί.

Είναι αλήθεια, της είπε. Έγω είμαι ένας νέγρος, και δεν πρέπει ένα μικρό κοριτσάκι σαν κι' εμένα να τριγυρίζει μ' ένα νέγρο. Έσεις δεν είσαστε ένα παλιοκορίτσι.

Γιατί μου μιλάς μ' αυτό τον τρόπο, Κίρκ; Γιατί μου μιλάς στον πληθυντικό; Φαίνονται απογοητευμένοι.

Ο Κίρκ έμοιαζε σαν να είχε γίνει από πέτρα. Φαίνονταν σαν να μην άκουγε τίποτα. Κτύπαζε τον πλατύ ιδιο χώρο του γηπέδου, κι άναψε ένα τσιγάρο.

Ιρέν... Άρχισε να μιλά, κι ήταν μία μακριά συζήτηση. Της μίλησε για ένα σωρό πράγματα, γι' αυτόν, για τη γυναίκα του, για κείνη την ίδια που ήταν δεκάξη χρονών. Πότε-πότε τα Ιταλικά του ήταν λίγο σπασμένα, μα η φωνή του ήταν θερμή, οι συντομες κινήσεις των χεριών τον βοηθούσαν να εκφράζει κάθε συναίσθημα. Η Ιρέν ήταν περήφανη, αλλά σε κάποια στιγμή τα μάτια της γεμίσαν δάκρυα. Για πρώτη φορά στη ζωή της βρισκόταν απέναντι σε κάτι το άπραγματοποίητο. Ως τότε δεν το είχε αίσθανθεί, δεν το είχε καταλάβει, πως στη ζωή υπάρχουν πράγματα που δεν γίνονται.

Αν αυτή αγαπούσε τον Κίρκ, κι αν ο Κίρκ την αγαπούσε, γιατί δεν ήταν δυνατό να αγαπηθούν; Άρα, σκληρά, της έξηγηση ο Κίρκ το γιατί, τα χίλια γιατί το ένα ύστερα από το άλλο. Της είπε πως του ήταν πάντοτε απαγορευμένο να αγαπήσει ένα λευκό κορίτσι. Στην Αμερική δεν ήταν δύσκολο, γιατί τα λευκά κορίτσια δεν τον κτύπαζαν, ούτε το μίλουσαν. Στην Εύρωπη ήταν πολύ δύσκολο να συγκρατηθεί, και μ' αυτή την ύπηρεση άδυστατος. Μόλις την είδε την αγαπούσε, κι όταν καταλαβε πως κι αυτή τον αγαπούσε, τότε έφυγε. Κι' ύστερα, ήταν κι η γυναίκα του. Δεν αγαπιόντουσαν, είχαν

Αντίο, Κίρκ. Έκείνος της πήρε το χέρι, το χάιδεψε λίγο, και δεν είπε τίποτα. Μόνο έκανε μία μικρή κίνηση άποχα ρετισμού με το χέρι, ύστερα άναψε τη μηχανή και το τζιπ άπομακρύνθηκε με ταχύτητα.

ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΝΥΧΤΑ η Ιρέν έγινε εφφικά τριάντα χρονών, ίσως περισσότερο, έξηντα, εκατό. Ύστερα από δεκαπέντε μέρες, ίσως για να μην τρελλαθεί, ξαναγύρισε στη διοίκηση της στρατιωτικής έστυνιοχίας. Μίλαρε ακόμη με τον ξανθο Μ. Ρ. της περασμένης φο-

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ G. SCERBANENCO

παντρεμένη γιατί αυτός είχε ένα σπινάκι στο Μισσούρι, κι εκείνη έχοντας κάθε τόσο να τον βρει. Πάντως ήταν γυναίκα του. Κι' ακόμη αυτή, η Ιρέν, ήταν μόνο δεκάξη χρονών, κι εκείνος είκοσιεπτά χρονών, κι ήταν τόσο απείρισκτος να θέληση να την πάρει στην Αμερική, αυτό θα ήταν αδύνατο. Όλοι θα ήταν εναντίον αυτού του νέγρου που θα ήθελε να πάρει μαζί του ένα μικρό κορίτσι δεκάξη χρονών, λευκό, ξανθό. Γιατί ήταν αυτό κυρίως. Ήταν νέγρος, και η ζωή μίας λευκής γυναίκας μ' ένα νέγρο, είναι πολύ δύσκολη.

Ακόμη κι' όταν εκείνη έκλαψε, ο Κίρκ εξακολουθούσε να μιλά, και συνεχίσε ακόμη, όταν εκείνη άρχισε να κάνει νόημα πως, ναι, ναι, καταλάβαινε, πως εκείνος είχε δίκιο.

Μονάχα τότε ο Κίρκ άκούμπησε το χέρι του πάνω στον ώμο της, κι εκείνη ένοιωσε τη ζεστασιά του χεριού του, κι έκλαψε ακόμη πιο ά-

πελπισμένα γιατί ο κόσμος φανερώθηκε εφφικά μπροστά της φτωχός και άδικος.

Πήγαν με στο σπίτι, Κίρκ, είπε μετά η Ιρέν αφού σκούπισε τα δάκρυά της.

Δεν έπρεπε να ιδωθούνε πια, έστω κι' αν αγαπιόντουσαν. Ο Κίρκ της το είχε έξηγήσει, ο Κίρκ είχε δίκιο. Ο κόσμος ήταν άδικος και χωρίς νόημα.

Με το κεφάλι άκούμπισμένο στον ώμο του, σ' όλη τη διάρκεια της διαδρομής, η Ιρέν, κατάπιε όλη την άπελπισία που, σαν πικρός κόμπος, της έσφιγγε το λαιμό. Ύστερα ο Κίρκ σταμάτησε, καμμία είκοσαριά μέτρα πιο μακριά από το σπίτι της. Ήταν τέσσερις ή άρα, είχε άρχισι σχεδόν να χαράζει. Τα παράθυρα του διαμερίσματος της Ιρέν ήταν φωτισμένα. Ο πάτερας της και η μητέρα της είχαν μείνει φαίνεται, άγρυπνοι από την άγωνία.

Τότε αντίο, Κίρκ. Άπελπισμένη έμεινε στην άγκαλιά του. Κατάλαβε πόσο την αγαπούσε εκείνος από το λεπτό τρόπο που την κρατούσε ανάμεσα στα δυνατά μπράτσα του, κι' από το ότι ο Κίρκ δεν κατόρθωνε να μιλήσει. Τον είδε να κινή τα χείλη του γι' να πη κάτι, μα δεν είπε τίποτα.

Δεν της είπε ούτε καν αντίο, γιατί αν της μιλούσε θα της έλεγε να μείνει, και δεν έπρεπε.

Τη σήκωσε κρατώντας την από τη μέση και, σαν να ήταν μία κουκλα την άκούμπησε στη γή, έξω από το τζιπ.

Αντίο, Κίρκ. Έκείνος της πήρε το χέρι, το χάιδεψε λίγο, και δεν είπε τίποτα. Μόνο έκανε μία μικρή κίνηση άποχα ρετισμού με το χέρι, ύστερα άναψε τη μηχανή και το τζιπ άπομακρύνθηκε με ταχύτητα.

ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΝΥΧΤΑ η Ιρέν έγινε εφφικά τριάντα χρονών, ίσως περισσότερο, έξηντα, εκατό. Ύστερα από δεκαπέντε μέρες, ίσως για να μην τρελλαθεί, ξαναγύρισε στη διοίκηση της στρατιωτικής έστυνιοχίας. Μίλαρε ακόμη με τον ξανθο Μ. Ρ. της περασμένης φο-

Τὸ κανάλι τῶν φλωχῶν ἐρώλων

τῆς μαμάς της, κι' ἀπὸ τὸ πορτοφόλι τοῦ μπαμπά της, κι' ὅταν εἶχε πιά τὰ ἀπαραίτητα χρήματα, εἶπε στὸ σπῆτι της ὅτι εἶχαν ὀργανώσει ἀπὸ τὸ σχολεῖο της μιὰ ἐκδρομὴ στὴν Τεργέστη, κι' ἔφυγε. Οἱ δικοὶ τῆς δὲν μπορούσαν νὰ ἀντιληφθοῦν αὐτὸ πού συνέβαινε μέσα της, γιατί στὸ πρόσωπό της καὶ στὰ ἀδῶς μάτια της δὲν φαινόταν τίποτα, κι' οὐτε μπορούσαν ποτὲ νὰ φανταστούν πὼς ἓνα κοριτσάκι δεκάξι χρονῶν μπορούσε νὰ κρύβει μέσα του ἓνα αἰσθημα τόσο δυνατὸ καὶ ἀποκλειστικό, γιατί γιὰ τοὺς γέροντες ὁποῖος εἶναι δεκάξι χρονῶν, εἶναι ἀκόμα ἓνα παιδί.

Στὴν Τεργέστη γύριζε μὲ τὰ πόδια δύο μέρες γιὰ νὰ βρῇ τὸν Κίρκ, ὅχι τὸν ἴδιο φυσικά, ἀλλὰ τὴν ὑπερησία του, καὶ τὰ κατὰ μέρος ὅταν ἓνας Ἀμερικανὸς στρατιώτης τὴ λυτρήθηκε καὶ τὴν ὠδήγησε ἐκεῖ. Ἀλλὰ στὰ γραφεῖα τῆς διοικήσεως τῆς εἶπαν πὼς ὁ λοχίας Κίρκ Γουίλπατρικ εἶχε μετατεθῇ στὴ Βιέννη. Τῆς φάνηκε σὰν νὰ εἶχε βρεθῇ ξαφνικά, ὕστερα ἀπὸ μακρὰ πορεία μπροστὰ σ' ἓνα τοῖχο. Ὁ στρατιώτης τῆς πού τὴ συνώδευε κατάλαβε πὼς ἡ Ἰρέν δὲν αἰσθανόταν καλά, καὶ τὴν πῆγε σ' ἓνα καφενεῖο γιὰ νὰ πηῇ κάτι. Τὸν ἔλεγαν Τζώρτζ. Τζώρτζ Ἀσσερ. Ἐκείνη δὲν τοῦ διηγήθηκε τίποτα, τὸν ῥώπησε μόνο ἀνὰ κατάρθωνε νὰ μάθῃ τὴ διεύθυνσι ἐνὸς Ἀμερικανοῦ λοχία.

— Μπορῶ νὰ μάθω τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν Ἀμερικανῶν στρατιωτῶν, ζωντανῶν ἢ πεθαμένων, πού θέλεις, ἀλλὰ μὴν κάνεις ἐστὶ χρυσὸ μου, τῆς εἶπε. Ἦταν ἓνας στρατιώτης μεγαλούτσικος, καμμιὰ τριανταπενταριά χρονῶν. Στὴν ἀρχὴ τὴν πλησίασε γιὰ νὰ φλεστοῦν μαζί της, καὶ ὅταν τὴν εἶδε ἐστὶ λυπημένη, συγκινήθηκε καὶ τῆς φέρεθηκε ἀδελφικά.

Ἡ Ἰρέν τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα τοῦ Κίρκ.

— Εἶναι ἓνας λοχίας τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας, τοῦ εἶπε. Ἐχε μετατεθῇ στὴ Βιέννη. Θὰ ἤθελα νὰ μάθω ἀκριβῶς πού μπορῶ νὰ τοῦ γράψω.

Ἀρπῆσε στὸν Τζώρτζ Ἀσσερ τὴ διεύθυνσίν της, καὶ γύρισε στὸ Μιλάνο μ' αὐτὴ τὴν ἐλπίδα.

Ἀλλὰ ὁ Τζώρτζ δὲν ἔδωσε σημεῖα ζωῆς. Ἰσως δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ βρῇ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κίρκ, ἢ ἴσως τοῦ εἶχε ξεχάσει. Τότε ἡ Ἰρέν ἔγραψε ἓνα λιγυλόγο σημεῖωμα καὶ τὸ ἀπῆλθε στὸν Κίρκ Γουίλπατρικ, Διευθυντὴ Στρατιωτικῆς Ἀστυνομίας.

ἀς Η.Π.Α., Βιέννη. Δὲν ἀπάντησε κανεὶς. Ἐγραψε κι' ἄλλες φορὲς, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἦρθε καμμιὰ ἀπάντησι.

Πέρασαν μῆνες. Ἡ μητέρα της πέθανε τὸ 1946, τὸ Μάιο. Ἐνα χρόνον ἀργότερα ἀπὸ τὴν πρώτη της συνάντησι μὲ τὸν Κίρκ, γιατί γι' αὐτὴν ὅλες οἱ χρονολογίες ἀρχίζαν ἀπὸ τότε πού εἶχε γνωρίσει τὸν Κίρκ. Ὁ μεγάλος πόνος, ἡ ὑποχρέωσι νὰ παρασταθῇ στὸν πατέρα της γιὰ νὰ συνέλθῃ, τὴ βοήθησαν λίγο νὰ ὑπομείνῃ τὴν ἐλλείψει τοῦ Κίρκ, τὴν ἀπελπίσιν της, πού δὲν θὰ τὸν ἐκἀόλεπε πιά. Τὸ 1947, ὅταν ἦταν δεκαοχτὼ χρονῶν, γιὰ νὰ ἔχῃ κάτι ἀπὸ τὸν Κίρκ, δαλόθηκε νὰ μελετᾷ ἀγγλικά. Τὰ ἔμαθε σὲ διάστημα λιγώτερον ἀπὸ ἓξι μῆνες. Κάθε τόσο θυμῶνε μὲ τὸν ἐλατὸς της, ὅταν ἡ νευρική ὑπερἐνταση ἦταν πρὸς ἐντονί. Ἐπαιρνε τότε ἓνα ὑπνωτικὸ καὶ προσπαθοῦσε νὰ κοιμηθῇ. Αὐτὸς ὁ ἔρωτας πού δὲν τὸν ἔτρεφε ὡστόσο τίποτα, κι' ἔμοιαζε μὲ θαυματουργὸ καντήλι στὸ ὁποῖο δὲν βάζει κανεὶς λάδι, δὲν ὀνοουσε νὰ σβῇ καὶ κανέναν τρόπο. Τὰ φλέρτ τῶν νεαρῶν τῆς μεγαλοῦσαν. Τὸς ἔλεγε ὅπως ἦταν πραγματικά, ἀνόητοι καὶ σαχλὼι. Ἐστὼ κι' ἂν ἤθελε ἡ Ἰρέν δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἐρατευθῇ κανέναν ἄλλον, ἀλλὰ καὶ δὲν ἤθελε.

Ἦταν ἀνοιξὶ τοῦ 48. Ἡ Ἰρέν ἐτοιμαζόταν νὰ δώσῃ τῆς τελευταίας ἐξετάσεις τὸ γυμνάσιον, γιὰ νὰ ἐγγραφῇ ὕστερα στὸ Πανεπιστήμιον στὴν Ἱατρικὴ Σχολή, ὅταν ἓνα πρωὶ ἔλαβε ἓνα γράμμα γραμμένον ἐγγλέζικα. Ἐρχόταν ἀπὸ τὴν Τεργέστη.

«Ἐγγενεστάτη δεσποινίς» ἔλεγε τὸ γράμμα ἔδεν ἔξρω ἂν μπορῇ νὰ σὰς ἐνδιαφέρῃ ἀκόμη, ὁ λοχίας Κίρκ Γουίλπατρικ. Εἶναι ἐδῶ μαζί μας, στὴν Τεργέστη. Μόλις τὸ ἔμαθα σὰς θυμήθηκα καὶ κρατῶ τὴν ὑπόσχου πού σὰς ἔδωσα, μὲ τριῶν ἑτῶν καθυστέρησι. Ὑπομονή. Αὐτὴ ἐδῶ εἶναι ἡ διεύθυνσι τοῦ Γουίλπατρικ.»

Καὶ ἀκολουθοῦσε ἡ διεύθυνσι.

Τὸ γράμμα εἶχε ὑπογραφῇ Τζώρτζ Ἀσσερ. Ἦταν ἐκεῖνος ὁ ἡλικιωμένος στρατιώτης, πού πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια τὴν εἶχε ὠδήγησι στὴν Τεργέστη, γιὰ νὰ ἀναζητήσῃ τὸν Κίρκ. Ἡ Ἰρέν ἔπρεπε νὰ μελετήσῃ γιὰ τῆς ἐξετάσεις της, εἶχε μείνει πολὺ πίσω. Ἐπὶ πλέον δὲν εἶχε δεκάρα, κι' οὐτε κι' ὁ πατέρας της εἶχε πολλὰ χρήματα. Μὲ τὴ δουλειὰ τοῦ χρυσόχομου πού ἔκανε, κέρδιζε ὅσα τοὺς χρειαζόντουσαν γιὰ νὰ ζήσουν. Τότε ἡ Ἰρέν πῆγε σ'

ἓνα διδλυσιπῶλ ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἀγοράζε τὰ σχολικά της βιβλία. Ἦταν ἓνας ἄντρας καμμιὰ πεντηταριά χρονῶν, ἓνας τύπος μᾶλλον ὑποποτός, πού κάθε φορὰ πού περνοῦσε διπλὰ της προσποιόταν ὅτι τὴν ἀγγιζε τυχαία στὰ μπράτσα, ἢ στοὺς γοφούς, καὶ τῆς προσέφερε βιβλία πού ἐκείνη δὲν τὰ δεχόταν. Τοῦ ζήτησε νὰ τῆς δανεῖσι τριάντα χιλιάδες λιρέτες. Φοβόταν πὼς θὰ ἔπρεπε νὰ ταπεινωθῇ πολὺ, καὶ τότε θὰ ἔφευγε χωρὶς νὰ κάνῃ τίποτα, ἀλλὰ ὁ διδλυσιπῶλς ἔδωκε ἀπὸ τὸ ταμεῖο τρία χαρτονομίσματα τῶν δεκά χιλιάδων, καὶ τῆς ἔσφιξε λίγο τὸ μπράτσο.

— Εἶναι ἀνοσιγὰ αὐτὸ πού κάνω, τῆς εἶπε, ἀλλὰ μ' ἀρέσει πάρα πολὺ γιὰ νὰ σοὺ ἀρνηθῶ.

Προσπάθησε νὰ τὴ φιλήσῃ στὸ λαίμυ, καὶ λίγο τὰ κατάφερε, γιατί ἡ Ἰρέν τραβήχθηκε ἀργά.

Ἡ Ἰρέν ἔτρεξε μετὰ στὴν Τεργέστη, σὰν νὰ μὴν εἶχαν περάσει τρία χρόνια ἀπὸ τότε πού εἶχε δῇ τὸν Κίρκ γιὰ τελευταία φορὰ, σὰν νὰ μὴν εἶχαν περάσει οὐτε τρεῖς ὥρες καν.

Ὁ στρατιώτης Τζώρτζ Ἀσσερ εἶχε κανονίσει καλά τὰ πράγματα. Τῆς εἶχε στείλει τὴν διεύθυνσιν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Κίρκ. Ἐκείνη πῆγε σ' ἓνα παλιὸ σπῆτι τοῦ κέντρου, ἀνέβηκε δύο πατώματα, χτύπησε τὸ κουδούνι, ἀκούσε ἡμίσητα, καὶ πόρτα ἀνοιξε καὶ εἶδε τὸν Κίρκ.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἦταν σὰ νὰ εἶχαν μαρμαρώσει οἱ δύο τους. Ὑστερα ἐκεῖνος τῆς εἶπε:

— Ἐλα μέσα.

ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ Ο ΚΙΡΚ ΔΕΝ κατάρθωσε νὰ τὴν κάνῃ νὰ λογιεῖται, ὅπως ἐκείνη τὴ νύχτα, στὸ ζῆπ, τρία χρόνια πρὶν. Δὲν μπορούσε πιά νὰ τῆς πῇ πὼς ἦταν δεκάξι χρονῶν, γιατί τώρα ἦταν δεκαεννιά. Δὲν μπορούσε νὰ τῆς ἐπαναλάβῃ πὼς ἦταν ἓνας νέγρος, γιατί ἐκείνη δὲν τὴν ἐνδιέφερε καθόλου αὐτὸ. Δὲν μπορούσε νὰ τῆς μιλήσῃ γιὰ τὴν γυναίκα του, γιατί οὐτε αὐτὴ τὴν ἐνδιέφερε. Καὶ προπάντων δὲν μπορούσε νὰ τῆς πῇ πὼς ἐπρόκειτο γιὰ ἓνα παιδικὸ ἐνθουσιασμὸ πού θὰ περνοῦσε.

Τὸ μόνο πράγμα πού μποροῦσε νὰ κάνῃ ὁ Κίρκ, ἦταν νὰ τὴν πάρῃ ἀμέσως νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ σπῆτι, γιατί ἂν ἔμεινε μαζί της ἐκεῖ λίγα λεπτά ἀκόμα δὲν θὰ μπορούσε πιά νὰ ἐπιβληθῇ στὸν ἑαυτὸ του.

Τὴν πῆγε σ' ἓνα καφενεῖο πού

σύνταξαν στρατιώτες. Ἐπὶ τρία χρόνια προσπαθοῦσε μάταια νὰ τὴν βρῇ, καὶ τώρα ἦταν ἐκεῖ. Στὴν πρὴν προσπάθειά ἀκόμη καὶ νὰ τὴν βρῇ, τὴν ἀγαπᾷσε καὶ τόσο, πὼς ἔπρεπε νὰ περάσει τόσο καιρὸ ἔκτοτε καὶ κάθε μέρα στὸ νοῦ του, ἔπρεπε νὰ πράγματα νὰ κάνῃ! Ἀλλὰ ἦταν μὲ ἀξιοθρηνητὴ προσπάθεια.

— Ὁ Κίρκ σταμάτησε νὰ μὲ ἀνοσιγῇ, τοῦ εἶπε ἡ Ἰρέν.

Ἐκείνη ἔφερε πολὺ καλά τὸν Κίρκ ἀπὸ τότε.

Τότε δὲν ἔμεινε παρὰ τὸ πρῶτο μέσο, σκεπτικὸς ὁ Κίρκ. Πῆγε πὼς ἐκεῖνο τὸ ἴδιο ὄρατο πού ἔκανε αἴτησι γιὰ νὰ γυρίσῃ στὴν μερικὴ. Εἶχε ἀπὸ καιρὸ σκεπτικὸς.

— Δὲν πρέπει νὰ πῇ κατὰ Κίρκ, εἶπε μὲ ἀναισθησίαν ἡ Ἰρέν.

Στὴν Ἀμερικὴ δὲν θὰ μπορούσε νὰ τὸν συναντήσῃ.

— Ὅα τὸ κάνω, ἰρέν, εἶπε ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ μὴ γίνῃ στυχισμένη.

— Δὲν θὰ τὸ κάνω, Κίρκ εἶπε νὰ μὲ ὕψος ἱκετευτικῶ.

Ἐκείνη τὴν ὠδήγησε σ' ἓνα κρὸ ρεστوران. Προσποίησαν τὴν τρῶν. Ἦταν τὰ πρὶν διατυπώματα πλάσματα τοῦ κόσμου.

— Πῶς μιὰ στιγμὴ νὰ πλῆσσω, εἶπε ὁ Κίρκ.

Πέρασε ἓνα ἀτέλειωτο πέτασμα, τὸ γκαρσόνι τῆς ἔφερε ἓνα γράμμα.

«Ἐλπίζω πὼς θὰ κατορθώσῃς νὰ μὲ μιλήσῃς, ἰρέν. Μὴ μὲ ὑπὸς στὴ διοίκησι, οὐτε στὸ σπῆτι, δὲν θὰ μὲ βρῇς. Ὑστερα, σ' ἓνα μῆνα πρὶν ἀπὸ τὸν Κίρκ, εἶπε μὲ ἀναισθησίαν ἡ Ἰρέν.

Ποτὲ πιά δὲν θὰ ἐκρούσῃ τὴν Ἰρέν, ἐκείνη τὴν ἔβλεπε στὴν Τεργέστη. Δὲν πῆγε νὰ ζητήσῃ τὸν Κίρκ, οὐτε στὸ σπῆτι, οὐτε στὴν ἀγορὰ.

Ἦξερε πὼς ἐκεῖνος δὲν θὰ ἐρρετο πρὶν ἀπὸ τὸν Κίρκ, οὐτε στὴν ἀγορὰ, οὐτε στὴν ἀγορὰ, οὐτε στὴν ἀγορὰ.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου, λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ Χριστούγεννα, γύρισε ἓνα ὄρατο ἀπὸ τὴν κλινικὴν πού ἀρῶν. Ἦταν σχεδὸν δύο μετὰ τὸ μεσάνυχτα. Εἶχε παρασταθῇ σὲ μιὰ χειρουργικὴ ἐπέμβασι.

Ἦξε ἓνα ταξιδι γιὰ τὴν ὥρα ἐκείνη δὲν κυκλοφοροῦσαν πιά τράμ.

Ὅταν ἔφθασε μπροστὰ τὸ σπῆτι τῆς κατέβηκε, πληρώσει τὸ σωφὲρ, κι' ἐνὸς ἐκείνος τῆς ἔδινε τὰ ρεστά, τῆς εἶπε:

— Κυττάξτε. Εἶναι ἓνα ὑποπτό πρόσωπο πίσω σας. Προσέχετε. Εἶναι ἓνας νέγρος.

Ἡ Ἰρέν γύρισε καὶ εἶδε τὸν Κίρκ.

— Θὰ μείνω ἐδῶ ὥσπου νὰ μπῇ στὸ σπῆτι, μὴ φοβάστε, τῆς εἶπε ὁ σωφὲρ.

— Ὅχι, ὅχι, πηγαίνετε, τὸν γνωρίζω.

Προχώρησε πρὸς τὸν Κίρκ. Ἐκεῖνος στεκόταν πλάι τὸ κάγκελο, ἀκίνητος, ντυμένος πολιτικά, χωρὶς καπέλο. Τὸ ἄσπρο κολλάρ τοῦ πουκαμισοῦ τὸν βρισκόταν σὲ χτυπήσι ἀντίθεσι μὲ τὸ σκούρο λαίμυ του. Δὲν εἶχε πιά ἀνέγχε τὸν πατέρα της. Μὲ τὸ πένθος ἀνεβλήθη ὁ γάμος, καὶ ὅταν ἔμεινε μόνη δὲν εἶχε πιά ἀνέγχε τὸν πατέρα της. Γὰρ τὴν ἐπέστησε τὸν Ρέντλο, ὅτι δὲν θὰ τὸν παντρευόταν, ἀναγκάστηκε νὰ τοῦ πειθάρῃ πὼς δὲν εἶχε δοκιμάσει ποτὲ τίποτα γι' αὐτὸν, οὐτε καν ἐνδιαφορὰ. Τίποτα. Ὁ Ρέντλο πῆγε πρὸς τὴν ἀγορὰ.

Ὅταν ἔλειψε ἡ βοήθειά του πρὸς τὴν Ἰρέν, δὲν μποροῦσε πιά οὐτε τῆς σπουδῆς της νὰ συνεχίσῃ. Γράφει σὲ μιὰ σχολὴ νοσοκόμων, καὶ κερτῶσε νὰ πάρῃ διπλώμα. Βοηθεύει σὲ μιὰ ἰδιωτικὴ κλινικὴ καὶ κέρδιζε ὅσα τῆς χρειαζόντουσαν γιὰ νὰ ζήσῃ.

Οἱ ἄνδρες τῆς προκαλοῦσαν ἀπῆλθε. Ἐπρεπε νὰ παλέψῃ ἐναντίον τους. Ἐμαθε νὰ ἀμύνεται, ἀλλὰ στὸ τρᾶν, στὸ δρόμο, ἀκόμα καὶ στὴν κλινικὴ οἱ ἄρρωστοι, δὲν τὴν ἀφίαναν σπῆτι της, κατάρθωνε νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ ὅλες αὐτῆς τῆς ἀσχημίας καὶ τὸ πρῶτο ἔλεγε φιλῆσαι ποτὲ στὸ στόμα, παρὰ μόνο στὸ μάγουλο, πλάι στὰ χεῖλη.

Τὸ σπῆτι, γι' αὐτὴν μόνη ἦταν πολὺ μεγάλο, ἀλλὰ πού νὰ πῇναι καὶ τώρα ἦταν ἐκεῖ. Στὴν πρὴν προσπάθειά ἀκόμη καὶ νὰ τὴν βρῇ, τὴν ἀγαπᾷσε καὶ τόσο, πὼς ἔπρεπε νὰ περάσει τόσο καιρὸ ἔκτοτε καὶ κάθε μέρα στὸ νοῦ του, ἔπρεπε νὰ πράγματα νὰ κάνῃ! Ἀλλὰ ἦταν μὲ ἀξιοθρηνητὴ προσπάθεια.

— Ὁ Κίρκ σταμάτησε νὰ μὲ ἀνοσιγῇ, τοῦ εἶπε ἡ Ἰρέν.

Ἐκείνη ἔφερε πολὺ καλά τὸν Κίρκ ἀπὸ τότε.

Τότε δὲν ἔμεινε παρὰ τὸ πρῶτο μέσο, σκεπτικὸς ὁ Κίρκ. Πῆγε πὼς ἐκεῖνο τὸ ἴδιο ὄρατο πού ἔκανε αἴτησι γιὰ νὰ γυρίσῃ στὴν μερικὴ. Εἶχε ἀπὸ καιρὸ σκεπτικὸς.

— Δὲν πρέπει νὰ πῇ κατὰ Κίρκ, εἶπε μὲ ἀναισθησίαν ἡ Ἰρέν.

Στὴν Ἀμερικὴ δὲν θὰ μπορούσε νὰ τὸν συναντήσῃ.

— Ὅα τὸ κάνω, ἰρέν, εἶπε ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ μὴ γίνῃ στυχισμένη.

— Δὲν θὰ τὸ κάνω, Κίρκ εἶπε νὰ μὲ ὕψος ἱκετευτικῶ.

Ἐκείνη τὴν ὠδήγησε σ' ἓνα κρὸ ρεστوران. Προσποίησαν τὴν τρῶν. Ἦταν τὰ πρὶν διατυπώματα πλάσματα τοῦ κόσμου.

— Πῶς μιὰ στιγμὴ νὰ πλῆσσω, εἶπε ὁ Κίρκ.

Πέρασε ἓνα ἀτέλειωτο πέτασμα, τὸ γκαρσόνι τῆς ἔφερε ἓνα γράμμα.

«Ἐλπίζω πὼς θὰ κατορθώσῃς νὰ μὲ μιλήσῃς, ἰρέν. Μὴ μὲ ὑπὸς στὴ διοίκησι, οὐτε στὸ σπῆτι, δὲν θὰ μὲ βρῇς. Ὑστερα, σ' ἓνα μῆνα πρὶν ἀπὸ τὸν Κίρκ, εἶπε μὲ ἀναισθησίαν ἡ Ἰρέν.

Ποτὲ πιά δὲν θὰ ἐκρούσῃ τὴν Ἰρέν, ἐκείνη τὴν ἔβλεπε στὴν Τεργέστη. Δὲν πῆγε νὰ ζητήσῃ τὸν Κίρκ, οὐτε στὸ σπῆτι, οὐτε στὴν ἀγορὰ.

Ἦξερε πὼς ἐκεῖνος δὲν θὰ ἐρρετο πρὶν ἀπὸ τὸν Κίρκ, οὐτε στὴν ἀγορὰ, οὐτε στὴν ἀγορὰ, οὐτε στὴν ἀγορὰ.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου, λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ Χριστούγεννα, γύρισε ἓνα ὄρατο ἀπὸ τὴν κλινικὴν πού ἀρῶν. Ἦταν σχεδὸν δύο μετὰ τὸ μεσάνυχτα. Εἶχε παρασταθῇ σὲ μιὰ χειρουργικὴ ἐπέμβασι.

Ἦξε ἓνα ταξιδι γιὰ τὴν ὥρα ἐκείνη δὲν κυκλοφοροῦσαν πιά τράμ.

Ὅταν ἔφθασε μπροστὰ τὸ σπῆτι τῆς κατέβηκε, πληρώσει τὸ σωφὲρ, κι' ἐνὸς ἐκείνος τῆς ἔδινε τὰ ρεστά, τῆς εἶπε:

— Κυττάξτε. Εἶναι ἓνα ὑποπτό πρόσωπο πίσω σας. Προσέχετε. Εἶναι ἓνας νέγρος.

Ἡ Ἰρέν γύρισε καὶ εἶδε τὸν Κίρκ.

— Θὰ μείνω ἐδῶ ὥσπου νὰ μπῇ στὸ σπῆτι, μὴ φοβάστε, τῆς εἶπε ὁ σωφὲρ.

— Ὅχι, ὅχι, πηγαίνετε, τὸν γνωρίζω.

Προχώρησε πρὸς τὸν Κίρκ. Ἐκεῖνος στεκόταν πλάι τὸ κάγκελο, ἀκίνητος, ντυμένος πολιτικά, χωρὶς καπέλο. Τὸ ἄσπρο κολλάρ τοῦ πουκαμισοῦ τὸν βρισκόταν σὲ χτυπήσι ἀντίθεσι μὲ τὸ σκούρο λαίμυ του. Δὲν εἶχε πιά ἀνέγχε τὸν πατέρα της. Μὲ τὸ πένθος ἀνεβλήθη ὁ γάμος, καὶ ὅταν ἔμεινε μόνη δὲν εἶχε πιά ἀνέγχε τὸν πατέρα της. Γὰρ τὴν ἐπέστησε τὸν Ρέντλο, ὅτι δὲν θὰ τὸν παντρευόταν, ἀναγκάστηκε νὰ τοῦ πειθάρῃ πὼς δὲν εἶχε δοκιμάσει ποτὲ τίποτα γι' αὐτὸν, οὐτε καν ἐνδιαφορὰ. Τίποτα. Ὁ Ρέντλο πῆγε πρὸς τὴν ἀγορὰ.

Ὅταν ἔλειψε ἡ βοήθειά του πρὸς τὴν Ἰρέν, δὲν μποροῦσε πιά οὐτε τῆς σπουδῆς της νὰ συνεχίσῃ. Γράφει σὲ μιὰ σχολὴ νοσοκόμων, καὶ κερτῶσε νὰ πάρῃ διπλώμα. Βοηθεύει σὲ μιὰ ἰδιωτικὴ κλινικὴ καὶ κέρδιζε ὅσα τῆς χρειαζόντουσαν γιὰ νὰ ζήσῃ.

Τὴν πῆγε σ' ἓνα καφενεῖο πού

Ἰσως νὰ μὴ λιποθυμοῦσε. Δὲν εἶχε ποτὲ τῆς σκεπθῇ ὅτι θὰ μπορούσε νὰ λιποθυμήσῃ, ἀλλὰ εἶδε δύο χοντρά δάκρυα πάνω στὰ μάγουλά του. Ὁ Κίρκ ἔκλαιγε, καὶ αὐτὸ τὴν ἔκανε νὰ χάσῃ κάθε δύναμι.

Συνῆλθε ἓνα λεπτὸ ἀργότερα. Ὁ Κίρκ τὴ συγκρατοῦσε ἀπὸ τὴ μέση καὶ σάπινε, ἐνῶ περνοῦσε τὸ ἄλλο τὸν χέρι μπροστὰ τὸν πρόσωπό του γιὰ νὰ σκουπίσῃ τὰ δάκρυα.

— Εἶμαι καλὰ, Κίρκ, δὲν εἶναι τίποτα.

Ἡ Ἰρέν συνῆλθε, ἀνοιξε τὴν τσάντα, βρῆκε τὰ κλειδιά καὶ τοῦ τὰ ἔδωσε.

— Αὐτὸ τὸ μικρὸ εἶναι τῆς καγκελόπορος, τὸ ἄλλο τὸ μεγαλύτερο εἶναι τοῦ σπιτιοῦ.

Ὅταν μῆκαν στὸ σπῆτι, πρὶν ἀκόμα ἀναφῶν στὸ φῶς, ἡ Ἰρέν ἔκασε ἔξω τὴν αἰσθησίν της. Μὰ καὶ πάλι ἦταν μόνη γιὰ μιὰ στιγμὴ. Ὁ Κίρκ βρῆκε τὸ διακόπτη, ἄναψε τὸν ἠλεκτρικὸ, κρατώντας τὴν πάντα στὴν ἀγκαλιά του. Τὸ πρόσωπό του ἦταν γκρίζο ὅπως εἶναι τὸν νέγρον ὅταν δοκιμάζουν μιὰ δυνατὴ συγκίνησι. Βρῆκε τὴν κρεβατοκάμαρα, ἀκούμπησε τὴν Ἰρέν πάνω στὸ κρεβάτι, καὶ χαιδεύε ἐλαφρὰ τὰ μαλλιά της. Τὸ πρόσωπό της ἰρέν ἔτρεμε πάνω στὸ μαξιλάρι, ὅλο τὸ κεφάλι της ἔτρεμε, ἀλλὰ ἐκείνη δὲν ἔκλαιγε.

Ἦξε ἓνα ταξιδι γιὰ τὴν ὥρα ἐκείνη δὲν κυκλοφοροῦσαν πιά τράμ.

Ὅταν ἔφθασε μπροστὰ τὸ σπῆτι τῆς κατέβηκε, πληρώσει τὸ σωφὲρ, κι' ἐνὸς ἐκείνος τῆς ἔδινε τὰ ρεστά, τῆς εἶπε:

— Κυττάξτε. Εἶναι ἓνα ὑποπτό πρόσωπο πίσω σας. Προσέχετε. Εἶναι ἓνας νέγρος.

Ἡ Ἰρέν γύρισε καὶ εἶδε τὸν Κίρκ.

— Θὰ μείνω ἐδῶ ὥσπου νὰ μπῇ στὸ σπῆτι, μὴ φοβάστε, τῆς εἶπε ὁ σωφὲρ.

— Ὅχι, ὅχι, πηγαίνετε, τὸν γνωρίζω.

Προχώρησε πρὸς τὸν Κίρκ. Ἐκεῖνος στεκόταν πλάι τὸ κάγκελο, ἀκίνητος, ντυμένος πολιτικά, χωρὶς καπέλο. Τὸ ἄσπρο κολλάρ τοῦ πουκαμισοῦ τὸν βρισκόταν σὲ χτυπήσι ἀντίθεσι μὲ τὸ σκούρο λαίμυ του. Δὲν εἶχε πιά ἀνέγχε τὸν πατέρα της. Μὲ τὸ πένθος ἀνεβλήθη ὁ γάμος, καὶ ὅταν ἔμεινε μόνη δὲν εἶχε πιά ἀνέγχε τὸν πατέρα της. Γὰρ τὴν ἐπέστησε τὸν Ρέντλο, ὅτι δὲν θὰ τὸν παντρευόταν, ἀναγκάστηκε νὰ τοῦ πειθάρῃ πὼς δὲν εἶχε δοκιμάσει ποτὲ τίποτα γι' αὐτὸν, οὐτε καν ἐνδιαφορὰ. Τίποτα. Ὁ Ρέντλο πῆγε πρὸς τὴν ἀγορὰ.

Ὅταν ἔλειψε ἡ βοήθειά του πρὸς τὴν Ἰρέν, δὲν μποροῦσε πιά οὐτε τῆς σπουδῆς της νὰ συνεχίσῃ. Γράφει σὲ μιὰ σχολὴ νοσοκόμων, καὶ κερτῶσε νὰ πάρῃ διπλώμα. Βοη

Τό πιο ξεδιψαστικό ἀπ' ὅλα τά ποτά!

Ἐδῶ καὶ 8000 χρόνια οἱ ἄνθρωποι παρασκευάζουν μύρα καὶ τὴν θεωροῦν ὡς τὸ πιο ξεδιψαστικό ποτό! Ἡ μεγάλη ξεδιψαστική ἱκανότης τῆς μύρας ἀποδίδεται στὸ ὅτι περιέχει τὴν ἰδωδὴ ἀναλογία ΝΑΤΡΙΟΥ/ΚΑΛΙΟΥ πού ρυθμίζει τὴν συγκράτησι καὶ τὴν ἀποβολὴ τῶν ὑγρῶν τῶν ὀργανισμῶν. Ὄταν ἡ σάβας αὐτὴ εἶναι ἰδανική, ὅπως στὴν μύρα, συγκρατεῖται τὸ ποτό, περιορίζεται ἡ ἐφίδρωσις καὶ ἀποφεύγεται ἡ δίψα. Γι' αὐτὸ ξεδιψᾷς καὶ δὲν ξεναδιψᾷς μέ...

...παφωμένη **O.I.E.**

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ ΠΟΥ
ΕΝΑΥΠΗΓΗΘΗ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ
ΕΧΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΚΟΣΜΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΛΗΡΩΜΑ ΚΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ

"Ολυμπία"
Διὰ
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Τὸ μεγαλύτερον νεώτερον
ταχύτερον Ἑλληνικόν
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ
23.000 τόνων. ναυπηγήσας
1953, ταχύτης 21 μιλίων

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

Τὸ κανάλι τῶν φλωχῶν ἐρώτων

νᾶπτε ὁ Κίρκ, κι' ἔμεινε μπροστὰ στὸν τοῖχο, μὲ τὶς γροθιὲς σφιγμένες ἀκουμπισμένες στὸν τοῖχο. Ἀλλὰ δὲν μπόρεσε ν' ἀντισταθῇ ἄλλο, εἶπε, καὶ κατὰτάχθηκε πάλι στὸ στρατό γιὰ νὰ μὴ μὴν ἐρθεῖ στὴν Εὐρώπη, σ' αὐτὴν. Τὸν ἔστειλαν στὸ Βερολίνο. Ἐδῶ καὶ πέντε μῆνες βρισκόταν στὸ Βερολίνο, λοχίας τῆς Μιλιτάρν Πολίς, τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας. Τώρα, γιὰ τὰ Χριστούγεννα, τοῦ εἶχαν δώσει μιά ἀδελφὴν ἡμερῶν καὶ εἶχε ἐρθεῖ στὴν Ἰταλία.

Ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε. Δὲν ἔπρεπε νὰ γυρίσω, πρόσθεσε.

Δὲν εἶχαν ἀκόμη ἀγκαλιαστῇ, δὲν εἶχαν φιληθῇ, ἐκεῖνος ἦταν ἐκεῖ, μπροστὰ στὸν τοῖχο, καὶ μιλοῦσε μ' ἐκείνη τὴ φωνὴ πού τὴν ἀναστάτωνε, κι' ἐκεῖ στὸ ντιβάνι, βρισκόταν ἡ ἱρὴν ἀνίκανη νὰ σηκωθῇ, ἀκίνητη. — Κίρκ, ἔλα δῶ, μὴ μιλάς πιά ἔτσι, γιὰτὶ δὲν ἀντέχω, τοῦ ψιθύρισε. Ἀλλὰ ὁ Κίρκ ἔμεινε ἐκεῖ πού βρισκόταν. Φαινόταν σὰν νὰ μὴν τὴν ἀκούγε.

— Γιατὶ ξαναγυρίζεις; ἔλεγε στὸν τοῖχο.

Εἶχε γυρίσει γιὰ νὰ τῆς κάνει κακὸ. Κανένα καλὸ δὲν μποροῦσε ποτὲ νὰ τῆς κάνει. Μὰ ὕστερα τὴν ἀκούσε πού ἐκλαίγε μὲ λυγμούς καὶ τότε πλησίασε στὸ ντιβάνι, κάθησε πλάι τῆς καὶ τὴν πῆρε στὴν ἀγκαλιά του.

— Μὴν κλαῖς, ἱρὴν.

Δὲν κατάλαβε καν πὼς τῆς εἶχε μιλήσει ἐγγλέζικα, ἀλλὰ ἐκείνη τώρα ἔφερε ἐγγλέζικα, καὶ τὸ κατάλαβε πρὶν ἐκεῖνος τῆς τὸ ἐπαναλάβῃ ἰταλικά, κρατώντας τὴν ἀπὸ τὰ ἀνάμεσα στὰ μπράτσα του.

Ὑστερα ἡρέμησαν. Ἀργά, πολὺ ἀργά, ἡ ἀπελπισία ἐσθυσε, καὶ κατάλαβαν πὼς ἦταν μαζί, ὁ ἕνας κοντὰ στὸν ἄλλον. Ἦταν γιὰ λίγο, τὸ ἔξωσαν, μὰ ἦταν μαζί. Ἐνστικτωδῶς, ὅπως ὁ ἀρρώστος ἀπὸ καρκίνου ξεχνᾷ τὴν ἀρρώστειά του, καὶ σφουρίζει ἕνα τραγοῦδι, ἐνῶ ἐτοιμάζεται νὰ πάῃ στὸν κινηματογράφο, ἔχασαν ποιοί ἦταν, καὶ πὼς ἦταν, πὼς ἐκεῖνος ἦταν ἕνας παντρεμένος νέγρος, πὼς εἶχαν μονάχα λίγες μέρες στὴ διάθεσί τους, καὶ πὼς ποτὲ γιὰ ἕναν ἄντρα καὶ μιά γυναίκα δὲν ἦταν τόσο δύσκολο νὰ ἀγαπηθοῦνε, ὅσο γι' αὐτοὺς τοὺς δύο.

Τὸ ἐπόμενο πρωὶ ἡ ἱρὴν δὲν πῆγε στὴν κλινικὴ νὰ ἐργασθῇ. Τηλεφώνησε πὼς ἤθελε νὰ εἶναι ἐλευθερὴ ὡς τὶς πρώτες ἡμέρες τοῦ Ἰανουαρίου. Γκρίνιαξαν λίγο, ἀπὸ κεῖ μὰ δὲν τῆς εἶπαν ὅχι. Ἦταν 22 Δεκεμβρίου. Πέρασαν τὰ Χριστούγεννα σ' ἕνα ἐρημὸ ξενοδοχεῖο, στὴ λίμνη τῆς Γκάρντας. Στὸ σπίτι τῆς ἱρὴν δὲν μποροῦσαν νὰ μείνουν, γιὰτὶ δὴ παλαιὸι ἐνοικοὶ θυμόντουσαν τὸ νέγρο λοχία, ὅπως ἔλεγαν, καὶ τοὺς προσκάλεσαν γιὰ τὰ Χριστούγεννα, ὁ δὲ βέβαια ἀπὸ καλὴ σὺννη, ἀλλὰ μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἐξακριβώσουν τί εἶδους σχέσεις ὑπῆρχαν μεταξὺ τους.

Καὶ στὸ ξενοδοχεῖο τῆς λίμνης τοὺς κύτταζαν μὲ περιέργεια, ἀλλὰ οἱ μοναδικοὶ πελάτες ἦταν αὐτοί, καὶ μιά οἰκογένεια Ἀγγλῶν—πατέρα, μητέρα, καὶ δύο κόρες πού, ἐκτός ἀπὸ τὶς εὐχὲς γιὰ τὰ Χριστούγεννα, δὲν τοὺς ἐνώχλησαν ἄλλο. Ἀν καὶ μαῦρος, ὁ Κίρκ εἶχε ἕναν ἀέρα πρὶγκιπτικό, καί, ἂν καὶ ἦταν τόσο ψηλὸς καὶ ἀθλητικός, ἡ ἔκφρασί του ἦταν εὐγενική. Γι' αὐτὸ ἐνέπνευσε σεβασμὸ καὶ συμπάθεια.

Μὰ καὶ πάλι τὸν κύτταζαν μὲ περιέργεια καὶ κύτταζαν καὶ τὴν ἱρὴν. Ἦταν Χριστούγεννα, ἡ γιορτὴ τῆς ἀγνότητος, κι' αὐτοὶ οἱ δύο δὲν ἦταν ἀγνοί, δὲν μποροῦσαν καν νὰ φαίνωνται τέτοιοι. Ἀλλὰ ζευγάρια μποροῦσαν νὰ προσποιηθοῦν τοὺς παντρεμένους, ἔστω κι' ἂν δὲν ἦταν, καὶ οἱ ἄλλοι μποροῦσαν νὰ προσποιηθοῦν πὼς τὸ πίστευαν ἔστω κι' ἂν δὲν τὸ πίστευαν.

Μὰ γι' αὐτοὺς, ἦταν διαφορετικὰ. Τὸ χρῶμα τοῦ δέρματος ποτὲ πρόδιδε, ἄσπρο καὶ μαῦρο. Τὰ Χριστούγεννα ὅχι, τὸ ἄσπρο καὶ τὸ μαῦρο δὲν ταίριαζαν. Τὸ χρῶμα γενεϊατικὸ γέμια τὸ ἕκαστον στὸ ματίδι τους. Δὲν ἤθελαν νὰ παραστήσουν τὴν παρουσία τους τὰ κορίτσια τῆς ἐγγλέζικης οἰκογενείας πού ποῖός ἔφερε, πόσες φορές θὰ εἶχαν ρωτήσῃ τοὺς γονεῖς τους, πὼς εἶναι δυνατόν μιά λευκὴ νὰ κάνει πέρα μ' ἕναν μαῦρο.

Παρ' ὅλα αὐτὰ, ὅμως ἦταν εὐχισμένοι. Καὶ ὅταν ἤρθε ἡ Πρωτοχρονιά, πού εἶναι μιά γιορτὴ μάλιστα εἰδωλολατρική, καὶ ἔσαν στὴν τραπεζαρία τοῦ ξενοδοχείου, ὅπου δινόταν χορὸς, καὶ ἦταν πάλι τὸ ἀνακάτωμα ἀπὸ ἀνθρώπους μωσικὲς, καὶ γλώσσες, γιὰτὶ ἦταν αἱ σιμέντοι Γερμανοὶ καὶ Ἀμερικανοί, ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ὅχι μονάχα ἦταν εὐτυχισμένοι ἀνάμεσα στὸν κόσμο πού δὲν τοὺς πρόσχε ἡ τοῦ γαμογελούσε, μὰ τὸλμησαν ἀκόμη νὰ κάνουν καὶ δειρεῖα.

Ὡνευρήθηκαν πὼς θὰ μποροῦσαν νὰ ζήσουν μαζί ὅλη τὴν ἑπομένη.

Ὁ Κίρκ θὰ μποροῦσε νὰ χορεύει. Ναί, βέβαια, δὲν ἦταν δύσκολο αὐτό. Ὑστερα θὰ μποροῦσε νὰ παντρευθῇ τὴν ἱρὴν, κι' οὐτὶ αὐτὸ ἦταν δύσκολο. Ὑστερα ὅμως θὰ γεννιόντουσαν πολλὲς δυσκολίες. Δυσκολίες πού ἀρρωδονότουσαν πρὶν στὰ τους σὰ βουνά. Ὁ Κίρκ ἦταν φτωχός. Δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ πάρῃ τὸ πτυχίον τῆς Νομικῆς, ὅπως ἐπιθυμοῦσε. Κέρδιζε πολὺ περισσότερα κάνοντας τὸν «M.P.» στὸ στρατό, παρὰ μὲ τὸ μισθὸ τοῦ γραφεῖς σὲ μιά Εὐαγγελικὴ Ἑταιρεία. Ἀν εἶπαίρε διαζύγιο ἡ Εὐαγγελικὴ Ἑταιρεία θὰ τὸν ἀπέλυε καὶ μὲ μιά λευκὴ σύζυγο, δὲν θὰ εὕρισκε εὐκολὰ δουλειὰ νὰ κάνει. Θὰ μποροῦσε νὰ κάνει τὸ σωφὲρ, τὸ γκαρσόνι, τὸ μάλι, τὸν ἐργάτη σὲ κανένα ἐργοστάσιο. Τίποτ' ἄλλο.

Στὴν Ἀμερικὴ μιά λευκὴ κι' ἕνας νέγρος εἶναι ἀνεκτοί ἂν ἔχουν τὰ μέσα ὥστε νὰ μὴ ζητοῦν τίποτα ἀπὸ κανένα, ἀλλὰ ἂν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ δουλειὰ, εἶναι χαμένοι. Ὁ Κίρκ εἶχε ἕνα φίλο, νέγρο φυσικά, πού εἶχε παντρευθῇ μιά Γαλλίδα. Δούλευε σ' ἕνα καμιόνι πού τὸ χρησιμοποιοῦσε γιὰ κατοικίδια, γιὰτὶ πούθεν δὲν εἰσέρισκε διαμέρισμα. Στὰ σπῆτια πού ζοῦσαν λευκοὶ δὲν νοίκιαζαν διαμερίσματα σὲ νέγρους, καὶ στὰ σπῆτια πού ζοῦσαν μόνο νέγροι, στὴ Γαλλιδούλα, καὶ δὲν εἶχε πολλὸ ἀδικοῦ δὲν ἄρεσε νὰ μένῃ. Τὸ ἴδιο καὶ στὰ ξενοδοχεῖα. Γιὰ νὰ μπορῇ νὰ κοιμηθῇ στὸ ἴδιο δωμάτιο, ὁ φίλος του κι' ἡ γυναίκα του, ἔπρεπε νὰ πᾶνε στὶς πρὶ ὑποπτες παντοῦν, ἐκεῖ πού δεχόντουσαν τοὺς πάντες, τοὺς κακοποιούς, τὶς γυναῖκες τοῦ ὑποκόσμου, καὶ τοὺς διεστραμμένους τύπους.

Ἔτσι ἡ φωλιά τους ἦταν τὸ αὐτοκίνητο. Ἐκεῖ μεγάλωσαν τὸ παιδί τους, πού βρισκόταν τώρα σ' ἕνα ἄσυλο.

Ἡ ἱρὴν ζήτησε ἀπὸ τὸν Κίρκ νὰ σταματήσει. Ἦταν πολὺ θλιβερὴ αὐτὴ ἡ ἱστορία, ἀλλὰ ἔφερε πὼς ἦταν ἀληθινή, κι' αὐτὴ τὴν τελευταία βραδυὰ τοῦ χρόνου, δὲν ἤθελε νὰ σκέπτεται.

Ἔτσι ἄρχισε τὸ 1951, στὴν βραδὴν τοῦ ξενοδοχείου πού ἔβλεπε στὴ λίμνη, καὶ τὰ μεσάνυχτα τοὺς φώναξαν κι' αὐτοὺς στὸ σαλόνι πού εἶχαν μαζεψθῇ οἱ προσκεκλημένοι. Κανείς δὲν θέλησε νὰ προσέξῃ πὼς ὁ Κίρκ ἦταν ἕνας νέγρος, καὶ καμμιὰ εἰσοσάρια ἀνγνωστὰ πρόσωπα, γελαστὰ καὶ εὐτυχισμένα ἀπὸ τὴν σαμπάνια, τοὺς εὐχέθηκαν καλὴ χρονιά, καλὴ χρονιά, καλὴ χρονιά.

Μὰ δὲν ὑπῆρξε μιά καλὴ χρονιά τὸ 1951. Τὸ μαρτύριο ἄρχισε στὶς 12 Ἰανουαρίου, ὅταν ὁ Κίρκ ἔπρεπε νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ Βερολίνο.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ σελίδα 40

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΣ D.M.C.

ΣΤΟ ΒΥΘΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Τὸ σχέδιο πού σᾶς δίνουμε αὐτὴ τὴν φορὰ μπορεῖ νὰ κεντηθῇ σὲ μαξιλάρι, παιδικὸ σεντονάκι ἢ ἀπομονώνοντας τὰ διάφορα σχέδια π. χ. ἕνα ψάρι, ἕνα καβουράκι, νὰ χρησιμοποιήσετε αὐτὰ τὰ μοτίφ γιὰ μιά ποδίτσα ἢ ἕνα παιδικὸ φορεματάκι. Ἐπίσης μπορεῖτε νὰ στολίσετε βιορφα καὶ τὸ μπουρνούζι ἢ τὴν πετσέτα τῆς πλάς μ' ἕνα κόκκινο ψαράκι ἢ τὸ χαριτωμένο ἀλογάκι τῆς θάλασσας. Θὰ κεντηθοῦν μὲ γεμιστὴ πίσω δελονιά, ἀνεβάτὸ καὶ πεταχτὴ δελονιά. Θὰ μεταχειριστῇτε κλωστὲς μουλινὲ D.M.C. σὲ διάφορα χρώματα, ἀνάλογα μὲ τὸ φόντο πού θὰ κεντηθοῦν τὰ σχέδια καὶ σύμφωνα μὲ τὸ γούστο καὶ τὴ φαντασία σας.

Φραντς Λίστ

Η ΤΡΙΚΥΜΙΣΜΕΝΗ ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΥΝΘΕΤΗ

Εξαιρετικός πιανίστας, γεννημένος αὐτοσχεδιαστής, δημιουργός με πλούσια φαντασία, καλλιεργημένος άνθρωπος, ο Φραντς Λίστ ήταν μία από τις ευγενέστερες και πιο ἀφιλοκερβείς καλλιτεχνικές ιδιοσυγκρασίες. Τό ταλέντο του κι' οι εξαιρετικές του ικανότητες, τὸν ἔκαναν νὰ ζήση μιὰ πλούσια σ' ὁμορφίης ζωή.

Ἡ κόμηση ντ' Ἀγκόν

ΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ στις 21 Ὀκτωβρίου 1811, στὸ Ράιντινγκ, ἔνα χωριὸ τῆς Οὐγγαρίας, ὁ νεαρός Φραντς φάνηκε γρήγορα πὼς εἶχε μιὰ ἐξαιρετικὴ φύσι. Ὁ πατέρας του, μανιώδης κι' αὐτὸς φίλος τῆς μουσικῆς, τούδωσε τὰ πρῶτα μαθήματα πιάνου, κι' ἔμεινε κατὰ πλῆκτος ἀπ' τὴς ικανότητές του αὐτοσχεδιασμοῦ.

Σὲ ἡλικία 8 ἐτῶν, ὁ Φραντς παρουσιαζόταν τακτικὰ μπροστὰ στοὺς οἰκογενειακοὺς φίλους. Στὰ 12 χρόνια του, τὸν ἔστειλαν στὴ Βιέννη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴς σπουδές του, με καθηγητὲς τὸν Τσέρνυ καὶ τὸν Ἀντόνιο Σαλιέρι, καὶ σὲ λίγο ἔδωσαν τὴς πρῶτες δημόσιες συναυλίες του.

Ὁνειρευόταν νὰ γνωρίσῃ τὸν Μπετόβεν. Μιά μέρα, τὸν ἐπισκέφθηκε μαζί με τὸν πατέρα του καὶ τὸν κάλεσε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ προσέχη του ρεσιτάλ. Ὁ γέρο - κουφὸς τὸν ὑποδέχθηκε ἄσχημα καὶ δὲν ὑποσχέθηκε τίποτα. Ὅλοι λοιπὸν ἐξοφίστηκαν πολὺ ὅταν, στίς 13 Ἀπριλίου 1823, ὁ Μπετόβεν ἐμφανίστηκε στὴ Ρεντούντσαλ κι' ἐγκαταστάθηκε στὴν πρώτη σειρά. Μόλις ὁ Λίστ τέλειωσε τὸ πρόγραμμά του, ὁ Μπετόβεν ὤρμησε στὴ σκηνὴ καὶ τὸν φίλησε σὲ μέτωπο.

Μεθυσμένος ἀπ' τὴν ἐπιτυχία, ὁ πατέρας τοῦ Λίστ τὸν πήρε σὲ Παρίσι, γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὰ μαθήματα τοῦ ἐκατέρωθεν ὁδίου τῆς Εὐρώπης. Μὰ ὁ διευθυντὴς, ὁ Κεραμπίνι, ἐπικαλεσθεὶς τὸν κανονισμό γιὰ ν' ἀρνήσῃ τὴν ἐγγραφή τοῦ νεαροῦ ξένου. Τὸ παράδειγμα ἦταν πῶς κι' ὁ ἴδιος ὁ Κεραμπίνι ἦταν Ἰταλός! Ὁ Λίστ πῆγε σὲ Λονδίνο, δόπου τὸν ἐπεφώνησαν ζωγρά. Συνέθεσε μιὰ ὄπερα: «Ὁ Δὼν Σάντο» ἢ ὁ Πύργος τῆς Ἀγάπης. Τὸ κοινὸ ἀπογοητεύτηκε... ἀλλὰ πῶς μπορούσε νὰ γίνῃ ἄλλοιως. Ὁ Φραντς ἦταν

μόλις δεκατριῶν ἐτῶν, κι' ἡ ὄπερα εἶναι τὸ δυσκολώτερον ἀπ' ὅλα τὰ εἴδη τῆς μουσικῆς δημιουργίας!

ΜΕΡΙΚΟΥΣ μῆνες ἀργότερα, δημοσίευσε κάτι θαυμάσιες «Σπουδές», συντομα κομμάτια, γεμάτα δύναμι κι' ἐπινοητικότητα. Ἀλλὰ ὁ Φραντς εἶχε πάθει ὑπερκόπωση. Ὅπως ὁ μικρὸς Μότσαρτ, πρὶν ἀπ' αὐτὸν, ὑπέφερε κι' ἐκεῖνος ἀπ' τὸ ἀδιάκοπο κλείσιμο στὰ σαλόνια κι' ἀπ' τὴν κοσμικὴ ζωὴ. Πολὺ στενοχωρημένος, σκέφτηκε νὰ μῆθ' ἐν καὶνὰ μοναστήρι καὶ, μετὰ τὸ θάνατο τοῦ πατέρα του, ἐγκαταστάθηκε σὲ Παρίσι μετὰ τὴν μητέρα του. Ἐδῶσε ἐκεῖ μαθήματα κι' ἐρωτεύθηκε τὴν κόρη τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου, τὴν Καρολίνα ντὲ Σαιν - Κρίκ, ποὺ ἦταν μαθήτριά του. Οἱ δύο νέοι ἀπαγγέλσαν ρομαντικὰ ποιήματα, συζητοῦσαν ἀτέλειωτες ὥρες κι' ἐπωφελοῦνταν ἀπ' τὴν καλωσύνη τῆς κυρίας ντὲ Σαιν - Κρίκ γιὰ νὰ παρατείνουν τὰ «μαθήματα»... Μὰ ὁ κόμης δὲν εἶχε σκοπὸ νὰ δώσῃ τὴν κόρη του σ' ἕνα κομμοζικάντη.

Ὁ Φραντς ἀπολύθηκε! Γεμάτος ἀπόγνωση, θέλησε καὶ πάλι νὰ μῆθ' ἐν καὶνὰ μοναστήρι, κι' ἔμεινε ὁλόκληρες μέρες χωρὶς νὰ λήξῃ λέξι. Οἱ γίαιτροι ἀποθαρρύνθηκαν ὅτι πεθάνει. Ἐλεγον, εἶναι κιόλας πεθαμένος! Ἀλλὰ ὄχι! Ὁ Φραντς ἄρχισε σιγὰ - σιγὰ νὰ συνέχεται. Ξεχνούσε τὸν ἑαυτὸ του διαδίδοντας Σατωβριάνο, Πασκάλ, Οὐγκώ, Μονταίγιο, Κάντ, Λαμενναί, Μπενζαμέν Κονστάν.

Στίς 27 Ἰουλίου τοῦ 1830, ἀκούστηκε ἀπ' ἕξω φασαρία. Πολλὸς κόσμος εἶχε ξεχυθῇ στοὺς δρόμους. Πυροβολισμοί, φωνές, καμπάνες... Ἦταν ἡ ἐπανάστασι. Ὁ Φραντς τὴν παρακολούθησε ἀπ' τὸ παράθυρό του, ἀναστατωμένος, ἐνθουσιασμένος. Ξανακάθησε σὲ τὸ πιάνο του. Εἶχε γίαιτρευτὴ!

ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΓΥΡΙΖΗ στὰ φιλολογικὰ σαλόνια, νὰ συζητᾷ με τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Σαιν Σιμόν, νὰ θαυμάζῃ τὴς ἰδέες του, κι' ἀνακάλυψε, γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, μιὰ ἀποστολή: Νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν κοινωνία! Στὸ φίλου του τοῦ Σοπὲν γνώρισε τὴν κόμηση ντ' Ἀγκόν, μιὰ ὁραία νεὰ γερμανικῆς καταγωγῆς, καλλιεργημένη, πρωτότυπη, δυναμικὴ. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐρωτὰ τους θὰ μπορούσε νὰ εἶχε γραφῇ ἀπ' τὸν Σταντάλ: Ἡ Μαρία ντ' Ἀγκόν ἦταν ἀλαζονικὴ, κι' ὁ Φραντς ἔκρυβε τὸ πάθος ποὺ γεννιόταν μέσα του κι' ἔκανε τὸν ἀδιάφορο. Ἡ Μαρία δὲν μπόρεσε νὰ ὑπομένῃ πολὺν καιρὸ αὐτὴ τὴν προσβολή. Ἐγκαταλείφθηκε, καὶ μιὰ νύχτα, ἔφυγε μετὰ τὸν Λίστ σὲ Γενεύη. Τὸ σκάνδαλο ποὺ ξέσπασε ἦταν τεράστιο, καὶ δικαιολογημένο: Ἡ κυρία ντ' Ἀγκὼν ἄφησε πίσω τὴς τρία παιδιὰ! Πρέπει πάντως νὰ μολογῇ πῶς κι' αὐτὴ κι' ὁ Λίστ ἔχουν κάποιο ἐλαφρυντικό: Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, πολλοὶ γάμοι ἦταν ἀπλές συμβατι-

κες σχέσεις, καὶ τοὺς ἐτοίμαζαν οἱ οἰκογένειες, χωρὶς νὰ ρωτοῦν τὴ γνώμη τῶν ἐνδιαφερομένων. Ὁ Φραντς κι' ἡ Μαρία ἦσαν εὐτυχισμένοι, κι' ἀπέκτησαν σὲ λίγο δύο κόρες, τὴν Μπλάντιν καὶ τὴν Κόζιμα. Ξαναγύρισαν σὲ τὴ Γαλλία, κι' ἔμειναν πότε σὲ Παρίσι καὶ πότε σὲ Μπερρί, σὲ τὴ Γεωργία Σάνδη.

Εἶναι εὐκόλο νὰ φανταστῇ κανεὶς πὼς ἐνδιαφέρουσα ἦταν ἡ ζωὴ τους: Γνώρισαν τὴν ἀφρόκρεμα τῆς γαλλικῆς κοινωνίας καὶ ζοῦσαν μέσα στὴν καρδιά τοῦ ρομαντικοῦ κινήματος, ποὺ ἀποτελοῦσαν τὰ χαϊδεμένα παιδιὰ του.

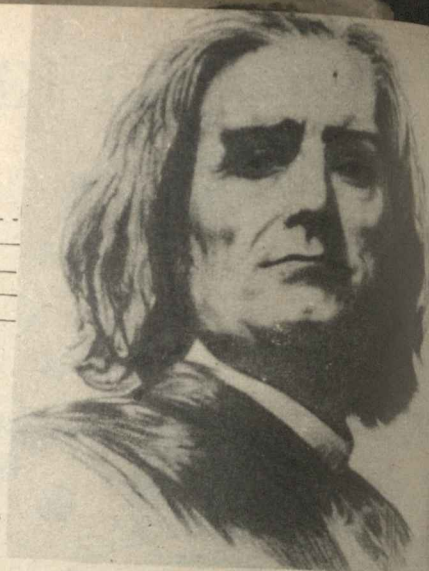
ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ! Τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ γεννιόταν ἕνα τρίτο παιδί, ὁ Φραντς ἄρχισε ν' ἀποσπᾶται ἀπ' τὴ Μαρία ντ' Ἀγκόν, ποὺ ἡ ψυχὴ τῆς γέμισε ἀγωνία καὶ λήθεια. Ὅταν γύριζε ἀπὸ κάθε ταξίδι, ἐπακολουθοῦσε μιὰ περίοδος «βαρεῖας σιωπῆς»... Ἡ Μαρία πῆγε σὲ Παρίσι, κι' ὁ Φραντς ξανάφυγε γιὰ τὴ Βιέννη, δόπου γνώρισε μιὰ ἐπιτυχία ποὺ πλησίαζε τὸ παραλήρημα. Ἐπαῖξε σὲ Παρίσι, σὲ Λονδίνο, σὲ Βρυξέλλες, σὲ τὴ Φραγκφούρτη, σὲ τὴ Βιέννη. Μόνο ἡ Ἀγγλία τοῦ ἔκανε κακὴ ὑποδοχή. Ἐνα βράδυ, σὲ Λονδίνο, δὲν ὑπῆρχαν σὲ ρεσιτάλ τοῦ παρὰ δέκα ἀκκοσμοί. Τὸς κάλεσε νὰ διηγήσῃ μὲς σὲ τὸ ξενοδοχεῖο του, κι' ἐποίησε γι' αὐτοὺς ὡς τὰ μεσάνυχτα!

Στὸ Βερολίνο, ὁ Λίστ δυσκολεύτηκε ν' ἀπσπασθεῖ ἀπὸ μιὰ ἡθοποιό, τὴν Κορίττα Χάγκυ, καὶ ἰδίως ἀπ' τὸ σκελετὸ τῆς Μπεττίνα φὸν Ἀρνεμ, τῆς φίλης τοῦ Γκαίτε καὶ τοῦ Μπετόβεν. Πῆρε τὸ δρόμο τῆς Βαρσοβίας καὶ τῆς Μόσχας, ντυμένος σὰν πρίγκηπα, σὲ μιὰ ἀμαξά μ' ἕξ ἀστρά ἀλογα, ποὺ ἦταν συγχρόνως σαλόνι, ὑπονοματίο καὶ τραπέζια, κι' ὅπου εἶχε θρονιάσει τὸ πιάνο του, γιὰ νὰ παίξῃ κατὰ τὴ διάσκεψιν τοῦ ταξιδιοῦ. Ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων μετὰ τὴ Μαρία ντ' Ἀγκόν εἶχε γίνῃ ἐπίσημη.

ΣΤΟ ΑΝΑΜΕΤΑΞΕΥ, ὁ Λίστ εἶχε στενὰ συνδεθῇ με τὸν Ρίχαρδο Βάγνερ, ποὺ ἦταν τότε ἕνας σκοτεινὸς συνθέτης καὶ βασανιζόμενος ἀπὸ χρηματικὲς ἀνάγκες. Ἡ φίλια τοῦ Βάγνερ ἦταν εὐκρινὴς μὰ, ἀσυνείδητος ὡς, τὸ πλῆγμα αὐτὸ μετὰ τὸν μερὸ ἐγὼνισμὸ κι' ἀλαζονία, ἐκμεταλλεύτηκε τὴν κατὰστασι. Χάρης στὸν Λίστ ἀνεβάστηκαν πρῶτα ὁ «Ταρχώζερ» κι' ἔπειτα ὁ «Λόγκριν», σὲ τὴ Βαϊμάρη, δόπου τοὺς ἐγένε θριαμβευτικὴ ὑποδοχή.

Ὁ Βάγνερ ἦταν ἕνας φορτικός, ἀπαιτητικός, εὐθίκτος φίλος. Οἱ καυγάδες καὶ οἱ συμφιλίωσεις διαδέχονταν μετὰξὺ τους ἐξ αἰτίας τοῦ δικοῦ του κακοῦ χαρακτήρα, χωρὶς ὁ Λίστ νὰ μνησικαχέται ποτέ, ἀκόμα κι' ὅταν ὁ φίλος του λεηλατοῦσε τὸ ἔργο του!

1863. Ο ΛΙΣΤ ἦταν σὲ τὴ Ρώμη.

Ὁ μέγας μουσουργὸς Φραντς Λίστ

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Βραχιόλι ἀπὸ μαργαριτάρια με κλιπ ἀπὸ σμαράγδι. Καρφίτσα ἀσορτί.

Θαυμάσιο ἀνσάμπλ ἀπὸ κολιέ καὶ σκουλαρίκια σὲ σχέδιο τοῦ Ντιέρ.

Ἀσορτί καρφίτσα, βραχιόλι καὶ σκουλαρίκια ἀπὸ μικροὺς ἀμέθυστους.

Σκουλαρίκια καὶ βραχιόλι με τέσσερες σειρές μαργαριτάρια ρόζ.

1 Πολύ νεανικό και μοντέρνο σύγχρονο φόρεμα από έμπριμέ οργάντζα ή μουσελίνα ντυμπλαρισμένη με ταφτά, ώστε να σχηματίζει όμορφα το σαλβάρι της φούστας. Συμπλήρωμα ή μονόχρωμη ζώνη.

2 Μία όμορφη δαμπιγιέ τουαλέτα από σουα σωβάξ ή σουα έμπριμέ. Η φούστα είναι αρκετά φαρδιά με άτσάκιατα πλάι γύρω-γύρω. Ένα λοξό ξεχειλωτό γιακαδάκι δένει στο ένα πλάι κόμπο. Μπροστά ένα μέρος του γιακά μένει ελεύθερο και περνά από μέσα κολιέ από μονόχρωμες χάντρες.

3 Όμορφο φόρεμα από γουαταμίν. Μία όμορφη ντεκούπ μπροστά σχηματίζει γύρω - γύρω ντραπαρισμάτα που κολλαίνουν πολύ το σώμα, τονίζοντας ιδιαίτερα τη μέση. Ένας μεγάλος ξεχειλωτός γιακάς σαν εσάρπα αφήνει ελεύθερο και κατά τρόπο ωραίο το ντεκολτέ και τους ώμους.

4 Πολύ χαριτωμένο φόρεμα για νέα κοπελλίτσα. Η φούστα είναι πολύ φαρδιά με βαθιές άτσάκιστες κουφόπιετες. Η κάθε κουφόπιετα γαρνίρεται με μία σειρά από νερδύρ που στολίζουν ωραία το φόρεμα. Ζώνη φαρδιά κορσέλε μ' ένα δέσιμο μπροστά. Μπρετέλες στους ώμους.

7 Πολύ όμορφο έμπριμέ φόρεμα με μεγάλο τρίγωνο ντεκολτέ και κοντά μανίκι ζαпонέ. Το κορσάκι μπροστά τελειώνει με μία μικρή θηλιά μέσα από την οποία περνά μία ντραπέ μονόχρωμη ζώνη. Η φούστα κουμπώνει μπροστά με αρκετά μεγάλα φιλιτισμένα κουμπιά.

8 Ένα ασυνήθιστο μοντέλο θραυνήσ τουαλέτας από μουσελίνα ή οργάντζα. Το κορσάκι στράπλες, πολύ άλυστέ, συνεχίζει μονοκόμματο ως τους γοφούς και από εκεί ξεκινούν φύλλα με λοξά ντραπαρισμάτα που τελειώνουν σε σαλβάρι και χωρίζουν με κορδέλες.

5 Μερικά άξεσουάρ και λεπτομέρειες που συμπληρώνουν την εμφάνιση. Γόβες άσορτι με την τούφα τουαλέτας σας ή σ' ένα από τα κομμάτια χρώματα του φορέματός σας. Μία κορδέλα στα μαλλιά με το ίδιο χρώμα.

6 Πρωτότυπη τσάντα που έχει γάρει μια άλυσίδα νίκελ. Παπούτσια συνδυασμό δερμάτος και νάιλον άσορτι με τη ζώνη. Σκουλαρίκια ψεύτικα από νίκελ. Δύο κοκκάλινα δαχτυλίδια στα χρώματα που είναι το φουλάρι-έσάρπα.

9 Κομψό φόρεμα στη γραμμή του σάκαου. Μία ντεκούπ ξεκινά από τη μασχάλη και τελειώνει κάτω από τη μέση διαιωντας την εντύπωση πένσας. Κάτω από το στήθος μία κορδέλα το στολίζει.

10 Άσυνήθιστη φούστα και μπλούζα. Η φούστα από μονόχρωμο λινό γαρνίρεται με μερικές σειρές γαζιά στο ίδιο χρώμα. Η μπλούζα έχει μπροστά ένα πλαστρον με νερδύρ και γαρνίρεται με ένα στρογγυλό και ξεχειλωτό γιακά.

11 Μία αιθέρια τουαλέτα σε συνδυασμό κεντημένης λινής βατίστας και νταντέλας γκυπούρ. Στο στράπλες κορσάκι μπαίνει ένα κομμάτι γκυπούρ που γαρνίρεται με ένα φιόγκο στο χρώμα του κεντήματος της λινής βατίστας.

12 Πρωτότυπο δαμπιγιέ φόρεμα από ταφτά φαίγ. Είναι ένα απλό στράπλες φόρεμα κομμένο πρεσές. Μία μόνο τσιράντα ξεκινά από την πλάτη και τελειώνει χαμηλά μπροστά σ' ένα φιόγκο. Ψευτοκούμπωμα πάνω στην τσιράντα.

13 Κομψή τουαλέτα από μεταξωτό έμπριμέ. Το κορσάκι είναι μακρόταλο, πολύ έφαρμωστό και γαρνίρεται με δύο φιόγκους κάτω από τις τσιράντες. Η φούστα είναι φαρδιά με δύο μεγάλα δολάν που τελειώνουν σε στρογγυλάδες.

14 Πολύ όμορφο φόρεμα από οργάντζα άντουμπλαριστή στο κορσάκι. Η φούστα γαρνίρεται με ένα ντραπαρισμένο πανό που καταλήγει σε σαλβάρι. Μία ζώνη φαρδιά από σατέν δίνει ένα πλούσιο φιόγκο και στολίζεται με άνθη.

ΚΟΜΨΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ

1 Ένα πολύ κατάλληλο φόρεμα για απογευματινό ντύσιμο. Είναι από μεταξωτό φουλάρι σ' έμπριμέ με παστέλ χρωματισμούς. Ένας γιακάς - εσάρπα πιάνεται μπροστά με τη φαρδιά πāt του κουμπώματος. Το μανίκι ζαпонέ.

2 Χαριτωμένο φορεματάκι από μεταξωτό πουαντιγιέ. Η φούστα έχει μπροστά και πίσω λεπτά ατάκι-στα πιετιάκια. Το κορσάκι είναι ελαφρώς κρουαζέ και γαρνίρεται με ένα φιόγκο.

3 Μερικές λεπτομέρειες για να συμπληρώσετε το κομψό βραδυό σας ντύσιμο. Γόδες από μπροκάρι έμπριμέ σε πολύ μυτερή φόρμα, άσορτι μ' ένα πλακέ φιόγκο που γαρνίρει ωραία τα μαλλιά σας, αν είναι χτενισμένα σε στυλ 'Α-ριάν. Άλλος τρόπος για να στολίσετε το κεφάλι σας είναι ένας μαύρος δελου-δινος φιόγκος και διάφορα λουλούδια.

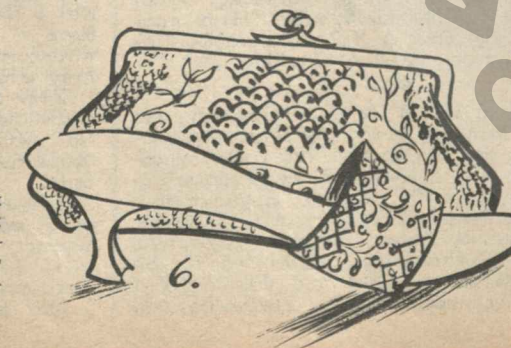

4 Ένα κομψότατο παριζιάνικο μοντέλο για βραδυνη τουαλέτα. Είναι από σατέν έμπριμέ σε μαύρο φόντο. Μιά φάσα στη φούστα και στο τελείωμα του ντεκολτέ που συνεχίζει σε τσιράντες, είναι από σατέν άσπρο, το κυριαρχούν χρώμα στα μπουκέτα του έμπριμέ. Η φούστα, όχι πολύ φαρδιά, σε στυλ καμπάνας, γαρνίρεται με θαδέιες ατάκι-στές πιέτες — όπως βλέπετε στην εικόνα που παραθέτουμε.

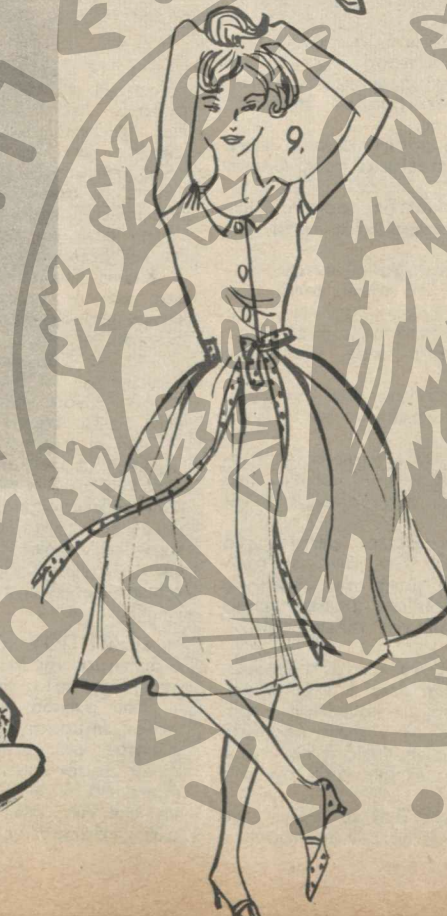

5 Πολύ σικ απογευματινό φορεματάκι από άσπρο λινό. Είναι κουμπωτό μπροστά κι έχει φούστα με σούρες. Γαρνίρεται με μία κεντημένη γιρλάντα από αγριολούδα σε διάφορα χρώματα. Οι τσέπες λίγο χαμηλά και κοφτές.

6 Παπούτσι - τσόκαρο, άσορτι με μιά παλάνα σε στυλ φακέλλου κατάλληλα άξσουάρ για ένα απλό μονόχρωμο απογευματινό φόρεμα. Το ύφασμα των άξσουάρ είναι μπροκάρι τύπου γκομπλέν ή κεντημένη πολύχρωμη ψάθα.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ

7 Άπλο νεανικό φόρεμα από λινό, σαντουγκ ή παπλίνα. Είναι σε γραμμή φλού, χωρίς πένσες στο κορσάκι και δημιουργούνται μερικές πτυχές με το δέσιμο της στενής ζώνης. Ντεκολτέ παρμένο αν φόρμ στη βάση του λαιμού. Γαρνίρεται μ' ένα μακρύ κολιέ.

8 Όμορφο φουστανάκι από σατέν ή γκρό ριγέ. Το κορσάκι μ' ένα οβάλ ντεκολτέ και 3 μικρά κουμπάκια μπροστά σταματά πάνω στο στήθος. Στη μέση το ύφασμα με τις ριγές κάθετες συνεχίζει μονοκόμματο. Χαμηλότερα μπαίνει κόντρα σχηματίζοντας έτσι κουφότιες.

9 Ένα ακόμη φορεματάκι για νέες κοπέλες. Όλη του η πρωτοτυπία είναι ότι μερικά φύλλα της σπας είναι μονοκόμματα με το κορσάκι και η περιφέρεια από αυτά που δίνουν την έντυπωσι θηλιάς. Γιακαδάκι μυτερό ξεχειλωτό. Μανίκι ζαпонέ.

ΑΜΗΛΙΑ ΕΡΧΑΡΝΤ

Η ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ ΠΟΥ ΔΙΕΣΧΙΣΕ ΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ ΩΚΕΑΝΟ

Η 'Αμήλια Έρχαρντ ήταν η πρώτη γυναίκα που διέσχισε με αεροπλάνο τον 'Ατλαντικό. Κι αυτό ήταν μία τεράστια νίκη, γιατί έδω και τριάντα χρόνια οι κίνδυνοι ήταν μεγάλοι, λόγω της ατέλει των τότε αεροπλάνων. Την 21 'Ιουνίου 1928 πέρασε τον 'Ατλαντικό μ' ένα τρικινητήριο Φόκκερ, μαζί με τον πιλότο Στούλτς και τον μηχανικό Γκόρντον. 'Αλλά την 20-21 Μαΐου 1932 έκανε μόνη της την ίδια διαδρομή και πάλι μόνη της την 11 'Ιανουαρίου 1935 πέταξε από τη Χαβάη στην Καλιφόρνια. 'Ο συγγραφέας Ρομπέρτ ντε λα Κρουά δίνει εδώ μία ωραία περιγραφή του πρώτου αυτού γυναικείου κατορθώματος.

Η ΤΟΛΜΗΡΗ ΑΜΗΛΙΑ ΕΡΧΑΡΝΤ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ της 19 'Ιουνίου 1928, στις 7.50' ανοιχτά της 'Ισλανδίας, ο πλοίαρχος Φρήντ, κυβερνήτης του πλοίου «'Αμερική», ειδοποιήθηκε ότι ένα αεροπλάνο διευθυνόταν προς την ξηρά από το πέλαγος, όπου πετούσε σε 800 μέτρα ύψος.

Μάλλον για υδροπλάνο φαίνεται, είπε ο Φρήντ, που με τα κυάλια του διέκρινε δυο μακρυνούς πλωτήρες.

Κανένα αναγνωριστικό του Ναυτικού, απάντησε ο πλοίαρχος.

Σίγουρα. Και θα με παραξένευε μάλιστα αν δεν έρχονταν από πάνω μας.

Και πράγματι. Το υδροπλάνο, που η πορεία του ήταν διαγώνια προς την πορεία του πλοίου, άρχισε να διαγράφει μεγάλους κύκλους πάνω από το «'Αμερική».

Αναρωτιέμαι τί να θέλουν.

Να περάσουν την ώρα τους, σίγουρα... Ξαφνικά το υδροπλάνο χαμήλωσε, ήρθε επάνω από τη γέφυρα, ενώ σε λίγα μέτρα απόστασι ένα αντικείμενο έπεφτε στη θάλασσα.

Ο υποπλοίαρχος έβαλε τα γέλια.

Μας βομβαρδίζουν τώρα; ρώτησε.

Είχαν πιστέψει στην αρχή, ότι το αντικείμενο είχε πέσει τη στιγμή που ένας από τους αεροπόρους είχε σκύψει έξω από το σκάφος — τον είχαν δηλαδή — αλλά το υδροπλάνο ξαναχαμήλωσε στο πλοίο και πάλι ένα μικρό αντικείμενο έπεσε στο νερό, μπροστά από το καράβι.

Καλά έλεγα εγώ, θέλουν να μας βουλιάξουν.

Είχε πάρει το πράγμα στ' άστεία. 'Αλλάστε, δεν υπήρχε κανένας λόγος να πάρη πραγματικά τα πράγματα. Το υδροπλάνο χαμήλωσε για τρίτη φορά και ξαναάρριξε άλλη μία «δόμωσα», που και αυτή δεν πέτυχε το στόχο της.

Φόρσε που κάνουν οι μαθητευόμενοι, είπε ο Φρήντ ανασπώνοντας μ' επιείκεια τους ώμους του.

Φαίνεται πως σκέφτηκαν ότι αρκετά βάστηξε τ' άστείο, γιατί απομακρύνονται τώρα, είπε ο υποπλοίαρχος.

Πράγματι, οι αεροπόροι απομακρύνονταν, αλλά με το θάνατο στην ψυχή. Το πλοίο αυτό που είχαν συναντήσει ξαφνικά: έριχνοντες έξω της την όμιχλη, είχε γεννηθεί μέσα τους μία έλπιδα: να πληροφορηθούν για τη θέση τους, γιατί δεν είχαν ιδέα που βρίσκονταν.

Κι αυτό, γιατί είχαν διασχίσει τον 'Ατλαντικό, χωρίς να μπορούν να καθορίσουν το στίγμα λόγω κακοκαιρίας.

Στην καμπίνα του υδροπλάνου ήταν τρία πρόσωπα. Τα δυο πρώτα ονομάζονταν Γκόρντον και Στούλτς. Συνδεύονταν από μία γυναίκα, την 'Αμήλια Έρχαρντ.

Εκείνη ήταν που είχε δοκιμάσει, μάταια, να ρίξει στη γέφυρα του πλοίου ένα μήνυμα, τυλιγμένο σ' ένα πορτοκάλι και μετά την άποτυχία της αναρωτιόταν πως θα τελείωνε η περιπέτεια της αυτή, που είχε άρχισι με ένα τηλεφώνημα.

ΜΙΣ ΕΡΧΑΡΝΤ, σάς ζητούν στο τηλέφωνο. Μία κοπέλα, τριγυρισμένη από Κιζεόπουλα, στο Ντέισον Χάους, ένα ίδρυμα κοινωνικής προνοίας της Βοστώνης, έκανε μία κίνηση ανυπομονησίας. Απομακρύνθηκε από τα παιδιά και πήρε το ακουστικό. Μία φωνή άκούστηκε από την άλλη άκρη του σύρματος.

— Έδώ Ραϊλέυ, πλοίαρχος Ραϊλέυ. Θέλετε να δοκιμάσετε μία αεροπορική πτήσι; Σας προειδο-

ποιώ ότι είναι επικίνδυνη.

— 'Ο κίνδυνος δεν με τρομάζει, αλλά για ποιά πτήσι πρόκειται;

— Θέλετε να είστε η πρώτη 'Αμερικανίδα που θα περάσει τον 'Ατλαντικό με αεροπλάνο;

— Η 'Αμήλια Έρχαρντ δεν απάντησε άμέσως. 'Η πρότασι αυτή ξεπερνούσε τα πιά τολμηρά της. Ήταν μέλος πολλών γυναικείων αεροναυτικών συλλόγων, αλλά ποτέ της δεν είχε σκεφτεί μία τέτοια πτήσι.

— Και με ποιους δρους;

— Δεν θα πληρώσετε τίποτα. Θα ταξιδέψετε μ' ένα τρικινητήριο και φυσικά δεν θα πιλοτάρετε σεις ή ίδια. Θα υπάρχη ένας πιλότος και ένας μηχανικός. Θα είσθε μία επιβάτις που θα μοιρασθή δλους τους κινδύνους των συντρόφων της.

— Έν τάξει. Δέχομαι!

Η ΑΜΗΛΙΑ ΕΡΧΑΡΝΤ έκανε μερικές δοκιμαστικές πτήσεις και στις 2 'Ιουνίου το υδροπλάνο που δοκιμάστηκε «Φρέντσιπ» (Φιλία) απογειώθηκε από τη Βοστώνη μέσα σ' ένα σύννεφο από όμιχλη.

Μέσα στην καμπίνα, η 'Αμήλια κάθεται σιωπηλά και παρακολουθεί. Πού και πού γράφει λίγες λέξεις στο ημερολόγιο του σκάφους.

Ενα θράδυ ο Γκόρντον, ο μηχανικός, τους αναγγέλλει κάτι το τραγικό:

— Χάλασε ο ασύρματος. Δεν πρέπει να βασιστούμε πια παρά μόνο στον εαυτό μας.

ΟΤΑΝ ΤΟ «'Αμερική» εξαφανίστηκε, οι τρεις τολμηροί συνταξιδιώτες έκαναν συμβούλιο. Ήταν βέβαιοι ότι βρίσκονταν κοντά σε στεριά, αλλά ένα πράγμα τους ανησυχούσε: η πορεία του πλοίου αντί να είναι παράλληλη προς τη δική τους σχημάτιζε μ' αυτή μία αρκετά ανοιχτή γωνία. Δεν αποκλείονταν λοιπόν ν' ακολουθούσε το υδροπλάνο εσφαλμένη πορεία και να απομακρυνόταν από την ξηρά. Πριν περάσει μία ώρα έπρεπε να δουν ξηρά, γιατί δεν είχαν άλλη δενζίνη.

Κατά διαλείμματα η βροχή μάζτιζε το σκάφος και ο καιρός δεν έδειχνε πως θα βελτιωνόταν γιατί ο ορίζοντας σκοτεινίαζε όλο και περισσότερο.

Το ρεζερβουάρ είναι σχεδόν άδειο λέγει ο Γκόρντον. 'Η δενζίνη δεν φτάνει στον κινητήρα παρά μόνον όταν το σκάφος είναι σε όριζόντια θέση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα!

— 'Η στεριά!

Σε μία στιγμή που είχε διαλυθή ένα σύννεφο, είχαν διακρίνει μία γραμμή από αφρούς κυμάτων. Τώρα διέκριναν τους απόκριμνους δρόχους, πίσω από τους οποίους απλώνονταν κοιλάδες, άγριοι περιβαλλόμενοι από δένδρα, δρόμοι. Ήταν πράγματι η ξηρά, όχι όμως η 'Ιρλανδία καθώς επέστευαν οι αεροπόροι, αλλά η Ουαλλία.

«ΕΔΩ ΠΟΥ» τά λέμε η 'Αμήλια Έρχαρντ, στο διάστημα της πτήσεως αυτής, δεν είχε περισσότερη σημασία, απ' όση θα είχε ένα άλλο δέμα.

Τον αναίδη αυτό συλλογισμό τον έγραψε κάποιος δημοσιογράφος. 'Η 'Αμήλια Έρχαρντ συμφώνησε με μετριοφροσύνη. Πράγματι, ο καιρός ήταν τόσο άσχημος επάνω από τον 'Ατλαντικό, ώστε θα ήταν αδύνατο στον Στούλτς να της διηγήσει επί μερικές ώρες που θα οδηγούσε αυτή, όπως είχε προσυμφωνηθή. Συνέχισαν την

αεροπόρο, έπαινούσαν την τόλμη της, αλλά δεν ήταν ικανοποιημένη. 'Εκείνη που ήθελε να επιτύχη μόνη το ίδιο κατορθώμα, αλλά ΝΑΧΗ της και ώρκίστηκε ότι μία μέρα θα διέχιε μόνη της τα χειροκροτήματα που τότε περνούσαν από τα στούς τρεις.

«'Αποφάσισα να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό», είπε, «γιατί αυτό με ενθουσιάζει».

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

Ήταν, κατά κάποιο τρόπο, η απόδειξις της έλπίδας να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό, να πετάξω επάνω από τον 'Ατλαντικό.

έβαια από μία άβερια του κινητήρος, αλλά πο-
σο δυσάρεστη. Σε περίπτωση κακής ορατότητας,
θάλασσα, ο εχθρός που έπρεπε να νικήση, δεν
ήταν την ειδοποιούσε για την προσέγγισι της.

— Πρέπει ν' ανέβω ψηλά, ψιθυρίζει.

Το Λόκνιτ ανέθηκε προς τα επάνω μέσα στη
νύχτα. Κάτω από τα φτερά του ο 'Ατλαντικός
δεν ήταν πια παρά μία μαζα σκοτεινή, πάνω α-
πό την οποία απλώνονταν το ασθενικό φώς της
σελήνης. Στις έντεκάμισι η θάλασσα εξαφανί-
στηκε. Το αεροπλάνο έμπαινε σε σφοδρή θύελλα.

Οι αστραπές έσχιζαν το σκοτάδι. Το αερο-
πλάνο, που όλοι οι αρμοί του έτριζαν, κάτω από
την καταιγίδα, έκανε την πορεία του. 'Η 'Αμήλια
Έρχαρντ προσπαθεί ν' ανυψωθή πάνω από τη
θύελλα. Το αεροπλάνο ανεβαίνει, αλλά βαρειά,
σε δυσκολία.

— Πάγος στα φτερά... ψιθυρίζει η νεαρή γυ-
ναίκα.

Έπρεπε να κατέβη. 'Οχι πολύ, όμως, γιατί
ήτοχε κίνδυνος, ξεγελασμένη από την όμιχλη,
να σκέπαζε την επίσπασια της θάλασσας, να
πυρηνά επάνω στα κύματα. Κατέβηκε λοιπόν, με
προσοχή, αλλά επειδή την ένωχλούσαν τα σύννε-
φα, στα οποία βυθιζόταν, ξαναπήρε ύψος. 'Αλλά
είχε πάλι ο πάγος βάρανε το αεροπλάνο.

Ήταν ένας εφιάλτης... εύτυχως έχει γυροσκο-
πική πυξίδα που της επιτρέπει να κρατά την πο-
ρεία της αρκετά καλά.

— Ένα αληθινό σωσίδιο», σκέφτηκε.

Ένα σωσίδιο, που πάνω του γαντζώνεται σαν
ένας ναυαγός, ένας ναυαγός κινηγιμένος όχι α-
π' το νερό, αλλά από τη φωτιά. Από τη φωτιά
του ουρανού, γιατί η θύελλα εξακολουθεί, προ-
σπατών όμως από τις ανησυχητικές φλόγες που
λέβουν το σκάφος της από ώρες. Ξεφεύγουν
από ένα ελάττωμα στην κόλλησι του σωλήνα
της εξατμίσεως. «Το μέταλλο είναι χοντρό», σκέ-
φεται, «αλλά θα βαστήξη ως το τέλος».

Η αγωνία της φρικτής μοναξιάς της βασανί-
ζε και το μόνο που έχει ν' αντίταξη σ' αυτή εί-
ναι το θάρρος της. Μία φράσι του Σαίξπηρ της
έρχεται στο μυαλό: «Το θάρρος είναι τα λύτρα
που απαιτεί η ζωή σ' ανταλλάγμα της ειρήνης».

Πράγματι, η νεαρή γυναίκα εξαπνεί σιγά - σιγά
διακρίνοντας όσο καλύτερα μπορεί το αεροπλάνο
της, παρά τη θύελλα, παρά τα μηχανικά του έ-
λάττωμα, τη γαλήνη που της είναι αναγκαία
για ν' αγωνιστή.

Μήπως δεν ήταν παρά μία υπερπόφια όταν δή-
λωσε πως οι γυναίκες πρέπει να δοκιμάσουν να
πετάξουν εκεί που πέτυχαν και οι άνδρες; Μ' έ-
να αναστάκωμα των ώμων διώχνει την τελευταία
απ' τη διψήλωση. Θα θριαμβεύσει πάνω από τη
δυστυχία αυτή. Και περιμένει την αύγή.

Και η αύγη έρχεται άργα, φωτίζοντας τα σύν-
νεφα της θύελλας, που απομακρύνονταν, διαχών-
τας τις σκιές που φαίνονταν να θέλουν να τρα-
βήξουν στα σκοτεινά βάθη τους το αεροπλάνο,
αποσπώνοντας το χρώμα των φλογών της εξα-
τμίσεως, που, άλλωστε, όσο πήγαιναν και λιγό-
στευαν.

Κιτάζει μήπως διακρίνει κανένα πλοίο. Μά-
ταια. 'Αλλάστε, καταλαβαίνει ότι θα ήταν αδύ-
νατο να την πληροφορήσει για την πορεία της.
Και γυροελάει καθώς φέρονει στο νού της τον
αυτοέλεο βομβαρδισμό με πορτοκάλια του «'Α-
μερική», τέσσερα χρόνια προητέρως.

Με σφιγμένα τα χείλη συνεχίζει την προσπά-
θεια της κάτω από τον ήλιο που ανατέλλει, έναν
ήλιο που συχνά σκεπάζεται από τα σύννεφα της
θύελλας.

Μεσημέρι... δυο ή ώρα... τέσσερες... Είναι ά-
νιση ανάγκη να διακρίνη την 'Ιρλανδία πριν
πάρη το σκοτάδι.

Της φαίνεται πως η νύχτα έρχεται πίσω της
και την σκεπάζει κι' αυτήν και το αερο-
πλάνο της και τις ελπίδες της.

Η νύχτα έρχεται πίσω της, αλλά μπροστά
της, νά! ένας μαύρος όγκος, σά μία στέρεη
μάζα, μία σκιά που θα την προστατεύσει και θα
τη ρωτήσει: η ξηρά, η 'Ιρλανδία!

Πέταξε τώρα πάνω από τις ακτές της, χαμη-
λά. Πρέπει να προσγειωθή το γρηγορότερο, για-
τί φοβάται μήπως της σωθή η δενζίνη. Διακρίνει
μια σιδηροδρομική γραμμή. Πρέπει να οδηγή σε
κάποια πόλι. Νά την... Κάνει το γύρο της: δεν
παράγει αεροδρόμιο.

Απομακρύνεται λίγο, διακρίνει ένα απέραντο
μάζι, υπολογίζει την έκτασι του κι' αποφασί-
στικα γυρίζει το αεροπλάνο προς το πράσινο
πρόβλημα, το δάσος στα πόδια. Το αεροπλάνο κυ-
λάει με τρανταγμούς, αλλά στο τέλος στέκει α-
κίνητο στην υγρή γή.

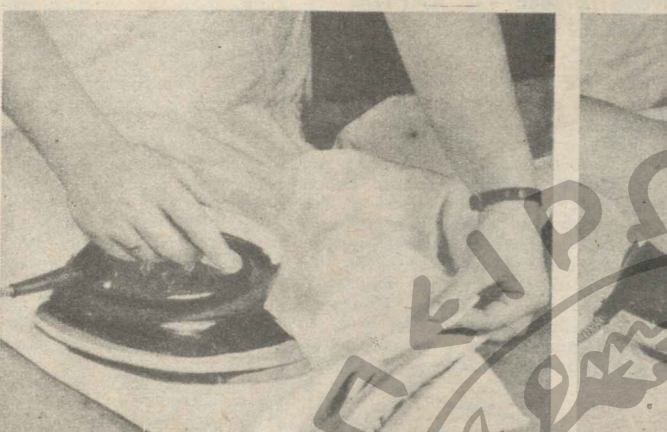
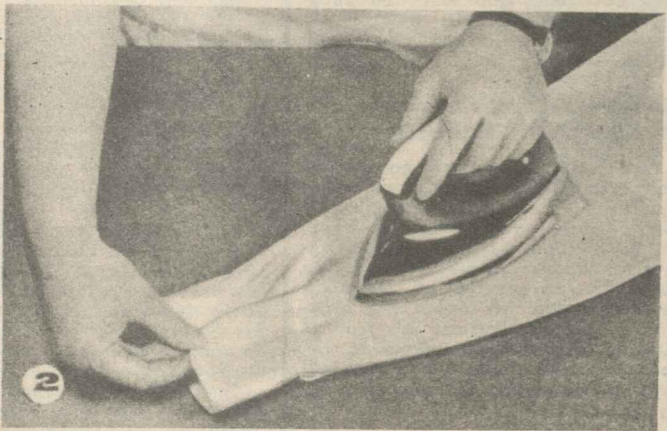
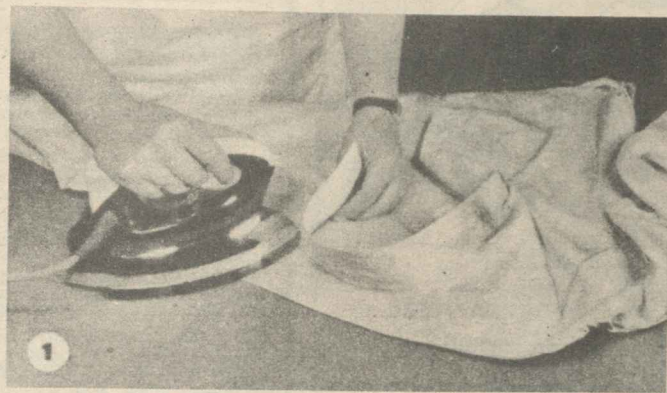
Το σκαμμένο από την κούρσας πρόσωπό της
καίγεται. Σκέφτεται κιόλας τη φράσι που θα πη
στον πρώτο άνθρωπο που θα συναντήση, φράσι
που θα προσέβη με την υπερηφάνεια των νικητών:

— Είμαι η 'Αμήλια Έρχαρντ και πέρασα πά-
νω από τον 'Ατλαντικό...

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ

ΞΕΡΕΤΕ ΝΑ ΣΙΔΕΡΩΝΕΤΕ ΚΑΛΑ

ΕΝΑ ΑΝΔΡΙΚΟ ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ ;

ΑΝ ΟΧΙ, νά νά πως θ' άρχισετε! 1) Πρώτα θα σιδερώσετε το γιακά και τον νωμίτη, θα τεντώσετε και θα στρώσετε καλά τις ραφές.

2) Μετά πιάνετε τα μανίκια, άρ-
ζοντας από τα μανικέτια. Πρώτα την
ανάποδη με το σίδερο πατητά, όχι
συρτά νά μην ξεχειλώνουν, κατόπιν
την καλή. Μετά, όλο το μανίκι.

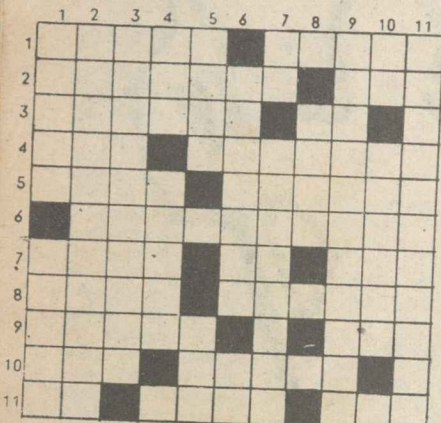
3) Τώρα πιάστε την πλάτη, δι-
πλώστε την στη μέση και σιδερώστε
την καλά και από τις δύο όψεις.

4) Το δυσκολώτερο μέρος είναι
το έμπρος. Πιάστε με το άριστερό
χέρι το γιακά κομπωμένο. Με το
δεξιό σιδερώστε προσεκτικά νά μην
κάνετε ούτε ξεχειλώματα, ούτε τσα-
κίσματα, ούτε κιτρινάδες.

5) Διπλώστε τώρα το πουκάμισο.
Μετράτε με τα τρία δαχτυλά από τη
βάσι του λαιμού ώστε να τα διπλώ-
νετε όλα στο ίδιο μέγεθος. Τα μανί-
κια έρχονται επάνω στη ράχη, το
πρώτο αυτό διπλώμα είναι στο μά-
κρος.

6) Το δεύτερο διπλώμα γίνεται
στη μέση. 'Αν το πουκάμισο περισ-
σεύη πολύ κάτω από τα μανικέτια,
γυρίστε όσο περισσεύει επάνω στα
μανικέτια και μετά κάντε στη μέση
το τελευταίο διπλώμα.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως:

- 1) Ξενικός χαιρετισμός.—Ένας απ' τους πιο μεγάλους Ρώσους λυρικούς (1880—1921).
- 2) Κάτι που το λογαριάζουν πολύ, στο εμπόριο.—Το πρώτο θύμα άπατης.
- 3) Όπερα του Γάλλου συνθέτη Άλεξάνδρου Μωλιέρ.
- 4) Ρήμα που θέλει τουλάχιστον πόδια.—Έχουν σχέση με τα... & τομα.
- 5) Συμπερασματικά.—Προηγείται από το ψωμί.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΛΕΞΕΙΣ

- Βρήτε παρακαλώ ποιές λέξεις είναι αυτές, που κάνουν τόσες και τόσο διάφορες δουλειές. Αν τις βρήτε σωστά, τότε θα έχετε, από το πρώτο γράμμα καθεμιάς, ένα ελληνικό μυθικό κοράκι.
- 1) Την δίνουμε στα παιδιά μας, όταν είναι μιά. Μας κουβαλάν το νερό οι πολλές.
 - 2) Έτσι πουλιέται το δημοσιογραφικό χαρτί, τον παίζει όμως και ο ήθοποιός.
 - 3) Απατούμε κάποτε τους άλλους, έμεις όμως γελάμε.
 - 4) Τον έχουμε στο σώμα μας αλλά και μ' αυτόν εκφράζουμε την αντίρρησή μας.

ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

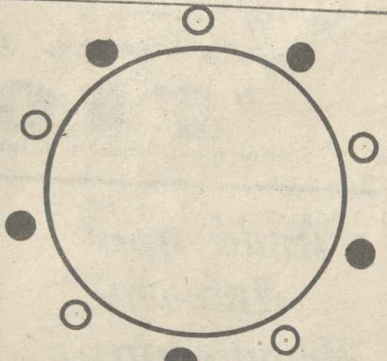
- Ίσως σας φανούν πολύ απλές οι ερωτήσεις μας, όταν θα διαβάσετε τη λύση. Αν όμως θελήσετε να μας απαντήσετε μέσα σε 4 λεπτά, τότε φοβάμαι πως θα δυσκολευθείτε:
- 1) Ο αριθμός 2178 πολλαπλασιάζόμενος με κάποιον αριθμό, δίνει τον ίδιο αριθμό, ανεστραμμένο. Ποιός είναι ο μονοψήφιος πολλαπλασιαστής και ποιο το παράξενο πράγμα;
 - 2) Γράψτε το 14 με 4 μονούς αριθμούς.
 - 3) Πώς θα επιτύχετε το 34 με τέσσερα τριάδια.
 - 4) 8 αριθμοί διαιρούν ακριβώς το 30. Ποιοί είναι;

Ο ΔΙΣΚΟΣ

Να κόψετε το σχήμα αυτό κατά τέτοιο τρόπο ώστε να φτιάσετε ένα δίσκο περιστρέφοντας τα κομμάτια που κοψάτε. Δεν έχετε όμως δικαίωμα παρά μονάχα σε μία κοψιά με το ψαλίδι!

- 6) Κινηματογράφος στο σπίτι.
- 7) Εκεί άμυνθηκαν οι Μεσσήνιοι 11 ολόκληρα χρόνια κατά τον β' Μεσσηνιακό πόλεμο.—Αιγυπτιακή θεότητα.— Ξένο ανδρικό όνομα.
- 8) Μεγάλο αμερικανικό περιοδικό.— Φτιάχνουν μ' αυτά τις «πλεξούδες» (μεξές).
- 9) Βλακεία, ανιδιότης.—Κι' άλλο ένα ξένο ανδρικό όνομα.
- 10) Τονισμένο στη λήγουσα δεν είναι λουλούδι.— Παλιά ιαπωνική πρωτεύουσα.
- 11) Μόριο.— Διάσημος αρχαίος μαθηματικός.— Ζητάει δοθείσα.
- Καθ' ἑξ ἑς:
- 1) Ρήμα στροφής.— Άρχαία μικρασιατική πόλις, επίκειον της Περγάμου.
- 2) Αυτός ο άγιος είναι ισπανική πόλις.
- 3) Το πράσινο βρίσκεται στην Αφρική.
- 4) Δεν πρέπει να τα ζητάς.— Δειλό ζώο.
- 5) Άρχαία πόλις των Όζωλων Λοκρών.— Μέτρον επιφανείας.
- 6) Σκάλα που δεν την ανεβαίνουν με τα πόδια.— Ένας έρωτας του Δία.
- 7) Μόριο.— Στοιχείο.
- 8) Ξένο γυναικείο όνομα.
- 9) Βρώμικος, λερωμένος.
- 10) Δίφθογγος.— Έπικεφαλής του κοταδιού.
- 11) Ηρώς του 1821.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΙ ΕΤΙΚΕΤΑΣ

Η κ. Βέρου έχει τραπέζι σε πέντε φιλικά αντράκια: Άσπριδου, Λέλου, Μαύρου, Καλού, Μίχου. Φυσικά δεν θα βάλει πιάτ'ι πιάτ'ι δύο άντρες, ούτε δύο γυναίκες. Ούτε και δύο που έχουν το ίδιο επάγγελμα γιατί θα πιάσουν επαγγελματική συζήτηση και οι άλλοι θα παρεθούν να τους άκουει. Άκούστε λοιπόν τί επαγγέλματα:

Ο κ. Λέλος και η κ. Άσπριδου είναι γιατροί.

Η κ. Μίχου είναι δικηγόρος.

Ο κ. Άσπριδης και η κ. Μαύρου, μηχανικοί.

Δεν ετελείωσαν όμως τα βάσανα της καμένης της κ. Βέρου. Πρέπει να προσέξω και σ' άλλα πράγματα. Ο κ. και η κ. Καλού είναι ψυχραμένοι με τους Μίχου, ή διπλωματία επιβάλλει να μη τους βόλουμε κοντά.

Ο κ. Μαύρος θα ήθελε να έχω πιάτ'ι του την κ. Καλού και την κ. Μίχου και η κ. Καλού άγασα να μιλά με γιατρούς.

Και τώρα παρακαλώ, για βοηθήσετε την κ. Βέρου αν μπορείτε.

ΚΡΙΜΑ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ

Αφού έκαναν κομμάτια την ταινία οι τέσσερις φίλοι για να ιδούν ό καθένας εκείνο που ήθελε, ο Γιάννης πήρε το 1/4 και ο Μίμης το 1/2. Ο Κώστας πήρε τα 2/3 του υπολοίπου. Και ο δόλιος ο Τάσος που την ετράβηξε έμεινε με το υπόλοιπο, δηλαδή 4 μέτρα. Πόση ταινία είχε τραβηχτεί συνολικά;

Το κανάλι των Φλωχών έρωτων

Ένα «καλυνύχτα» μόλις εύγενικό. Χρειάστηκε να περάσουν ακόμη σαράντα ημέρες, για να μπορέσει να γράψει η Ίρην ένα γράμμα στον Κίρκ. Τού είχε υποσχεθεί ότι θα του έγραφε μόνο κάθε τρεις μήνες, κι αυτήν την υποσχεσία ήθελε να την κρατήσει.

Πολλές φορές αναρωτιόταν γιατί αυτή η αγάπη της δεν πέθαινε. Αυτή η αγάπη έμοιαζε μ' ένα γεράνι που είχε στο σπίτι η αδελφή της σε μία γλάστρα πάνω στην παρότα. Κανείς δεν το πότιζε, κανείς δεν το φρόντιζε, έπαιρνε τον ήλιο και τη βροχή που του έστελνε ο Θεός, και τα παιδιά του έκοβαν τα φύλλα, ένας ρομαντικός γάτος που αγαπούσε τα λουλούδια, όλο έχνε τον μουσούδα του ανάμεσα στα κοκκινωπά άνθη του τους μασούσε τα πέταλά τους, κι όμως το γεράνι μεγάλωνε, έδωκε καινούργια φύλλα καινούργια λουλούδια, κι έτσι ακρωτηριασμένο ζούσε, όπως ζούσε κι η αγάπη της. Με το τίποτα.

Ένα απόγευμα του Ιουλίου, δγαίνοντας από την κλινική, είδε το αυτοκίνητο εκείνου του νεαρού, του Ραούλ. Μέσα καθόταν ο ίδιος και τη φώναζε. Της είπε διάφορα άστεία που την έκαναν να χαμογελάσει, και την έπεισε να πάνε να φάνε μαζί στη Φεράρα.

Το βράδυ αφού έφαγαν κι' άκουσαν μουσική σ' ένα κέντρο, επανήλθε φθκε η ίδια ιστορία της προηγούμενης φοράς. Εκείνος αντί να την εναφέρει πίσω στο Πόρτο Γαριβάλδι, ήθελε να την πάρη μαζί του στο ξενοδοχείο.

Μα είναι μία έμμομη ιδέα, αυτή η δική σας, τού είπε γελώντας η Ίρην.

Ο νεαρός γέλασε κι' αυτός αλλά όχι από ευχαρίστηση. Στο αυτοκίνητο, ενώ γυρίζαν στο Πόρτο Γαριβάλδι, σταμάτησαν να κυττάζουν τη λίμνη που φωτιζόταν από το φεγγάρι. Ήταν μία εικόνα μαγευτική, δεν ήταν πια τόσο ανάγωγος. Είχε γίνει σχεδόν ρομαντικός βλέποντας τα γαλήνια νερά που καθρέφτιζαν το φεγγάρι.

Ήταν μόνον στο δρόμο, και της είπε πως δεν είχε δι' ποτέ του ωραιότερο θέαμα.

Περίεργο, τού παρατήρησε εκείνη—και ήταν λίγο έκπληκτη γι' αυτά τα λεπτά αισθήματα που συναντούσε σ' έναν άντρα σαν το Ραούλ.—Το μέρος αυτό δεν είναι ιδιαίτερα γνωστό για τις τουριστικές του ομορφίες. Δεν νομίζεται πως μία οποιαδήποτε λίμνη κάτω από το φεγγάρι θα μπορούσε να είναι πολύ ωραιότερη. Στο κάτω—κάτω τα έλη δεν είναι πολύ ευχάριστα.

Ο νεαρός νευρίασε κάπως.

Είσαστε μικρή κυνική γυναίκα, που δεν πιστεύει σε τίποτα, της είπε. Που φοβάται μάλιστα να πιστέψει και προσπαθεί να αμυνθεί με την ειρωνεία. Δεν μ' ενδιαφέρει αν αυτές οι λίμνες είναι ή όχι περίφημες για την ομορφιά τους. Εγώ αισθάνομαι ότι είναι ωραίες. Κυττάξτε εκείνο το σπίτι εκεί κάτω, που ανα-

δύεται μέσα από τα νερά. Μόλις σαν παραμύθι, σαν φανταστική γραφία. Αυτή είναι η αλήθεια, φίλε, έστω κι' αν έσεις για να με παρασυρθείς απ' αυτή τη δουλειά απ' αυτό το φεγγάρι, κάνετε πως είρωνεύεστε και μιλάτε για τα έλη.

Πολύ παράξενη σ' αλήθεια εκείνη η συζήτηση που γινόταν στους κάποιον που θα έπρεπε να ενδιαφέρονται μονάχα για τα κορίτσια, για τον αριθμό των κοριτσιών που θα μπορούσε να κοροϊέει. Εκείνο το βράδυ, τη στιγμή που χάριζαν τον άφησε να τη φιλήσει προστομωμένος κάτω από την προστασία του Άγιου Έλευθερίου, για να τη βοηθήσει να λευτερωθεί καλά» δηλαδή να καλογεννηθεί.

Αν η έγκυος γυναίκα νοιώσει τη θωριά κάποιου φαγητού, δεν το θεωρεί ντροπή να ζητήσει αμμουροδίκα κι' εκείνη από την οποία ζητήθηκε προσφέρει αμέσως, γιατί το να δώσει θεωρείται σαν μεγάλο ψυχικό, ενώ τα να άρνηθη σαν άμαρτία.

Θα γυρίσω σύντομα, της είπε. Εκείνη τον πείραξε:

Αυτό το μέρος, τού είπε, είναι στην άκρη του κόσμου, για σ' αυτό ζήτε στο Μιλάνο, και δεν πιστεύω πως σ' αυτό συμβαίνει να ξεδιπλώνεται δενζίνη για να ξαναγυρίσετε.

Αλλά αυτός ήρθε πάλι να τη φιλήσει κι' εκείνη εξακολούθησε ν' αμυνεται, μα όχι για άλλο λόγο, απλώς γιατί δεν ένιωθε τίποτα γι' αυτόν και για κανένα άλλον άντρα εκτός από τον Κίρκ. Μονάχα αυτή ήξερε πως έπρεπε να σκοτάσει με τη της αγάπη της για τον Κίρκ, όπως σκοτώνουμε ένα δυστυχισμένο σκυλί, που τ' αγαπάμε πολύ, μα για τα όποια δεν υπάρχει πια καμιά έλπιδα, κι' αν έπαιτε να τη βοηθήσει κάποιος για να σω τώση αυτή την αγάπη, ανώτερο στους άλλους, σπρωτουμε πάλι αυτό το νεαρό, που τουλάχιστο ήταν ελκινής και δεν έκρυβε από τον ήθελε. Μόνο και γι' αυτό το λόγο έφυγε μαζί του ένα Σάββατο για το Μιλάνο, κι' έμεινε στο σπίτι του ως την Κυριακή του βράδυ, κι' όταν γυρίσε στο Πόρτο Γαριβάλδι, κατάλαβε πως η αγάπη της για τον Κίρκ δεν είχε πεθάνει. Είχε πια μ' έναν άλλον άντρα, μα εκείνη η αγάπη ήταν ακόμη ζωντανή. Το μόνον πράγμα που την ενδιέφερε στη ζωή ήταν να μπορεί να γράφει στον Κίρκ ένα γράμμα κάθε τρεις μήνες, να μπορεί να γράφει τ' όνομα του Κίρκ πάνω στο χαρτί, κάτω γράμμα, κάτω, κάτω, και να προσέχει το όνομα μέσα της, και να τον συλλογίζεται σαν να ήταν κοντά της, να λεπτερινά ερωτευμένος γίγονταν. Μόνο αυτό ήταν ζωή. Τα υπόλοιπα ήταν κάτι σαν όνειρο. Η δουλειά στην κλινική, οι ανώφελες συζητήσεις με την αδελφή της ή τον κοινωδότη της, τα χάδια που έκανε στα άσπρα ανήματα της, τ' αγαλιάσματα του Ραούλ, ένα είδος όνειρου, και τίποτα περισσότερο.

Κατά το Σεπτέμβριο ήλπιζε για μία στιγμή πως θα κατάργωνε πραγματικά να σκοτώσει την αγάπη της για τον Κίρκ, όταν τυχαία μού με το Ραούλ ανέκαμψε το μικρό δώ-

ρος και μέσα στο γλυκό φθινόπωρο, πάνω στην ύγρη χλόη, έχεσε για μία στιγμή τον Κίρκ στην αγκαλιά του Ραούλ.

Μα ήταν μονάχα η αυταπάτη μιας στιγμής. Όταν γύρισε κι' είδε το θριαμβευτικό χαμόγελο του Ραούλ, το χαμόγελο του άνδρα που δεν έρει ν' αγαπά, και ίκανοποιείται μονάχα με το να συσσωρεύει κατακτήσεις, και το συνέκρινε με την τρυφερότητα του Κίρκ, αισθάνθηκε λύπη για τον έαυτο της, και γι' αυτό το νεαρό που τον έλεγαν Ραούλ. Ήταν δύο δυστυχισμένα πλάσματα χωρίς έλπιδα, αυτή γιατί ήταν δεμένη για πάντα με μία απραγματοποίητη αγάπη, αυτός γιατί ήταν μονάχα ένα κακομαθημένο παιδί που δεν θα γνώριζε ποτέ τον αληθινό έρωτα.

Ήδη και έδιμα του λαού μας

ΓΥΡΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΟΚΕΤΟ

ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ του Αιγαίου και ξεχωριστά στην Κύθνο, πριν μερικά ακόμη χρόνια επικρατούσαν τα παρακατω ήθη και έθιμα γύρω από τον τοκετό. Πολλά βέβαια απ' αυτά εξακολουθούν και σήμερα να τηρούνται με θρησκευτική ελπίδα:

Η έγκυος γυναίκα κρύβει όσο μπορεί την έγκυμοσύνη της, κι' αυτό όχι για λόγους αισθητικούς, αλλά γιατί πιστεύεται πως έτσι το μωρό που θα γεννηθεί θα είναι πιο υγιές. Κάθε έγκυος έξ' άλλου μπαίνει κάτω από την προστασία του Άγιου Έλευθερίου, για να τη βοηθήσει να λευτερωθεί καλά» δηλαδή να καλογεννηθεί.

Αν η έγκυος γυναίκα νοιώσει τη θωριά κάποιου φαγητού, δεν το θεωρεί ντροπή να ζητήσει αμμουροδίκα κι' εκείνη από την οποία ζητήθηκε προσφέρει αμέσως, γιατί το να δώσει θεωρείται σαν μεγάλο ψυχικό, ενώ τα να άρνηθη σαν άμαρτία.

Κάθε έγκυος γυναίκα φροντίζει να μην κάνει καμιά δουλειά κατά τον Άγιο Συμεών και προσέχει ξεχωριστά να μην πιάνει άσχημο και μουντζουρωμένο αντικείμενο, όπως τηγάνι, καζάνι κλπ. γιατί πιστεύεται πως το παιδί που θα γεννηθεί θα έχει τα σημάδια του τηγανιού ή του καζανιού ή οποιουδήποτε άλλου αντικειμένου που τυγχόνει είχε πιάσει, σε έμφανες σημείο του προσώπου. Γι' αυτό μόλις ξεχάσουν και πιάσουν λόγω χρίτων, φέρνουν αμέσως τα χέρια τους στους γλουτούς, για να βγυη τουλάχιστον εκεί το άσχημο σημάδι στο παιδί που θα γεννηθεί. Το ίδιο πρόσεχαν να μη δρασκελίσουν και την «πάναν» που χρησιμοποιούσαν παλιότερα στους φούρνους για να τους καθαρίζουν με λιδάνι.

Τις τρεις έπειτα από τον τοκετό νύχτες οι σπιτικοί της λεχώνας τοποθετούν κάτω από το προσκέφαλό της πολύτιμα πράγματα και μέσα στο δωμάτιό της διάφορα γλυκίσματα για να εξευμενισθούν οι Μοί-

ρέες που πρόκειται να «μοιράνουν» το νεογέννητο και να καθορίσουν την τύχη του.

Η κατάσταση της λοχείας χαρακτηρίζεται πολύ επικίνδυνη περίοδος της γυναίκας γιατί σ' αυτή έκτος από άλλους κινδύνους που διατρέχει η λεχώνας, μπορεί να τη «βασκάνη» ο άλλος ή να την χτυπήσουν τα «αγερικά». Γι' αυτό το ύστερο καίγεται και καταστρέφεται ολοσχερώς τα δε λόγια πλεονύμει και καθαρίζονται καλά σε κινούμενο νερό, σε ποτάμι ή σε θάλασσα, ώστε να μη μείνη έχνος αίματος επάνω στα ρούχα.

Στους συγγενείς και φίλους, εκτός από τις ειδικές απαγορεύσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω, επιτρέπεται να ιδούν τη λεχώνας και να της εύχονται τα «καλά» σαράντα» και για το μωρό «καλορρίζικο». Στη λεχώνας όμως δεν συγχωρείται να μπη, πριν σαραντίση, σε ξένο σπίτι, αν δεν έχει πατήσει με τα πόδια της το κλειδί του σπιτιού.

Και τέλος μία πολύ πρακτική προφύλαξη είναι να σκεπάζουν τους καθρέτες του σπιτιού με άσπρο πανί για να μη ιδη η λεχώνας τα άλλοιωμένα της χαρακτηριστικά μέσα στον καθρέφτη και λυπηθεί, στεναχωρηθεί ή αδιάσει...

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΔΕΗΝΩΝ

ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΣ ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Γ. & Τ. Βάλληνδα

• ΣΤΑΔΙΟΥ 51 (έναντι Έμμ. Μπενάκη) Τμήμα ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ έντός της Στοάς ΓΡΑΦΕΙΑ: εις τον Δεύτερον Όροφον ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 20.612, 23.249 και 28.503

• ΚΑΤΟΙΚΙΑΙ ΕΠΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙ (Τα 40 εκατοστά του τιμήματος καταβάλλονται μέχρι της παραδόσεως και τα 60 εκατοστά εις εξήκοντα μηνιαίαι δόσεις ίσας, προς τα ένοίκια πέντε έτών). Α σ φ α λ ι σ ι ς υπό των ειδικώς προς τούτο συνεργαζομένων Γενικών Ασφαλιστικών εταιριών: ΕΘΝΙΚΗΣ, ΙΟΝΙΚΗΣ και ΦΟΙΝΙΚΟΣ

• ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΙΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΝ - ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ - ΕΠΕΝΔΥΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Κύρια Στελέχη:

- Τεχν. Δ/ντής: Γ. Βάλληνδας, Σύμβουλος Μηχανικός Αρχιτέκτων.
- Οίκον. Δ/ντής: Τ. Βάλληνδας, Νομικόν και Οικονομικόν Έπιστημών.
- Τεχν. Σύμβουλοι: Ν. Παπός, Έπίτ. Γεν. Δ/ντής, Υπουργ. Δημοσ. Έργων.
- Δ/νσις Νομικοῦ Τμήματος: Ηλίας Πέτας, Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω.
- Προτάων. Τεχνικόν Υψηλόν: Σπύρος Μπέκας, Πολιτικός Μηχανικός.
- Τεχνικά Έπιστημονικά Στελέχη: Γ. Καραβίτης, Πολιτικός Μηχανικός.
- Α. Μόξερ, Πολιτικός Μηχανικός, Δ. Μπέλας, Πολιτικός Μηχανικός.
- Β. Χατζηπάνος, Αρχιτέκτων Κ. Α. Π.

Περιοχαί Οικοδομῶν:

1. Πατησίων (Χαλκίδος, Ν. Ιωνίας κ.λ.π.).
2. Κυπριάδου (Άγιος Λαύρας, Χαλεπά, Κάρκαβι- τας, Βιζυηνού).
3. Κυψέλης (Εύβοιας και Καυκάσου).
4. Αμπελόκηποι (Λακωνίας).
5. Λυσιπείων (Μιχ. Νομικού).
6. Έρυθρός Σταυρός (Σεβαστουπόλεως).
7. Νεάπολις (Καλλιδορομείου, Μαυρομυχήλη κ.λ.π.).
8. Λιοσίων.
9. Παγκράτι (Άριστάρχου και Στράβωνος).
10. Τέρμα Ίπποκράτους (Μομφεράτου κ.λ.π.).
11. Καλλιθέα (Έλ. Βενιζέλου κ.λ.π.).
12. Χολαργός (2α και 5η Στάσις).

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο

ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΟΤΙ ΕΙΣΤΕ ΔΕΙΟΙ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΓΟΝΕΙΣ;

ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΑ δεν σας χρειάζεται η συγκατάθεσι κανενός για ν' αποφασίσετε να κάνετε ένα παιδάκι. 'Αλλά ως υποθέσουμε πως σας χρειάζοταν. 'Ας υποθέσουμε πως, πριν αποκτήσετε το Γιαννάκη ή την 'Αλίκη, έπρεπε να περάσετε από ειδικούς και έμπειρους εξεταστές που θα έρευνούσαν, αν είσατε σε θέση να αναθρέψετε το παιδί σας. 'Ας υποθέσουμε πως βρισκόσαστε σ' ένα καλά οργανωμένο από απόψεως προνοίας κράτος και πως ζητάτε να υιοθετήσετε ένα παιδάκι. Σ' αυτή την περίπτωση θα είσατε ένα από τα χιλιάδες ανδρόγυνα που ζητούν ένα παιδί και έτοιμα να το βρεφοκομείο θα εξέτασε και θ' αποφασίσει, αν στο σπίτι σας υπάρχει η κατάλληλη ατμόσφαιρα, για ν' αναπτύχσει υγιεινά, σωματικά και ψυχικά το παιδί. 'Η απόφασι δεν θα βγί εύθαιρα. Οι κοινωνικοί λειτουργοί που έχουν μελετήσει το θέμα αυτό έχουν βρή μια μέθοδο για ν' ανακαλύπτουν ποιοι είναι άξιοι να γίνουν γονείς. Σύμφωνα λοιπόν μ' αυτή τη μέθοδο κατάλληλοι για γονείς είναι εκείνοι που συγκεντρώνουν τα ακόλουθα τέσσερα προσόντα: αρμονική συμβίωσι, αγωνιστικότητα, κοινωνικότητα και επίγνωσι ευθύνης.

ΛΕΓΟΝΤΑΣ αρμονική συμβίωσι δεν εννοούμε ένα ανδρόγυνο που δεν «καυγάδιζει», αλλά κάτι περισσότερο. Σ' αυτή την περίπτωση έχει ουσιαστική σημασία η ποιότητα των αισθημάτων που υπάρχουν ανάμεσα στον άντρα και τη γυναίκα.

Δίνει το νεαρό ζευγάρι τότε - πότε την εντύπωσι, ότι ο ένας διαβάζει τη σκέψι του άλλου; Γελούν και οι δυο συγχρόνως; Όταν συζητούν, μόνον η και με άλλους, γυρνάει ο ένας πρὸς τη μεριά του άλλου και λέει: «Εσύ τί γνώμη έχεις γι' αυτό;» Φαίνονται στ' αλήθεια ότι αρέσει ο ένας στον άλλον;

Για ν' αναπτύχσει σωστά ένα παιδί, πρέπει να υπάρχει στο σπίτι ζεστασιά και κυρίως αμοιβαίος σεβασμός, όρος απαραίτητος για έναν πετυχημένο γάμο. Πολλοί πιστεύουν, λανθασμένα, ότι η παρουσία ενός παιδιού θα μπορούσε να φέρη η να εξαναγκάσει την χαρά και την αγάπη σ' ένα ανδρόγυνο. 'Ενα παιδί προσφέρει κάτι σε μια οικογένεια, τη συμπληρώνει, αλλά η χαρά και οι ομαλές σχέσεις πρέπει να προϋπάρχουν.

Όταν ο ένας από τους συζύγους προσπαθί να κυριαρχήσ η να δείξ την ανωτερότητά του, δημιουργείται στο σπίτι μια ατμόσφαιρα τελείως ακατάλληλη για την ανατροφή ενός παιδιού, ακόμα κι αν οι σύζυγοι συνηθίζουν να φωνάζουν ο ένας τον άλλον «γάμπι μου» και «μωρό μου». Κι' αυτό γιατί, σ' αυτά τα σπίτια άκουει κανείς να γίνονται κάτι συζητήσεις σαν κι' αυτή: «Το σπίτι που αγοράσαμε έχει πέντε δωμάτια. Και παρεμβαίνει η σύζυγος: «Όχι...δχι ακριβώς, αγάπη μου. Τέσσερα δωμάτια έχει κι' ένα μικρότερο...». Το ανδρόγυνο αυτό δεν χρειάζεται προφανώς ένα παιδί, αλλά έναν...διδάτη! Είπα λοιπόν σε θέσι να αναθρέψ η ένα παιδί; Μάλλον όχι. Οι άρχες και οι κατευθύνσεις που θα δίν η ένας, θα ακυρώνονται από τον άλλον. Κι' ύστερα δεν είναι μόνον αυτό. Τα παιδιά είναι φοβερό ευαίσθητα για ό τι αφορά τους γονείς τους και τραυματίζονται ανεπανόρθωτα ακούγοντας κάποιες τέτοιες συζητήσεις.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ προσόν, την αγωνιστικότητα, μπορεί κανείς να την αναζητήσ στις αποφάσεις που παίρνει ένας άνθρωπος και στον τρόπο που αντιμετωπίζει τα διάφορα προβλήματα της καθημερινής ζωής.

«Ένα καταπληκτικό και ολοζώντανο παράδειγμα αγωνιστικότητας είναι η αληθινή ιστορία της Ντόρις και του Τζακ Ουέλς. Το ανδρόγυνο αυτό είχε ζητήσει από ένα βρεφοκομείο των 'Ηνωμένων Πολιτειών να υιοθετήσ η ένα παιδί. Όταν όμως τελείωσαν σχεδόν όλες οι διατυπώσεις, ο Τζακ κατεστράφη οικονομικά. Έτσι η Ντόρις αναγκάστηκε να τηλεφωνήσ στο βρεφοκομείο και να ζητήσ η να αναβάλουν την υιοθεσία. Μόλις τελείωσε η συνδιάλεξι η Ντόρις αναλύθηκε σε λυγμούς. Τέσσερις μήνες αργότερα ο Ουέλς ξαναήρθαν στο βρεφοκομείο. Έίχαν χάσει όλες τις επιχειρήσεις και τις οικονομίες τους, είχαν όμως κατορθώσει να κρατήσουν το σπίτι τους και να βρή ο Τζακ μια δουλειά σαν απλό υπάλληλος. Το ταρινό εισόδημά τους ήταν πολύ μικρότερο από το προηγούμενο, πάντως ήταν αρκετό γι να φέρουν βόλτα το σπίτι και να μεγαλώσουν κι' ένα παιδάκι. 'Ο Τζακ μίλησε για την καταστροφή τους και για το πόσο θαυμάσια τα έβγαλε πέρα η Ντόρις σ' αυτές τις δύσκολες ώρες. Είπε ακόμα, πως ήταν σίγουρος πως με τη βοήθεια και την ήθικη συμπαράστασι της γυναίκας του θα ξανάφτιαχνε κάποια μέρα δική του πάλι δουλειά. «Και τώρα», είπε ο Τζακ πιάνοντας το χέρι της Ντόρις, «τί θα γίνη με το μωρό;» Και πριν άκουσ η απάντησι, συνέχισε: «Θα το προτιμούσαμε λιγάκι αδύνατο. 'Ενα πολύ χοντρό παιδάκι δεν θα έχουμε τα μέσα να το φροντίσουμε...» Και γέλασε.

Το ιστορικό της περιπτώσεως Ουέλς αναφέρει, πως το βρεφοκομείο με μεγάλη προθυμία και χαρά τους έμπιστεψ η ένα παιδί και αργότερα άλλα δυο! Φυσικά η οικονομική καταστροφή δεν ήταν και μικρό πράγμα, μεγαλύτερη όμως σημασία είχε το ότι το χτύπημα αυτό το δέχτηκαν θαρραλέα. 'Αντέδρασαν σωστά και το ζήτησαν.

Σπίτια λοιπόν σαν κι' αυτό και ανθρωποι σαν κι' αυτούς προσφέρουν μια ιδεώδη ατμόσφαιρα για να μεγαλώη δει. Μέσα σ' ένα τέτοιο περιβάλλον κι' ανάμεσα σε γονείς που αντιμετωπίζουν τα προβλήματά τους με ρεαλισμό και αγωνιστικότητα, θα αναπτύχ η ανωτερότητα ένα γερό και δυνατό, ψυχικά και σωματικά, παιδί. Το να έχ η ένα ανδρόγυνο αγωνιστικότητα και να έχ η ένα ανδρόγυνο που την απελπισία και την απόγνωσι και να ψάχν η ψυχραιμία να βρή σωστές λύσεις είναι μια διαδεδομένη της ανατροφής των παιδιών του, όσα προβλήματα κι' αν παρουσιαστούν στο ανδρόγυνο η στα παιδιά.

ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΤΗΣ είναι προσόν κι' είναι απαραίτητη για την καλή ανατροφή των παιδιών. Μόνον που μ' αυτή τη λέξι εννοούμε μια μετρημένη κοινωνική ζωή δίχως τις αναρίθμητες δεξιότητες, τα καθημερινά γλέντια και τις δολοφονικές συγκρούσεις πινάκι! Γιατί μ'αυτή την εξαλλο κοινωνικότητα δεν ανατρέπει κανείς παιδιά, αλλά τα κατάρτίζει. Όσο πιο ένα παιδί είναι ανύνατο να μεγαλώη κλεισμένο αιώνα μέσα στους τέσσερις τοίχους κι' πρόσωπα που ζούν στο ίδιο σπίτι μ' αυτό. 'Η κοινωνικότης —πάντα με την ούτ για τους γονείς, ούτ για το παιδί. 'Αν ένα ανδρόγυνο δεν έχ καθόλου φίλους και δεν λή στους γείτονες του δεν έχ ποτέ δεχθ η δυο - τρεις ανθρώπους για να περάσουν μαζί το απόγευμα της Κυριακής, αυτή του η οστάσι θα έχ θλιβερές συνέπειες.

Ένα παιδί που μεγαλώνει σε μια τέ-

τοια ατμόσφαιρα θα άρρησ να αναθί άνετα ανάμεσα στους άλλους ανθρώπους, θα έχ κάποια ανθρωπιά και θα χάσ η θ' άρρησ να γιν η ζωή: τη φιλία, την ανταλλαγή σκέψης και γνώσεων, την αλληλεγγύη, την χαράγια. Πηγαίνοντας στο σχολείο θα δρεθ η μέσα στην πρώτη μικρή κοινωνία και φυσικά θα διασπ η και θα αναλυθ η στην άρχ η να γίν η μέλος της αν υποθέσουμε, ότι μετά από προθυμίες δικές του και των δασκάλων, πάλι το παιδί να είναι απομονωμένο θα ζητήσ η κάποια μέρα από τους γονείς του, να έρθ η ένας συμπατριώτης να διαβάσουν μαζί η να καλέσ η τους φίλους για να παίξουν. 'Αλλά οι γονείς που δεν ένοιωσαν ποτέ ότι η ανάγκη η που έπιναν την άρχ η κοινωνικότητας, θα ζητήσουν κι' από το παιδί τους ν' ακολουθήσ η τον ίδιο τρόπο ζωής. Αυτό όμως μπορεί να οδηγήσ η σε μια δολοφονική σειρά συμπεριματών στην άρχ η του παιδιού, που έχ η ως αποτέλεσμα να δώσουν στο κοινωνικό ένα ανθρωπο άξιμο να τύχη στη ζω η του.

ΕΠΙΓΝΩΣΙ ΕΥΘΥΝΩΝ στην περίπτωση της ανατροφής των παιδιών σημαίνει το να γνωρίζ η τα παιδιά τις φροντίδες και θυσίες που απαιτούν το να μπορείς να τα καταλάβησ η ν' αναλάβησ η υπεύθυνα το έργο της άγωγής τους. Χρειάζεται δηλαδή ο γονεύς αφ' ενός να έχ η θεωρητικά και πρακτικά πως ανατρέπεισ η ένα παιδί και αφ' έτερου να έχ συνείδησι ευθύνης.

Ρώτησαν κάποτε μια κυρία: «Ποιό ζετε σε τί κόπους και σε τί θυσίες οι σας υποβάλ η ένα παιδί;» Κι' εκείνη απάντησε: «Ξέρω, πως θα περάσ η πολλές στιγμές σε αγωνία, όταν τα παιδιά μου θα έχουν αρρωστήσ η κι' όταν αυτά θα περιμένω το γιατρό...» Φυσικά, αυτή η γυναίκα δεν ήξερε και πολλά πράγματα από παιδιά. Στις μέρες μας όμως δεν θάνα η ν' αγαπάσ η τα παιδιά να θέλ η να γίν ης μητέρα για να γίν ης και καλός γονεύς. Είναι απαραίτητο το ανδρόγυνο που πρόκειται ν' αποκτήσ η παιδιά και ειδικότερα η γυναίκα, ν' εσυχοληθ η λιγάκι συστηματικά με το θέμα αυτό. Πρέπει να διαβάσ η βρεφοκομικά, παιδιατρικά και ψυχολογικά παιδιού, όπως πρέπει να νά έρθ η σε επαφή με παιδάκια. Είναι γνωστό πως όταν δεν έχ ηρ κανείς να μαγειρεύ η, μαγειρεύ η καλότερα, άμα ακολουθήσ η συστάγες της μαγειρικής, παρά όταν κάνει μ' το νου του ένα φαγητό!

Όσο για το ζήτημα της ευθύνης, αυτό είναι ένα μεγάλο θέμα που δεν έχ η θείσ σ' αυτό το άρθρο. 'Υποτίθεται πως κάθε άνθρωπος, ξέρει τι είναι υπεύθυνος γι όλες του τις πράξεις και πολύ περισσότερο γι' αυτές που αναφέρονται στη γέννησι και την ανάπτυξι ενός νέου ανθρώπου.

ΑΥΤΑ τα τέσσερα προσόντα δεν είναι φυσικά τα μόνα που πρέπει να έχ η ένας γονεύς. Πάντως αυτές είναι οι βασικές προϋποθέσεις για την ομαλή ανατροφή ενός παιδιού.

Θα νόμιζε ίσως κανείς, πως το να συγκεντρών η ένα ανδρόγυνο αυτά τα προσόντα είναι μια πολυτέλεια η κάτι πολύ ρομαντικό. Κι' όμως αυτή η έρευνα η αυτοκριτική αν προτιμάτε είναι τόσο πρακτική και απαραίτητη όσο και μια συζήτησι σαν κι' αυτή: «Τα οικονομικά μας, μας επιτρέπουν να μεγαλώσουμε άλλο ένα παιδί. 'Αλλωστε σήμερα πιά όλοι οι γιατροί πιστεύουν πως τα παιδιά δεν τρέφονται αποκλειστικά με υλικές τροφές. Τα παιδιά τρέφονται κι' όταν αισθάνονται ότι τα αγαπούν η όταν βλέπουν τους γονείς τους αγαπημένους, όταν μαθαίνουν από τους γονείς τους, ότι οι άνθρωποι δημιουργούν τις καταστάσεις και δεν παρέρουν οι καταστάσεις τους ανθρώπους» όταν ζούν ανάμεσα στους άλλους ανθρώπους και μ' αυτούς μοιράζονται τη χαρά και τις πίκρες της ζωής; κι' όταν τέλος κοιμούνται ήσυχ α, γιατί οι γονείς τους έχουν πώς να δολέβουν τόσο το σωματικό, όσο και τον ψυχικό και διανοητικό τους κόσμο.

ΟΙ ΜΙΚΡΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΟΙΗΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Φροντίζετε με προσοχή την όμορφή σας: Το μακιγιάζ σας είναι μελετημένο διακριτικό, η μίζ - αν-πλί σας εν τάξει, τα νύχια σας περιποιημένα, το άρωμά σας ευχάριστο... 'Αλλ' άραγε έχετε προσέξει και μερικές λεπτομέρειες; Πολλές γυναίκες είναι «αρχεδόν» άψογες, το ραφινάρισμα συνίσταται στην κατάργησι αυτού του «αρχεδόν» στην προσπάθεια να είστε κι' όχι απλώς να φαίνεστε!

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ

Τους δίνετε τις αποχρώσεις που σας αρέσουν, η εκείνες που επιβάλλει η μόδα, κι' έχετε δίκιο αν σας πάνε... υπό τον όρο να μη σας προδίδουν οι ρίζες η ώρισματά σουλούφια. Βαψίματα, αποχρωματισμοί, ξεπλύματα — όλα επιτρέπονται, αρκεί να φροντίζετε ώστε, ανάμεσα σε κάθε δυο επισκέψεις σας στο κομμωτήριο, να δάρετε τις ρίζες μ' ένα ειδικό κραγιόν, η να δίνετε ενόνητα στους διαφόρους τόνους, με μια αναχρωματιστική μπριγιάντη, που βρίσκεται από καιρό στο εμπόριο.

ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΣΑΣ

Το προσέχετε πολύ, διαλέγετε τη δασική κρέμα, το ρούζ, την πουντρά, προσπαθώντας να ζωρέψετε το χρώμα σας χωρίς να φαίνεστε «φορτωμένη». Μά άραγε δεν υπάρχει καμιά διαχωριστική γραμμή που να αποκαλύπτ η αυτή τη προσπάδια ζωρέψματος του φυσικού τόνου; Νά μακιγιάρετε μάλιστα — αλλά υπό τον όρο να χρησιμοποιήσ ηπειτα ένα μικρό σφουγγάρι, βρεγμένο και στιμμένο, που να λειαίν η το μακιγιάζ και να το «λύν η» μέσα στο δέρμα, κατά τρόπο ώστε να «σβύν η» βαθμιαία κι' αδιόρατα στις ρίζες των μαλλιών, γύρω σ' αυτά και λ-διας στο λαιμό όπου κάνει άσχημες διπλές.

Ο ΛΑΙΜΟΣ ΣΑΣ

Καθημερινώς πλένετε και αρωματίζετε το λαιμό σας και το ντεκολτέ σας. Κι' όμως, διαβάει κανείς εκεί συχνά την ηλικία σας, που τα χαρακτηριστικά σας ακόμα την κρύβουν. 'Αραγε το προσέχετε όσο και το πρόσωπό σας; 'Αν δεν έχετε αρωματίσει αυτόματα, εκτός απ' το μακιγιάζ σας, τα δουρατισμάτα σας, τα μασάζ σας και τις κρέμες η τις τονωτικές αλοιφές σας ως την άρχ η του στήθους, αφήνετε το λαιμό να μαρμαρίσει πριν απ' το πρόσωπο και την επιδερμίδα των ώμων να χάν η πολύ νωρίς τη λάμψ η της.

ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΣΑΣ

Όταν είναι περιποιημένα, αξιοποιούν τα χέρια σας... σιγήσ η από μακριά! Γιατί όταν τα έχ η κανείς από πιο κοντά διαπιστώνει πως το βερνίκι δεν παρουσιάζει λεία επιφάνεια, και πως οι ά-κρες των νυχιών δεν είναι ολωσδιόλου καθαρές. Νά δάρετε τα νύχια σας, — δεν λέμε όχι! Μά να μην κάνετε στον αυτούς τους ζωγράφους που ζωγραφούν ένα τοίχο χωρίς να τον έχουν πλύν η! Πρέπει νάχετε προηγουμένως απαλλάξ η τα νύχια σας από κάθε ίχνος λίπους η γυρσασίας, νάχετε απαλλάξ η το βερνίκι απ' τις υποκαλές του άκρος που βρίσκονται μέσα (γείρετε το μπουκαλάκι μιά μόνο φορά αντί να το τρανιάζετε!), και να περνάτε κάτω από κάθε νύχι ένα ευλακικό υλικό, για ν' απορρίψ η τις άκρες τους... 'Αν δεν τα κάνετε δλ' αυτά, τα νύχια σας δεν θα μακρύνουν ποτέ με «μικρούς καθρέφτες» — δηλαδή δεν θα έχουν ποτέ την πραγματικά ώραια και περιποιημένη όψη που τόσο πολύ προσέχουν όλοι.

ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΣΑΣ

Συχνά οι αναγνώστριές μας ρωτούν, ποιά είναι το ρούζ της μόδας. 'Αλλά το ρούζ της μόδας είναι εκείνο που σας πηγαίνει — μην ψάχνετε γι' άλλο. Διαλέξτε το να είναι καλής ποιότητας, ούτ πολύ λιπαρό ούτ πολύ στεγνό. 'Αν, παρ' όλ' αυτά, υπάρχει άσυμμετρία ανάμεσα στις δυο πλευρές, η ακαθόριστα όρια, σημαίνει πως χρησιμοποιείται κραγιόν των χειλιών. 'Αλλά είναι αδύνατο να χαράξ η κανείς μιά σαφή γραμμή με μιά στρογγυλή η πλατεία «μύτη». Για να δάψετε καλά τα χείλη σας, πρέπει να χρησιμοποιήσετε ένα ειδικό χαρακτηριστικό πρὸς το σκοπό αυτό πινέλο.

ΤΑ ΦΡΥΔΙΑ ΣΑΣ

Τάχετε αράξεισ η κι' ενισχύσει με το κραγιόν. Κι' όμως εξεκολουθούν να είναι άθονα. Μήπως παραμελήσατε την τελευταία εκείνη φροντίδα, που συνίσταται στο δούρτσισμα κι' έπειτα στο χτένισμα μ' ένα βρεμένο χτενάκι, που θα τους δάση, όσο το δυνατόν πιο πρὸς τ' άπάνω, μιά ώραια κίνησι στρογγυλεμένου και έλκυστικού τόξου;

Η ΑΡΜΟΝΙΑ ΤΩΝ ΤΟΝΩΝ

Τα χείλη σας μοιάζουν μ' ένα ώριμο κεράσι, τα νύχια σας γυαλίζουν σ' αρουμινία, μά... ανάθετε ένα τοιγάρο και παρατηρήσ η κανείς, βλέποντας τα δάχτυλά σας κοντά στα χείλη σας, πως τα δυο κόκκινα αλληλοσυγκρούονται! Φροντίζετε να είναι άσορτι το ρούζ με το βερνίκι των νυχιών σας. Προσέχετε επίσης να μην είναι άταίριαστα με το ποσάκι, το φράμ-πούαζ, το διαόλ η το κοράλι των ρούχων σας η των αξεσουάρ που συνηθίζετε να χρησιμοποιήτε.

ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ

Τα μαλακώνετε, τα αρωματίζετε με την τακτική χρησιμοποίησι μιας κρέμας. Κι' όμως, η έπαφ η τους δεν είναι πάντα ευχάριστη. 'Η χρ ης ενός αντισηπτικού και αντιδρωτικού σαπουνιού, ο έντρι-βες με οινόπνευμα καμφορά, θα είχαν συντελέσει στο ν' αποφευχθ η αυτή η ελαφρά ύγρασι, που κάνει τους γνωστούς σας να διαστρέφουν να το σφίξουν νιώθοντας μιά άδηια στην έπαφ η τους.

ΟΙ ΜΑΞΙΛΑΕΣ ΣΑΣ

Τις έχετε ευρίσει, και τους έχετε δάει ένα αντιδρωτικό υγρό. 'Ομως, τους λείπει η φρεσκάδα. Είναι μάταιο να χρησιμοποιήσετε τόνους αρωμάτων η κρέμας, αν δεν τις έχετε σαπουνίσ η και κατόπι σκουπίσει προσεκτικά, πριν από κάθε τι άλλο. Μετά το σκούπισμα, μείνετε λίγα λεπτά ξαπλωμένη, με σηκωμένα τα χέρια — είδ' άλλως, ό τι κι' αν τούς δάλετε γλιστράει και δεν ενεργεί καλά. 'Αντίθετα φέρνει άσχημη όσμη.

ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΑΣ

Φαίνονται λεπτά και κομψά, χάρις στα παπούτσια σας, που έχουν «ιταλική γραμμή». Μά αν σας άναγκάζαν ξαφνικά να δαγάτε, δεν θα ντρεπόσαστε γι' αυτό το εξόγκωμα στη φτέρνα, γι' αυτό το τόν κάλο, γι' αυτό το «κότσι», γι' αυτά τα κακοκομμένα νύχια; Προσπαθήστε λοιπόν να τα περιποιηθείτε και να τους κάνετε μασάζ κάθε βράδυ, να φροντίζετε τα νύχια σας όπως τα νύχια των χεριών σας, αν όχι από αυτοσεβασμό, τουλάχιστον για τις άπρόοπτες περιστάσεις, η έστω...για τις καλοκαιρινές διακοπές — που είστε υποχρεωμένη να δείχνετε τόσο τά πόδια σας.

Η ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΡΓΙΑ

Κάθε σχεδόν λαός από τα παλαιά χρόνια θεώρησε αναγκαία να καθιερώσ η μιά ήμερα, μέσα σ' ένα χρονικό διάστημα, κατά την οποία να ξεκουράζεται και να αναπαύεται από την έγυσια των άλλων ημερών, σύγχρονα δε να δρίσκη τον καιρό για να κάν η τις λατρείες του πρὸς τους θεούς.

Οι 'Ιουδαίοι από τον καιρό του Μωυσή ακόμα, καθιερούσαν σαν ήμερα άργιας το Σάββατο: «Σάββατο κυρίω τῷ Θεῷ σου», οι Χωασιανοί την Παρασκευή και οι Μοραβιανοί την Κυριακή. Οι άρχαιοι 'Ελληνες δεν αναπαύονταν μιά καθορισμένη ήμερα της εβδομάδας, αλλά κάποιον πενήτα ως εξήντα μέρες το χρόνο και κατά διάφορα χρονικά διαστήματα και κυρίως τις ήμερες τις άφιερώνεσαν σε έορτές των θεών. 'Όσο η άρχαία 'Ελλάδα γινόταν και πλουσιότερη από την παραγωγή και το εμπόριο τόσο οι ήμερες αναπαύσεως και άργιας πληθύνονταν και σε μερικές πολιτείες όπως στην Τόραντα της 'Ιταλίας έφθαναν να είναι οι μισές ήμερες του χρόνου.

Πολλοί παλαιοί λαοί, εκτός από τις ήμερες έορτών που είχαν καθιερώσ ησαν άργια, είχαν και τις δυοήμερες ήμερες, ήμερες που φέρουν κακό και κατά τις οποίες πάλι απαγορεύονταν η έγυσια. Τέτοιες ήμερες υπήρχαν άρκετες στους Ρωμαίους. Και οι παλαιοί Χριστιανοί όμως θεώρουσαν την Τρίτη σαν άφραδα ήμερα και δεν έρχιζαν Τρίτη καμιά δουλειά.

Οι πρώτοι χριστιανοί, στην άρχ η έχαν πάσει τη συνήθεια των 'Εβραίων και είχαν ως ήμερα άργιας το Σάββατο, τιμούσαν όμως και την Κυριακή γιατι Κυριακή έγινε η άνάστασι του Χριστού. Μετά χρόνια έγκάσθηκε το Σάββατο και καθιερώθηκε η Κυριακή.

Δεν ήταν όμως και τόσο εύκολο το πέραςμα από τις ήμερες άργιας των παλαιών θρησκειών στην Κυριακή άργια. 'Ο Αυτοκράτορας Κωνσταντίνος, κατά το ρωμαϊκό έθιμο, άνακήρυξε την Κυριακή «δυοσίωνη» ήμερα και απαγόρευσε κάθε έγυσια εκτός από τις γεωργικές. 'Ο διάδοχος του Θεοδοσιος, με διατάγμα του απαγόρευσε να διδύσεται θεάματα κατά τις Κυριακές.

Στο Μεσαίωνα, αν και η Κυριακή άόγια δεν ήταν υποχρεωτική, τα λουτρά δεν λειτουργούσαν, οι φούρνοι έκλειναν και τα εργοστάσια δεν έργάζονταν. 'Ο-λες όμως οι συντηγμένες ειδών πολυτελείας και πολεμικών εξοπλισμάτων είχαν άνοιχτα τα καταστήματά τους, όπως οι χρυσόχοι, οι θωρακοποιοί κλπ.

ΟΙ ΜΙΚΡΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΟΙΗΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Φροντίζετε με προσοχή την όμορφή σας: Το μακιγιάζ σας είναι μελετημένο διακριτικό, η μίζ - αν-πλί σας εν τάξει, τα νύχια σας περιποιημένα, το άρωμά σας ευχάριστο... 'Αλλ' άραγε έχετε προσέξει και μερικές λεπτομέρειες; Πολλές γυναίκες είναι «αρχεδόν» άψογες, το ραφινάρισμα συνίσταται στην κατάργησι αυτού του «αρχεδόν» στην προσπάθεια να είστε κι' όχι απλώς να φαίνεστε!

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ

Τους δίνετε τις αποχρώσεις που σας αρέσουν, η εκείνες που επιβάλλει η μόδα, κι' έχετε δίκιο αν σας πάνε... υπό τον όρο να μη σας προδίδουν οι ρίζες η ώρισματά σουλούφια. Βαψίματα, αποχρωματισμοί, ξεπλύματα — όλα επιτρέπονται, αρκεί να φροντίζετε ώστε, ανάμεσα σε κάθε δυο επισκέψεις σας στο κομμωτήριο, να δάρετε τις ρίζες μ' ένα ειδικό κραγιόν, η να δίνετε ενόνητα στους διαφόρους τόνους, με μια αναχρωματιστική μπριγιάντη, που βρίσκεται από καιρό στο εμπόριο.

ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΣΑΣ

Το προσέχετε πολύ, διαλέγετε τη δασική κρέμα, το ρούζ, την πουντρά, προσπαθώντας να ζωρέψετε το χρώμα σας χωρίς να φαίνεστε «φορτωμένη». Μά άραγε δεν υπάρχει καμιά διαχωριστική γραμμή που να αποκαλύπτ η αυτή τη προσπάδια ζωρέψματος του φυσικού τόνου; Νά μακιγιάρετε μάλιστα — αλλά υπό τον όρο να χρησιμοποιήσ ηπειτα ένα μικρό σφουγγάρι, βρεγμένο και στιμμένο, που να λειαίν η το μακιγιάζ και να το «λύν η» μέσα στο δέρμα, κατά τρόπο ώστε να «σβύν η» βαθμιαία κι' αδιόρατα στις ρίζες των μαλλιών, γύρω σ' αυτά και λ-διας στο λαιμό όπου κάνει άσχημες διπλές.

ΟΙ ΜΙΚΡΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΟΙΗΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Φροντίζετε με προσοχή την όμορφή σας: Το μακιγιάζ σας είναι μελετημένο διακριτικό, η μίζ - αν-πλί σας εν τάξει, τα νύχια σας περιποιημένα, το άρωμά σας ευχάριστο... 'Αλλ' άραγε έχετε προσέξει και μερικές λεπτομέρειες; Πολλές γυναίκες είναι «αρχεδόν» άψογες, το ραφινάρισμα συνίσταται στην κατάργησι αυτού του «αρχεδόν» στην προσπάθεια να είστε κι' όχι απλώς να φαίνεστε!

ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΣΑΣ

Συχνά οι αναγνώστριές μας ρωτούν, ποιά είναι το ρούζ της μόδας. 'Αλλά το ρούζ της μόδας είναι εκείνο που σας πηγαίνει — μην ψάχνετε γι' άλλο. Διαλέξτε το να είναι καλής ποιότητας, ούτ πολύ λιπαρό ούτ πολύ στεγνό. 'Αν, παρ' όλ' αυτά, υπάρχει άσυμμετρία ανάμεσα στις δυο πλευρές, η ακαθόριστα όρια, σημαίνει πως χρησιμοποιείται κραγιόν των χειλιών. 'Αλλά είναι αδύνατο να χαράξ η κανείς μιά σαφή γραμμή με μιά στρογγυλή η πλατεία «μύτη». Για να δάψετε καλά τα χείλη σας, πρέπει να χρησιμοποιήσετε ένα ειδικό χαρακτηριστικό πρὸς το σκοπό αυτό πινέλο.

ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΑΣ

Φαίνονται λεπτά και κομψά, χάρις στα παπούτσια σας, που έχουν «ιταλική γραμμή». Μά αν σας άναγκάζαν ξαφνικά να δαγάτε, δεν θα ντρεπόσαστε γι' αυτό το εξόγκωμα στη φτέρνα, γι' αυτό το τόν κάλο, γι' αυτό το «κότσι», γι' αυτά τα κακοκομμένα νύχια; Προσπαθήστε λοιπόν να τα περιποιηθείτε και να τους κάνετε μασάζ κάθε βράδυ, να φροντίζετε τα νύχια σας όπως τα νύχια των χεριών σας, αν όχι από αυτοσεβασμό, τουλάχιστον για τις άπρόοπτες περιστάσεις, η έστω...για τις καλοκαιρινές διακοπές — που είστε υποχρεωμένη να δείχνετε τόσο τά πόδια σας.

Τὰ καλλονικά διατηροῦν τὴν ὁμορφίαν καὶ τὴν δροσιά σας. Καὶ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ θὰ τὰ βοηθεῖτε στὰ Φαρμακεῖα Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ. Εἶναι μᾶλλον ἀπίθανο νὰ ὑπάρχουν ἄλλου, ἂν δὲν τὰ βοηθεῖτε στοῦ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Καὶ μία ὑπόμνησις: Γιὰ τὴν ἀνεπιώτερη καὶ ταχύτερη ἐξυπηρέτησί σας προτιμᾶτε τὶς ὥρες 9—11 π. μ. καὶ 5—6 μ. μ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

καὶ φυσικά... κομάντες Μαρινόπουλου

ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ

ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8
Ακαδημίας 78. Τηλ. 25-226

ΔΥΣΠΕΨΙΑΣ

ΠΑΡΕΤΕ
ΑΛΚΑ-ΣΕΛΤΖΕΡ
ἀνακουφίζει
ἀμέσως

1-2 δισκία σ' ἓνα ποτήρι νερό

ALKA-SELTZER

Προϊόν τῶν Ἀμερικανικῶν Ἐργαστηρίων
MILES LABORATORIES, INC., U.S.A.

Μὲ ἓνα ζευγάρι γάντια θὰ συμπληρώσετε τὴν τασί σας καὶ θὰ δώσετε τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἀμυγμένου πτυχίου. Ὁχι στραπατσισμένα οὐτε καὶ κακοσχηματισμένα ἢ παλιωμένα. Σήμερα σὰς δίνουμε δυὸ τύπους γαντίων ποὺ εἶναι ὅ,τι πρέπει γι' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐκτίμησιν.

ΥΛΙΚΑ: Γιὰ τὰ γάντια αὐτὰ θὰ χρειασθῇτε ἓνα κουβάρι D.M.C No 50 ἄσπρο καὶ ἓνα κατ'ἀλλοιο βελονάκι. Ἐκτός ἀπὸ τὸ ἄσπρο χρῶμα μπορεῖτε νὰ διαλέξετε καὶ διάφορα ἄλλα ὅπως: ἐκρῦ, τέτ-ντέ Νέγκρ, γκρι-στακτί, κόκκινο ἄλικο, λουλακί ἢ μαῦρο.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Γαϊτανάκια στὸν ἀέρα = πλέξετε τὰ συνηθισμένα γαϊτανάκια στὸν ἀέρα. Ἀρριχτο γαϊτανάκι = μπήξετε τὸ βελονάκι σας σὲ ἓνα πόντο, πιάσετε μι ἀθλιά στὸ βελονάκι καὶ φέρετέ τὴν ἐπάνω. Πάρετε πάλι θηλιά στὸ βελονάκι σας καὶ μὲ μιὰ κίνησι θὰ τὴν περάσετε καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ θηλίες ποὺ ἔχετε στὸ βελονάκι σας. Διπλὸ ποδαράκι = Πάρετε πρῶτα 2 φορές κλωστή στὸ βελονάκι σας, μπήξετε τὸ σὲ ἓνα πόντο καὶ πιάσετε μιὰ θηλιά τὴν ὁποία θὰ φέρετε ἐπάνω. Πάρετε πάλι κλωστή στὸ βελονάκι σας καὶ περάστε τὴν ἀπὸ τὶς 2 μόνο θηλίες ποὺ ἔχετε στὸ βελονάκι. Ξαναπάρετε κλωστή στὸ βελονάκι καὶ πε-

Σημ.: Τοὺς πόντους γιὰ τὴν νιούρα θὰ τοὺς πλέκετε μὲ τὸ σημεῖο αὐτὸ καὶ κατόπιν θὰ συνεχίσετε μὲ τὴν φιλέ πλέξι ποὺ σὺ προτιμᾶτε ἀπὸ τὸ 20—60 γύρος.

9ος γύρος: 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι, 5 διπλὰ ποδαράκια στὸ ἀρριχτο γαϊτανάκι ποὺ εἴχατε πλέξει στὰ 5 ποδαράκια τοῦ προηγούμενου κύκλου.

10ος γύρος: Πλέξετε ὅπως τὸν 9ο γύρο.

11ος γύρος: Θὰ ἀρχίσετε τὴν νιούρα γιὰ τὸν ἀντίχειρα. Ἐν 70 τόξο πρὶν ἀπὸ τὴν γαρνιτούρα πλέξετε: 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα καὶ πάλι 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι.

12ος γύρος: Στὰ τόξα ποὺ εἶναι πρὶν καὶ μετὰ ἀπὸ τὸ ἀνοιγμα τοῦ προηγούμενου γύρου θὰ κάνετε πάλι ἀπὸ 1 ἀνοιγμα μὲ τὸν ἴδιον τρόπο. 1 ἀρριχτο, 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ πάλι 1 ἀρριχτο.

στὸν ἀέρα καὶ 1 ἀρριχτο, ἓνα γύρο μὲ 2 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ 1 ἀρριχτο καὶ ἓνα γύρο μὲ ὅλο ἀρριχτο γαϊτανάκι.

ΜΑΝΣΕΤΑ

1ος γύρος: Σὲ κάθε τόξο θὰ πλέξετε 1 ἀπλὸ ποδαράκι δηλ. θὰ πιάσετε μιὰ μόνο θηλιά στὸ βελονάκι σας πρὶν τὸ μπήξετε ὅπου θέλετε, καὶ θὰ πλέξετε ὅπως γιὰ τὸ διπλὸ ποδαράκι. Κατόπιν θὰ πλέξετε 3 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ποδαράκι. Ὄχι πλέξετε 3 ποδαράκια στὸν ἀέρα, 1 ποδαράκι καὶ στὸ ἐπόμενο τόξο πάλι 1 ποδαράκι, 3 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ 1 ποδαράκι.

2ος γύρος: * Στὰ 3 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα ποὺ εἶναι ἀνάμεσα στὰ 2 ποδαράκια τοῦ προηγούμενου γύρου πλέξετε 2 φορές 2 ποδαράκια χωρισμένα μὲ 3 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, κατόπιν 3 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο ἀνάμεσα στὰ ἐπόμενα 2 ποδαράκια, 3 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα. Συνεχίστε ἀπὸ *.

3ος γύρος: * Στὰ 3 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα ποὺ εἶναι ἀνάμεσα στὰ 2 ποδαράκια πλεγμένα 2 ποδαράκια πλέξετε 5 διπλὰ ποδαράκια ποὺ χωρίζονται μετὰ τὸν 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Κατόπιν πλέξετε 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι τοῦ 2ου γύρου, 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα. Συνεχίστε ἀπὸ *.

4ος γύρος: * 1 ποδαράκι ἀνάμεσα στὰ διπλὰ ποδαράκια τοῦ προ-

έξο, 9 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, πηδήξετε 1 τόξο, 2 ἀρριχτα γαϊτανάκια στὸ ἐπόμενο τόξο, 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι.

6ος γύρος: 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι. Πρὶν ἀπὸ τὴν γαρνιτούρα πλέξετε 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα ἀντὶ γιὰ 7, 2 διπλὰ ποδαράκια στὰ 2 ἀρριχτα γαϊτανάκια, 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 πικὸ ποὺ θὰ τὸ σχηματίσετε μὲ 2 ἀρριχτα γαϊτανάκια στὸ 5ο ἀπὸ τὰ 9 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, ποὺ θὰ χωρίζονται μετὰ τὸν 4 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα, 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 2 διπλὰ ποδαράκια στὰ 2 ἀρριχτα γαϊτανάκια, 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 πικὸ, 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 2 διπλὰ ποδαράκια, 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα. Κατόπιν τελειώστε τὸ γύρο μὲ 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι καὶ 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα.

7ος γύρος: Γιὰ τὴν γαρνιτούρα θὰ πλέξετε: 2 ἀρριχτα στὰ 2 διπλὰ ποδαράκια τοῦ 6ου γύρου, 9 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 2 ἀρριχτα στὰ ἐπόμενα 2 διπλὰ ποδαράκια, 9 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 2 ἀρριχτα στὰ 2 διπλὰ ποδαράκια τοῦ προηγούμενου γύρου.

Ἡ γαρνιτούρα θὰ σχηματίζεται ἐναλλάξ ἀπὸ τὸν 6ο καὶ 7ο γύρο (14 φορές τὸν 6ο καὶ 7ο γύρο).

8ος γύρος: 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι, 1 τόξο γιὰ ἀνοιγμα πάνω ἀπὸ τὸ ἀνοιγμα τοῦ 5ου γύρου. Τὰ ἀνοίγματα αὐτὰ θὰ ἐπαναλαμβάνετε κάθε 3ο γύρο, 6 φορές ἐν ὅλῳ. Θὰ συνεχίσετε ἔως τὸν 21ο γύρο.

21ος γύρος: Ὁ ἀντίχειρας: Ἀπὸ

ΜΑΝΣΕΤΑ

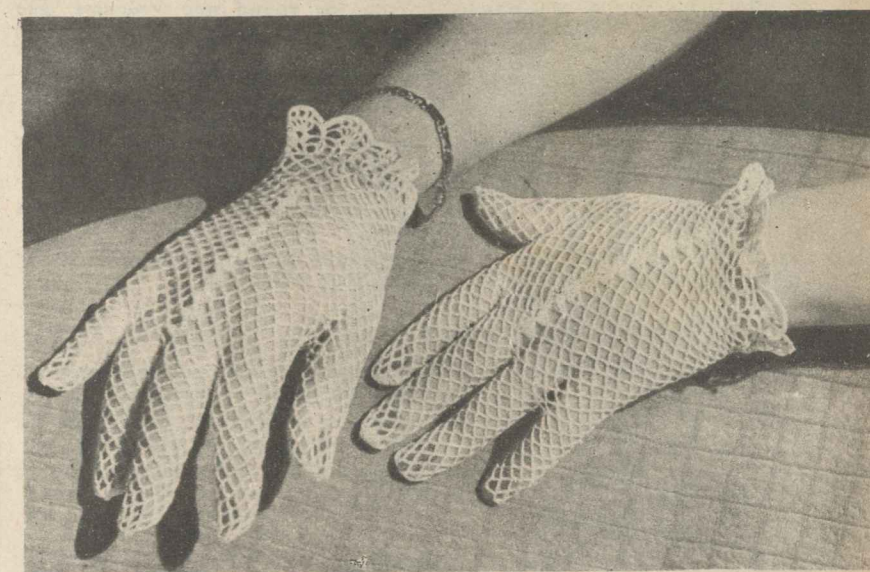
1ος γύρος: Σὲ κάθε τόξο θὰ πλέξετε 2 διπλὰ ποδαράκια. Κατόπιν θὰ πλέξετε 5 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα.

2ος γύρος: * 2 διπλὰ ποδαράκια στὰ 2 διπλὰ ποδαράκια τοῦ 1ου γύρου, 2 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 2 ἀρριχτα γαϊτανάκια ποὺ θὰ χωρίζονται μὲ 3 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα στὸ 3ο ἀπὸ τὰ 5 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα τοῦ προηγούμενου γύρου (θὰ σχηματισθῇ ἐστὶ 1 πικὸ), 2 γαϊτα-

νάκια ποὺ θὰ χωρίζονται μὲ 3 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα στὸ 4ο ἀπὸ τὰ 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα (πικὸ), 3 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα. Συνεχίστε ἀπὸ *.

3ος γύρος: ὅπως ὁ 2ος γύρος.

4ος γύρος: ὅπως ὁ 4ος γύρος. 7ος γύρος: * 2 ἀρριχτα γαϊτανάκια στὰ 2 διπλὰ ποδαράκια, 9 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 2 ἀρριχτα γαϊτανάκια, 9 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα. Συνεχίστε ἀπὸ *.

Ὁμορφα γάντια δαντελὲ πλεγμένα μὲ ἄσπρη ἢ ἐκρῦ κλωστή.

Γάντια δαντελέ

ράστε τὴν πάλι ἀπὸ τὶς 2 θηλίες. Πάρετε ἀκόμη μιὰ φορά κλωστή στὸ βελονάκι καὶ περάστε τὴν ἀπὸ τὶς δυὸ τελευταῖες θηλίες ποὺ ἔχετε στὸ βελονάκι σας. Βουδὸ γαϊτανάκι = Μπήξετε τὸ βελονάκι σας σὲ ἓνα πόντο, πάρετε μιὰ θηλιά καὶ μὲ μιὰ κίνησι περάστε τὴν καὶ ἀπὸ τὴν θηλιά ποὺ ἔχετε στὸ βελονάκι.

ΤΑ ΑΣΠΡΑ ΓΑΝΤΙΑ

Θὰ ἀρχίσετε ἀπὸ τὸν καρπὸν καὶ θὰ πλέξετε πρὸς τὰ δάκτυλα. Κατόπιν θὰ ξαναγυρίσετε ἐκεῖ ὅπου ἀρχίσατε καὶ θὰ πλέξετε τὴ μανσέτα.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΓΑΝΤΙ

Πλέξετε 110 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ κατόπιν μὲ ἓνα βουδὸ γαϊτανάκι στὸ πρῶτο γαϊτανάκι σχηματίστε ἓνα κύκλο.

1ος γύρος: 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι σὲ κάθε 5ο γαϊτανάκι τοῦ προηγούμενου κύκλου, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν 22 ἐν ὅλῳ τόξα.

2ος—6ος γύρος: 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ ἀπὸ 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι σὲ κάθε τόξο.

7ος γύρος: 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι, 5 διπλὰ ποδαράκια στὸ ἐπόμενο ἀρριχτο γαϊτανάκι (γιὰ τὴν γαρνιτούρα), 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι στὸ ἐπόμενο τόξο καὶ κατόπιν τελειώστε μὲ 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι.

8ος γύρος: 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι στὸ 3ο ἀπὸ τὰ 5 ποδαράκια τοῦ προηγούμενου κύκλου. Τελειώστε μὲ 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι.

ἀέρα καὶ πάλι 1 ἀρριχτο.

13ος γύρος: Στὸ τόξο ποὺ εἶναι πρὶν καὶ μετὰ τὸ ἀνοιγμα τοῦ προηγούμενου κύκλου (τοῦ 12ου) ἀνοίγμα.

14ος γύρος: Ὅπως ὁ 13ος γύρος.

15ος—20ος γύρος: 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο, χωρὶς νὰ ἀλλάξετε.

21ος γύρος: 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι. Στὰ 120 τόξα πρὶν ἀπὸ τὴν γαρνιτούρα πλέξετε 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι, 20 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα (αὐτὴ ἡ ἀνοίγματα χρειάζεται γιὰ νὰ σχηματισθῇ ὁ γύρος τοῦ ἀντίχειρα), 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι στὸ 6ο τόξο. Τελειώστε μὲ 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι.

22ος γύρος: 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι, 3 τόξα στὰ 20 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα τοῦ 21ου γύρου δηλ. ἐν συνόλῳ 25 τόξα.

23ος καὶ 24ος γύρος: 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι.

25ος γύρος: 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι σὲ κάθε τόξο. Κατόπιν λιγοστεύετε 1 τόξο ἀπὸ αὐτὰ ποὺ εἶναι πάνω στὰ 21 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα τοῦ 21ου γύρου.

26ος—30ος γύρος: 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι.

Τοποθετήστε τώρα τὸ γάντι ἐπὶ μέση τοῦ χεριοῦ. Σημαδεύετε κατόπιν τὴν ἑξῆς τὴν δακτύλῳ μὲ μιὰ παραπάνω, τὴν ὁποία θὰ δώσετε ὅταν θὰ πλεχτοῦν τὰ δάκτυλα στὸ μῆκος ποὺ θέλετε. Γιὰ τὰ δάκτυλα θὰ πλέξετε 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι. Ὅταν τὸ κάθε δάκτυλο θὰ ἔχῃ τὸ κανονικὸ του μῆκος θὰ τὸ τελειώσετε μὲ τὸν ἴδιον τρόπο: ἓνα γύρο μὲ 4 γαϊτανάκια

προηγούμενου γύρου (4 ποδαράκια) ποὺ θὰ χωρίζονται μὲ 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα, κατόπιν 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι στὸ ἀρριχτο τοῦ 3ου γύρου, 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα. Συνεχίστε ἀπὸ *.

5ος γύρος: 2 ἀρριχτα γαϊτανάκια στὸ γαϊτανάκι στὸν ἀέρα ποὺ εἶναι ἀνάμεσα στὰ ποδαράκια τοῦ 4ου γύρου, 4 ἀρριχτα γαϊτανάκια στὰ 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα. Κόψτε τὴν κλωστή.

ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΓΑΝΤΙΑ

Θὰ ἀρχίσετε ἀπὸ τὸν καρπὸ καὶ θὰ προχωρήσετε πρὸς τὰ δάκτυλα. Κατόπιν θὰ ξαναγυρίσετε πρὸς τὸ μέρος ποὺ ἀρχίσατε καὶ θὰ πλέξετε τὴ μανσέτα.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΓΑΝΤΙ

Πλέξετε 100 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ κατόπιν μὲ ἓνα βουδὸ γαϊτανάκι στὸ 1ο γαϊτανάκι σχηματίστε ἓνα κύκλο.

1ος γύρος: 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι σὲ κάθε 5ο γαϊτανάκι στὸν ἀέρα τοῦ προηγούμενου γύρου. Θὰ σχηματισθοῦν 20 τόξα.

2ος—4ος γύρος: 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι σὲ κάθε τόξο.

5ος γύρος: Ἀρχίστε τὰ ἀνοίγματα γιὰ τὸν ἀντίχειρα κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο:

1 ἀρριχτο γαϊτανάκι, 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι μετὰ στὸ ἴδιο τόξο. Κατόπιν ἀρχίστε τὴν γαρνιτούρα: 2 ἀρριχτα γαϊτανάκια στὸ 7ο τόξο, 9 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, πηδήξετε 1 τόξο, 2 ἀρριχτα γαϊτανάκια στὸ ἐπόμενο τό-

τὸ 5ο τόξο πρὶν ἀπὸ τὴν γαρνιτούρα πλέξετε 18 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι στὸ 7ο τόξο πρὸς τὰ πίσω. Κατόπιν γύρω ἀπὸ τὸν ἀντίχειρα πλέξετε 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι.

Στὰ 18 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα πλέξετε 2 τόξα. Θὰ ἔχετε ἐν ὅλῳ 10 τόξα. Μετὰ ἀπὸ 12 γύρους τελειώστε τὸν ἀντίχειρα πλέκοντας ἓνα γύρο μὲ 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι, ἀκόμη ἓνα γύρο μὲ 2 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι, καὶ πάλι ἓνα γύρο μὲ ὅλο ἀρριχτα γαϊτανάκια.

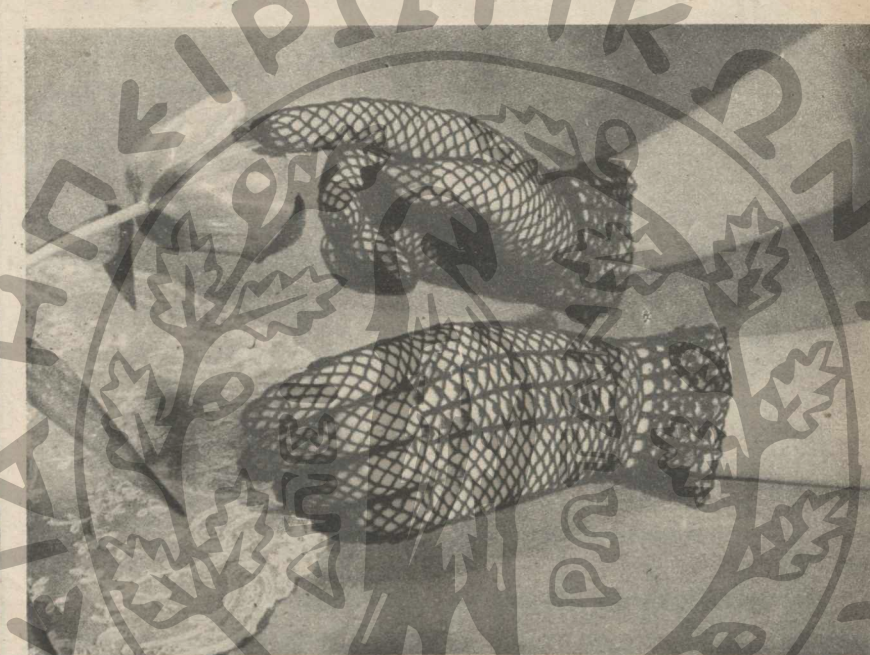
Συνεχίστε τὸ γάντι ἐνῶντας τὴν κλωστή στὸ τόξο ποὺ εἶναι πρὶν ἀπὸ τὰ 18 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα τοῦ ἀντίχειρα, πλέξετε 3 τόξα στὰ 18 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα. Συνεχίστε ἔως τὸν 32ο γύρο καὶ τελειώστε τὸ χεῖρ μὲ ἓνα γύρο ἀπὸ 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι.

Ἀρχίστε τὸ δέκτη ἀπὸ τὸ τόξο ποὺ εἶναι πρὶν ἀπὸ τὴν γαρνιτούρα πλέκοντας 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ 1 ἀρριχτο γαϊτανάκι. Κλείστε τὸν κύκλο μὲ τὸ 8ο τόξο πρὸς τὰ πίσω. Κατόπιν θὰ σχηματίσετε τὸ γύρο πλέκοντας 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 ἀρριχτο, 1 ἀρριχτο στὸ 4ο ἀπὸ τὰ 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα. Θὰ σχηματίσετε ἐν ὅλῳ 8 τόξα γιὰ τὸ δέκτη.

Θὰ πλέξετε τὸ δέκτη ἀνάλογα μὲ τὸ μῆκος τῶν δακτύλων σας καὶ θὰ τελειώσετε ὅπως καὶ γιὰ τὸν ἀντίχειρα. Τὸ μεσαῖο δάκτυλο καὶ τὸ παράμεσο θὰ πλέξετε ὅπως καὶ τὸ δέκτη. Ἐπίσης καὶ τὸ μικρὸ δάκτυλο θὰ ἔχετε 8 τόξα τὸ γύρο.

Τὸ δεξιὸ γάντι θὰ πλέξετε μὲ τὸν ἴδιον τρόπο ἀλλὰ ἀντικρουστὰ.

Πολὺ σὲ μαῦρα γάντια δαντελὲ μὲ ὠραῖο τελείωμα.

νάκι στὸν ἀέρα. Συνεχίστε ἀπὸ *.

3ος γύρος: * 2 ἀρριχτα γαϊτανάκια, 2 διπλὰ ποδαράκια τοῦ προηγούμενου γύρου, 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 2 ἀρριχτα γαϊτανάκια στὸν ἀέρα (πικὸ), 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 2 διπλὰ ποδαράκια στὸν ἀέρα. Συνεχίστε ἀπὸ *.

8ος γύρος: * 2 διπλὰ ποδαράκια στὰ 2 ἀρριχτα γαϊτανάκια, 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 2 ἀρριχτα γαϊτανάκια ποὺ θὰ χωρίζονται μὲ 3 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 2 διπλὰ ποδαράκια στὸν ἀέρα, 2 ἀρριχτα γαϊτανάκια. Συνεχίστε ἀπὸ *.

9ος γύρος: ὅπως ὁ 8ος γύρος. 10ος γύρος: ὅπως ὁ 8ος γύρος. Κόψτε τὴν κλωστή.

X. K.

Είστε φιλάρεσκη;

ΕΝΑ ΤΕΣΤ ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΣΑΣ

Είστε ο τύπος της γυναίκας που δάζει τα δυνάτα της για να προσελκύει το θαυμασμό όπου κι αν πηγαίνει; "Η μία κανονική και φυσιολογική γυναίκα που φροντίζει να είναι όμορφη για τον εαυτό της; "Η μήπως είστε μια τρυφερή σύζυγος ή μια έρωτευμένη κοπέλλα που θέλει ν' αρέσει μόνο στον άντρα που αγαπάει; Από τον τρόπο που ντύνεστε, από τα μέσα που μεταχειρίζεστε για να αρέσετε μπορεί να διακρίνει κανείς τον πραγματικό χαρακτήρα σας. Λίγη προσοχή και παρατηρητικότητα.

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

- Κυττάτε μόνο τις διτρίνες, τις αφίσες και γενικά ό,τι είναι διασκεδαστικό και ευχάριστο;
- Παρακολουθείτε αν σας κυττάζουν οι άνδρες;
- Κυττάξετε σε όλες τις διτρίνες και σε όλους τους καθρέφτες;

ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ ΣΑΣ

- Καταστρώνετε έναν προϋπολογισμό και προσέχετε να μη τον ξεπεράσετε;
- Αγοράζετε κάθε τί που βλέπετε σε μια φιλη σας ή σε μια σικ γυναίκα;
- Αγοράζετε ό,τι σας αρέσει μόλις το δείτε;

ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΣΤΟΝ ΚΟΥΡΕΑ ΣΑΣ

- Σε ώρισμένη ημερομηνία;
- Όταν πρόκειται να πάτε σε κάποια διασκέδαση;
- Όταν τα μαλλιά σας είναι σε κακή κατάσταση;

ΕΑΝ ΤΑ ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ ΔΕΝ ΣΑΣ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ

- Τα φοράτε μολαταύτα στην έξοχή;
- Τα φοράτε επειδή τα φορούν και άλλες;
- Δεν τα φοράτε ποτέ;

ΦΟΡΑΤΕ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΣΑΣ ΦΟΡΕΜΑ

- Όποια μέρα να είναι χωρίς διάκριση;
- Για να πάτε σε μια δεξίωση;
- Όταν έχετε ραντεβού με τον άνδρα που σας ενδιαφέρει;

ΕΑΝ ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΤΑ ΜΕΣΑ Ν' ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΕΝΑ ΓΟΥΝΙΝΟ ΠΑΛΤΟ

- Φτιάχνετε ένα όμορφο παλτό από ύφασμα;
- Κάνετε οικονομίες για ν' αγοράσετε γούνινο παλτό;
- Το αγοράζετε με δόσεις;

ΦΟΡΑΤΕ ΕΝΑ ΑΠΛΟ ΣΕΜΙΖΙΕ ΦΟΡΕΜΑ

- Γιατί είναι πρακτικό;
- Γιατί είναι της μόδας;
- Δεν θα το φορούσατε αν δεν άρεσε στους άνδρες;

ΑΝ ΒΡΙΣΚΕΣΤΕ ΜΕ ΚΡΕΜΕΣ ΚΑΙ ΜΠΙΚΟΥΤΙ

- Παρουσιάζετε έτσι στους φίλους σας που έρχονται χωρίς να τους περιμένετε;
- Παραγγέλλετε να τους πουν πως δεν είστε στο σπίτι;
- Βγάζετε γρήγορα τα μπιγκουτί και την κρέμα;

"Αν έχετε περισσότερα α είστε πολύ πρακτική και λογική. Λίγη φαντασία δε θα σας έβλαπτε. "Αν μετρήσετε περισσότερα β προσέξτε γιατί είστε πολύ εγωίστρια. Να δίνετε περισσότερη σημασία στους συναθρώπους σας. "Αν οι απαντήσεις σας γ είναι περισσότερες κινδυνεύετε ν' αποκτήσετε πάθη στη ζωή σας. Τα αισθήματα είναι πιο δυνατά απ' τη λογική.

ΝΑ, ΠΩΣ ΕΓΙΝΑΝ τα πράγματα: Σηκώθηκα πολύ πρωί, δίχως να ξυπνήσω τη Φιλομένη που κοιμόταν ακόμα. Πήρα μια τσάντα μ' εργαλεία, βγήκα άθρορβα και πήγα στο Μόντε-Μάριο, όπου έπρεπε να επιδιορθώσω ένα θερμόφωνο που είχε κάποιος διαφυγή.

"Η δουλειά μου εκεί θα κράτησε ως δυό ώρες. Μόλις τέλειωσα, ξαναπήρα το λεωφορείο κι ύστερα το τράμ, για να γυρίσω πίσω στην οδό Κορονάρι όπου έχω το σπίτι μου και το μαγαζί μου.

Μπαίνοντας στην οδό Κορονάρι, άκουα κάποιον να με φωνάζει με το όνομά μου. Γυρίζω και βλέπω τη γειτόνισσά μας, τη γριά Φέντε, με τα προσημένα αρθρικά πόδια, φοτωμένη μ' ένα καλάθι.

"Θα με βοηθήσεις να κουβαλήσω το καλάθι μου; με ρώτησε. "Ευχαρίστως, της αποκρίθηκα. Της πήρα το καλάθι και συνεχίσαμε μαζί το δρόμο. "Υστερα από λίγο, η γριά είπε:

"Και η Φιλομένη, η γυναίκα σου, που είναι;

"Στο σπίτι της, φυσικά, που αλλού;

"Βέβαια, στο σπίτι της. Αυτό έννοείται. Τότε, για να πω κάτι, τη ρώτησα:

"Γιατί λές «έννοείται»;

"Και με ρωτάς, καμένο παιδί;

"Γιατί με λές «καμένο παιδί»;

"Γιατί σε συμπονάω, απάντησε η κυρά Φέντε, κυττάζοντας αλλού.

"Τι θές να πής;

"Θέλω να πω, πως οι καιροί άλλαξαν. Οι σημερινές γυναίκες δεν είναι πιά όπως στον καιρό μου. — Και γιατί;

"Στον καιρό μου, μπορούσε κανείς να αφήσει ξενιοτσά τη γυναίκα του στο σπίτι. Όπως την άφινε, έτσι την εύρισκε. Σήμερα όμως...

"Σήμερα δεν; — Σήμερα δεν είναι το ίδιο. 'Αλλά δεν θαρμύσαι. 'Αρκετά είπαμε. Δώσ' μου το καλάθι μου και σ' ευχαριστώ.

"Εκείνα τα λόγια μου φαρμάκωσαν όλη τη χαρά του ωραίου πρωινού. Κράτησα γερά το καλάθι και είπα στη Φέντε:

"Δεν θα στο δώσω αν δεν μου εξηγήσεις. Τι ανακατεύεις τη Φιλομένη σε όλα αυτά;

"Εγώ, δεν ξέρω τίποτα. Ένας άντρας όμως πρέπει νάχη πάντα το νου του.

"Μα επί τέλους, φώναξα, τί έκανε η Φιλομένη; — Ρώτησε την 'Αντάλγιστα να σου πη, μου αποκρίθηκε.

"Και, αυτή τη φορά, μου άρπαξε το καλάθι της κι έφυγε σχεδόν τρέχοντας, παρ' όλο το πρήξιμο των ποδιών της.

"Μα έπί τέλους, φώναξα, τί έκανε η Φιλομένη; — Ρώτησε την 'Αντάλγιστα να σου πη, μου αποκρίθηκε.

"Και, αυτή τη φορά, μου άρπαξε το καλάθι της κι έφυγε σχεδόν τρέχοντας, παρ' όλο το πρήξιμο των ποδιών της.

Σκέφθηκα πως τώρα πιά δεν ήταν δυνατό να πάω στο μαγαζί μου και γύρισα πίσω για να δω την 'Αντάλγιστα. Ευτυχώς, καθόταν κι αυτή στον ίδιο δρόμο.

"'Αντάλγιστα κι' εγώ είχαμε κάποτε άρραβωνιασθή, πριν γνωρίσω τη Φιλομένη, και υποψιαζόμουν πως αυτή θα είχε σκαρώσει όλη εκείνη

την ιστορία. 'Ηταν μια γυναίκα σπιμη, ανύπαντρη και κουτσό με τ' όνομα.

"Ανέδρα τέσσερα... τέσσερα... σκαλιά του σπιτιού της και σταμάτησε με τη γροθιά μου δυνατά στο πόδι της. Εκείνη μου άρπαξε ανασκουμπωμένα τα μαλλιά και με μια σκούπα στο χέρι...

"Τι θέλεις, Τζίνο; με ρώτησε πολύ ζερά.

"Εσύ, βρε κουτσόπουλα, είσαι και λες πως όταν έγω έλα στο μαγαζί, η Φιλομένη κάλεσε εγώ δεν ξέρω τί μέσ' στο σπίτι μας;

"'Η 'Αντάλγιστα με κύταξε με ύφος:

"Εσύ τη διάλεξες τη Φιλομένη σου! Τώρα, κάνε καλά μαζί της. Μπήκα μέσα και την άρπαξε στο μπράτσο:

"Δικές σου κουδέντες είναι αυτές που έμαθα; Πές μου.

"Εγώ δεν είδα τίποτα. Είπα μονάχα, ότι μου είπαν.

"Και ποιος σου τάπε; — 'Η Τζιανίνα.

"Εγώ δουδάθηκα κι' έκανα να φύγω. 'Αλλά εκείνη με κράτησε στο μανίκι μου και μου είπε παραπονετικά:

"'Αλλη φορά να μη με λές κουτσόπουλα!

"Λες και δεν είσαι, της φώναξα εγώ ελευθερώνοντας το μπράτσο μου και κατεβαίνοντας τα σκαλιά τρεχάτος.

"Καλύτερα μία κουτσόπουλα παρά μία τέτοια! φώναξε εκείνη κουμπισμένη στα κάγκελα.

Αυτή τη φορά, τα χροιά μου φαινόταν αδύνατο να μου κιν

χάσω το νου μου και να τη σκοτώσω. Μου ήταν αδύνατο να χωνέω τις ήφιλομένη, η γυναίκα μου, μπορούσε να πάει με άλλον άντρα.

Μπήκα στο καπνοπωλείο, όπου εργαζόταν η 'Ανιέζα και πέταξα τα λεφτά πάνω στο μπαγκλό λέγοντας:

"Δυό πακέτα με φίλτρο.

"'Η 'Ανιέζα ήταν δεκαεφτά χρονών, άσχημοκόριτο με πρόσωπο σ' ένα μπάρ, επίσης στο δρόμο μας. 'Η Τζιανίνα είναι μια ξανθή, αδύνατη, με ίσια μαλλιά και ξετρυμωμένα γαλάζια μάτια, με χαρακτηριστικό ήρεμο και γλυκό. Τράβηξα κατευθείαν στο ταμείο:

"Πές μου, σε παρακαλώ, έρω φαντάστηκες πως όταν λείπω, η Φιλομένη δέχεται ανθρώπους στο σπίτι μας; τη ρώτησα.

"Τί κάθεται και μου λές, Τζίνο;

"Της έπανέλαβα την ερώτησή μου κι' εκείνη με αγαθότατο ύφος μου αποκρίθηκε:

"Μ' έχεις ίκανή να πλάσω μια τέτοια ιστορία για τη Φιλομένη, την καλύτερή μου φίλη;

"Τότε, η 'Αντάλγιστα το κατέβασε από το νου της;

"'Οχι, είπε Τζιανίνα, όχι, αλλά ούτε κι' εγώ το κατέβασα από το νου μου.

"Σπουδαία φίλη είσαι και του λόγου σου! της φώναξα.

"Και μάλιστα, συνέχισε η Τζιανίνα, όταν μου το είπαν, εγώ είπα ότι δεν το πιστεύω. Αυτό, βέβαια δε θα σου το έλεπε η 'Αντάλγιστα...

"Κι' έμένα, ποιος σου το είπε — 'Η Βιτσεντίνα. 'Ηρθε επίτη

"Ενα χαριτωμένο ιταλικό διήγημα

δες από το πλυντήριο για να μου το πη.

Βγήκα χωρίς να τη χαιρετήσω και πήγα ίσια στο πλυντήριο.

"'Η Βιτσεντίνα, μία μικροσκοπική γυναίκα, με γατίσιο πρόσωπο, μελαχροινή και ζωηρή, είχε κάποια ανασκουμπωμένα τα μαλλιά και με μια σκούπα στο χέρι...

"Τι θέλεις, Τζίνο; με ρώτησε πολύ ζερά.

"Εσύ, βρε κουτσόπουλα, είσαι και λες πως όταν έγω έλα στο μαγαζί, η Φιλομένη κάλεσε εγώ δεν ξέρω τί μέσ' στο σπίτι μας;

"'Η 'Αντάλγιστα με κύταξε με ύφος:

"Εσύ τη διάλεξες τη Φιλομένη σου! Τώρα, κάνε καλά μαζί της. Μπήκα μέσα και την άρπαξε στο μπράτσο:

"Δικές σου κουδέντες είναι αυτές που έμαθα; Πές μου.

"Εγώ δεν είδα τίποτα. Είπα μονάχα, ότι μου είπαν.

"Και ποιος σου τάπε; — 'Η Τζιανίνα.

"Εγώ δουδάθηκα κι' έκανα να φύγω. 'Αλλά εκείνη με κράτησε στο μανίκι μου και μου είπε παραπονετικά:

"'Αλλη φορά να μη με λές κουτσόπουλα!

"Λες και δεν είσαι, της φώναξα εγώ ελευθερώνοντας το μπράτσο μου και κατεβαίνοντας τα σκαλιά τρεχάτος.

"Καλύτερα μία κουτσόπουλα παρά μία τέτοια! φώναξε εκείνη κουμπισμένη στα κάγκελα.

Αυτή τη φορά, τα χροιά μου φαινόταν αδύνατο να μου κιν

χάσω το νου μου και να τη σκοτώσω. Μου ήταν αδύνατο να χωνέω τις ήφιλομένη, η γυναίκα μου, μπορούσε να πάει με άλλον άντρα.

Μπήκα στο καπνοπωλείο, όπου εργαζόταν η 'Ανιέζα και πέταξα τα λεφτά πάνω στο μπαγκλό λέγοντας:

"Δυό πακέτα με φίλτρο.

"'Η 'Ανιέζα ήταν δεκαεφτά χρονών, άσχημοκόριτο με πρόσωπο σ' ένα μπάρ, επίσης στο δρόμο μας. 'Η Τζιανίνα είναι μια ξανθή, αδύνατη, με ίσια μαλλιά και ξετρυμωμένα γαλάζια μάτια, με χαρακτηριστικό ήρεμο και γλυκό. Τράβηξα κατευθείαν στο ταμείο:

"Πές μου, σε παρακαλώ, έρω φαντάστηκες πως όταν λείπω, η Φιλομένη δέχεται ανθρώπους στο σπίτι μας; τη ρώτησα.

"Τί κάθεται και μου λές, Τζίνο;

"Της έπανέλαβα την ερώτησή μου κι' εκείνη με αγαθότατο ύφος μου αποκρίθηκε:

"Μ' έχεις ίκανή να πλάσω μια τέτοια ιστορία για τη Φιλομένη, την καλύτερή μου φίλη;

"Τότε, η 'Αντάλγιστα το κατέβασε από το νου της;

"'Οχι, είπε Τζιανίνα, όχι, αλλά ούτε κι' εγώ το κατέβασα από το νου μου.

"Σπουδαία φίλη είσαι και του λόγου σου! της φώναξα.

"Κι' έμένα, ποιος σου το είπε — 'Η Βιτσεντίνα. 'Ηρθε επίτη

κάνει έρωτική εξομολόγηση. Τα χείλη της έτρεμαν. 'Ερριξε μια ματιά δόλογυρα και είπε χαμηλόφωνα:

"Μάριο.

"Πώς τώμαθες; — Από τη θυρώρα σου.

"'Ηταν λοιπόν αλήθεια! Το αίμα μου έβραζε. 'Επρεξα στο σπίτι μου, λίγα βήματα πιο πέρα. Στο μυαλό μου τριγύριζαν όλοι οι Μάριοι που ήξερα: 'Ο Μάριος ο γαλατάς, ο μαννάδης, ο γυαλοπώλης, ο Μάριος ο γυιός του μπακάλη, ο Μάριος ο επιπλοποιός, ο Μάριος, ο Μάριος, ο Μάριος! Θα υπήρχαν κανένα εκατομμύρια Μάριοι μέσα στη Ρώμη, και καμιά εκατοστή στην οδό Κορονάρι!

Φθάνοντας στην εξώπορτα του σπιτιού μου, πήγα κατευθείαν στο θυρωρείο. Γριά και μουστακαλού ή θυρωρός, καθόταν και καθάριζε κουκιά πάνω στα γονάτια της.

Για πές μου, της είπα, έμένα σου κατέθηκε να διαδώσει πως η Φιλομένη, όταν έγω λείπω, βάζει στο σπίτι μας κάποιον Μάριο;

"Εκείνη μου αποκρίθηκε θυμωμένη:

"Δεν μου κατέθηκε τίποτα. 'Η ίδια η γυναίκα σου μου το είπε.

"'Η Φιλομένη;

"'Αμ' πώς! Μου λέει: «Περιμένα κάποιον παλληκάρη έτσι κι' έτσι, που τον λένε Μάριο. 'Αν είναι άπάνω ο Τζίνο, πές του να μην ανέβει». 'Αν ο Τζίνο λείπει, άς ανέβει». Κι' αν θες να μάθεις, αυτή τη στιγμή είναι άπάνω, εδώ και μία ώρα!

* "Όρμησα στη σκάλα κι' ανέδρα τρέχοντας τα τρία πατώματα. Χτύ

πησα στην πόρτα μας κι' ήρθε η ίδια η Φιλομένη να μου άνοιξη. 'Αμέσως την κατάλαβα τρομαγμένη.

"Μπράβο! είπα. "Όταν έγω δουλεύω έξω, εσύ μου δάξεις μέσα τον Μάριο!

"Μά... πώς;

"Τα ξέρω όλα, φώναξα κι' έκανα να μπω, αλλά εκείνη μούφραξε την πόρτα λέγοντας:

"Μην μπής τώρα... τί σε πειράζει; "Ελα άργότερα.

Αυτή τη φορά, ο θυμός μ' έπνιξε. Της έδωσα έναν μπάτσο, την έσπρωξα και όρμησα στην κουζίνα.

Να πάρη ο διάβολος τα γυναίκες! Να πάρη ο διάβολος τις γυναίκες! Ναι, ο Μάριος ήταν εκεί! Καθόταν μπροστά στο τραπέζι κι' έπινε καφέ με γάλα. 'Αλλά δεν ήταν κανένας από τους Μάριους που είχα δάξει με το νου μου. 'Ηταν ο Μάριος, ο άδελφός της Φιλομένης. Είχε κάνει δυό χρόνια στη φυλακή για κλοπή με διάρρηξη, και τώρα ήταν ελεύθερος.

"Εγώ, που ήξερα όλη αυτή την ιστορία και περίμενα πως μία μέρα θα βγαίναε από τη φυλακή, είχα πη στη γυναίκα μου: «Σε προειδοποιώ, δεν θέλω να τον δω στο σπίτι μου! Ούτε τ' όνομά του δεν θέλω ν' ακούσω!» 'Αλλά εκείνη, η καμμένη, τον άγαποσε τον άδελφό της όσο κλέφτης κι' αν ήταν. Γι' αυτό, τον άφινε ναρκείται στο σπίτι όταν έγω λείπω.

"'Ο Μάριος, καθώς με είδε να μπαίνω σαν σίφουνας μέσα στην κουζίνα, σηκώθηκε και στάθηκε άξιολύπητος. 'Εγώ, λαχανιασμένος

ακόμα, σταμάτησα και του είπα:

"Καλημέρα, Μάριο.

"Φεύγω, είπε εκείνος ταπεινά, μη φοβάσαι, φεύγω. Δεν έχω δα και πανούκλα.

"Άκουσα τη Φιλομένη να πού έκλαιγε στο διάδρομο. Σταστισμένος είπα:

"'Οχι, κάτσε. Για σήμερα τουλάχιστον, μπορείς να μείνεις. Σε προσκαλώ να φάμε το μεσημέρι μαζί. Δεν είναι έτσι, Φιλομένη; πρόσθεσα γυρίζοντας προς τη γυναίκα μου που είχε πλησιάσει στην πόρτα της κουζίνας και σκούπιζε τα μάτια της.

Με λίγα λόγια, μπήλωσα όπως μπορούσα τα πράγματα. "Υστερα, πήγα στην γυναικαρά μας και φώναξα τη Φιλομένη. Την άγκάλιασα, τη φίλησα θερμά και τα φτιάξαμε. 'Απόμεναν τώρα τα κουτσουμπολιά. "Επρεπε να δουλώσω τα στήματα. Δίστασα μισή στιγμή, κι' ύστερα είπα στο Μάριο:

"Ελα, Μάριο, πάμε στο μαγαζί. Κάποια δουλειά μπορεί να βρεθί και για σένα.

ακόμα, σταμάτησα και του είπα:

"Καλημέρα, Μάριο.

"Φεύγω, είπε εκείνος ταπεινά, μη φοβάσαι, φεύγω. Δεν έχω δα και πανούκλα.

"Άκουσα τη Φιλομένη να πού έκλαιγε στο διάδρομο. Σταστισμένος είπα:

"'Οχι, κάτσε. Για σήμερα τουλάχιστον, μπορείς να μείνεις. Σε προσκαλώ να φάμε το μεσημέρι μαζί. Δεν είναι έτσι, Φιλομένη; πρόσθεσα γυρίζοντας προς τη γυναίκα μου που είχε πλησιάσει στην πόρτα της κουζίνας και σκούπιζε τα μάτια της.

Με λίγα λόγια, μπήλωσα όπως μπορούσα τα πράγματα. "Υστερα, πήγα στην γυναικαρά μας και φώναξα τη Φιλομένη. Την άγκάλιασα, τη φίλησα θερμά και τα φτιάξαμε. 'Απόμεναν τώρα τα κουτσουμπολιά. "Επρεπε να δουλώσω τα στήματα. Δίστασα μισή στιγμή, κι' ύστερα είπα στο Μάριο:

"Ελα, Μάριο, πάμε στο μαγαζί. Κάποια δουλειά μπορεί να βρεθί και για σένα.

ακόμα, σταμάτησα και του είπα:

"Καλημέρα, Μάριο.

"Φεύγω, είπε εκείνος ταπεινά, μη φοβάσαι, φεύγω. Δεν έχω δα και πανούκλα.

"Άκουσα τη Φιλομένη να πού έκλαιγε στο διάδρομο. Σταστισμένος είπα:

"'Οχι, κάτσε. Για σήμερα τουλάχιστον, μπορείς να μείνεις. Σε προσκαλώ να φάμε το μεσημέρι μαζί. Δεν είναι έτσι, Φιλομένη; πρόσθεσα γυρίζοντας προς τη γυναίκα μου που είχε πλησιάσει στην πόρτα της κουζίνας και σκούπιζε τα μάτια της.

Με λίγα λόγια, μπήλωσα όπως μπορούσα τα πράγματα. "Υστερα, πήγα στην γυναικαρά μας και φώναξα τη Φιλομένη. Την άγκάλιασα, τη φίλησα θερμά και τα φτιάξαμε. 'Απόμεναν τώρα τα κουτσουμπολιά. "Επρεπε να δουλώσω τα στήματα. Δίστασα μισή στιγμή, κι' ύστερα είπα στο Μάριο:

"Ελα, Μάριο, πάμε στο μαγαζί. Κάποια δουλειά μπορεί να βρεθί και για σένα.

ακόμα, σταμάτησα και του είπα:

"Καλημέρα, Μάριο.

"Φεύγω, είπε εκείνος ταπεινά, μη φοβάσαι, φεύγω. Δεν έχω δα και πανούκλα.

"Άκουσα τη Φιλομένη να πού έκλαιγε στο διάδρομο. Σταστισμένος είπα:

"'Οχι, κάτσε. Για σήμερα τουλάχιστον, μπορείς να μείνεις. Σε προσκαλώ να φάμε το μεσημέρι μαζί. Δεν είναι έτσι, Φιλομένη; πρόσθεσα γυρίζοντας προς τη γυναίκα μου που είχε πλησιάσει στην πόρτα της κουζίνας και σκούπιζε τα μάτια της.

Με λίγα λόγια, μπήλωσα όπως μπορούσα τα πράγματα. "Υστερα, πήγα στην γυναικαρά μας και φώναξα τη Φιλομένη. Την άγκάλιασα, τη φίλησα θερμά και τα φτιάξαμε. 'Απόμεναν τώρα τα κουτσουμπολιά. "Επρεπε να δουλώσω τα στήματα. Δίστασα μισή στιγμή, κι' ύστερα είπα στο Μάριο:

"Ελα, Μάριο, πάμε στο μαγαζί. Κάποια δουλειά μπορεί να βρεθί και για σένα.

ακόμα, σταμάτησα και του είπα:

"Καλημέρα, Μάριο.

"Φεύγω, είπε εκείνος ταπεινά, μη φοβάσαι, φεύγω. Δεν έχω δα και πανούκλα.

"Άκουσα τη Φιλομένη να πού έκλαιγε στο διάδρομο. Σταστισμένος είπα:

"'Οχι, κάτσε. Για σήμερα τουλάχιστον, μπορείς να μείνεις. Σε προσκαλώ να φάμε το μεσημέρι μαζί. Δεν είναι έτσι, Φιλομένη; πρόσθεσα γυρίζοντας προς τη γυναίκα μου που είχε πλησιάσει στην πόρτα της κουζίνας και σκούπιζε τα μάτια της.

Φεύγω, είπε ο Μάριος ταπεινά, μη φοβάσαι.

μου. "Ήρθε από το Μιλάνο. — Χαίρω πολύ... χαίρω πολύ... "Όλη η χαρά δική μου!» συλλογίστηκε.

Τα γυναικεία κουτσουμπολιά μου είχαν κιάλας κοστίσει χίλιες λιρέτες, κι' ακόμα θα είχα έναν κλέφτη στο σπίτι μου. Κι' όμως, αγόρασα ένα μπουκαλί-καλό κρασί για να του δώσω να πη το μεσημέρι!

ΑΛΜΠΕΡΤΟ ΜΟΡΑΒΙΑ

ΠΟΙΟΣ ΚΥΒΕΡΝΑΕΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ;

— Δεν θα σου δώσω κανένα το λεί ο νέος. Θα πάρης αυτή την κότα που έμεινε. Και γύρισε στο σπίτι με τα δυό αλογα, βέβαιος ότι κύριος στο σπίτι είναι η γυναίκα.

η Μπύρα τονώνει δροσιζει ξεκουραζει

«Η Μινού Ντρουέ, το «παιδί-ταλέντο» είναι ένα κοριτσάκι που έχει καταπλήξει ολόκληρη τη Γαλλία και τον κόσμο με τα θαυμάσια ποιήματά της τα οποία διακρίνονται για την απλότητα του ύφους τους και το βάθος της έννοιάς τους. Στις σελίδες αυτές αφηγείται την ιστορία της παράξενης ζωής, που μόλις έχει αρχίσει να διαμορφώνεται

«ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ ΤΡΙΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΔΕΝ ΜΕ ΛΟΥΣΑ ΚΑΙ ΓΕΛΟΥΣΑ ΣΑΝ ΗΛΙΘΙΑ...»

Αυτοβιογραφία της διάσημης μικρής ποιήτριας Μινού Ντρουέ

«Η μελλοντική μικρή ποιήτρια φαινόταν καταδικασμένη να μείνει για πάντα τυφλή. Οι γιατροί είχαν χάσει κάθε ελπίδα. Μια μέρα όμως συνέβη «κάτι» κι' από το πλάσμα αυτό έγινε ένα Παιδί-θαύμα.

ΜΠΡΟΣΤΑ στον καθρέφτη της κάμαρας που δέλεπε στον κήπο του σπιτιού μας, στη Βρετανία, δρίσκειται το πρόσωπο μιάς μικρούλας, που τα χέρια της πιάνονται πάνω του, όπως ένα χταπόδι στο δρόμο του. Μια μικρούλα τριών χρονών, που ρωτάει τον καθρέφτη να της εξηγήσει τι πράγμα, τέλος πάντων, είναι η Μινού Ντρουέ. Όταν τη βλέπουν, μερικοί φέρνουν το χέρι στο μέτωπο, και άλλοι, κυττάζοντας στο καροτσάκι αυτό τον μικρό ακίνητο και σιωπηλό όγκο, ρωτούν μ' ευγένεια τη μαμά του: «Την καμένη! Και τί θα το κάνετε αυτό το πράγμα;»

Εδώ και λίγους μήνες ο ίδιος καθρέφτης μου έδειχνε το παράξενο πρόσωπο που λεγόταν τώρα Μινού: μια μπόλα του μπυλιάρδου από ελεφαντόδοντο, σαν αυτές που έβλεπα στο μπυλιάρδο του μπαμπά μου. Στον καθρέφτη όμως η μπυλίτσα αυτή είχε μια άνασηκαμένη μυτούλα, και τρεις τρίχες ίσιες και σκληρές, φυτεμένες παράλληλα στη ρίζα της μύτης, δύο έκαστοτά πάνω από τα φρύδια.

«Ενα φτηνό φάρμακο κατάφερε σε μερικούς μήνες να πλουτίσει τη ματιά του μπυλιάρδου μ' ένα απαλό χρυσό φωτιστέφανο, που σιγά - σιγά έγινε μπουκλές.

Όταν ήμουν τριών χρονών, όμως, ο καθρέφτης μου έδειχνε κάτω από μερικά κατσόμαλλα δύο μάτια που έκαναν τη μύτη μου να φαίνεται μαζί τους σαν ένα είδος γκαράζ. Δύο μάτια ναι, αλλά όχι βλέμμα, όχι πρόσωπο... Μόνο ένα ερωτηματικό. Δύο πόδια τόσο άστεια μικρά, που σε ηλικία τριών χρονών, μου έπαιρναν παπουτσάκια μωρού παιδιού. Κι' ένα άριστερό χέρι, του άνεβοκατόβαινε κάθετα, ενώ το δεξί, άχρηστο, έμενε κρεμασμένο.

«Εκείνη την εποχή όποιος μ' έβλεπε το μόνο που δοκίμαζε ήταν ο σίτος. «Εγώ όμως είχα ανάγκη από εμπιστοσύνη.

Μά και τα επόμενα χρόνια συνεχίστηκε ο οίκτος αυτός. Είχαν μπουρτά τους ένα παιδί που πίστευαν ότι δεν ήταν ικανό για τίποτα, ούτε γι' αυτή τη ζωή.

Διηγούμαι αυτές τις άτυχίες για να γνωρίσουν όλες οι μητέρες τις ώρες

αγωνίας που έζησε η αγαπημένη μου μαμά, έχοντας δίπλα της ένα μικρό πλάσμα, που αν και μπορούσε να περπατά και να μιλά, αρνιόταν να χρησιμοποιήσει τα πόδια του και τις φωνητικές χορδές του. Γιατί οι μαμάδες πρέπει να ξέρουν ότι το καθήκον τους δεν είναι μόνο να πηγαίνουν να εξετάσει στους πιο φημισμένους παιδιάρχους το παιδί τους, σαν να έπρεπε να το εμπόρευμα μιάς αποθήκης, στην οποία διαπιστώνεται ότι δεν λείπει τίποτα. Και σε μένα δεν έλειπε τίποτα. Τίποτα. Είχα δύο πόδια, όπως όλος ο κόσμος, αλλά τα δικά μου έμεναν ακίνητα. Καθισμένη όμως ολόκληρες σ' ένα παγκάκι, στην πλάς της Πουλιγκάν, δεν ήμουν παρά ένας σωρός από σάρκες που με ζέπλενε το κύμα.

Είχα δυο μάτια που πλανιόνταν δώθε - κείθε. Το ένα δεν είχε ούτε το 1)10 της συνηθισμένης ικανότητας όρασης, ενώ το άλλο λίγο περισσότερο. Δυο μάτια που προκαλούσαν την αγωνία μου, τον πανικό μήπως δεισθώ σε μια αιώνια νύχτα. Αυτός ήταν ο έφιαλτης δλης μου της ζωής: ο τρόμος μήπως γίνω τυφλή. Είπα παραπάνω ότι ο καθρέφτης μου έδειχνε την εικόνα δυο ματιών, όχι όμως ενός βλέμματος.

Κι' αυτό είναι αλήθεια. Δυο μάτια προτεταμένα σε δύο χέρια, απλωμένα, στραμμένα σε κείνο που αποτελούσε τη μεγαλύτερη λαχτάρα των δέκα μου χρόνων: τα σύννεφα και τα δένδρα. Μπορώ να πω —και δεν είναι ψέμα, θα το δοκιμάσουν— ότι ένοιωθα, χωρίς να βλέπω, τα σύννεφα και τα δένδρα, θά δροσίζε και τα φύλλα.

Είχα ένα στόμα, μα το μόνο που ήξερε ήταν να χαμογελά. «Ήταν άδικο να κλείσει μόνο του κι' η μαμά μου, με τ' άριστερό της χέρι, έπρεπε να σηκώσει το κάτω σαγόνι μου, ενώ με το δεξί μου έδινε μια κουταλιά σούπας. Ήταν θλιβερό να ακούω μερικούς φίλους της μαμάς να λένε: «Αλλά συγχωρήσε πολύ, αλλά όταν θάρρης να φάμε μαζί, κι' αυτό θα μας αλμυρίστηση, να μην πάρης μαζί σου τη μικρή. Κάνει άσχημη εντύπωση στα παιδιά μας».

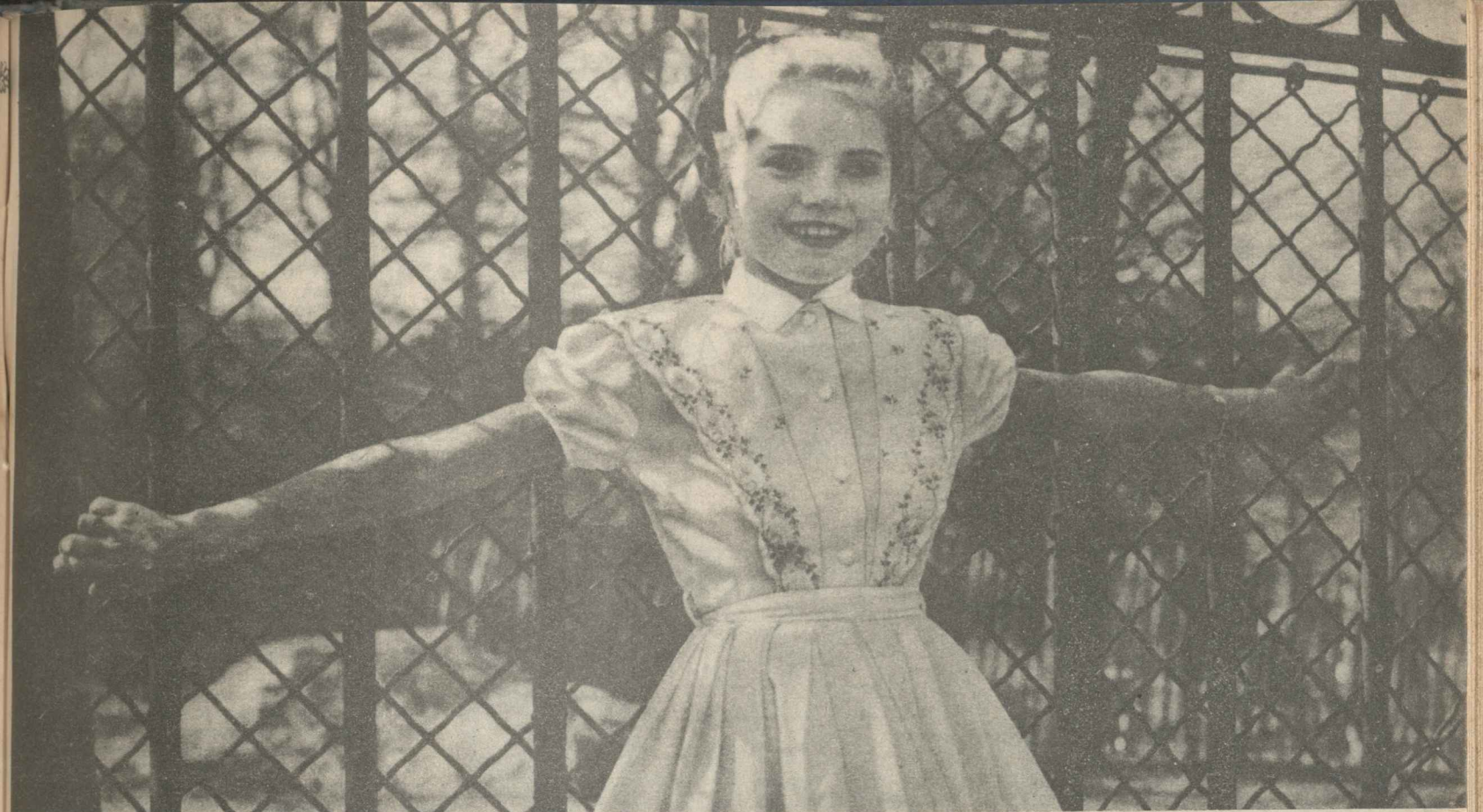
Είχα τόσο «ήλιθιο» ύφος, ώστε οι ειδικοί γιατροί δεν δίσταζαν να μ' λούν μπροστά μου. «Εμαθα τις λέξεις «κληρονομικότητα και «γενεαλογική», πριν ακόμα μάθω τις λέξεις «κούκλες» και «παιχνίδια».

Το σπιτάκι μας είναι χτισμένο σ' ένα μέρος όπου όλο το χρόνο τ' ακυλιά κυνηγούν λαγούς. «Εγώ δεν μιλούσα, αλλά επί ώρες ολόκληρες γαργίζα, με μια καταπληκτική ποικιλία «φωμών», μιμούμενη όλες τις παραλλαγές των φωνητικών οργάνων του σκύλου, όταν π.χ. δεν κατάφερνε να πιπιλή το θήραμα ή έτρεχε να το πιπίσει ή το έπιανε.

Με κάθε γιατρό, ξανάρχιζε η ίδια κωμωδία. Με πασπάτευαν και με στριφογύριζαν απ' όλες τις μεριές, σαν να έπρόκειτο ν' αγοράσουν κρέας. Στο τέλος, ξέσπασα σε κάτι που όλοι θεώρησαν ότι ήταν ένα κύμα από συγκρατημένα δάκρυα. Ντρεπόμια τώρα που όμολογώ ότι ήταν μοναχική. «Ενα γέλιο απελπισμένο, δλακώδες, τρελό, ενός παιδιού, που... Θεέ μου, πρέπει να το πω, για να το καταλάβουν κι' οι άλλες μητέρες: ενός κακού παιδιού, που ουρλιάζει επί τρεις ώρες συνέχεια, για να μη μπορέσουν να το δάσουν το μπιμπερόν στο στόμα, ενώ έχει δρεξί να ταυδροχθιστεί τα πάντα. Γιατί;

Για να ικανοποιήσω, απλούστατα, δυο σφοδρές επιθυμίες μου: να άνω τον σταγόνων της βροχής στα φύλλα του κήπου μας, ρίχνοντας σταγόνες σταγόνες το γάλα στο λαιμό. «Η άλλη επιθυμία; Φρικτό! Να δώ το πρό-

«Η Μινού, που εδώ και λίγον καιρό διαπιστώθηκε ότι είναι και επιδέξια σχεδιάστρια, σχεδίασε προσωπικά ή ίδια το μοντέλο του φορέματος που φορεί εδώ. Πέρσι παρουσίασε στο Παρίσι μια πλήρη συλλογή της από «τουαλέτες» για κοριτσάκια και σημείωσε αξιοσημείωτη επιτυχία.

σωπο της αγαπημένης μου μαμάς να γίνεται ένα είδος θόνης, όπου να περνούσαν, ανάλογα με τις ιδιοτροπίες μου, όλα τα αίσθηματά του κόσμου: γέλιο, ίκεσία, δάκρυα, θλίψη, όργη.

Αυτών τον άνοητο χαρακτηρισμό του «παιδιού - θαύματος» που κόλλησαν στ' όνομά μου, τον κέρδισα μόνο από κείνη την εποχή.

Η σκληρή αυτή ανάγκη να κατασκοπεύω στο πρόσωπο της μητέρας μου, που τη λάτρευα, τα αίσθηματά που τη συγκλόνιζαν, πρόδινε αυτό που ήταν πάντα ο έφιαλτης μου: ν' ανακαλύπτω τι γινόταν στις καρδιές των άλλων. Θαρρώ πως η άρνησί μου να κάνω μια ζωή κανονική όπως όλα τα παιδιά, γεννήθηκε από τον καιρό που συνάντησα για πρώτη φορά ένα υπέροχο κοριτσάκι της ηλικίας μου, κόρη φίλων μας, την Μπριζίτ Πελτιέ. Σ' ένα τραπέζι που την είδα, οι καλεσμένοι την έβαλαν να χορεύει, να τραγουδά, τη ρωτούσαν διάφορα πράγματα. «Εκείνη ακριβώς τη στιγμή γεννήθηκε σε μένα κυρίαρχη η άρνησι να υποταχθώ στη θέλησι των άλλων. Από αλαζονεία μήπως; Όχι. Ήταν κάτι απείρως πιο τραγικό. Για να μη υποτάσσει κανείς να σπάσει την τρομερή αγωνία μου, με την οποία όλο το είναι μου πιανόταν απ' ό,τι έβλεπαν τα μάτια μου, με την ιδέα ότι δεν θα το ξαναδω. Χόρταινα μ' ό,τι μου πρόσφεραν τα μάτια και τ' αυτιά μου, χωρίς να θέλω να τ' αποχωριστώ.

Και το γέλιο που με τράνταζε μπροστά στους γιατρούς ήταν πιο σπαρτακτικό από όλες τις κρίσεις των δακρύων, που δοκίμασα αργότερα.

Ίσως μπορεί τώρα πια να καταλάβει κανείς ότι αν δέχτηκα αργότερα να μιλά μπροστά στο κοινό, να τραγουδώ, ν' απαγγέλλω, το έκανα γιατί έτσι το ήθελα εγώ ή ίδια. Γιατί αν, όταν ήμουν δυο χρονών, κανείς δεν μπορούσε να με κάνει να βγω από το άνοητο τείχος, που είχα αποφασίσει να κλειστώ, σε ηλικία δέκα χρονών κανείς στον κόσμο δεν θα μπορούσε να μ' αναγκάσει, αν δεν ήθελα, να εμφανισθώ στο προσκήνιο.

Και ξαφνικά, η μουσική του Μπαχ έριξε στο πρόσωπό μου, στο μυαλό μου, στην καρδιά μου, αυτή την αλήθεια: αν μια μέρα γινόμουν τυφή, ή μαγεία της μουσικής θα μπορούσε να μου προσφέρει, πίσω από τα κλειστά βλέφαρα, τον αντικατοπτρισμό αυτό, που είχαν ανάγκη τα μάτια της καρδιάς μου.

Οι γιατροί, με πολλή λεπτότητα, ειδοποίησαν τη μητέρα μου ότι δεν υπήρχαν πολλές ελπίδες. «Η διάνοιά μου δεν θ' αναπτυσσόταν και σε ηλικία πέννητα χρονών θα είχα το μυαλό μωρού ενός χρόνου.

Κάθε πρωί, στις έννεα, η μαμά μου μ' έφερνε στην αγκαλιά της στην πλάς της Πουλιγκάν και με μάθαινε να κάνω δουναλάκια και γουδίτσες με άμμο. «Η γιαγιά μου πήλωνα τα παιδάκια να παίζουν μαζί μου. Θυμάμαι μια μικρούλα από το Σαιν - Ναζαίρ, που επί ώρες ολόκληρες μ' έβαζε στο τελευταίο σκαλοπάτι της σκάλας μας, που ήταν στην άμμο, γιατί το σπιτί δρισκόταν στην πλάς. Ε, ποτέ δεν κατάφερε να με κάνει να πηδήσω το καταρμένο αυτό σκαλοπάτι. Στο τέλος με παροτούσε σ' ένα παγκάκι, όπου καθόμουν ώρες ολόκληρες δείχνοντας με το δάχτυλο τη θάλασσα.

Και μια μέρα έπεσε στα χέρια μου ένα βιβλίο γεωγραφίας. Από κείνη τη στιγμή άρχισα να περνά ολόκληρα πρωινά, προσπαθώντας να φτιάσω στην άμμο, με μια ταχύτητα και ακρίβεια που προκαλούσε καταπληξί, τις ερωτήσεις που έβλεπα στο χάρτη. Πολλοί ξένοι μαζεύονταν γύρω μου για να δουν το ήλιθιο αυτό πλάσμα —έμένα δηλαδή— που σιωπηλό χρησιμοποιούσε τα κογγύλια που του έφερναν τ' άλλα παιδιά, για να φτιάχνει διάφορα

γεωγραφικά σχέδια. Με τ' άριστερό μου χέρι άρχισα να γράφω τα ονόματα των χωρών και των δουνών, όπως τα έβλεπα, χωρίς ορθογραφικά λάθη, αν και δεν ήξερα να διαβάω. «Η γεωγραφία ήταν για μένα μια διέξοδος, μια φυγή από ένα κόσμο που μ' έκανε να γελάω.

«Η μητέρα μου κι' η γιαγιά μου λένε πάντοτε ότι τα λεφτά που πλήρωναν με τη μεγαλύτερη ευχαρίστησι ήταν η συνδρομή του ραδιοφώνου. Γιατί το ραδιόφωνο πέτυχε εκείνο που κανένας γιατρός δεν είχε πετύχει: να με σώσει.

«Επί χρόνια το ραδιόφωνό μας δεν λειτουργούσε. Κι' ούτε το έφτιαχνε κανείς επειδή το μεσημεριανό και βραδυό τραπέζι μας ήταν αληθινό δράμα, και δεν είχαν οι δικοί μου διάθεσι να προσθέσουν ένα θορυβό παραπάνω. Μερικοί όμως περαστικοί φίλοι, θέλοντας ν' ακούσουν ειδήσεις επισκεύασαν το ραδιόφωνο. «Υστερα απ' αυτό η μητέρα μου κι' οι φίλοι αυτοί πήγαν να επισκεφθούν μια άρρωστη γειτόνισσα και δγήκαν αφήνοντας το φαί στο τραπέζι.

Όταν χύρισαν, ένα μπιφτέκι είχε εξαφανισθί. Τάβαλαν με τη γάτα, γιατί κανείς δεν είχε υποθέσει ότι μπορούσα ποτέ εγώ να το είχα φάει. Για πρώτη φορά στη ζωή μου είχα αποφασίσει να κατέβω μονάχη από την καρέκλα μου και να σταθώ στη μέση του δωματίου ακούγοντας τη μουσική του Μπαχ, που μετέδιδε ο σταθμός. Το ακίνητο πλάσμα είχε τώρα γίνει δυο μάτια με δισταλμένες κόρες και πρόσωπο πυρετώδικο.

Την άλλη μέρα κι' η μητέρα μου κι' η γιαγιά μου έπεσαν κλαίγοντας σ' έναν καναπέ, γιατί είχαν διαπιστώσει ότι η «γρήα» —έτσι μ' έλεγαν, γιατί καθόμουν ακίνητη σαν γρηά— δεν ήξερε πια να περπατήσει: είχε μεταβληθί σε μια κατσίκια που πηδούσε τις σκάλες, που την προηγούμενη δεν μπορούσε να πηδήσει το τελευταίο σκαλοπάτι τους. Μια κατσίκια, που με τρεις μουκιές καταδρόχιζε ένα μεγάλο κομμάτι τυρί κι' ένα γεμάτο πιάτο φαί.

Κάθε μουσική νύκτα ήταν σαν ένα μαχαίρι που έκοβε τα δεσμά που έδεσαν τα πόδια μου, τα χέρια μου, τη γλώσσα μου, ένα μαχαίρι που με έλευθερωνε από τον εαυτό μου κι' από μια τραγική αδυναμία να κινηθώ.

Από τα χρόνια που είχα περάσει καθισμένη στο παγκάκι, δίπλα στη μαμά μου, που παρέδιδε μαθήματα, ξύπνησα μ' ένα πλούτο υπέροχων λέξεων. Χιλιάδες ώρες μαθημάτων που έδινε η μητέρα μου σε μαθήτριες δεν είχαν βγί άνωφελος για μένα. Το σιωπηλό κοριτσάκι έφτιαχνε μέσα μου, μόνο για τον εαυτό μου, ατέλειωτες φράσεις που ταίριαζε το ρυθμό των συλλαβών τους με το ρυθμό του ανέμου στα φυλλώματα, με το ρυθμό του κύματος.

Την ήλιθια αυτή επιμονή να μη θέλω να μιλήσω, την πλήρωσα πολύ ακριβώς. Γιατί την ημέρα που θέλησα ν' απαντήσω σε μερικούς δημοσιογραφούς ανάκαλωνα ότι είχα ένα τρομερό μειονέκτημα. Ο τρόπος που άρθωνα τις λέξεις ήταν τόσο ελαττωματικός, ώστε με ανάγκασαν να επαναλαμβάνω πολλές φορές την ίδια φράσι για να με καταλάβουν. Δοκίμαζα μια τέτοια απογοήτευσι, μια τέτοια ντροπή, που μ' έσπρωχνε να μην απαντώ πια, να ξαναδρίσκω το παλιό ήλιθιο ύφος μου.

Μεταχειριζόμουν, αντίθετα, με πιο μεγάλη εύκολια την πέννα, παρά τη γλώσσα. Σε μερικές φίλες μας χρωστάω το ότι μπορώ να μιλάω και να με καταλαβαίνουν.

«Ενα πρωί, ενώ η μαμά μ' έντυνε, ψιθύρισα:

ΖΩΓΡΑΦΙΖΑ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ

ΤΑ ΒΟΥΝΑ ΠΟΥ ΚΑΠΟΤΕ ΕΙΧΑ ΔΗ

Σ' ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

Η μικρή ποιήτρια γυρίζει από το φούρνο. Η Μινού μόλις τελείωσε στη Γαλλία το γύρισμά του πρώτου φίλμ της «Η Κλάρα και οι κακοί». Εκτός απ' αυτό, συνέθεσε κι ένα τραγούδι - δάξ, αφιερωμένο στο Μιλάνο, σε συνεργασία με τον Ιταλό φίλο της, πιανίστα Μάσιμο Μπαρμπιέρι.

«Έχω την όψη ενός παιδιού, μα όχι, δεν είμαι τίποτα, τίποτ' άλλο από ένα λιθαράκι απαλό, στρογγυλού, που το έλασε ένα θράδυ το κύμα στην ακρογιαλιά και πού θα γυρίσει να το ξαναμείνει με την άκρη των γαλάζιων δακτύλων;»

— Μπά, έκανε η μητέρα μου, ποιος σου έμαθε αυτό;

Πιπιλίζοντας το δάχτυλό μου ως τη ρίζα απάντησα:

— Το κεφαλάκι μου.

Η μαμά μου δεν έδωσε σημασία. Την άλλη μέρα ξανάρχισα το μικρό μου ποίημα, το έλα, αλλά αυτή τη φορά πιο έκτεταμένο:

«Αν στήσετε τ' ατί σας στην καρδιά μου θ' ακούσετε να χτυπά η θάλασσα όπως στο βάθος ενός μεγάλου κοιλιά».

Με ξαναρώτησε τότε η μητέρα:

— Θα στο έμαθε κανένα παιδάκι στην αγοράλιά, Ξ;

— Όχι, το έφτιασα με λογικά δικά μου.

Η μαμά ζήτησε να μάθω αν τ' άλλα παιδιά ήξεραν κανένα τέτοιο ποίημα. Φυσικά δεν ήξεραν.

Αυτό ήταν το πρώτο μου ποίημα, από τη στιγμή που αποφάσισαν να ονομάσουν ποίημα τα αθροίσματα λέξεων βαλμένων μαζί σε μία σελίδα.

Μα αν ο Μπάχ ήταν εκείνος που μ' άναγκαζε να ξεφύγω από τον εαυτό μου, η Λουσέτ Ντεκάδ ή μεγάλη πιανίστα, ήταν η μάγισσα, που σε ανώμαλο πλάσμα που ήμουν ακόμα, γέννησε την ανάγκη του τραγουδιού. Το υπέροχο χαμόγελό της, ο ήχος της φωνής της, η αρμονία των δακτύλων της έκαναν την καρδιά μου να χτυπά γιατί απ' αυτήν έμαθα εκείνο που ήταν η μεγάλη μου λαχτάρα: η δυνατότητα να συνθέτω μουσική. Δεν ήμουν η «Αμερική που μ' ανέκαθεν κάποιος, αν και πολλοί Ισχυρίστηκαν πως μ' ανέκαλυσαν». Η Λουσέτ Ντεκάδ με δημιούργησε, όπως δημιουργεί η μέλισσα το θάυμα αυτό που καλείται μέλι.

Δεν είμαι ένα «παιδί - θαύμα». Είμαι ένα κοριτσάκι που είχα την απίθανη τύχη να έχω γύρω μου δυο καλές νεράιδες: μια τη μαμά, που μου δίνει να το θέλω, στα πρώτα χρόνια που δεν μιλούσα, έβαλε στο κεφάλι μου έναν υπέροχο λεκτικό πλούτο με δώλη του τη μαγεία και δεινότητα της Λουσέτ Ντεκάδ που μούβαλε στην καρδιά την απόλυτη ανάγκη να θρώ έναν τόπο να ξεφύγω από την τρυφερότητα.

Δεν είμαι ποιήτρια. Είμαι, απλούστατα, ένα κοριτσάκι που φωνάζω και στις δυο την ανάγκη μου. Αυτό είν' όλο...

ΜΙΝΟΥ ΝΤΡΟΥΕ

ΤΟ ΜΥΡΤΟ

Το μύρτο είναι απ' τους όμορφότερους θάμνους που φυτρώνουν στη χώρα μας. Τα φύλλα του έχουν ένα λεπτό άρωμα και με τα κλαδιά της μυρτιάς στολίζουμε τις αψίδες και τις εκκλησίες.

Το μύρτο ή μυρτιά τα αρχαία ελληνικά χρόνια το έλεγαν μυρσίνη και παρέμεινε στη μυθολογία και την ιστορία συνδεδεμένο με διάφορα γεγονότα. Όπως η έληξ ήταν αφιερωμένη στη θεά Αθηνά, η δάφνη στον Απόλλωνα, η ελαιονίδα στο Δία, το κρίνο στην Ήρα, η μυρτιά θεωρούνταν ως το κατ' έσοχον φυτό της θεάς του έρωτα Αφροδίτης. Γι' αυτό και σε πολλά μέρη της αρχαίας Ελλάδας ή Αφροδίτη λατρεύονταν με το όνομα Μύρτις.

Μια άλλη παράδοση λέει πως μόλις η Αφροδίτη αναδύθηκε από τα κύματα, άμέσως οι Ίσρες τρέξαν και της προσέφεραν ένα στεφάνι κομωμένο από μυρτιές. Επίσης όταν έγινε ο περιφημος διαγωνισμός του μήλου του Πάριδος, στον οποίο αναδείχθηκε νικήτρια η Αφροδίτη, ο Έρωτας της έδωσε στο κεφάλι ένα στεφάνι από μύρτα. Όταν πάλι η Αφροδίτη έδινε κάποιον μέρα από το λουτρό της και είδε μερικούς Σωτήρους να προχωρούν προς τα εκεί, κρύφτηκε πίσω από μερικές μυρτιές.

Από την αρχαία Ελλάδα η λατρεία της μυρτιάς μεταφέρθηκε στη Ρώμη, όπου γύρω από το ναό της Αφροδίτης φύτεψαν δολοκλήρα έληξ από μυρτιές.

Όταν οι Ρωμαίοι επέστρεψαν στη Ρώμη φέρνοντας μαζί τους τις κλεμμένες κόρες των Σωτήρων, στεφανώθηκαν με κλαδιά μυρτιάς, που από τότε καθιερώθηκαν να στολίζουν τα μέτωπα των νικητών.

— Α ΜΟΥ ΔΩΣΗΣ ΤΗ ΒΑΡΑ, Τζοβάνι; Ναι ή όχι;

— Όχι, δεσποινίς Νόρα. Βγάλτε το από το μυαλό σας. Μ' αυτό τον καιρό ή δάρ-

α δεν είναι για σας.

— Μα εγώ, Τζοβάνι, τραβώ καλύτερα από σένα.

Ο γέρο βαρκάρης έριξε μια άρ-

μα ματιά στο κορίτσι και δεν ά-

πάντησε. Η Νόρα κατάλαβε ότι δε

ήταν τίποτα πια και κάθισε στην άμμο αναστενάζοντας.

— Αν σάς στενοχωρή τόσο πο-

λύ θα χάσετε τον πρωινό σας

πρωινό, υπορέτε να πάρετε τη

βάρκα μου.

Άκουσε πίσω της μια φωνή ή

Νόρα. Πεταχτηκε από τη θέση της

και δόθηκε πρόσπο με πρόσπο

έναν άγνωστο.

— Φυσικά θα έρθω κι' εγώ μαζί

σε, συνέχισε εκείνος. Ο μπάρμπα

Τζοβάνι έχει δικίο. Δεν μπορείτε να

γυρίτε μόνι στη θάλασσα μ' αυτό

τον καιρό.

— Μα ποιος είσαστε εσείς; Ρώ-

τησε διαστακτικά η κοπέλλα.

— Μάριο Ρότσι, απάντησε εκεί-

νος κάνοντας μια αστεία υπόκλιση.

— Μάριο Ρότσι! Ο μυατηριώ-

της ξένος που πηγαίνει μόνος του

κόρομ, ή μένει ώρες κλεισμένος

στο δωμάτιό του και δεν κάνει πα-

ρα με κανένα! Φώναζε η Νόρα με

αυτοσαμό.

Ήταν πανερό πως το μυατήριο

που υπήρχε γύρω από το νεαρό,

έπαιζε το ενδιαφέρον της.

— Πού τα ξέρετε όλα αυτά; ά-

πάντησε εκείνος, που φαινόταν ένω-

νήμερος από τη διασημότητα που

είχε αποκτήσει ανάμεσα στους κα-

ρικούς του μικρού χωριού.

Η κοπέλλα έσκασε στα γέλια.

— Αντίξω, ή σπιτονοικοκυρά

της είναι η εφημερίδα της περιο-

χής. Δεν το ξέρετε; είπε. Πάμε

ώρα. Πού έχετε τη βάρκα

σας;

Η θάλασσα ήταν αγριεμένη. Έ-

κείνο το πρωί και τα κύματα ανε-

κατέβαζαν τη βάρκα σαν να ήταν

καροδότσουφλο, απειλώντας να την

αποδογυρίσουν από τη μία στιγ-

μη στην άλλη. Άλλα ούτε η Νόρα,

ούτε ο Μάριο φαινόταν να νοιά-

ζονται γι' αυτό. Απελάμειναν την

άμμο της θάλασσας, τη θαλάσ-

ση του ήλιου, κυττάζονταν στα μά-

τια για ώρα πολύ, και γελοούσαν

αλλά κανένα λόγο.

— Νόρα, έλα από δω, θα σε

δείξω το κύμα.

Το κορίτσι σηκώθηκε για ν' άλ-

ξήσει θέσι, μα ξαφνικά έχασε την

προσοχή του κι' έπεσε πάνω στο

μυρτίο. Ένοιωσε ότι υπέρτασα του

στη σείγγουν, κι' ύστερα τα χεί-

ρη του που άκουμπουσαν πάνω στα

μάτια της.

— ΗΤΑΝ ο ωραιότερος περίπα-

τος, που έκανα στη ζωή μου. Είπε

η Νόρα όταν βγήκαν από τη βάρκα.

Περπατούσαν κατά μήκος της

παράλιας πιασμένοι από το χέρι.

— Τι λεπτό και μαλακό που

είναι το χέρι σου, είπε ο Μάριο σε

μία στιγμή. Δε μοιάζει με χέρι χω-

ριατοπούλας.

— Δεν είμαι χωριατοπούλα, ά-

πάντησε γελώντας η Νόρα. Είμαι

κόρη του γιατρού Μοράντι.

Το πρόσωπο του νέου σκοτεινιά-

σε ξαφνικά, αλλά η Νόρα δεν το

πρόσεξε.

— Είναι πολύ καλός ο μπαμπάς,

συνέχισε. Ποτέμα να τον γνωρίσης

κάποια μέρα. Έδω στο χωριό όλοι

τον αγαπούν. Σκέψου ότι έχει πελά-

τες ακόμη και στο εξωτερικό. Δη-

λαδή εξωτερικό είναι τόπος που

λέγουν. Έδω είμαστε δυο δημάτα

από τα σύνορα, κι' ο φοουρί τον

γνωρίζουν πια τόσο καλά που τον

αποκαλούν να περνάει ελεύθερα. Καμ-

μία φορά με παίρνει μαζί του. Εί-

ναι τόσο μονότονη ή ζωή στο χω-

ριό, εγώ δεν έχω σχεδόν άλλη συν-

τροφία από τους ψαράδες.

Η κοπέλλα σταμάτησε ξαφνικά.

— Μα τί συμβαίνει, Μάριο; Δε

μ' ακούς; Γιατί όταν σου μιλώ έ-

χεις άλλο το νου σου;

Όταν έφθασαν μπροστά στο

σπίτι της, τον αποχαιρέτησε.

— Θα είδαμε αύριο πάλι, του

είπε.

Ήταν τόσο εύτυχισμένη, που δεν

πρόσεξε καν ότι το πρόσωπο του

Μαρίου εξακολουθούσε να είναι σκο-

τεινό. Του έστειλε ένα φιλή με την

άκρη των δακτύλων, κι' απομακρύ-

θηκε τρέχοντας.

Την επομένη μέρα όμως ο Μά-

ριο δε φάνηκε πουθενά. Πέρασαν

ακόμη δυο - τρεις μέρες, χωρίς να

κατορθώση να τον συναντήσει. Ή-

ταν φανερό πως την απέφυγε.

«Γιατί; γιατί;» αναρωτιόταν η Νό-

ρα, κι' όμως εκείνο το πρωί που

είμαστε μαζί ήταν τόσο χαρούμε-

νος. Στο τέλος της εβδομάδας δεν

άντεξε άλλο, κι' ένα θράδυ, όταν

νύχτωσε, πήγε κρυφά στο σπίτι

του. Το παράθυρο του Μάριο ήταν

φωτισμένο, σκαρφάλωσε στο δέντρο

του κήπου, και όταν έφτασε μπρο-

στά στο ανοιχτό παράθυρο πήδηξε

μέσα στο δωμάτιο.

Είδε το Μάριο να στρέφεται

προς το μέρος της. Το χέρι του

κρατούσε ένα περιστρόφο.

Όταν την είδε, εκείνος άφησε το

περιστρόφο να πέση στο τραπέζι,

και διπλώσε διαστακτικά κάτι που

έμοιαζε με γεωγραφικό χάρτη.

— Νόρα, γιατί ήρθες; ρώτησε.

Η φωνή του προσηλάουσε να είναι

αυστηρή, αλλά έτρεμε από τη συ-

κίνηση.

— Αντί για άλλη απάντησι ή κο-

πέλλα έπεσε κλαίγοντας στην αγ-

καλιά του.

Υστερα από εκείνο το θράδυ

άρχισαν να βλέπονται καθημερινά.

Όσπου ένα απόγευμα ο Μάριο εί-

δε τη Νόρα να φθάνει τρέχοντας

στην παράλια.

— Μάριο, του είπε, μόλις πήγε

κοντά του, σήμερα έχω τα γενέθλιά

μου, και κατάφερα τον μπαμπά να

δώσει μια μικρή γιορτή. Πήγαμε

να ντυθώ κι' έλα.

Ο Μάριο δεν απάντησε, αλλά το

πρόσωπό του έγινε πάλι πολύ σκο-

τεινό, όπως την πρώτη ημέρα της

γνωριμίας τους. Έμεινε για κά-

μποστό ώρα σιωπηλός, σά να δυσκο-

λευόταν να πάρη μιαν απόφασι.

— Καλά θα έρθω, της είπε τέ-

λος.

— ΝΟΡΑ, χόρεψε και με κανέναν

άλλον, είπε ο Μάριο. Όλοι αυτοί

οι νεαροί ήσαν εδώ για να σε χαι-

ρετήσουν και συ χορεύεις διαρκώς

μαζί μου.

— Α, έτσι λοιπόν; απάντησε η

Νόρα με ψεύτικο θυμό. Τώρα να

δής πως θα σε κάνω να ζηλέψης.

Αυτός εκεί κάτω είναι ο Τζακόμο,

ο γυιός του δασκάλου. Μπορεί να

μην είναι δυσοσός σαν κι' εμένα,

μα είναι έρωτευμένος μαζί μου.

Τώρα να δής πως θα ευχαριστηθή

όταν του πώ να χορεύουμε.

— Καλά, πήγαμε. Εγώ κάθουαι

σε μια γωνιά και θα σάς επιδέλω

της απάντησε γελώντας ο Μάριο.

Όταν όμως λίγη ώρα αργότε-

ρα η Νόρα αναζήτησε με το βλέμ-

μα της τον Μάριο, δεν τον είδε που-

θενά. Ίσως βγήκε στη βεράντα,

σκέφθηκε. Ζήτησε συγγνώμη από

τον καθολιέρο της, και πήγε να τον

βρή. Ο Μάριο όμως δεν ήταν ούτε

στην βεράντα, ούτε στον κήπο, ούτε

στην ταπεζαρία. Δεν ήταν πουθε-

να. Δεν είναι δυνατόν να έφυγε

χωρίς να με ναιρετήσθω σκέφθηκε η

Νόρα. Ένώ όμως περνούσε μπρο-

στά από το γραφείο του πατέρα

της διέκρινε κάτω απ' την πόρτα

μια χλωμή ακίνητη φωτός. Άνοιξε

και μπήκε στο δωμάτιο. Μα τότε

είδε κάτι που την έφθεσε βουβή από

την έκπληξι και τη φοίλη. Ο Μά-

ριο σκυμμένος στο πάτωμα κρατού-

σε στο ένα χέρι του ένα λευκό-

φάνερο και με το άλλο έφαχνε τη

μικρή πέτσινη δαλίτσα του πατέ-

ρα της.

«Όσο ο Μάριο, ο αγαπημένος

της Μάριο, ήταν ένας κλέφτης;»

Τώρα έβγαυσε τον παράξενο τρόπο

της ζωής του, το περιστρόφο που

είδε στα χέρια του εκείνο το θρά-

δυ, ακόμη και την παράξενη συμπε-

ριφορά του απέναντί της.

Ξαφνικά ακούστηκε το γύρισμα

του διακόπτη, και το δωμάτιο φω-

τίστηκε άπλετα. Στο κατώφλι της

πόρτας στέκοταν τώρα ο γιατρός

Μοράντι. Το πρόσωπό του ήταν κα-

τάχλομο.

Τώρα
είναι αυλός

πού μέ
άχαπαίει

Ποιά είναι το μυστικό μου; Αυτό που έχουν εκατομμύρια γυναίκες που μεταχειρίζονται την Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ, είναι απλουσάτη. Το θράδυ προτού πλοιάσετε βάψετε την δρεπτική κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ που περιέχει BIOCEL. Αυτή επενεργεί στο δέρμα σας την ώρα που σεΐς κοιμάστε, και το δίδει την φυσική του ελαστικότητα (περι-ορίζει τις ρυτίδες ή εμποδίζει να εμφανισθούν καινούργιες). Το πρωί η κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ της ημέρας, καθαρίζει το δέρμα από όλες τις ακαθαρσίες και το κό-νει καθαρό, απαλό, δελουδέ-νιο.

Μεταχειριρίητε αυτές τις δύο Κρέμες κανονικά και θα έ

Δέν τήν αλλάζω...

...λέει κάθε στόμα
πού δοκιμάζει τήν
ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ NIVEA

Τό νέο προϊόν του οίκου
BEIERSDORF - ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ
NIVEA

ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΗΝ
ΔΕΝ ΘΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΞΕΤΕ ΠΟΤΕ

ΣΥΝΤΑΓΗ
Φιλέτα
βωδινά
μέ ρύζι

Γιά 6 άτομα: Λιώνε-
τε σέ μία κατσαρόλα 20 δράμια δού-
τιρο. Ρίχνετε 40 δράμια ρύζι, χωρίς
νά τό πλύνετε. Άλατοπιπρώνετε
καί προσθέτετε ένα φύλλο δόφνης.
Ανακατεύετε. Όταν τό ρύζι γίνη
διαφανές, ρίξτε ένα μικρό ποτήρι
(35 δράμια) μύρα. Σκεπάσετε καί
αφήνεται νά βράση επί 10 λεπτά.
Εν τώ μεταξύ αλατοπιπρώνετε
καί άλευρώνετε καί από τις δύο
πλευρές 6 φιλέτα. Κόβετε φιλά 80
δράμια καθαρισμένα κρεμμύδια καί
τά τσιγαρίζετε μέ 15 δράμια δούτι-
ρο σέ ένα σκεύος πού μπορεί νά
μην στό φούρνο. Βγάζετε τά κρεμ-
μύδια καί βάψετε τά φιλέτα. Όταν
τά φιλέτα χρυσαύουν καί από τις δύο
πλευρές, σκεπάστε τα μέ τά καθαρι-
σμένα κρεμμύδια, μέ 3 κουταλιές
της σούπας νερό καί μέ τό ρύζι πού
έχετε ετοιμάσει. Τέλος σκεπάστε
καί ψήνεται σέ μέτριο φούρνο επί 20
λεπτά.
Η μύρα είναι τό πιο πλούσιο ποτό
σέ διατλήνες, πού κάνουν τις τρο-
φές αποδοτικώτερες. Πίνετε τακτι-
κά μύρα. Σας κάνει καλό.

Η ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΠΑΠΟΔΟΠΟΥΛΟΥ-ΖΟΥΡΜΑΛΙΔΟΥ

Δέχεται καθ' έκάστην 5—7 μ. μ.,
'Αγίας Ζώνης 66 στάσις Καλλι-
φρονά. Τηλέφ. 871-682.

Camelia
ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑΣ

ασφάλεια - καθαριότης
δνεση - αυτόπεποίθηση

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

Της 'Εταιρείας Ψυχικών 'Ε-
ρευνών (Βραβείον Τηλεπαθείας
μακράς απόστασης).

Δέχεται καθ' έκάστην 9—1
π. μ. καί 5—8 μ. μ. 'Οδός Με-
τοόδου 25 Α' δροφος (Στάσις
Μουσείου), τηλ. 810-975.

ΗΜΟΥΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΗ ΣΕ ΧΑΡΕΜΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 13

χαρέμι καί ν' ανήκη σ' έναν ισχυρό-
τατο βασιλιά. Τους εξήγησα, κλαί-
γοντας, ότι ήμουν παντρεμένη καί
τότε έδειξαν μεγαλύτηρη κατάρπλη-
ξη, γιατί όλες σχεδόν, είπαν, είχαν ένα
σύζυγο, πού μάλιστα θεωρούσε με-
γάλη του τιμή ότι ή γυναίκα του ή-
ταν στο χαρέμι του βασιλιά. 'Ο έ-
φιιάτης αυτός βάστηξε δυο μερόνυ-
χτα. Τέλος ο βασιλιάς έστειλε καί
μέ προσκάλεσε.

»Πήγα, αλλά ένοιωσα τέτοιο φό-
βο, ώστε δεν είχα τό κουράγιο νά
διαμαρτυρηθώ. 'Ο βασιλιάς μέ ρώ-
τησε αν ήμουν καλά κι' απάντησα
ναί, αν ήμουν ευχαριστημένη καί ε-
ναπάντησα ναί. Μου άνάγγειλε τό-
τε ότι θα ήμουν φιλοξενουμένη του
μέχρις ότου τελείωνε ή διίλισσα καί
τό δεχτήκα λέγοντας πάλι ναί. 'Υ-
στερα μου είπε ότι θα μου έστειλε
κάποιοι δώρο καί πράγματι μου έ-
στειλε μέτρα καί μέτρα ύφασματα
μεταξωτά, βαμβάκερά, νάυλον, γιά
νά φτιάξω φορέματα άντάξια του
βασιλικού παλατιού. Μου έστειλε έ-
πίσης σανδάλια, άρώματα, φαγητά
έκλεκτά. Τά φορέματα πού μου έρ-
ραψαν είχαν σχήμα πουκάμισου, μέ
μακρά μανίκια, πολύ έφραμοστά,
καί δεν ήταν σκανδαλιστικά, όπως
αυτά πού πιστεύουν μερικοί ότι φο-
ρούνται στα χαρέμια. Μου έρχον-
ταν θαυμάσια καί σιγά—σιγά, ή-
ρξε δυσάρεστη ή ζωή αυτή. Δεν έ-
κανα τίποτ' άλλο από τρ πρώι ώς
τό βράδυ από τό νά τρώω, νά κοι-
μάμαι καί νά στολίζωμαι, γιά τό
βασιλιά. Κι' ο βασιλιάς δεν μέ έ-
νοχλούσε ποτέ! 'Ηθελε μόνο νά του
κρατούμε συντροφιά. Τέσσερις δλό-
κληρους μήνες δεν αντίληφθηκα ποτέ
νά ήθελε καμιά γυναίκα. Κοιμόταν
αποκλειστικά μέ τις δυο γυναίκες
του. Μιά έβδομάδα μέ τη μία καί
μία έβδομάδα μέ την άλλη. Γιατί
είχε δυο. Είχε επίσης πενήντα πολ-
λακίδες, πενήντα χορευτίρις καί
καμιά έκατοστή σκλάβες πού του
είχαν δωρήσει διάφοροι φύλαρχοι ή
είχε αγοράσει από γειτονικές χώρες.
»Μερίκες ήταν μονάχα δεκαέντε
χρονών, άλλες είκοσι όχτώ ή είκοσι
έννιά κι' όλες ήταν πολύ χαριτωμέ-
νες κι' ευτυχισμένες πού βρίσκονταν
στο χαρέμι. Μέ μάθαιναν πώς νά
κάθωμαι χάμω μέ τά πόδια σταυρω-
μένα καί γελούσαν έπειδή δυσκολεύο-
μουνα νά τά καταφέρω.

»Υστερα όμως από ένα μήνα άρ-
χισα νά πληττώ κι' αποφάσισα νά
του τό πω. Με έπιστολή όμως, γιά-
τί όλες οι παρακλησεις στον βασι-
λιά της 'Υμενης γίνονται γραπτές.
'Ο βασιλιάς δεν απάντησε. 'Εγρα-
ψα τότε δεύτερη έπιστολή, αλλά ου-
τε καί σ' αυτή έλαβα απάντησι. Τού
έγραψα δεκατέσσερις έπιστολές, άλ-
λά σέ καμιά δεν πήρα απάντησι.
Αυτό μέ άνησύχησε πού πολύ. 'Ε-
βλεπα πού καί πού τόν άνδρα μου,
αλλά κρυφά, μέ τη δικαιολογία ότι
έπρεπε νά πάη νά αγοράσει άρώμα-
τα στην πόλι, γιάτί κανένας άνδρας
δεν μπαίνει στο χαρέμι εκτός από
τόν βασιλιά καί τους γιους του.
Κι' ο 'Αχμετ όμως είχε αρχίσει νά
άνησυχή: ή βίλα ήταν έτοιμη κι'
αυτός είχε έγκατασταθή, αλλά δεν
μπορούσε νά μένη μονάχος. 'Ο 'Α-
χμετ έλεγε ότι ο βασιλιάς δεν είχε
κανένα δικαίωμα νά μέ κρατά στο
παλάτι καί τό ίδιο σκεφτόμουν κι'
έγώ, μολονότι ο βασιλιάς δεν μου
έκανε κανένα κακό. 'Ετσι αποφασί-
σαμε νά άποταθούμε στον 'Αγγλο
πρόξενο. 'Ο πρόξενος έγραψε ένα
γράμμα στο βασιλιά, αλλά ο βασι-
λιάς δεν απάντησε. Τού έγραψε άλ-
λες δυο έπιστολές, αλλά ουτε καί σ'
αυτές απάντησε.

»Μιά μέρα συνάντησα στο χαρέ-
μι τόν πρίγκιπα διάδοχο κι' αυτός
έδειξε μεγάλη έκπληξη βλέποντάς με
έκει. Τού εξήγησα την ύπόθεσι καί
μου φάνηκε πώς κοκκίνισε έλαφρά.
Πράγματι τού μίλησε καί την άλλη
μέρα ο βασιλιάς μου είπε ότι θα μέ

άφινε νά φύγω μετά τήν άπόφασι.
Μά τό Ραμαζάν ήρθε καί τότε
τότε μ' άφισε νά φύγω. 'Επει-
δή διάσαμε νά δραπέτευομαι.

Καί από δώ άρχισε μέ μέ
νά κινηματογραφική παρτι-
ζάν. Στην αρχή ή Ρίτα Νάσιρ ή-
φύγη πρὸς τά δυνά. Αλλά
σκέφθηκε ότι μία τέτοια φυγή
παιδιά της θα ήταν καθόλου
άλλαξη γνώμη. 'Αποφάσισε πού-
τι πιο τολμηρό: νά φύγη μέ
νυκτο, μέ ψεύτικο όνομα, μέ
κεντρικό δρόμο πού από την
όδηγεί στο προτεκτοράτο τήν
τεν. Τό σπουδαιότερο ήταν νά
μένη την κατάλληλη στιγμή νά
μπορέση νά βγή μέ τά παιδιά
τό χαρέμι. Καί ή άπόφασις
γινε νά φανή. Τό τέταρτο από
παιδιά της, ή Χαλίμ, άρραψε
καί μεταφέρθηκε στο νοσοκομ-
είο Ρίτα Νάσιρ έπέτυχε άδεια από
'Ιμάμη νά έγκατασταθή στο νο-
μείο μαζί μέ τά παιδιά της. Α-
κόντας έναν άξιωματικό της πο-
νομίας, ο 'Αχμετ Νάσιρ προ-
έθηκε μία άδεια έλευθέρως κινώ-
ας κι' ύστερα νοίκιασε ένα σπίτι
αυγής της 13 Μαΐου, ή Ρίτα Νάσιρ
σκέπασε τό πρόσωπο μ' ένα καπέ-
καί μαζί μέ τά παιδιά της ή-
γήγησε από τό νοσοκομείο. Τήν
πείριμενε ο 'Αχμετ. Τό βράδυ
ήκίνησε γρήγορα καί σταμάτησε
στο πρώτο φυλάκιο πού ή-
στις πύλες της πόλεως. Οι φρου-
δεν βρήκαν τίποτα τό ύποπτο καί
τό αυτοκίνητο ξεκίνησε πάλι, μέ
παλάτι, λέει ή Ρίτα Νάσιρ.
Καί έτσι ύπολογίζαμε νά περπα-
άλα τά φυλάκια πριν αντίληφθώ
φυγή μας καί μέ προλάβω. Τό
δεύτερο φυλάκιο άπέχει τρεις ώρες
από την πόλι. Καί πάλι οι φρου-
δεν είπαν τίποτα καί τό αυτοκί-
συνέχισε τό δρόμο του. Τό τρίτο
λάκιο ήταν στη Σερίρα καί ε-
με έκει στις τρεις τό άπογεύμα-
Αυτή την ώρα φυσικά όλοι θέ-
ραν γιά τη φυγή μας, αλλά ο
ήθελαν δεν θα μπορούσαν νά
τίσασουν. 'Η άπόφασις ήταν
καί καί στη Σερίρα δεν ύπό-
λέφω. Κανείς δεν θα μπορούσε
είδοποίησι τους φρουρούς. 'Ε-
στερα από όκτώ ώρες ταξίδι, πε-
σαμε στα σύνορα του 'Αντι
κακά χάλια, άσπροι από την ά-
καί τη σκόνη, σαν φαντάσματα
ευθυνώχκαμε στο μέγαρο του
του πού δεν ήθελε νά πιστέψη
στορία μου. Τότε μόνο δεκαήμε-
δταν μίλησε στο τηλεφώνο μέ
'Αγγλο πρόξενο της Σαα, τήν
λης πρωτεύουσας της 'Υμενης.
έδωσε τότε τά έξοδα γιά νά
σπουσε στην 'Αγγλία. Καί ήρθε
ώρα, χωρίς στίτη, χωρίς λεπτά, με-
ρίς δουλειά. 'Αναρωτιέμαι
φορές αν δεν ήταν καλύτερα νά
χα μένιε στο χαρέμι.

Κι' ο 'Αχμετ, ο άνδρας της, ή-
τός πάλι, από την ήμερα πού ή
ναίκα του ώδηγήθηκε στο χαρέμι
'Ιμάμη, δεν κατορθώνει νά βρή
στιγμή ήσυχια. Οι γυναίκες πού
Μιντλμπωρ, πού μένει πού προ-
παθούσαν, διαβάζοντας τις έφη-
ρίδες, νά βρουν τις πιο άπο-
πλευρές της ύποθέσεως, άρραψαν
τού κάνουν τά γλυκά μάτια έ-
ζοντας σέ κανένα διαύγιο μέ τη
τα καί κανένα ταξίδι—μέ την
νούργια σύζυγο θέβαια—στην
μένη. Μιά τόν σταματάει στο γο-
άλλη τού τηλεφώνει, άλλη τού
φει παθητικές έπιστολές. Οι άν-
άλλη τόν κυττάζουν καχύποπτα
άπειλούν νά του τις βρέσουν αν
πάη σέ καμιά άλλη πόλι τού
κοσάρι. Κι' οι άγγλικές όμως άρ-
δεν τόν συμπαθούν, γιά την ταπει-
σι πού έπαθε ή συμπατριώτισ-
τους.

Καί τη Ρίτα όμως δεν την άφί-
ήσυχη. 'Ολες οι γνωστές της θέ-
νά μάθουν 'επικάντικες' λεπτομέ-
από τη ζωή τού χαρεμιού.

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ
ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 11η σελίδα

μου, θά μέ παντρεύσουν.
—Ναί, μά θα είχα γελαστή ως
προς την πραγματικότητα.
—'Ολες οι γυναίκες ξεγελούν
τόν άνδρα πού παντρεύονται, γιά νά
μπορέσουν νά τόν παντρευτούν. Σ'
αυτό φταίνε οι άνδρες. 'Εκείνοι θέ-
λουν γυναίκες ύποκρίτριες.
—Είναι αλήθεια αυτό πού λές.
—Μά γιατί, ρώτησε ή Σιμόν, οι
άνδρες θέλουν νά παντρεύονται γυ-
ναίκες πού, κατά βάθος, δεν τους
αρέσουν; Γυναίκες πού τους κάνουν
νά πλήττουν;
—'Ο Ζιλμπέρ δεν βρήκε τί νά άπαν-
τήση. Σαν άδελφός προστά τό αυτα-
κίνητο καί έμειναν καί οι δυο σιωπη-
λοι ως τή Λυών.

Αφίοντας τη Σιμόν μπροστά
στο σπίτι της φίλης της ο Ζιλμπέρ
της έήτησε ένα ραντεβού γιά τό βρά-
δυ.

Στις έννέα, ο Ζιλμπέρ περίμενε
τη Σιμόν μέσα στο άμάξι του. Τήν
έβε νά εμφανίζεται στην είσοδο τού
σπιτιού. Δεν ήταν πιά ή Σιμόν. Εί-
νε ένα χτένισμα πού την έκανε νά
φαίνεται πολύ μικρή. Τό πολύ νε-
κατέ φορέα της ύπογράμμιζε θαυ-
μάσια τό τέλειό σώμα της.

—'Εσύ είσαι; έκανε ο Ζιλμπέρ
κατάπληκτος πού την έβλεπε τόσο δ-
μορφη.

Η Σιμόν περιωρίστηκε νά γελά-
ση μέ τό πιο γλυκό γέλιο της. 'Ο
Ζιλμπέρ δεν πίστευε στα μάτια του.
Τήν πήγε στο θέατρο, γιάτί κάπου
έπρεπε νά πάνε, αλλά πέρασε την
ώρα τρου μέ τό νά θαυμάζει τή συν-
τροφιάς του, την τόσο γοητευτι-
κή, την τόσο αϊθέρια μέ τό λευκό
ταλινό φόρεμά της, μέ τά ξανθά
μαλλιά της πού τρεμόπαιζαν στο
στέκο της. Βιαζόταν νά βρεθή μό-
νος μαζί της μετά τό τέλος της πα-
ραστάσεως.

Ήταν μία καλοκαιριάτικη νύχτα
πολύ ζεστή. Σταμάτησε τό άμάξι
του έξω από την πόλι. Γυρίζοντας
τότε πρὸς τη νέα:

—Σιμόν, ρώτησε, τώρα πού δεν
ύποχαι πιά ζήτημα γάμου μεταξέ
μας, μου δίνεις αυτό τό φιλί πού
μου άρνιθες τό άπόγευμα;

Η Σιμόν τού έδωσε τά χείλη
της.

—Μου άρέσεις, τού είπε. Δεν
φοβάμαι νά σου τό πω: όταν μέ
παίρνης στην άγκαλιά σου, άδιαφο-
ρώ γιά όλα.

—Κι' έμένα μου άρέσεις, Σιμόν,
απάντησε ο Ζιλμπέρ. Μέ μεθάς. Τί
δμορφη πού είσαι! Πές μου, τώρα
πού δεν είμαστε πιά άρραβωνιασμέ-
νοι, αλλά φίλοι παίζουμε μέ άνοιχτά
χαρτιά; Δεν θέλεις νάρθης νά δής
πού μένω;

—Είπα αληθινός γόνις, είπε. Σέ
δρίσκω άξιολάτρευτο.

—'Οχι, άρχισε νά γελά.
—'Ακούμπησε τό κεφάλι της στον
άμο τού Ζιλμπέρ. 'Εκείνος της χάι-
θεσε απαλά τά μαλλιά.

—Σύμφωνη; ρώτησε.
'Ο Ζιλμπέρ έπαιζε μέ άνοιχτά
χαρτιά, όπως τό είχε ζητήσει. Ήταν
τώρα ή σειρά της Σιμόν νά παίξει.

—Γιά νά σου πώ την αλήθεια,
ψήφισες, κυττάζοντας τόν Ζιλμπέρ
μέσα στα μάτια, δεν νομίζω ότι θέ-
λω νά πάω στο σπίτι ενός άνδρος
πού δεν θά γίνη άνδρας μου.

—'Αδελά του ο Ζιλμπέρ έκανε ένα
μορφασμό. 'Υστερα σαν καλός παί-
κτης, της χαμογέλασε.

—Κατάλαβα! είπε. Κατά βάθος
είσαι μία πονηρή. Θέλεις παρ' όλα
αυτά νά παντρευτής. 'Η όχι;
—'Ισως όχι, είπε εκείνη. 'Ο-

Ένα
από τα δυό!

Η τὸ ὁμορφο αὐτὸ φό-
ρεμα εἶναι καινούργιο,
ἢ εἶναι πλυμένο μέ DAL!

Γιατί μέ τὸ DAL τὰ ρούχα
ξανανιώνουν καί παίρ-
νουν ὅλη τὴ λαμπράδα
τοῦ καινούργιου.

ΕΥΚΟΛΑ

ΑΝΕΤΑ

ΑΚΟΠΑ

● Ἡ συγχρονισμένη νοι-
κοκυρά μεταχειρίζεται
DAL.

● Ἡ ἔξυπνη νοικοκυρά
μεταχειρίζεται μόνο DAL

τὸ DAL
ὁμορφαίνει
ὅ,τι πλένει

ΠΡΟΪΟΝ
"BIOCHROM"

πρωτόποτε, δεν θάρθω άπόψε στο
σπίτι σου.

—'Ο Ζιλμπέρ της πήρε τά χέρια.
—Δεν μπορώ πιά νά ζήσω χω-
ρίς έσένα, Σιμόν, είπε εαφνικά. Ου-
τε σ' χωρίς έμένα...

—'Οχι, δέκοψε ή Σιμόν, δχι
αυτό τό τροπάριο. Δεν θά πετύχης
νά μέ πείσης.
'Ο Ζιλμπέρ άναστέναξε καί φά-

νικε νά σκέπτεται.

Καλά, είπε τέλος σκάζοντας
στα γέλια, κέρδιες. 'Οχι άπόψε, ά-
φού δεν θέλεις, αλλά σέ ένα μήνα
θα σέ πάω στο σπίτι μου, έστω καί
αν πρόκειται νά χρησιμοποιήσω
διά. Σέ ένα μήνα, όταν θα παντρευ-
τούμε...

—Ναί, είπε εκείνη. Γιατί κατά
βάθος, ξέρεις, έχω μεγάλη έπιθυμία

νά δώ πού μένεις.

Σείχηκε πού δυνατά έπάνω του
καί τού χαμογέλασε τρυφερά. Ναί,
είχε κέρδιες. Είχε δρή σύζυγο, άλ-
λά χωρίς ψέματα, χωρίς τεχνάσμα-
τα. Θα παντρευόταν καί θα γινόταν
εύτυχισμένη έπειδή ο Ζιλμπέρ την
άγαπούσε όπως ήταν καί εκείνη ά-
γαπούσε τόν Ζιλμπέρ όπως ήταν, ά-
πλος, ειλικρινής.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ οί ψυχολόγοι ασχολήθηκαν με την εξέταση και τον καθορισμό των χαρακτηριστικών του «κεραυνοβόλου έρωτα», της «συζυγικής εϋτυχίας» και της «ιδεώδους γυναικάς». Φυσικά, η ψυχολογία μπορεί να σάς οδηγήσει στα προβλήματά σας, εκείνο όμως που χρειάζεται και στη γυναικά και στον άνδρα είναι η καλή θέληση και η προσπάθεια.

Ο ΕΡΩΤΑΣ βασανίζει τόσο τη γυναίκα όσο και τον άνδρα. Το ίδιο πράγμα δέχεται συμβαίνει και με την πείνα, τη δίψα, τη σωματική όμορφιά, την υγεία, τα λεφτά, που μάς φέρουν τόσες σκοτούρες. Όμως ο έρωτας είναι το πιο μεγάλο δάσανο. Δεν υπάρχει σκέψη του ανθρώπου, δεν υπάρχει πράξη καλή ή κακή χωρίς ναχη δάλει τό... χεράκι του ό έρωτα. «Έρωτας άνίκατε μάχαν...» λέει ο αρχαίος τραγικός, ο Σοφοκλής.

Άνδρες και γυναίκες όλων των εποχών προσπάθησαν ν' ανακαλύψουν το μυστικό του έρωτα, να έμβοθύνουν στη σημασία του, με την αϋταπάτη ότι θα μπορούσαν να τον κλείσουν σε... συνταγές. Μπορεί κανείς να πη, ότι κάθε αιώνας άφησε κληρονομιά στους μεταγενεστέρους του την πείρα του και μεταδίδασε τις επιτυχίες και τις άποτυχίες του άλλοτε στις σελίδες φιλοσοφικών έργων, άλλοτε σε στίχους (και στίχους υπέρχους), άλλοτε με πραγματικά γεγονότα που υποτίθεται ότι αποτελούν παραδείγματα.

Τελευταίος ήρθε κι' ο είκοστός αιώνας, ο αιώνας μας. Και στα πρώτα του έξηνα πέντε χρόνια βλέπουμε μια μεγάλη άθησι θεωριών, συναρπαστικών συζητήσεων, μελετών για όλα τα ζητήματα. Τα σπουδαιότερα όμως έπιτευγματα τα έχει κάνει η ψυχολογία, που ασχολήθηκε με τον έρωτα και τα προβλήματά του.

Αμφιβάλλετε μήπως για την αξία της ψυχολογίας; Βέβαια πολλοί ψυχολόγοι είναι καθαρά φαμφαρόνοι. Πολύς φορές μερικές γνώμες τους είναι πολύ τολμηρές και κατά συνέπεια όχι άπολυτα αληθινές. Υπάρχουν όμως άνομιασες σ' αυτούς σοβαροί μελετητές και μερικές φορές και μεγαλοφυΐες.

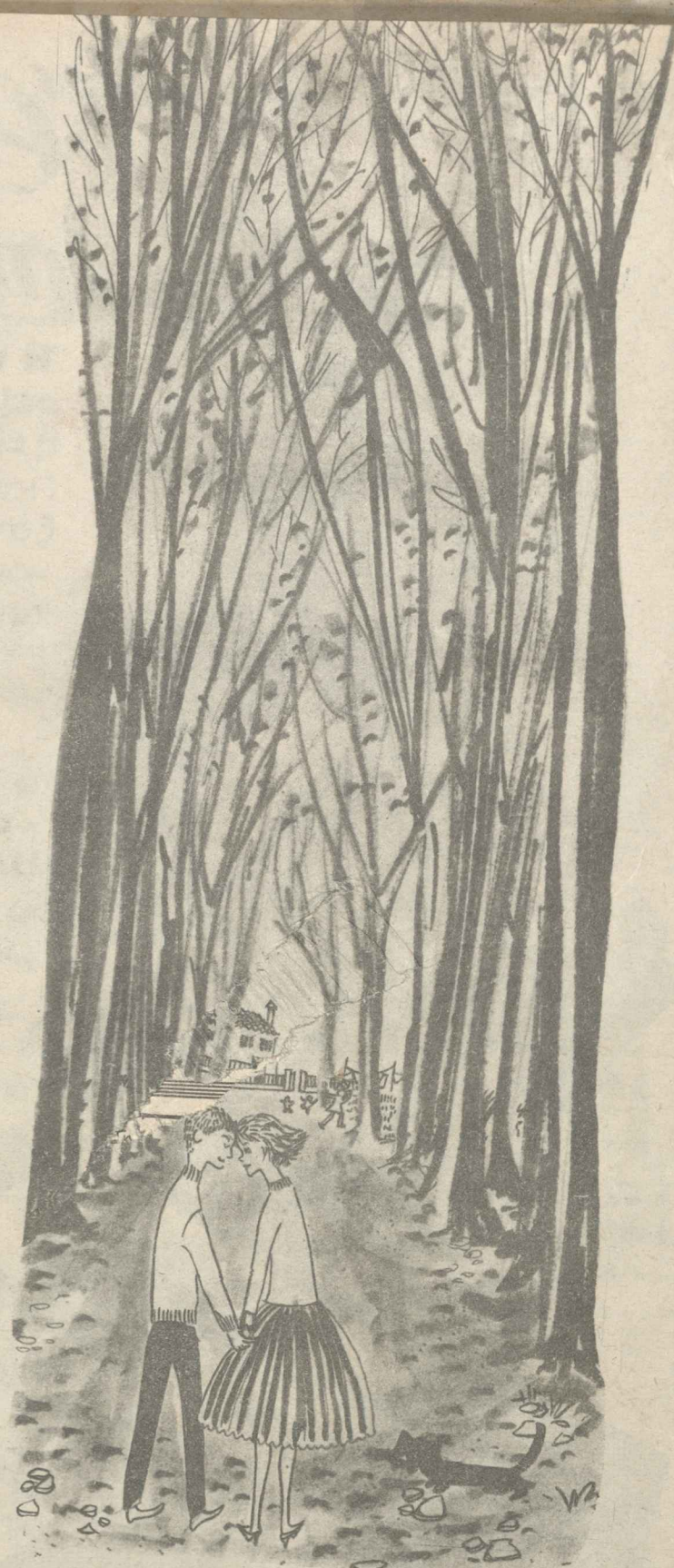
Τα τελευταία, λοιπόν, πορίσματα των καλύτερων συγχρόνων ψυχολόγων άφορούν τρεις συγκεκριμένες περιπτώσεις: α) τον κεραυνοβόλο έρωτα, β) τη συζυγική εϋτυχία και γ) την ιδεώδη σύζυγο. Κι' έπειδη είναι εξαιρετικά ενδιαφέροντα τα συμπεράσματα αυτά, τα παραθέτουμε παρακάτω.

Ο ΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΟΣ ΕΡΩΤΑΣ

Πρέπει να παραδεχτούμε ότι ο νεώτερος γενεές δύσκολα παραδέχονται το μύθο του «κεραυνοβόλου έρωτα». Ίσως σ' αυτό φταίη η δυσπιστία στα πάντα που διακρίνει την εποχή μας, το πλήθος των ονείρων που έχουν χαθή στο μακρύ δρόμο της μάταιης ελπίδας. Έν πάση όμως περιπτώσει ο «κεραυνοβόλος έρωτας» συναντιέται ακόμα και οι αιτίες του είναι διαφορετικές στη γυναίκα και στον άνδρα. Η γυναίκα είναι πιο εύαισθητη σε μια ώραία φωνή, στον τρόπο που μιλάει εκείνος, στην προσοχή και τη φροντίδα που αφιερώνει ο άνδρας σ' αυτήν. Αντίθετα ο άνδρας είναι πιο εύαισθητος στη σωματικά όμορφιά: στα ώραία μάτια, στο πρόσωπο, ύστερα σ' ένα ώραίο σώμα.

Όλαίληρος ο «μηχανισμός» του «κεραυνοβόλου έρωτα» μπορεί να συνοψισθώ στα παρακάτω πέντε σημεία που προκαλούν τη γένεσή του:

1) **Ηλικία:** Ο «κεραυνοβόλος έρωτας» εμφανίζεται κατά κανόνα σε νεαρή ηλικία. Και τα ίχνη του περάσματος του διατηρούνται σε όλη τη ζωή.

**Η αγάπη
που κινεί
τον ήλιο
και τ'άστρα**

Γι' αυτό η πρώτη αγάπη δεν περνά ποτέ. Μένει ένα εύρημα που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να φανταστούμε το 2) **Σωματικά προτερήματα:** Η όμορφιά, προ πάντων η ναίικη, διεγείρει είτε αισθηματικά πόθους και τά συγγεί σε μια που συχνά κυριαρχεί και στην τράγωση λογική.

3) **Χαρακτήρας:** Μια γυναίκα ένας άνδρας δειλοί, υπερευαίσθητοι, άπογοητευμένοι ή και καταπονημένοι, από τη μοίρα έχουν μέσα τους ένα σθηματικό «φορτίο» που τους άφηνικά σε πράξεις άπροσδόκητες.

4) **Περιβάλλον:** Η συνθήκη της γυναικάς κι' ενός άνδρα σ' ένα άρισμένο περιβάλλον (έναν άσχετο κορό, μια δεξίση, μια έκδοση συμβαίνει όταν και η πράξη και ο έρωτας έχουν επιθυμία άμοιρής εγκαταλείψους, άνερα που δουν το πλοίο λεπτές χορδές της ψυχής τους.

5) **Υπόβολή:** Άρκει ένα ποτε για να προκαλέσει τη γοητεία στο κάτι που μάς μαγεύει.

Η ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

Για την τυχόν συζυγική δυστυχία και υπεύθυνοι τόσο ο άνδρας όσο και η γυναίκα. Πολύ συχνά, τα έλαττωματά της μιάς και του άλλου συντηται, μολονότι συμβαίνει πολλές φορές κι' ο άνδρας κι' η γυναίκα να έχουν σφάλματα βασικά διαφορετικά. Έτσι, σφάλματα βασικά σφάλματα είναι τα έπικινδυνα για τη συζυγική άμνη. Κι' αυτά είναι:

ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ: 1) Όταν η γυναίκα θέλει να έχη ύπερβολή στον τόπο μας. 2) Η έλλειψη κατανόησης και η άνικανότητα να διακρίνει την οικογενειακή ζωή. 3) Εξωτερική τάση στην άμεση φαντασία. 4) Ο έγωισμός είτε άφορα ήλικία, είτε ήλικία ζητήματα. 5) Οι πολλές άσυνολίες έξω από το σπίτι, έστω κι' αν είναι άσכולίες πνευματικές. 6) Το να πιστεύει ότι τα έξέρει όλα και να θέλει να επιβάλλει τις γνώμες της. 7) Η άραμέλση του έαυτού της ώστε να μείνει άπια έλλυσιτική στον άνδρα της. 8) Υπερβολικό ένδιαφέρον για τους άνδρες, έστω κι' αν αυτό έδωκε παρά μόνο λέγεται. 9) Υπερβολική ζήλεια.

ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ: 1) Η άδιαφορία για τη γυναίκα του, για τα φορέματά της, για την όμορφιά της. 2) Η τσιγκουνιά κι' η άδιαφορία για το σπίτι του. 3) Η ίσχυρογνωμοσύνη που μπορεί να φτάση τα όρια της εκκίας. 4) Να πάει να δείχνει την άναπη στην γυναίκα του. 5) Να λέει πλά μετάνοιασε που πατρεύτηκε. 6) Η άκαταστασία και η ασπατασύλη στο σπίτι, στα ρούχα. 7) Πάρα πολλοί φίλοι. 8) Μεγάλο ένδιαφέρον για τις γυναίκες. Έστω κι' αν αυτό δεν είναι παρά πλατωνικός θαυμασμός. 9) Υπερβολική ζήλεια.

Η ΙΔΕΩΔΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑ

Κάθε γυναίκα και κάθε άνδρας είναι ένας συντροφος και μια συντροφική ιδεώδης, με τις ίδιες πιθανότητες άπογοητεύσεως για τό...έτερο ήμισυ τους. Άλλά μια γυναίκα που έχει σκοπό να γίνη μια ιδεώδης σύζυγος, πρέπει να εξετάσει προσεκτικά τη συνείδησή της να αναλύσει με λεπτομέρεια κάθε πλευρά του χαρακτήρα της, κάθε γνώμη της καρδιάς της. Να έχη ύπ' όψη της ότι κάθε προτέρημα δικό της και κάθε έλάττωμα δικό του δεν πρέπει να τρέφει με το δικό της άτομικό μέτρο. Όπως βλέπουμε λοιπόν, στον έρωτα και τον έκανε έπιδιο έρευνών και μάλιστα με κάθε λεπτομέρεια. Μερικές φορές, οι ψυχολόγοι τα παραλένε. Όμως κατά βάσι οι διαπιστώσεις είναι σωστές.

Ο Κήπος τής «Γυναίκας»

ΤΟ "ΡΟΛΟΪ",

ΕΧΕΤΕ, άσφαλώς, άκούσει για την πασιφλόρα, που είναι και φαρμακευτικό φυτό και χρησιμοποιείται στην κατασκευή των σπινθηροπαιχνιδιών. Η πασιφλόρα, που είναι το κοινό «ρολόϊ». Το άμορφο, άναρριχόμενο φυτό, είναι θάμνος άρκετά διαδεδομένος και χρησιμοποιείται για να στολίζουμε τις τοίχους των σπιτιών, τα παράθυρα, τα μπαλκόνια, τους αλλότοιας, τα συρματοπλέγματα κ.λ.π. Η άραίο στρογγυλό άνθος του που άμυλίζει το στεφάνι του Χριστού και αυτό άνωμάστηκε και παθανθές, άφάνει σε μεγάλη άφθονία και είναι μεγάλο, στρογγυλό, σε σχήμα αλογιού, γαλάζιο με κέντρο κόκκινο, καλοκαίρι. Οι καρποί του είναι πορτοκαλόχρωμοι. Η ποικιλία, που καλλιεργείται και είναι η πιο άραστή, κατάγεται από τη Βραζιλία και το Περού. Άνακαλύφθηκε το 1699 και διαδόθηκε πολύ σε όλο το κόσμο. Το φυτό αυτό έχει μια άισσοπία και γι' αυτό άνωμάστηκε «ρολόϊ». Γυρίζει το άνθος του όπου πρνάνει ο ήλιος, σά να δείχνει την ώρα.

Το ρολόϊ είναι πολύχρονο και τα άνθη του έχουν λεπτό άρωμα. Άν έπι έπι πολύ χρονικό διάστημα. Άν και δίνει άφθονα λουλούδια, έν τούτοις αυτά δεν βαστούν παρά μόλις ένα μέρα, άλλά για να τα άντιστατήσουν άμέσως άλλα σε άλλα λουλούδια. Άνθίζει από τον Ιούνιο και άφάνει ως τον Οκτώβριο ή άνθησι του, θάνατι σε ύψος 6—8 μέτρα, το σπουδαιότερο, έχει έγκλημα-μένη στον τόπο μας.

Το ρολόϊ αγαπά κατ' έξοχην τα άσπρα χρώματα, τα άφάρτα και έπιδιο. Έν τούτοις μπορεί να εύκαμψη σε όλα τα χρώματα. Είναι πολύ δολικό. Λίγο κοινό χόμα, με άσπρο τρίτο άμμο και άλλο τόσο έρει-χόμα, είναι εξαιρετικό για το ρολόϊ. Άναπτύσσεται ύπερβολικά και άσχετη γρήγορα. Δεν παρουσιάζεται άσχετη ανάγκη το χόμα αυτό να είναι πολύ πλούσιο σε θρεπτικά στοιχεία, γιατί το φυτό στην περίπτωση αυτή άναπτύσσεται ύπερβολικό φύλλωμα, που άδικεί την άνθησή του. Πετυναι πολύ στα χρώματα του κήπου, που και άναπτύσσεται άδίαστα, γιατί ριχνει πολλές ρίζες μέσα στο έδαφος. Σε μεγάλες γλάστρες έπιδιο πετυναι, άλλά δεν μπορεί να άναπτύξει τις ρίζες του και γι' αυτό πρέπει να ποτίζεται άφθονα κατά την άνάπτυσή του. Όταν μεγαλώσει, άναπτύσσεται άσχετοί πολλοί, αλλά είναι να άφαιρούμε τους διαποτισμένους και άδύνατους ή τους άρκετους για να ίσορροπήσει η άσχησή του.

Το ρολόϊ πολλαπλασιάζεται με άσχετο τρόπο: Με μωσχεύματα, κα-άλλωδες και σπορά. Την άνοιξη άναπτύσσονται τα μωσχεύματα σε μάκρος πάντων, τα όποια πρέπει να έ-χουν στο κάτω μέρος έναν κόμπο. Άνα τέτοιο άλαστό, τοποθετούμε άνα σε γλάστράκι με άφάρτη γη, ποτίζουμε και τοποθετούμε τις γλάστρες σε μέρος ζεστό για να διευκολύνει το ρίζωμα, αν και αυτό εύκολο να γίνη. Στο με-ταξύ ποτίζουμε από λίγο και όταν άναπτύσσεται το ρίζωμα, μεταφέρουμε άνα στο έλεος σκληρύνεται. Ό-ταν προχωρήσει καλά η δλάττησι του μωσχεύματος, τότε κατά τον άύριο έως τον Ιούλιο, μεταφυτεύου-με σε μεγαλύτερες γλάστρες και ά-να έκά μετά 1—2 μήνες στο όρι-σμένο μέρος του, στον κήπο. Προ-τείνουμε να στολίσουμε κάγκελα ή κενύματα να στολίσουμε κάγκελα ή φράξουμε έναν μανδοτόχο φυ-τό με άποστάσεις 70 πόντους. Άν θέλουμε να στολίσει μια βεράν-δα, ένα μπαλκόνι, τότε καλύτερα να

το φυτέψουμε μέσα σε γλάστρα.

Η καταβολάδα πρέπει να γίνη άπαραίτητα μέσα στον κήπο και ά-πό τον Οκτώβριο — Νοέμβριο ως τον έπόμενο Μάρτιο. Το κομμάτι, που θα καταδολεψουμε έπιβάλλεται ναχη ένα-δυό μάτια για να δώσουν ρίζες. Όταν ριζώσουν, κόβουμε το φυτρώμενο μέρος από το μητρικό φυτό και το φυτεύουμε σε ιδιόκτητη γλάστρα. Ο σπόρος προέρχεται ά-πό το λουλούδι και πολλές φορές δημιουργούνται φυτά άπ' αυτόν μό-να τους μέσα στο έδαφος. Μπορού-με όμως κατά το Μάρτιο να τον σπείρουμε σε γλάστρα, την όποια έχουμε μέσα σε σέρα. Είναι εύκολο να δώση φυτό ο σπόρος. Κατόπιν ένεργούμε όπως και στο μωσχεύμα.

Ο καλύτερος όμως τρόπος είναι με το μωσχεύμα, που άποδίδει την ποικιλία στην όποια άνήκει το φυ-τό. Είναι ακόμα εύκολο, όταν πρό-κειται να δημιουργήσουμε άλλη ποι-κιλία να πολλασιάσουμε το φυτό, για-τί υπάρχουν 120 είδη πολύ ώραία.

Το ρολόϊ θέλει άρκετά ποτίσμα-τα το καλοκαίρι και για ν' άνθίζει συνεχώς, σχεδόν δυό φορές την έ-βδομάδα. Όταν φυτευθώ στο έδα-φος το ριζωμένο μωσχεύμα, σκαλί-ζουμε μια - δυό φορές και γενικά όταν μεγαλώσει, άφαιρούμε τα ξερά μέρη με ψαλίδα. Η άραιώσις έπι-βάλλεται, γιατί άερίζεται το φυτό, που δέχεται εύχαρίστως το κλάδε-μα. Είναι σαν να αϊγόκλημα, πρό-θυμο και με το κατευνωμένο κλά-δευμα παίρνει τεράστια άνάπτυξη και στολίζει τον τόπο και κάθε ά-καλαίσθητο μέρος το κάνει ώραίο.

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗΣ

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΞΕΝΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 54

λά για να άνακαλύψω τα ναρκωτι-κά που είχα κρυμμένα στο δίπλο-πάτο της μικρής πέτινης έαλί-τσας μου. Δεν θέλησε να με κατα-δώσει, γιατί σ' αγαπά, και δεν ή-θελε να σου κάνη κακό, άλλά με ά-νάγκασε να του ύποσχεθώ, ότι θα σταματούσα άμέσως αυτό το πα-ράνομο έμπόριο. Κράτησα το λόγο μου, Νόρα, άλλά βλέπεις κόρη μου, όταν μπλέξη κανείς σ' αυτές τις δουλειές δεν είναι εύκολο να ξε-μπλέξη. Ο συνεργάτης μου, που ήταν έξω από τα σύνορα, με έξεδί-αξε διαρκώς, άδιαφορώντας για τον κίνδυνο που με άπειλούσε. Έ-τσι άόπως άποφάσισα να θέσω τέρ-μα στη ζωή μου. Ο κόσμος δεν πι-στέφη πως ο καλός γιατρός Μοράν-τι πέθανε από άτοκινιητιστικό δυ-στύχημα, κι' έσύ θα είσαι έλεύθερη να συναντήσεις το Μάριο. Σου ση-μειώνω παρακάτω τη διεύθυνσή του, πιστεύω ότι σ' αγαπά πραγμα-τικά, κι' ότι θα σε κάνη εύτυχισμέ-νη.

Σε φιλώ, ο πατέρας σου.»

ΜΠΡΟΣΤΑ στην είσοδο ενός ά-στινωτικού τμήματος της Ρώμης, στεκόταν μια κοπέλλα ντυμένη με μαύρα. Το πρόσωπό της ήταν πολύ χλωμό, και τίποτα δε θυμίζε σ' αύ-την τη Νόρα Μοράντι, το ξένοια-στο κοριτσάκι που μικρού φαρά-δικου χαριού. Άλλά ο Μάριο την άναγνώρισε πριν άόκητη την πλησι-άση. Τού τη μαρτύρησε το χτύπη-μα της καρδιάς του, η ίδια ή φωνή του που άντήχησε βραχνή από τη συγκίνηση ενώ τη φώναζε:

— Νόρα, Νόρα, αγαπημένη μου. Έκείνη τον πλησίασε και του έ-δωσε το χέρι της. Προχώρησαν έτσι χειροπιασμένοι, σιωπηλοί. Ίσως άργότερα, πολύ άργότερα, να ξανα-μιλούσαν για όλα τα θλιβερά γε-γονότα που τους είχαν χωρίσει, και τους είχαν ξαναενώσει. Μά τώ-ρα κάθε λόγος ήταν περιττός. Έ-φθανε που περπατούσαν ο ένας πλάι στον άλλο, όπως στην παρα-λία του χαριού, σαν να μην είχαν χωρίσει από τότε, σαν να μην είχε συμβή τίποτα.

ΚΑΡΛΑ ΦΙΟΡΑΒΑΝΤΙ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

**Το ανδρώπινο σώμα
άποτελείται
από τέσσερα μέρη.
Το κεφάλι
Τα μέλη
Το φανελάκι
ΑΤΘΙΣ
Και το κυλοτάκι
ΑΤΘΙΣ.**

**Αί ταξιδεύουσας Μητέρες εις τό
Έξωτερικόν και αι ζητούσαι Ξένα
προϊόντα της Έλληνικής καταστήματα
ας έχουν ύπ' όψιν τους ότι όλα τα παιδικά έσώρρουχα
ΑΤΘΙΣ πωλούνται από το 1954 εις τό καλλι-
τερα Καταστήματα της Εύρώπης θεωρούμενα
έφάμιλλα των καλλιτέρων Εύρωπαϊκών.**

ΑΤΘΙΣ Ο.Ε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ & ΦΑΝΕΛΛΟΠΟΙΪΑΣ - ΑΘΗΝΑΝ

ΝΥΦΕΣ ΜΕ ΩΡΑΙΑ ΝΥΦΙΚΑ

Σε πολλούς γάμους που γίνονται τελευταίως βλέπουμε τις χαριτωμένες νυφούλες ντυμένες με ωραιότατα νυφικά έξτρα μοντέρνα, που θυμίζουν Εύρωπη. Εύτυχώς το ζήτημα του νυφικού έχει σήμερα λυθεί κατά τρόπον απλό και πολιτισμένο. Στα ειδικά καταστήματα που διαθέτουν νυφικά οι υποψήφιοι νύφες ξέρουν ότι θα βρουν να διαλέξουν το νυφικό της προτιμήσεώς τους. Ιδιαίτερα κινήσις στο καλό νυφικό παρατηρείται στο ειδικό τμήμα ειδών γάμου του νέου καταστήματος BAMBINO όπου προβάλλονται πρωτότυπα νυφικά, αυθεντικά μοντέλα των μεγαλύτερων ειδικών οίκων ραπτικής των Παρισίων. Τα νυφικά αυτά γίνονται περιζήτητα και φιγουράρουν ιδίως σε γάμους της καλής κοινωνίας των Αθηνών.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟ

Είναι δικαιολογημένος ο φόβος ότι το θαλάσσιο νερό δημιουργεί δυσάρεστο καπνισμό για το τριχωτό μέρος της κεφαλής, προκαλώντας την σήψη των ριζών των μαλλιών και ενισχύοντας την φαίτιση ΠΙΤΥΡΙΑΔΑ.

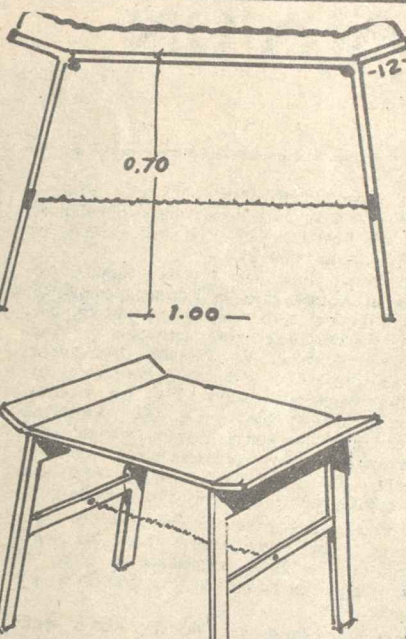
Ενα μόνο όμως λούσιμο με το ειδικό αντισηπτικόν και καλλυντικόν ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΓΚΟΝ σας απαλλάσσει από κάθε τέτοιο κίνδυνο γιατί διαλύει αποτελεσματικά και ολοκληρωτικά τόσο την θαλάσσια αλμύρα όσο και τον ιδρώτα που είναι οι κυριές γενεσιουργές αιτίες της ΠΙΤΥΡΙΑΔΟΣ και της φαίτισης της κεφαλής. Το ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΓΚΟΝ κατασκευασμένο από τα εκλεκτότερα φυτικά και αβέβαια έλαια απορροφάει σε διάφορα δευτερολέπτον από τα τριχωτά της κεφαλής και διασπά όλα τα επιβλαβή λίπη, χωρίς να δαπνίσει, παραλλήλως την λεπτήν επιδερμίδα της κεφαλής, διότι δεν περιέχει αλάκα. Μόνον με ένα λούσιμο με ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΓΚΟΝ εξασφαλίζετε την ασφαλείαν των μαλλιών σας, και αποφεύγετε ριζικά την ΠΙΤΥΡΙΑΔΑ και κάθε κίνδυνον τριχοπτώσεως. Απαραιτήτο συμπλήρωμα της περιποίησης των μαλλιών σας ή τονοθετική καλλυντική.

ΜΠΙΡΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΙΓΚΟΝ

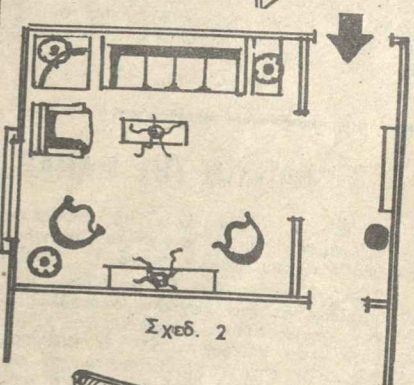
Εναντιώνει πραγματικά και τα πιο κουρασμένα μαλλιά, δίδοντας τους ένα καινούριο λούστο και ενοφεινοντας τον ώριο φυσικό χρωματισμό τους, ενώ αποκρύπτει αποτελεσματικά τις λευκές τρίχες χωρίς να τις βάφει. Το ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΓΚΟΝ και η ΜΠΙΡΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΙΓΚΟΝ καλούνται εις όλα τα Φαρμακεία της Ελλάδος. Γεν. Αντ. ΜΙΧ. ΦΟΥΝΤΟΥΚΟΣ, Κλεισθένους 15, Αθήναι.

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ
ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ ΠΡΟ-ΙΟΝΤΩΝ
«LADAS»
ΙΑΤΡΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΧ. ΛΑΔΑ
ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 35
ΤΗΛ 32.692
ΔΕΧΕΤΑΙ
Από 10 π.μ. έως 3 μ.μ.

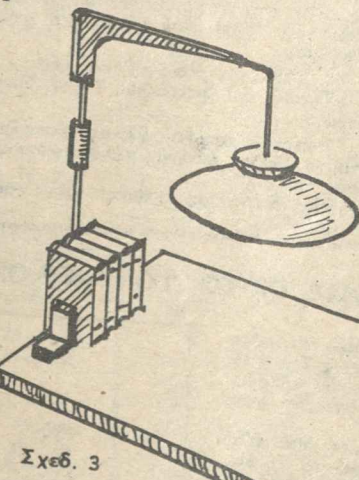
Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Σχεδ. 1

Σχεδ. 2

Σχεδ. 3

τοποθετήσει των επίπλων σας. Περιμένω νέο σχέδιο.

Β.Ρ.Κ. Πάτρας: Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Να μου στείλετε σχεδίο (κάτοψη) του δωματίου για το όποιον ενδιαφέρεστε.

ΑΓΗΝΗ: Για την περιποίησή του μου (άλλαγμα κλπ) θα κατασκευάσει ένα τραπέζι σαν κι αυτό που δημοσιεύω σήμερα για σας (σχήμα 1). Το τραπέζι αυτό έχει στα πλαίσια προστατευτικά πτερύγια με κλίση προς τα επάνω, τα οποία μαζί με τα πόδια του τραπεζιού κλείνουν (συμπυκνώνονται) όταν το έπιπλο δεν χρησιμοποιείται για να καταλαμβάνει ελάχιστο χώρο. Έπάνω στο τραπέζι θα τοποθετήσετε ένα λεπτό στρώμα κι από μπαμπάκι και κάλυμμα κούβας, θα προβλέψετε δύο λουριά για να το προστατεύσετε.

ΒΙΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΑΘΗΝΑΙΑ: Γράψτε μου πού θα τοποθετήσετε το έπιπλο αυτό για να σας δώσω τα μέτρα.

ΡΟΥΛΑ: Έξωτερικά μπορείτε να συνδυάσετε το κόνι με το κίτρινο υπό τον όρον ότι το κίτρινο θα είναι πολύ πάλ. Χρωματίστε σάλα-τραπέζα γκρι-παπαγαλί ανοιχτό. Τα υποδωμάτια ροζ-βιολετί πολύ πάλ. Το πρόχειρο σαλόνάκι μπλε-πορτοκαλί ανοιχτό. Την κουζίνα γκρι-πορτοκαλί με ντυλίσια κίτρινο ανοιχτό, μούρα περιβόρια και χερουλία. Μπάνιο πλακάκια κίτρινα-πορτοκαλί.

ΑΘΗΝΑΙΑ Α. Ε. Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Τις κομψότητες που έχετε να τις καταργήσετε. Άρθετε τα στορό μόνο. Για να ελαττώσετε το μέγεθος (5 μέτρα) του δωματίου, χρωματίστε το ταβάνι με ζωηρό χρώμα όπως κίτρινο-μπλε, μπλε-βιολετί. Το χρώμα θα καλύψει και 50 πόντους τοίχων. Τοποθετήστε λαμπναιά και ποταφιστά στο σαλόνι.

ΑΝΥΠΟΜΟΝΗ, Φάληρο: Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Μπορείτε να κάνετε τη διάταξη των επίπλων του δωματίου όπως στο Σχ. 2. Σας διαβάζω. Τραπέζι και ένα λαμπναιά. Επειδή έχετε έναν καναπέ στον οποίο θα μπορούσατε να κοιμηθείτε σε περίπτωση ανάγκης, μια μεγάλη πολυθρόνα, ένα γωνιακό τραπέζι, ένα στενύμα-κρο πλάιντο και ένα σύνθετο έπιπλο μπαρ-διδιοθήκη που θα τοποθετήσετε απέναντι από τον καναπέ. Το λαμπναιά θα τοποθετηθεί πίσω από τη μικρή πολυθρόνα στην άριστη γωνία. Στο χώλ τοποθετήστε μία κανονική με καθρέπτη και ένα έσκαμπό.

ΡΙΤΑ Τ. Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Αναρτήστε πάνω από το τραπέζι-γραφείο μία λάμπα όπως του Σχ. 3, το υπάλατο της οποίας στρίβεται στον τοίχο, και έχει τη δυνατότητα να ανεβαίνει και κατεβαίνει ανάλογα με τη χρήση που θα κάνουμε στο τραπέζι, δηλ. όταν θέλουμε να φαί ή να παίξουμε χαρτιά ανεβαίνει ενώ όταν θέλουμε να διαβάσουμε ή να γράψουμε κατεβαίνει.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ
τηλ. 812-222

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΕΠΑΡΧΙΩΤΟΠΟΥΛΑ: Και θέλαιο να τον περιμένω. Άλλωστε είσαι τόσο μικρή. Ο άνθρωπος αυτός ελπί που έπρεπε να φανερώνω τις προθέσεις του, δηλαδή στον πατέρα σου, το έκανα καλά που το κέρδι γιατι έτσι του έμποδίζεις να σε σχολιάζουν αφού ακόμη δεν είναι σε θέση να σε παντρευτεί. Φαίνεται ότι σ' αγαπάει και το διάστημα που αναφέρεται δεν είναι πολύ για να τακτοποιήσεις τις δυσκολίες σου.

Ε.Ν.Υ.: Νομίζω ότι πρέπει να δεχθεί τη θέση που του προσφέρουν. Τον κύκλο τον οποίο χαρακτηρίζει τόσο άσχημα τον ξέρουμε κι' εμείς αρκετά καλά γιατί σ' αυτόν κινούμεθα όλοι. Μή την έχεις διαφορά; Ότι είναι ξέρω ότι παντού σχεδόν θα συναντήσεις τα ίδια, σπινίλα και διαφόρα έπιπλάκια που διαφέρουν όσον αφορά τον χαρακτήρα. Να μην ντρέχεσαι να περνώ μέσα από τη βουρμά της πόλεως κι' επιτυχία να μην κερδίζεις την πρόοδο σου στην καριέρα σου. Μέσα στην πύλη και στον άνω...

να της ζωής με όλες τις δυσκολίες που αντιμετωπίζονται οι καλές γυναίκες από αυτό. Άφου μάλιστα το θέματα σταλν χρειάζεται πολύπλοκο έργο. Φαίνεται να ραφτά καλά και να ραφτική λυσι στο ζήτημα της υγείας να απαλαίται. Άντα ακολουθήσει μια έπιπλο και να κλείσει δεν μπορεί ποτε να γίνει. Όσο αφορά για σένα χαίρομαι τώρα πια σκέπεται σωστά.

Είπα γράψω την παραπάνω απάντησή σου. Χάρηκα πάρα πολύ, τόσο που εύχυνά σου όσο και για τη σελή μου σ' αυτήν όπως και για τον πόν θερμής ευχής μου και για τις πώς θέλεις πάντα στη διάθεση σου θα ήθελα να έχω ναυτοί σου.

ΠΑΛΗΓΩΜΕΝΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ: Αρθετε έτσι γιατί δεν είναι θέλαιο το αλκοόλ που δεν έβρεξε από τον πόν τραβεί μια μισή ώρα και πάλι πάλι. Έπειδή δε είναι μίος και γνωρίζετε με σιγουριά δεν θέλει να σε κοιμηθείτε να περνά την ώρα του. Αυτό όμως που να το ξέρει. Άφου όμως τον και θέλεις να τον κερδίσεις πάλι να κάνεις να σε εκτίμησει και να αγαπήσει περισσότερο. Αυτό όμως θα το επιτύχεις ζητώντας τον ραντεβού. Μόλις θα τον χάνεις θα προσπαθήσεις να δείξεις το ενδιαφέρον σου μ' άλλον τρόπο χωρίς να θεςαι φανερά. Δεν χρειάζεται να αυτά τα πράγματα. Να αντιστοιχίσουν ανήσεις σας που είναι και είναι ν' απορροφήσει τις ιδιότητες. Μόλις θα τον κερδίσεις κι' όχι να ελπίς να πέσει στην αγκαλιά σου τις καμιά αντίστασι.

ΕΛΛΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Αποφασιστικά δελιοπαλαιο της Έπιπλο που υπάρχουν διδλία του Σκοπιάου έχει έρχ. 50 και Πασιόπλη πάλι έρχ. 60. Τα διδλία αυτά είναι γίες για τις νεαρές μπες. Όσο μ'ερ στείλετε την άδία ενός από να υπολογίσετε και τα έξοδα άνω λών.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ: Η συγγαίρη για τη διάθεση που έχεις φανής ωφέλιμο στο κοινωνικό σκηνό. Είναι μεγάλη θυσία να αφιερώς μοναδική μέρα που έχεις έλευση να ανακουφίσεις τους πονεμένους. Μερεις να απευθυνθείς με έπιπλο έπιπλο. Εύχαριστώ για τα καλά σου υπομνήσεις σου και μάλιστα την ηρωική. Αν θέλεις αποκτήσεις με έπιπλο να ζήσεις με μέρα τις νεαρές εργάτιδες μας κ. Ρένια Βασιλειάδου τον κ. Νίκο Σαραντάκο στο έπιπλο. Αθηνάϊων, ο οποίος διεκδικεί το δικαίωμα Βρεφοκομείο.

ΦΙΛΟΘΗ, Κ.Μ.Ν.: Είναι έπιπλο να υποφέρεις τόσο άφου τον άνω ύστερα από αυτήν την κατάσταση. Πρέπει να ξεκαθαρίσεις τα αίσθημα σου και να πάρεις μια άποψη. Μεν τον αγαπάς αρκετά άφου να έφης και τους γονείς σου και να παντρευθείς τότε να τον ξαναλάβεις. Αν όμως δεν θέλεις να τον παντρευτείς τότε να τον αφήσεις να πάει. Τον γράφεις, άλλωστε κι' έμεις που σου το πρότερον ποτέ τότε να παντρευτείς και να παντρευτείς. Όσο για τις ματιές του δεν μπορεί να τον παγιορεύσεις να σε κυττάει. Θα δεις κάποτε.

ΛΑΝΑ: Δεν συμφωνώ με την άποψή σου που θέλεις να δώσεις. Αν πρεβή κάτι καλύτερο να παντρευτείς και να τού το άναγγέλλει ο γαμπρός σου. Διαφορετικά θα περιμένω να λευθερωθεί αυτός και ναρθ. Άφου τίβεται έπιπλο δικής σου έπιπλο. Δεν συμφωνώ καθόλου μ' αυτή τη σελή σου. Δυστυχώς πολλοί άνθρωποι σκέπτονται έπιπλο αλλά αυτό δεν θα πη πως πρέπει κι' έμεις που θα βλέπουμε να ενεργούν με τον έπλο. Για διδλία γράψε στο έπιπλο πώλειο. Γκαρδιστή να σου στείλουν έπιπλοκατάλογο και παρηνέις έπιπλοτά, έπιπλο. Είναι όλα διαλέγεται.

Η ΜΥΡΤΟ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

...μόδας

Β. Α. Εύδοια: Να μη διαλέξετε έπιπλο με μεγάλα σχέδια. Να έχετε έπιπλο με εύλα. Όφου πολύ φαρμά ούτε στένι. Το κορσάκι μπορεί να είναι έλαφρο ντραπέ και μιντο ντραπέ.

ΕΛΕΝΗ ΑΜΟΧΙΤΟΥ: Εύχαριστώ για την άγνη σας προς το περιόνο. Από την άνοιξη κι' έδω έμεις...

Θέλει κανονικά ποτίσματα κάθε 2-3 μέρες τώρα το καλοκαίρι και κάθε 15 το χειμώνα. Στη θεράντα, όπου υπάρχει και ήλιος ή θέσι του είναι πολύ καλύτερη, όχι όμως και το χειμώνα. Να βάλετε ένα πιάτο από κάτω από τη γλάστρα. Το χώμα της γλάστρας θα ναι πάντα υγρό. Το νίτρο θα του κάνω καλό και θα το αναπτύξει. Και να σγαλίζετε το χώμα της έπιφανείας της γλάστρας. Τώρα πρέπει να προχωρήσει έδω έδω έδω. Άν δχι, έπανελάβετε μετά δύο μπνες. Υποψιάζομαι το δασόχωμα.

ΕΜ. ΑΝΑΣΗΣ

...συντάξεως

ΤΡΕΙΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΕΣ: Δεν νομίζω ότι η εξαδέλφη σας μπορεί να μείνει στη σχολή πριν εισαχθεί.

ΒΙΟΛΕΤΤΑ ΝΑΣΣΙΟΥ: Εύχαριςτούμε για τη φωτογραφία. Έπιπλο να δρούμε την ευκαιρία για να τη χρησιμοποιήσουμε.

ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

—Πώς πάει το τελευταίο σου ρομάντζο;
—Άστα... πουλιέται σαν ψωμί!
—Τί μου λές! Και πόσο ή όκά;

Bac-Stick

(άποσμητικόν)

Δροσιά

"Αρωμα

φρεσκάδα

BAC - STICK
μικρό διά την τσάντα
BAC - STICK
μεγάλο διά το σπίτι

Μόνον το BAC - STICK
περιέχει το βακτηριοκτόνον
και άποσμητικόν BAC-43

Πωλείται εις τα Φαρμακεία και Μυρωπωλεία

OLIVIN - WIESBADEN (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)
ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΚΑΛΛΙΓΡΑΜΜΟ ΣΩΜΑ

"Όποια έπιθυμεί προς χάριν της άρμονίας να άδυνατίσει ή να τονίσει υποανάπτυκτα μέρη του σώματός της, όπως π.χ. στήθος, μέση, γοφοί, μηροί, κνήμες, κατορθώνει καταπληκτικά αποτελέσματα με την μέθοδο του 'Ινστιτούτου μας. Διά περισσότερες πληροφορίες γράψατέ μας ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ, 'Αριστοτέλους 78, έσκαλείοντες δραχ. 2 εις γραμματόσημα και θα έχετε άμεσον άπάντησίν μας.

ΠΟΣΟ ΔΙΑΡΚΕΙ Η ΖΩΗ;

Πολλές θεωρίες υπάρχουν γύρω από το πάντοτε φλέγον και έπικαιρο θέμα της μακροβιότητας. Πόσα αλήθεια χρόνια μπορεί να ζήσει ο άνθρωπος; Μία από τις θεωρίες, λοιπόν, που προσπαθούν να δώσουν έξηγησι σ' αυτό το πρόβλημα είναι και εκείνη που λέγει ότι κάθε πλάσμα ζή τα πενταπλάσια χρόνια από όσα χρειάζεται για να στερεοποιηθούν τα κόκαλά του.

Έτσι ή καμήλα, που ή στερεοποίηση των κοκκάλων της γίνεται στο 8δοο έτος της ηλικίας της ζή κατά μέσον όρον 40 χρόνια (8X5=40), το άλογο που το ίδιο γεγονός γίνεται στο 5ο έτος ζή 25 χρόνια, το βόδι που γίνεται στο 4ο έτος ζή 20 χρόνια, το λιοντάρι που γίνεται στο 4ο έτος, 20 χρόνια, ή γάτα, που γίνεται στον 18ο μήνα, 9 χρόνια και ούτω καθ' εξής:

Άρα, στον άνθρωπο, που τα κόκαλά του στερεοποιούνται στο 20ο έτος της ηλικίας του σύμφωνα με αυτή τη θεωρία, ή διάρκεια της

ζωής του κατά μέσο όρο έπρεπε να είναι 100 χρόνια.

Κι' αυτά όσον αφορά τη μέση διάρκεια της ζωής. Γιατί όπως μάς έξηγούν οι υποστηρίζοντες την παραπάνω θεωρία, γενικώς όλα τα ζωντανά σχεδόν «δολοφονούνται» ή «αυτοκτονούν» σ' αυτό το όριο. Υπάρχουν παραδείγματα αλόγων που με μία καλή περιποίησι έζησαν αντί 25 χρόνια 50 και παραπάνω κι' ο 'Αριστοτέλης αναφέρει μία καμήλα που έζησε 100 χρόνια. Χιλιάδες επίσης είναι τα παραδείγματα στις γάτες και τους σκύλους που ξεπερνούν στο διπλάσιο το μέσο όρο της ζωής τους. Μα και άμετρητα είναι τα παραδείγματα ανθρώπων που ξεπέρασαν κατά πολύ τα 100 χρόνια.

Σύμφωνα με την ίδια θεωρία, το άνωτατο όριο ζωής του ανθρώπου βρίσκεται εκεί κάτω στα 200 χρόνια και αν εξασφαλισθούν όλες οι προϋποθέσεις για μία υγιεινή και ήρεμη ζωή, με τη δοθείσα και της έπισημης, ο άνθρωπος θα φθάσει σ' αυτό το μέξιμου της μακροβιότητας.

1841

117

χρόνια ζωής...

Δύο τύποι για κάθε γούστο

Τό άγγό γνωστό σας από τό 1841 ΤΥΠΟΥ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Τό νέο σκουρότερο Κακάο έπεξεργασθέν κατά την 'Ολλανδικήν χημικήν μέθοδον

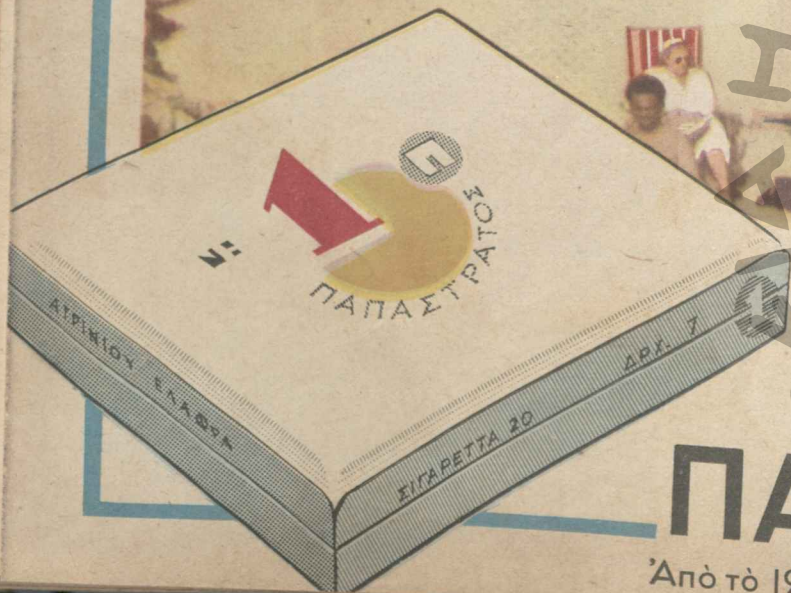
ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΚΑΚΑΟ

Κακάο

ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΕΠΙ 117 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΚΑΟ

θάλασσα, ήλιος, αμμουδιά
και ένα σιγαρέττο

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Από το 1931 διαφημίζει τα Έλληνικά Καπνά σ'όλον τόν Κόσμο.